

העניין הזה

התוכנית
הכלכלית
החדשה:

להתפלל!

"העולם הזה" שבועון החדשות הישראלי • המערכת והמינהלה: תל אביב, רחוב גורדון 3, טלפון 03-243386. תאריך: 136 • מודפס ב"הדפוס החדש" בע"מ, תל אביב, רח' בן אביגדור, הפצה "גד" בע"מ • גזופות: צינקוגרפיה "כספי" בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • העורך: אלי תבור • עורך תכנית: יוסי שנון • עורכת כיתוב: ענת ישראלי • צלמרי מערכת: ציון צפירר וגילה רוזן • ראש המינהלה: אברהם סימון • מחלקת המודעות: רפי זכרונני • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

קרא קרי

אינני יכול להסתיר את התפעלותי מה רומן במכתבים ומעוצמת החוויה שהעניק לי.

אינני מכיר את מנחם בן אישית, וקרוב לוודאי שלוליא הסקרנות שהתעוררה בי למיקרא ההקדשה שרשם על עותק ספרו שהשאיר לי (לאלי תבור, שכל העניין של הספר הזה — התחיל איכשהו ב-

מדורה של רחל המרחלת הוא אולי השנוי במחלוקת ביותר, מכל מה שמתפרסם מעל עמודי העולם הזה. סקרים פנימיים שערךנו מעידים כי זהו אחד הדברים הקריאים ביותר בעיתון. אולם יחד עם זה יש גם בין קוראיו המושבעים הנלהבים רבים המתקוממים נגד הדפסתו. הטיעונים שבפיהם נושנים כשנות קיומו של המדור, "רכילות זולה", "סיפורי משרתות", "חידרה לתחום הפרט", "גלוריה" קציה של נערי ונערות זוהר, אלה הם רק חלק מההגדרות. שנועדו לשלול את זכות קיומו של המדור.

אין אנהנו מסכימים עם כך. במהותו זהו מדור חברתי, מהסוג הקיים גם במוכרים שבעיתוני העולם. הוא אמור לשפף כמה היבטים של חיי החברה הישראלית, שלא ניתן לדווח עליהם בשום צורה עיתונאית אחרת. אפשר לשלול אותם או לחייב אותם, אולם אי אפשר להתעלם מהם. הם חלק בלתי נפרד מהמירקם החברתי שנוצר במדינה. סיפורי רחל ה' מרחלת נותנים למעשה ביטוי לסטנדרטים המוסריים המשתנים בחלק מסויים של החברה הישראלית, לסמלי המעמד המתחלפים שבו ולגורמות חברתיות, שלמות רות היותן נחלת חוג מצומצם בלבד, יש להם השלכות על מיגורים נרחבים. עיתון המתיימר גם לשפף את אריתמוס החיים ודופק הזמן — סיסמה שהיתה טבועה בראש עיתון זה בימי של עורכו הראשון, אורי קיסרי — צריך לספר לקוראינו גם על פניה אלה של החברה הישראלית. כמובן, בהתייחסות הערכית הקלילה ובמישקל הגוצה ההולמים אותם.

אלא שגם ההצדקות הרעיוניות האלה בטלות ומבוטלות נוכח לידתו של נימוק אחד נוסף, שבסופו שעבר ראה אור ספר עברי חדש, שמחברו מעיד עליו כי נכתב ביגלל וכתוצאה מקיומה של רחל המרחלת. אני מתכוון לספרו של המשורר מנחם בן, פלוטוס, ואילו נוצר המדור והתקיים אך ורק לצורך הולדת רומן זה, די היה בכך.

"תיקוות השירה והמשוררים"

את הפרטים על נסיבות כתיבתו ורייטינג הספרותי נחר של נייר (העולם הזה של 11 מיכתבים, שכתב המשורר מנחם בן לגרושתו יעל, אחרי שעזבה את הארץ עם ילדתם המשותפת, בשמת, ב' חברתו של יגאל ארנס, בנו של יו"ר ועד דה'הוץ והביטחון של הכנסת, ח"כ ה' ליכוד משה ארנס.

המיכתבים, שנכתבו בסיווגן כימעט אני טייספרותי, ברצף של עשרה ימים בעת שירותו הצבאי הסדיר המאוחר של בן, תוך ניסיון לשכנע את גרושתו לחזור אליו, הם תעודה אנושית יוצאת-דופן. אינני מוסמך לשפוט את ערכם הספרותי ואינני מתיימר לעשות זאת. אבל כקורא

...עכשיו אני רוצה לספר לך איך בדיוק התחלתי כן לכתוב לך, ובכך, בעצם התי' חלתי לכתוב לך כשהתחלתי לכתוב את הרומן. אחד המרכיבים הנפשיים של ה' דחף שלי לכתוב לך את הרומן, היה קטע שהופיע בהעולם הזה במדור רחל המרח' לת. אח ביקשת מתנחום לשלוח לך את הקטע. והוא לא שלח, פשוט מכיוון שאותו גיליון של העולם הזה לא הגיע לידיו. אני מניח שהקטע בהעולם הזה כבר נש' לך אליך (או עלייך אחותו של יגאל או מישהו אחר), אבל אם במיקרה לא, אז בואי אצטט לך פחות או יותר במדויק, מן הזיכרון, מה כתבו בהעולם הזה. אגב, אין לי מושג איך זה הגיע להעולם הזה: האם מן החוגים התל-אביביים? (מוקד, גזעון ספיר, מנר, אהרון בכר — כל אלה שמעו את הסיפור ממני בקפה פראק בתל-אביב, אז באותו יום כשהגעת לקפה פראק עם בשמת), או אולי זה הגיע מירי שלים (מישהו ממכבדי טעמון או הגלריה הקטנה). כאמור, אין לי מושג, וגם לא השתדלתי לברר במיוחד. מכל מקום, אם במיקרה לא הגיע אליכם הקטע, הרי ציטוטו בערך: כותרת הקטע היתה "ה' אהבה ניצחה את השירה", והוא הופיע, כאמור, במדור רחל המרחלת.

זה, בערך, מה שניכתב באותו קטע (ש' התפרסם איפה שהוא בסביבות חודש אוקטובר): "היה היה משורר צעיר, תיק' וות השירה העברית והיא היתה יפהפייה צעירה, תיקוות המשוררים, שאף הספיקה קודם לכן לעבור תחת ידיו של משורר ידוע אחד. תיקוות השירה ותיקות ה' משוררים נפגשו, התאהבו, והחליטו להת' חתן. היפהפייה הצעירה עוד הספיקה

עם שאהבה נפשי? ועוד עם בעלה? וכש' המשורר הצעיר הסביר לו שאם הוא לא יסכים יהיו לו בעיות, לא היסט הלה וכעבור כמה ימים אפשר היה לראות את המצפניסט, את האשה ואת הילדה, בנמל' התעופה על שם בן-גוריון, במסוס ש' הוביל אותם לניו-יורק. האהבה גברה על השירה."

"עבודה על הקורא התמים..."

ובכן, זה היה הקטע שהופיע בהעולם הזה והציטוט שלי די מדויק ודי מילולי. כשקראתי את זה היו לי כמה תגובות: ראשית החניפה לי הצורה שבה הוצגתי כ"תיקות השירה העברית". החניפה לי הצורה שבה הוצגת כ"יפהפייה צעירה, תיקוות המשוררים". החניפה לי הצורה ש' בה הוצגתי כ"ליברלי ומתקדם" וכו'. שנית, התנגדתי על שיוחסה לי ההצעה האידיול' שית, "שלושה ימים אני ושלושה ימים הוא" (בצבא, כשקראו את הקטע, שאלו אותי מי יהיה איתך ביום השבעי, שהיו יש שבעה ימים בשבוע).

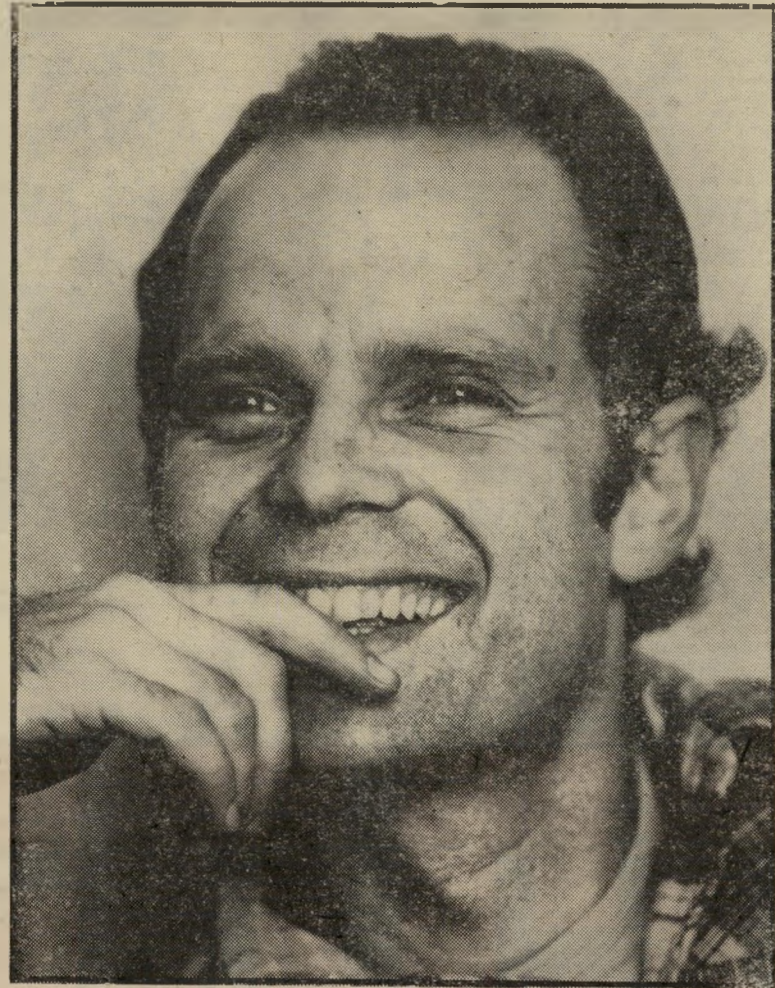
... מכל מקום שיעשעה אותי הרכילות הזאת, כפי שהתפרסמה, וכמה, גם כשה' עובדות בעיקרן נכונות, עובדים על ה' קורא התמים או הלא תמים של העולם הזה, כי מה חושב הקורא התמים (למשל, קוראי העולם הזה בקיבוצים) למיקרא הקטע הזה? הוא חושב: איזה אנשים נפלאים! איזה עירוניות זוהרת! הוא "תיק' וות השירה העברית", היא "יפהפייה צעיר' רה, תיקוות המשוררים" והאדם השלישי הוא, מצפניסט ארך שיער, בן של חבר' כנסת ידוע של הליכוד. "איפה הם ואיפה אני?" חושב הקורא התמים. ואיזה ליב' ראליות נאורה: שלושה ימים בשבוע אני ושלושה ימים בשבוע המאהב (אבל להי' כן נעלם היום השביעי? להיכן באמת נעלם היום השביעי?)

ועוד חושב הקורא התמים: כשהמאהב לא מוכן לשעות לעצת הבעל, הוא לוקח את האשה והבת ונוסע לניו-יורק. לא פחות. והכסף מהיכן? מה פירושו? לאנ' שים האלה הרי אין ביכלל בעייה של כסף. איפה הם ואיפה אני? חושב הקורא ה' תמים.

כמובן, הירגשתי גם מאוד טיפשי כש' קראתי שבנינו לנו "קן חס" בירושלים. בתנ"ך יש ביטוי "בית מלא זיבחי ריב", והרי ברור שזהו תיאור הרבה יותר מדוי' ייק לדירה שלנו במעברת תלפיות לשע' בר, מאשר "קן חס". וכמובן, כמה רחוק מהמציאות המסובכת והמסוייגת של רא' שית היכרותנו, התיאור "תיקות השירה ותיקות המשוררים נפגשו, התאהבו, ולא היה קץ לאושרם..."

איך שלא יהיה, עובדה היא שדווקא הקטע בהעולם הזה היה אחד המרכיבים הרגשיים של התאוה שהתעוררה בי לכי' תוב את הרומן, ראשית, שמחתי (אני מודה) שכונתי "תיקות השירה העברית וזכרתי איך הייתי תיקוות השירה העב' רית (ולדעתי, גם היום, קיים לגבי מתח ציפייה גדול כמשורר מצד הרבה אנשים — אני מקווה שלא נשמע שחצני) וחשבתי משהו בנוסח ש"מגיע למי שראה בי תיק' וות השירה העברית שאכתוב משהו נפ' לא" וחשבתי (את זה חשבתי עוד קודם) שבאמת אפשר לכתוב רומן נהדר על ה' אמת של כל מה שקרה: מיהו אותו, תיק' וות השירה העברית" (שהעתיק וגנב כל כך הרבה שורות ורעיונות, מכל כך הר' בה אנשים ושרים, וחיקה את ברונובסקי וחיקה את תנחום וחיקה את ד' וחיקה את אבידן?) ומיהי אותה "יפהפייה צעיר' רה, תיקוות המשוררים" (שכשבאה לרא' שונה לתל-אביב אמרה שקוראים לה ש' בולת שדה?) ומה קרה ביניהם ואיך חתנו ואיך התגרשו ומה בדיוק קרי' דברים דומו לי מאוד וחשבתי תוב רומן על היחסים בינינו, מ' מני בחזוהי ובשטף, בשטף של חזוהי ובשטף של כאב, אבל בעיקר בשטף. עד כאן הקטע של מנחם בן. כמו המדור שדחף לכתיבתו כך גם הרומן כולו: לכי' אורה כתיבה רכילותית. למעשה: מיסת' חיים המספרת לנו לא רק על האחרים, אלא בעיקר על עצמנו.

להוציא ספר שירים והם התחננו, עברו לגור בירושלים השקטה, הרחק מתל-אביב הסוערת. הם בנו להם בירושלים קן חס, ואף נולדה להם בת חמודה ולא היו מאושרים מהם. אבל לילות ירושלים הם רבי פיתוי, ויום אחד, ב' אחת המסיבות, פגשה היפהפייה הצעירה ב' בחור צעיר, ארך שיער, שהוא עצמו מצפניסט שרוף ובנו של חבר-קנסת ידוע מן הליכוד. והם התאהבו. הבעל, שהוא בחור ליברלי ומתקדם לא התנגד. הוא דק הציע הצעה: להתחלק שלושה ימים בשבוע הוא יהיה עם האשה ושלושה ימים המצפניסט. אבל הבחור ארך השיער ה' דעו וחזימה בערה בו: מה? להתחלק

סופר מנחם בן כתיבת הרומן החלה בעזרת רחל המרחלת

עיתון שהוא עורכו...") לא הייתי טורח לקראו. אבל משעשיתי זאת אינני מתחרט על כך. זהו בעיני רומן מרתק, שחשי' בותו היא הרבה מעבר לערכו הספרותי. על אף היותו סיפור אישי של מקרה פרטי אוטנטי, הוא קורע פתח לעולמו של דור שלם ומעניק מפתח להבנתו והכרתו. כיצד תרם דווקא מדורה של רחל ה' מרחלת לכתיבתו של רומן זה, על כך מספר מנחם בן עצמו במיכתבו הרביעי לגרושתו יעל שנכתב ב-17 במאי 1975, כחמישה חודשים אחרי שהפרשה המהוה את בסיס הרומן שלו התפרסמה לראשונה, בצורה אנונימית במדור, כפי שמפרט בן במיכתב שהוא אחד ממרכיבי הרומן שלו:

העולם הזה

המערכת שלך

תעשה בשבילך הכל... חוץ מלרקוד!

מערכות הסטריאו הקומפקטיות של סוני, מסידרת HMK עוצבו ותוכננו על מנת לאפשר לך הנאה מקסימלית. בכל מערכת תמצא מגבר, המסוגל למלא חדר גדול בצליל אדיר, כאשר הרמקולים, בנוסף להיותם רהיט יפה, הופכים את הצליל האדיר לעשיר יותר. המקלט מצויד ב-4 גלים והפרדת סטריאו יוצאת מן הכלל מובטחת ע"י מעגלים PLL MPX. הפטיפון האוטומטי שבמערכת - "פנינה", לא רק בגלל יכולתו "להתעסק" עם יותר מחמישה תקליטים בבת אחת, אלא גם לכבות את כל המערכת בסיום התקליט האחרון. (פרט ל-HMK-55)

ישנו גם טייפ-הקסטות עם העצירה האוטומטית, כאשר מיקומו במערכת, מאפשר הפעלה נוחה במיוחד. וכעת, בחר לך את המערכת שתעשה בשבילך את הכל... חוץ מלרקוד!

HMK-55

- Music Power 100 וואט
- 18 וואט R.M.S.
- פטיפון אוטומטי עם ראש מגנטי ומחט יהלום
- טייפ-קסטות DOLBY
- זוג רמקולים
- להשיג בשני גוונים: הום ושחור.

HMK-339

- Music Power 100 וואט
- 18 וואט R.M.S.
- פטיפון אוטומטי עם ראש מגנטי
- טייפ קסטות
- זוג רמקולים SS-37

HMK-229

- Music Power 60 וואט
- 10 וואט R.M.S.
- פטיפון אוטומטי
- טייפ קסטות
- זוג רמקולים SS-27

למבקשים
את הטוב ביותר!
SONY

הכל בפנים... הכל SONY!
HMK

תשקיף

צופים משבר

קרוב באיראן

מומחים ישראליים לענייני איראן, העוקבים אחרי ההתפתחויות הפנימיות שם, מעריכים כי תוך שבועות ספורים עשוי להתגלות משבר חריף ביותר בין מנהיגי הממשלה אייתאללה חומייני לבין ראש הממשלה הנוכחי, מאהדי באזארגאן. המומחים הישראליים סבורים כי משבר זה עשוי לאיים על הצלחת המסכת חומייני יותר מאשר הארגונים השמאליים והקומוניסטים.

רבין מתכונן

חזרה לשילטון

ראשיהממשלה לשעבר, יצחק רבין, עשוי לפתוח כבר בקיץ הקרוב במערכה גלויה על מנהיגות מיפלגת העבודה. רבין העוסק באופן אינטנסיבי בפעילות פנימית במיפלגה, זוכה לאחרונה בפופולאריות מחודשת ואוסף תומכים למאבקו המתוכנן נגד השתלטות אנשי רפ"י לשעבר, בראשות שמעון פרס, על מיפלגת העבודה.

נראה כי האות לפתיחת מאבקו של רבין על השילטון תהיה הוצאתו לאור של ספרו. בספר אומנם אין פרק מיוחד המוקדש לפרס, אולם הוא שזור לכל אורכו ביקורת חריפה ביותר על פעילותו של פרס בתפקידים שונים במשך עשרים השנים האחרונות, תוך הכלטת מחדליו וכישלון הערכותיו ותפוסתו המדיניות והצבאיות.

לא להתערב!

פקידים בכירים בממשלת ישראל ונציגים רשמיים של ישראל בארצות-הברית, מסבירים "לאחרונה למימשל האמריקאי ולנציגי אמצעי-התיקשורת, כי התקדמות לקראת חתימת הסכם-שלום ישראלי-מצרי תיתכן רק אם תופסק התערבותה של ממשלת ארצות-הברית, בעניינייה הפנימיים של ישראל". נציגי הממשלה טוענים כי הפירסום הנרחב שניתן בארצות-הברית ליריעות על הריסת בתים בשפחים המוחזקים, על עינוי אסירים ועל ריכוזי חופש הפעולה הפוליטי, פוגעים בתהליך השלום. תביעות נוספות שהועלו לאחרונה על-ידי נציגים ישראליים: ניתוק מגע עם נציגי מיפלגת העבודה ועיכוב מתן אשרות-כניסה ושהייה לארצות-הברית לישראלים, הנמנים על חוגים אופוזיציוניים פעילים.

הורביץ מתכונן

הוצאת יומון

שר התעשייה המיסחר לשעבר, יגאל הורביץ, מתכונן הוצאת עיתון בוקר יומי, שיהווה את ביטאונם של אנשי האופוזיציה שבתוך הליכוד. הורביץ עשוי גם לפתוח, מיד עם שובו מביקורו הפרטי בארצות-הברית, במסע נגד המדיניות הכלכלית של הממשלה ונגד השרים שימחה ארליך וגדעון פת, אותם הוא רואה אחראים בביקורת הפומבית והחשאית הנמתחת על תקופת כהונתו כשר. לא מן הנמנע כי הורביץ יחשוף כמה פרשות כלכליות, שאירעו מאז המהפך, כדי להוכיח שנעשו נגדו הכשלות מכוונות בידי שרים אחרים בממשלה.

הליכוד משתלט על

מועצת הצרכנות

בין הטיבות חרות הליברלים בליכוד עומדת לפרוץ מחלוקת חריפה בקשר למינוי יו"ר חדש למועצת הצרכנות הישראלית, במקומו של מאיר ("ממי") דהשליט. למרות שמדובר בתפקיד ייצוגי בלבד, תובעת כל אחת מהחטיבות את התפקיד לאנשיה. אנשי חרות מבקשים למנות תעשיין או סוחר מאנשיהם כיו"ר המועצה ואילו הליברלים רוצים להעניק התפקיד לאחד מהח"כים שלהם לשעבר, ידידיה בארי או יואל רציאון.

גם שאר חברי מועצת הצרכנות יהיו כנראה הפעם אנשים פוליטיים מובהקים שיוכנסו במסווה של נציגי ארגונים כלכליים. כתוצאה מכך נראה שההסתדרות לא תסכים להשתתף במועצה, תחרוף את מאבקה נגדה כדי להציגה ככלי ממשלתי. לעומת זאת עשויות להצטרף למועצה אגודת מגן לצרכן

אייבי חוגג "בר"

מיצווה" לטיסתו

ספן השלום, אייבי נתן, חוגג ביום הרביעי השבוע את מלאות 13 שנה ל"טיסת השלום" שלו מתל-אביב לפורט-סעיד. ביום ה"בר-מיצווה" לטיסה מתכוון אייבי לטוס במטוס מען תל-אביב ולשרר משם דרך תחנת השידור שדו זיכרונות וחוויות מטי"ר סתו הראשונה למצריים, שבה הוכרזו במערת כ"מת". בשעות אחר-הצהריים יומין אייבי את מאויני תחנתו לרחוב דיזנגוף, שם יחלק 1000 בקבוקי יין לעוברים ושבים לציון המאורע.

ואירגון הצרכנים הדתיים, שיוכו בתמיכות נרחבות מצד הממשלה.

רוגז על תמיר

בניגוד למה שדווח באמצעי-התיקשורת בישראל, עורר ביקורו האחרון של שר-המישפט, שמואל תמיר, בארצות-הברית תרעומת גלויה של הממשלה האמריקאית, שהדים ממנה הגיעו גם לממשלת ישראל. האמריקאים הודאגו מסיוגון דיבורו של תמיר ומן הרמזים הגלויים שמלוויו ואוהדיו כנציגותיו הישראליות בווישינגטון ובניו יורק המטירו על מארחיו האמריקאים. רמזים אלה כללו את "הנבואה" כי תמיר יהיה בקרוב סגן ראשיהממשלה במקומו של יוגאל ירון וכי הוא נמנה בין המועמדים הרציניים ביותר לכהונת ראשיהממשלה בישראל.

סיוגון דיבורו של תמיר, נטייתו הברורה לניציות נוסח האגף הימני-קיצוני במיפלגה הרפובליקאית, והתנשאותו על פני פקידים בכירים במינהל האמריקאי, זכו לתשומת-לב שלילית ביותר.

יוחלף מונכ"ל

התיקשורת

עוד מנכ"ל משרד ממשלתי עומד לעוף במיסגרת מסע הטיהור שמבצעים שרי הליכוד. השר יצחק מודעי שקיבל רק לפני מיספר שבועות גם את תיק משרד התיקשורת, עומד לפקד מכהונתו את מנכ"ל המישרד הוותיק, אלוף (מיר), משה ("מוסיק") גירדון.

מודעי מחפש עתה מחליף לגידרון וברגע שימצא כזה יבצע את החילופים.

המלונאים נגד פת

ראשי התאחדות המלונאים בישראל עומדים לצאת בשבוע הבא בהתקפת-נגד חריפה נגד שר התעשייה-המיסחר-התיקשורת

גדעון פת, בתגובה על האשמות חריפות שהטילה נגדו.

המלונאים יפתחו במסע הסברה המכוון להוכיח כי פת, שנכנס לתפקידו כשר התיירות רק לפני שבועות ספורים, אינו בקיא בנושא וכי האשמותיו מחוסרות בסיס.

המשמר האזרחי

עצר כתב

פרט אחד לא צויין בכתבת התחקיר הטלוויזיונית המרעישת של רפיק חלבי על יחסם של אנשי המשמר האזרחי לפועלים הערבים בתל-אביב, ששודרה בהשבעו יומן אירועים ביום השישי האחרון: בעת הכנת הכתבה נעצר חלבי בידי אנשי המישר האזרחי.

חלבי נעצר על-ידי מפקד המישר האזרחי במחוז הדרום, ברוך יפת, שהוא אחיו של הזמר בועז שרעבי, והובל על ידו למטה המישר, שם היה עצור כשעתיים.

דובר המישר האזרחי, אילן גונן, טוען כי חלבי לא נעצר, אלא רק הובא למטה כדי לשמוע שם הסברים "על כוס קפה".

דרייפוס

בתפקיד טרפר

הבמאי הישראלי המתגורר בצרפת, משה מזרחי, כותב עתה את התסריט לסרט המישחק הגדול, על-פי ספרו של היהודי הפלסטיני-רוסי-פולני טרפר, החיזומרת האדומה, זה היה שמה של רשת הריגול האנטי-נאצית החשובה במהלך מלחמת-העולם השנייה, שטרפר, החי עתה בירושלים, עמד בראשה. את תפקידו של טרפר בסרט יגלם השחקן ריצ'ארד דרייפוס והסרט יופק בידי חברת "וורנר" בתקציב של יותר מחמישה מיליון דולר.

בינתיים אסף מזרחי פרטים נוספים בזכות סרטו מאדאם רזזה, בכיכובה של סימון סניורה. האגף לתיקשורת המונים בכניסה הקתולית האמריקאית העניק לו את פרס כריסטופר, הפרס הקתולי הגבוה ביותר לאמנות הקולנוע כ"במאי המצטיין ביותר לשנת 1978". גם מבקרי הקולנוע של החוף המערבי בארצות-הברית הכתירו את מזרחי כ"במאי הסרט הור הטוב ביותר לשנת 1978".

"אסקימו לימון"

מצליח ביפאן

סרטו של הבמאי הישראלי בועז דוידרון, אסקימו לימון, זוכה להצלחה בלתי רגילה ביפאן, שם מוקרנת גירסתו האנגלית מזה מיספר שבועות. עיתון הקולנוע האמריקאי המקצועי אינטרנשיונאל סקרין, מדווח כי בחמישה הימים הראשונים של הקרנת הסרט ביפאן הסתכמו ההכנסות מהסרט ב-300 אלף דולר (כ"6 מיליון ל"י). הסרט הישראלי עשוי לפי התחזית לעמוד בצמרת רשימת הסרטים הזרים המוקרנים ביפאן, שהה תעשיית קולנוע מפותחת משך עצמה.

מודעי ידריך

נהגי השרים

שר התשתית, האנרגיה והתיקשורת יצחק מודעי, עומד לפתוח במיספר אישי כדי להחדיר לציבור את רעת הצורך בחיפוק באנרגיה. לצורך זה מתכוון מודעי לכנס ביקור קרובים את כל נהגי שריהממשלה והמנכ"לים ולשאת בפניהם את אישי הרצאה על הצורך בנהיגה שית במפרה לחפוף בדלק. מודעי סבור כי אם נהגי השרים והפקידות הממשלתיות הבכירה יתנו דוגמה אישית בנפיעת אימית, עשוי הדבר לשמש מופת לציבור הנהגים.

אוהבים TIME

דובק מייצרת סיגריות איכות למטלה מ-40 שנה.

ההומאניות, הגרוע יותר ממה שהתרחש בארץ בתקופת התורכים. יואב כרמי, ירושלים

מראות הבתים ההרוסים והפתחים הסתור מים בבטון ובקירות-לבנים, מעוררים חלף חלה וניכרונות אימה. בכל יהודי שעבר את תקופת השואה ובכל ישראלי שהתחנך על "לזכור ולא לשכוח" מעוררות פעולות אלה תמיהות רבות (בלשון המעטה). ערבי — התפתה להניח מיטען חבלה, אחת דינו — להישפט ולהיאסר. אך על מה ולמה יענשו הוריו, אחיו ואחיותיו? זרמת התרי הנזק שנגרם לרמת המוסר והרמת התרי בות שלנו אינו ניתן לתיקון, וכן גם הנזק לתדמיתנו בעיני העולם כולו. הניאורנאציזם מצדיקים כיום את אימה-המילחמה בתקופת השואה בהתנהגותה של מדינת-ישראל בהווה. יש לשקול מייד את מדיניות המימ של שלנו ולהפסיק לאלתר את המעשים הבלתי-הומאניים הללו.

רן יהב, תל-אביב

המהפך האומי

הסופר הצ'כי הנודע, פראנץ קאפקא, כתב פעם סיפור קצר שבו הסוכן הנוסע ג'ורג' סמסה מעורר בוקר אחד ומוצא כי הפך לג'וק מעורר גועלי. ייתכן שלא שמתם לב לכך, אבל ראשי-משלתנו היקר מנחם בגין התעורר בוקר אחד ומוצא כי הפך ל...גאולה כהן.

ההוכחה? התבוננו בגנדרנות הנשית בה הוא מתלבט ובוחר את מלבושיו; כחיבוקים הכפיייתיים שלו בהם הוא חובק גברים ונשים. ומה בקשר לרגשות סוחטת-הדמ עות של נאומיו, שבהם אין הוא נמנע אף פעם מלהזכיר את ליבו הנרגש, במיור חד כאשר הוא מדבר על החלוצים הגיי בורים של גוש אמונים? או את אהבתו למיליונרים-נוכלים והערצתו לגנרלים.

האם אין אמונתו, שהוא יכול להקי סים כל אדם, מדינאי, פוליטיקאי או אפיי לו את האפיוור, תכונה נשית? לאחרונה, אך לא לבטוף: טכסיו הסור ליטיים בבית — ראה את הערמומיות שלו ושל מנכ"ל מישרדו, אליהו בן-אלישר, בי קשר לנוסחת האוטונומיה — ובחוף; מישי חק החתול והעכבר שלו עם אל-סאדאת. אף יאכנע לא הית הטובה ממנו בכך. אפילו לא גאולה כהן בעצמה. האם תתעורר גאיר לה כהן בוקר אחד ותמצא כי הפכה למנחם בגין? אין צורך בכך. מנחם בגין ממלא את תפקידה בצורה גפלאה.

יוסף שריה, תל-אביב

כאלון נפוח

חושבני שמטרתכם הושגה: פוצצתם את הבלון הנפוח ששמו אהוד אולמרט.

כך שכיום איש אינו מתייחס עוד ברצי נות להאשמותיו. קראתם לו "שקרן" והוא (המשך בעמוד 8)

זהירות — חיקוי!

לו קמפדייוויד היה שם של מוצר מיסר חרי כלשהו, כי אז היינו עדים בקרוב מאד לקריאת-אזהרה שהיתה יוצאת מכלי בו טק בטלוויזיה. מפני השימוש בחיקוי שהופיע לאחרונה בשוק: "קמפדייוויד".

היצרן המקורי בוודאי היה יוצא בכרי רזה, כי הוא מסיר את אחריותו מפני נזק הנובע משימוש בחיקוי הנ"ל, ואולי אף היה מגיש תביעה מישפטית נגד המפרי סמים. אבל מאחר וקמפדייוויד הוא מקום שאליה החליטה הממשלה לשלוח את נציגה, כדי לקבור באופן סופי את המקור (קמפדייוויד 1), מן הראוי שאנחנו נוהיר את הממשלה ונאמר לה: "הזהרו מחיקויים!" שכן הפעם, בניגוד ליצרן המיסחרי, הממ שלה תישא בתוצאות של קמפדייוויד השני ולא יעזרו לה טענות כי הוטעתה עלייד סוחרים מפולפלים.

יהודה קונפורטס, תל-אביב

איפה ואיפה

נכונותם של שילטונות צה"ל לעצור את חילות-המילואים סרבניות-הגיוס היא תער-תעניות וצעה. העובדה שצה"ל נאלץ להפעיל כוח כדי לאלץ בנות לשרת במי לואים מעידה על איפה ואיפה. כשאנשי

גוש אמונים פגעו בחוק הצבאי, הקימו התר נחלויות בלתי חוקיות בשטחים או מחסור מים על הכביש, היסס צה"ל לעצור ולכר לוא אותם, כי מאחריהם מתייצב גורם פרי ליטי. אבל כשבנות עוברות על חוק גיוס-בנות — הפוטר בנות דתיות משירות בי צה"ל, ומפלה אותן לרעה — אין צה"ל מהסס לשלוח אותן למאסר, כי שום גורם פוליטי אינו מתייצב מאחוריהן.

ואם זו לא פוליטיזציה של צה"ל, אז אני לא יודע מה כן. יהושע רביר, גבעתיים

לא לפוצץ

בכל פעם שאני שומע על פיוצץ בתים בגדה המערבית, השייכים למתבלים או למשתפיי-פעולה עימם, אני מתמלא זעם נורא. אני רוצה לרוץ בדחובות ולצעוק: "משוגעים! מה אתם מפוצצים?" רק לאח-רונה שמעתי סטטיסטיקה נוראה לפיה פור צעו בגדה בשנים האחרונות למעלה מאלף בתים כמעשה-נזק על פעולות חבלה. איי נני מדבר כבר על אי-הצדק שבכך. אני רוצה להתייחס לנושא רק מבחינה פרגי-מטית.

המדינה נאקת וכורעת תחת מעמסת מצוקת-הדיוור. במדינה הזאת וגר-צעיר אינו יכול לחלום להגיע לדירה. כל מי שיש לו דירה הוא מיליונר. והנה באותה מדינה עצמה מפוצצים בתים. איזה אבי סורד נורא. אין איפה לגור — ומצד שני מפוצצים בתי-מגורים קיימים. ריבוננו של עולם — אתם רוצים להעניש — אז תעי ינישו. אבל אל תפוצצו. תחרימו את הי בתים. תנו אותם לזוגות צעירים. תקימו בהם התנחלויות חדשות. תנו אותם אפיי לו לאנשי גוש אמונים. אבל מה זה "לפור צץ בתים?" זהו שיא הוואנדליות והוסר

1000 crossword puzzle grid with numbers 1-104.

מאונך:

- 1. מחגי ישראל; 2. סוף בלי התחלה; 3. אגם גדול; 4. מסולם הצלילים; 6. מצבת-זיכרון; 7. חודש; 8. סיומת לרבות; 9. יולוף קל; 12. עשה; 15. מתנזר; 16. חודש בשנה העברית; 17. הדר; 19. ילד קטן; 20. שן המפתח; 21. אירוע קיצני של השומר-הצעיר; 23. אות בא"ב העברי; 24. ארמדה; 26. עשיר העצירה; 27. עיבד את הבצק; 29. תרנגול; 30. מעיין; 33. רקיע; 34. לבדו; 36. כסף; 37. מחלת ילדות; 40. מן השוואים; 41. מכלי השחר; 44. עלוב-נפש; 46. שמא; 47. גימגום; 49. כף-אשפה; 50. בוך; 53. נוטר; 54. סנדוויץ; 55. מספיק!; 56. משמש לקפי-צהלגובה; 58. לאיטעים; 59. גם הוא 29 מאונך; 60. תשלום עבור הכלה; 62. הבל; 63. מכשיר-עיוניים; 66. חתירה תחת השילטון; 68. ששיבש; 71. פיקסוק; 73. שבועה; 76. נוזל החיים; 77. ניכור; 79. מוכיר הממשלה (ש"מ); 80. מידת-שטח; 82. בהמה דקה; 84. מלחין רומנטי; 85. גדול בתורה; 87. במקום הזה; 90. ... וידי, ויצי; 92. חודש; 94. מחודשי השנה האזרחית; 96. מקל עבה; 97. בהמת-עבודה; 99. מן ההורים; 101. כלי-קיבול גדול; 102. זכר בבקר; 103. בשבילי.

מאוזן:

- 1. בהשאלה; זקן שמרני ומאובן; 5. שחקנית אמריקאית נודעת (ש"מ); 10. אסי-קופה; 11. מילת-שאלה; 13. אס-הפנינה; 14. תרגילי-סדר; 15. מסולם הצלילים; 16. יחידת-זמן; 18. שן המפתח; 20. אציל מיקראי; 21. חילון; 22. מרחף באוויר; 24. התבוננו מרחוק; 25. מונח בתורת החשמל; 26. מושיע; 28. ציר הדלת; 30. תוכנית-חדשות בטלוויזיה; 31. אולם; 32. אסורים; 34. נהיר; 35. פרוח-גוי; 38. מלחין צרפתי; 39. מילת-חיוב; 41. יודי; 42. כתובת; 43. בלוטת-הנקה; 45. רצון עז; 47. מטבע ישראל (ר"ת); 48. איושת הגלים; 50. בא אחרי הברק; 51. זמן; 52. אבר-תנועה; 54. מישתה; 57. חרסה; 61. כמות גדולה; 62. אולם; 64. לא קשה; 65. ממערכת העיכול; 66. שון; 67. בארמית; זה; 69. הדולורוזה היא כזאת; 70. שמיכה; 72. מגוני האדום; 74. חלק בסטר; 75. לוו; 77. עיטור שעיר לפנים; 78. אבי המדע-הבידיוני (ש"מ); 81. חלקה מבוראת בעיר; 83. קרס; 85. רקב; 86. אחו; 88. זאת; 89. המפכ"ל (ש"מ); 91. קריאת-צער; 93. בהשאלה; 95. שירה; 96. ארון; 98. מילת-שליה; 100. להבה; 102. נהר באיטליה; 103. מילת-תנאי; 104. מן היבשות; 105. אלתי-הצייד ביוון העתיקה.

לה ולי - הדיאודורנט לאוהבים להיות יחד

משהו חדש לאוהבים להיות יחד.
דיאודורנט "לה ולי" בניחוח האהוב על שניכם.
לאחר הרחצה בסבון "לה ולי" - תנו לגופכם
את הדיאודורנט החדש. "לה ולי" ישמור על רעננות
ועל ריח נעים ואחיד בכל שעות היום.
בכל פעילות, בכל תנועה.
"לה ולי" - סבון וגם דיאודורנט
לאוהבים להיות יחד.

כ חדש מעץ הזית

מכתבים

(המשך מעמוד 6)

לא הגיב. שמתם אותו ללעג וקלס והוא לא ענה. חשפתם את שקריו והוא לא הכחיש. חושבני שהדבר ברור: אהוד אולמרט לא ייענה להזמנתכם למישפט. הוא פשוט ינסה באלונים אחרים.

משה פינטו, רחובות

בזמן שח"כ אולמרט ניצל את חסינותו הפרלמנטרית כדי להתגונן בשיטת ה"עלי-הום", בהתנפלותו השקרנית עליכם, החרישו חברי הכנסת. עתה, כשהוא ניצל את כוח הכנסת בצורה מבישה לחיסול חברי-נות פרטיים, הצליח לקומם עליו את כל חברי הבית, כולל חברי מיפלגתו ואת העיתונות הישראלית כולה. אולי הגיעה השעה שכל אלה, החל מראש-המשלה מנחם בגין וכלה ביו"ר הכנסת יצחק שמיר, יכו על חטא. אילו היו נעתרים לפניותיכם, להשתיק את הרברבן הזה, לא היו מתבזים יחד עמו בהפיכת דוכן הכנסת לשופר מקרקארטיסטי.

אריה שטרן, תל-אביב

אסף בשבי זינגר

זועזעתי על שנתתם מקום לדברי הבלע של ח"כ אסף יגורי נגד ראש אמ"ן לשעבר האלוף שלמה גזית (העולם הזה 2163). למר יגורי הנכבד יש בוודאי סיבות טובות להשמין את גזית, שבמשך חמש שנים הצליח לשקם את חילה-המודיעין של צה"ל מהמסבך שפקד אותו בעקבות הכישלון במלחמת יום-הכיפורים. אבל מה שיגורי עשה לאלוף גזית אינו שונה ממה שעשה ח"כ אהוד אולמרט השקרן לכס: ניצל חסינותו כחבר-כנסת לשם חיסול חשבונות פרטיים. תמנהי אם דווקא העולם הזה היה צריך לתת יד לכך.

שמעון תירוש, תל-אביב

אחרי שקראתי שח"כ אסף יגורי כתב ספר המתבסס על שהותו בשבי המצרי בי-מלחמת יום-הכיפורים, אני מציע לו להסב את שמו ל"אסף בשבי זינגר".

יחזקאל א., חולון

זכות יוצרים

שעה שמתנהל בעיתונכם ויכוח בדבר זכות האבהות על האדם השלישי במיסגרת תוכנית הטלוויזיה זה הסוד שלי, יורשה נא לי להעיר לגבי שם התוכנית ומחלוקת השם זה הסוד שלי הוענק עליידי לתוכנית רדיו שערכתי והגשתי עוד בשנות החמישים. מהלך התוכנית היה דומה מאד לנוסח הטלוויזיוני של היום. (אלא שאצ'ר לנו ניתנו לצוות שתיים וחצי דקות ולא ארבע דקות וסיפור הסוד הוגש, כמובן, באופן מילולי ולא באופן חזותי עליידי בעל הסוד).

מצורת בזה כתבה מתוך השבועון לאשה משנת '56, הסוקרת את מהלך התוכנית. בצילומים המעטרים אותה נראים איש הצוות מאז והם: לאה פורת, אפרים קישון, אורי סלע ושאל ביבר. גם אז היו אנשי הצוות נוהגים לכסות את עיניהם כשבעל הסוד היה אישיות ידועה בציבור. אלא שאז היה כל אחד מהם מסתתר מאחורי המספחת האישית שלו (במקום המסכות האלגנטיות של היום).

בין בעלי הסוד של אז היו (בתוכנית אחת) — שמואל שישר ז"ל, המוסיקאי גרשון קרנפולד ז"ל וכן הלנה מטרוריה '56, נערה ישראלית הדומה להלנה ש-בסרס, בחור שליבו בצד ימין, נערה המעדיפה בלונים ונער שהתפלח למישחק הכדורגל סאראייבו ומכבי תל-אביב.

כן עלי להוסיף שהטלוויזיה הגישה בעבר תוכנית בשם עשרים מי יודע? גם זה שם של תוכנית רדיו ותיקה שלי. אומנם, בשני המקרים התוכנית היא וריאציה על רעיון מיובא, אבל השמות העבריים נתנו עליידי.

נראה לי שבשני המקרים מן הראוי היה לבקש את הסכמתי ל"שאלית" השמות משתי תוכניות שהייתי מוזהה איתן במשך שנים. ייתכן אפילו שהיה כדאי לשאול בעצתי או להציע לי לקחת חלק בעיצוב הנוסח הטלוויזיוני (אחרי הכל, גשלתתי עליידי רשות-השידור לפני 14 שנה להש-תלם בטלוויזיה בצרפת).

שמואל רוזן, חולון

רע לשתיית משקאא
הם ישיפיו עליך לרעה. גם
לך. השתדל להתאפק! תוכנן
חושב זמן רב, הולכת
ומתגשמת. המשיך לע-
בוד קשה. זה ישתל
לך בסופו של דבר.
לך, בת מאזן. הנה
הפתעה לא. מלית.
אבל כשתקבלי אותה
אל תראי סימני התפע-
לות, התנהגו בטיבעיות,
השתדלו לשמור על מר-
איכם החיצוני והרבו ל-
חייך לאנשים איתם אתם
יומי. במישור הרומנטי שבוע רגיל בהחלט.

אריה
23 בספטמבר -
22 באוקטובר

***

אם חשבת לרעע שזהו זה — תתאכזב. בימי סוף השבוע את צפויה לזעזוע שיתן בך את אותו תינו. זו השעה לערוך את השבון הנפש. טעות בעיניי עבודה צפויה לך ביום שישי הקרוב, שתבאי אח"כ ריה סיכסוך עם הממונים עליך. במי שור הרומנטי אין שינוי, ידיר ישן ממשיך להתחזות כמאהב; אל תאמיני לו, לכן הזהרי מלהיענות לפי תויו, המשיכי בדיאטה. לבשי שחור.

עקרב
22 באוקטובר -
22 בנובמבר

***

אם לא תתחיל בדיאטה מיד — לא תוכל לעבור בפתיים צרים. מראה פניך הולך ורע מיום ליום. זה רק באשמתך! הגיע הזמן שתתחיל לשמור על עצמך. מצב בריאותך לקוי. שוב באשמתך! אתה חושב שחוסר-שינה יגרם לך לפרוח? אתה טועה! לך, בת קשת, יש יותר מזל הישבע: את עליזה, רע ננה ומלאת חיים. המי שיכי להתנהג באותה צורה בה התנהגת בזמן האחרון והדרך להצלחה פתוחה לפניך.

קשת
23 בנובמבר -
20 בדצמבר

***

השבוע אתה מתחיל סוף-סוף לצאת מהמתחיות שהיתה לך. אתה שוב מרוצה מהעבודה ומחבובי-סיים. קח את עצמך בידיים. זה לא שבוע מתאים להוצאות כס-פיות מיותרות. הסכם לתוכניתו של בן-זוגך; גורלך בלא-יהי קשור בגורלו. נסיעה קצרה מעבר לים תביא לך בסופו של דבר אושר רב ובלתי-צפוי. שמור על בריאותך בימים אלה, אתה רגיש בעונה זו ועלול להצטנן.

גדי
21 בדצמבר -
19 בינואר

***

השבוע, צפויה לך, בן דלי, פגישה שתהיך פונך את עתידך למהזיר ביותר, אם תדע לנצלנה כראוי. את, בת דלי, שתתחפי השבוע במאורע שייחרת עמוק עמוק בליבך וישפיע ב"אורח ניכר על עתידך. נצלי את בויזוגן לטו-בתך, הוא לא מרגיש בכך. בני דלי משני ה"מינים — הרבו בטיוי-לים אל מחוץ לעיר, בעיקר בחיק הטבע, ובי-מסעות ברגל. הוא אוהב אותך, אך אין בו העוז להודות. קחי את היוזמה לידייך.

דלי
20 בינואר -
18 בפברואר

***

בעייה אישית שהצי-קה לך בזמן האחרון הולכת ובאה על פתי-רונה. אומנם אתה נמצא עדיין במתח, אולם הוא הולך וני-מוג. אל תקח את ה-חיים יותר מדי ברי-צינות ואל תראה כל-זבוב כמו פיל. בת-מזל דגים, השבוע בן מזל גדי יאיר לך פנים. קבלי אותו ברוך ובאהבה — זה ישתלם לך. לבשי לבן, ואל תזניחי את עצמך מכל הבחינות. שימרי על בריאות וכוסר. את נמצאת בדרך לאושר.

דגים
19 בפברואר -
20 במרץ

טלה
21 במרץ -
20 באפריל

עיסקה גדולה, אותה החלטת להתחיל — תיכשל. אומנם מה זה משנה. תפסיד כסף רב ויקח לך זמן רב עד שתחזור למצב סביר. לך, בת טלה, מחכה אכזבה קשה. אך אל תגדי שלא הזהירו אותך! לא רק בעסקים לא ילך לך, טלה, גם בקליפים תפסיד.

***

בת שור, זהו שבוע של הרבה אירועים. את נמצאת במתח, אולם ה-מצב רק זמני. אל תכנ-סי לוויכוח סוער ש-יעורר בבן-זוגך תרעו-מת — ותרי לו. קבלי את החיים כמו שהם. סכום גדול יבוא לך ב-קלות. הזהרי שלא יהי-פוך אותך לפזרנית. אדם חדש אותו תכירי תוך כדי קשרי עבודה יגלה בך התעניינות.

שור
21 באפריל -
20 במאי

***

חברך לעבודה מנסה להתנכל לך. הוא רו-צה לרשת את מקומך. הילחם בו! הוכח אפילו מתחת לחגורה. גם הוא לא בוחר ב-אמצעים במלחמתו בך. את, תאומה, עומדת השבוע בפני פרשת-דרכים. הישבי היטב לפני שתיבחר את הדרך בה את חושבת ללכת. אם תבחרי נכון, תהיי מאושרת.

תאומים
21 במאי -
20 ביוני

לכם, סרטנים, משני ה-מינים, מצפה משבר בי-חיי האהבה שלכם. השי-תדלו לוותר לבני-זוג-כם, אולי זה יגרם לכך שהמשבר שיתחיל — יעבור הלאה. הרבו בק-ניית מתנות ובהצעות-בילוי מפתות. מחוץ ל-בית יש סיכוי שתוצאו-תיו של המשבר יפתחו. בצעו את הטיו-ל אותו אתם דוחים כבר זמן רב מדי.

סרטן
21 ביוני -
20 ביולי

***

אל תחשוב שזה ש-אתה בוגד באשתך, נשאר רק הסוד שלך. בסופו של דבר זה ייודע לה, ואז — או אז, תחול הסערה הגדולה. לך, לביאה, ייגרם השבוע אושר לא מצופה ודווקא מבן מזל סרטן, ממנו לא ציפית לשום דבר. קבלי את הצעו-תיו. נראה שאתם מתאימים אחת לשני.

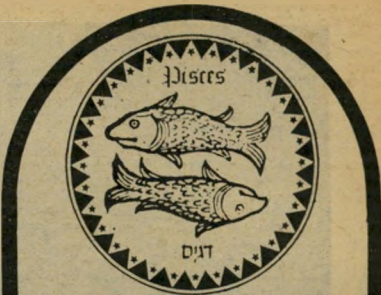
אריה
21 ביולי -
21 באוגוסט

***

אתה מגזים בהוללות-יתר. התמכרות מופרזת תביא אותך לידי חוסר-היגיון בדברייך. אתה שוב פוזל ללא-הרף ל-צדדים. התרכז באוב-ייקם אחד. השבוע תק-רא ספר מרשים, זה יעורר אותך לנסינות-חדשים. היכרות עם אדם חשוב, תביא אותך לפגישה עם אנשים רצי-ניים; אדם קרוב לך חושב עליך מעבר לים.

בתולה
22 באוגוסט -
22 בספטמבר

20 פבר - 19 במרץ

אילה
אלן!
יש מחנה
חינוך
מזל דגים
מאבות
אוקיינוס
עם הדפס
ההורסקופ
האישי!

אמרו
מזל טוב
עם
אוקיינוס

הציבור בחר - פיאט נבחר

Fiat 127

דבת המכר!

הדגם הפופולרי הנמכר ביותר
מ-3 מליון יחידות ברחבי העולם.

"פיאט 127" היא המכונית האידיאלית לאלה המעדיפים מכונית נוחה, בטוחה וחסכונית. "פיאט 127" גדולה במימדים - 80% מנפחה מוקדש ל-5 נוסעים ולמטענם; גדולה בחסכון - הוצאות אחזקה והשקעה נמוכות ממכוניות אחרות מסוגה; גדולה בחידושים - עיצוב פנימי וחיצוני מרשימים, מצמד ותיבת הילוכים קלים ונוחים להפעלה. ל"פיאט 127" כמו לשאר דגמי בית "פיאט" רשת מוסכים מוסמכים ברחבי הארץ ומלאי חלפים מקוריים במחירים סבירים.

אין ספק, בחירת הציבור ב"פיאט 127" כ"הקנייה הטובה ביותר" ו"המוצר הנבחר" לשנת 1979, היתה מוצדקת!

132 • 131 • 124 • 128 • 127 • 133

F I A T

Fiat 79

2 שנות
אחריות

בעניין שיחרור האשה

לקיים -

לא רק לדרוש

רציתי להודות לאורי אבנרי על מאמרו היפה, הכן והמרושני, וידויו של שובניסט גברי, אך לצערי, חרף דיעותיו האישיות של העורך הראשי, האווירה הכללית בעיתון היא אנטי-נשית. ודוגמה לכך: הכתבה, "מיליון נר בצרות", (העולם הזה 2162). הכתבה מציגה באור חיובי ביותר את אליעזר קובו, שהורשע בבית-הדין המשפט על אונס. בני משפחתו מוצגים כולם כ"ל"ו צדיקים, ואילו קורבן האונס מואשמת בכתבה, בעקיפין אמנם, על שהעז, ברוב הוצפתה, להעביר על חיי הנשואין המאושרים והמושלמים של מיליונר צעיר ויפה-תואר ואשתו ה"שברירית", הנראית כמו "ציור מזונה מתקופת הרנסנס". למעשה מטיל הכתב, ואולי הכתבת, ספק במהימנות סיפור האונס, למרות שהשופטים שמעו עדות יות בדלתיים סגורות וקבעו שאכן בוצע אונס.

אך גם אם נניח שלא בוצע אונס, הרי שהמיליונר הצעיר התנהג כנבל לאורך כל הדרך והוא אינו ראוי להבנה ולהשתתפות בצער. הוא הונח בחורה צעירה ולקחה לבליו, בדרכי רמייה, כמובן, אחרי שהציג עצמו כרווק. אחרי שקיים איתה יחסים מיני החל להעליבה בנסות, כינה אותה, "חנטאריש", "מגעילה" וכו', וזאת גם על פי עדותו.

יחס כזה של גבר לאשה נראה, כנראה, נורמאלי ומקובל, הן בעיני בני משפחתו האלגנטיים של הנאשם והן בעיני הכתב, שמצטער בוודאי על כך שבני הזוג החביב קובו נאלצו לדחות לזמנמה את נסיעתם הבאה להונגיקונג.

אני מקווה, יחד עם בני משפחתו של קובו, שבית-הדין המיפוט העליון יעשה אמנם צדק עם הנאשם... ויחד עם הכתב אני מקווה שפסק-דינו אכן, יעורר הדים חריפים בין הגברים בישראל, בכך שיאלץ אותם לשפר את יחסם לנשים.

אביבה גור, תל-אביב

רוצה

להישאר אשה

וידויו של "השובניסט הגברי" אורי אבנרי מזכיר לי את וידויו של אותו אמריקאי שאמר, כי כמה מידי-דיו הטובים ביותר הם כושים.

באחרונה נפוצה האופנה בקרב הגברים הליברלים ויפי הנפש להגיד כי כמה מידידיהם הטובים ביותר הן נשים.

אותם גברים טורחים לספר לי, כי אני הרבה יותר חכמה, הרבה יותר כישורית, הרבה יותר מצליחה מהם. הם מכנים את חבריהם הגברים גם, "פלוקרטים" ומניסים בכוח להוציא ממני אותן תכונות החופכות אותי בדרך הטבע לאשה.

היה לי חבר, סאטיריקאי ידוע, שטען באוזני כי אני נשית מדי. בתחילה לא הבנתי למה הוא מתכוון. כששאלתי אותו, הסביר לי שאני מתחננת, מתאפרת, מתניפה, ושיש לי טריקים של אשה. מכיוון שיחסי אתו היו חשובים לי, שאלתי אותו מה אני צריכה לעשות כדי לא להיות, "נשית" מדי, והוא דרש ממני ללבוש בגדים פחות נשיים, לא לאפר את העיניים, לא להסמיך בכל פעם שמדברים על זיונים ואומרים את השם המפורש.

אותו חבר-שלי, מאחר שלא הצליח להסיר ממני את כל מה שהוא נשי וכל-כך הפריע לו, הלך ומצא לו חברות בתנועה הפמיניסטית. הן היו יושבות במיטבה דירתו, רגליהן על השולחן, ביד אחת החזיקו סגירה, שדומה כי לא משה אפילו לרגע משפתיה, בשנייה שתו אקסטרא פיין ולא שכחו לגחק מדי פעם, כדרך הגברים. כמוכן, השארתי את הגועל-נפש במיטבה וחלכתי לחפש גברים אחרים.

אני לא רוצה שיקחו ממני את מה שהטבע נתן לי! אני רוצה להיות אשה. אני יכולה להיות וללדת. הגבר אינו יכול ואיש אינו יכול לשנות עובדה זאת. איש אינו יכול להילחם בחוקי הטבע בעזרת הפוליטיקה של התנועה הפמיניסטית.

שיוויון זכויות הוא עניין מוסרי צודק ועליון. בחברה מערבית, מתקדמת ומתוקנת צריך שתיתן אותה ההדרגות לזכרים ולנקבות, כשהכשרוניים ביותר הם אלה המצליחים להגיע אל ראש השולח.

במשך שנים ארכות שימשתי מטרה לחברות התנועה הפמיניסטית. אני עיתונאית ועובדת במערכת של עיתון, יש לי קאריירה, עמדת ומשמות במערכת גבוהות משל גברים רבים העובדים איתי וזאת לא מפני

עורך, "הארץ" לא רצה לפרסם אפילו מאמר של מדענית כמו ד"ר דורותי פאדן-אייזנשטרק ז"ל שאמרה לי ש"ספר הוא הספר", שכל-חיירצית-לכתוב-ולא-העזתה". (זה לא הקו שלנו, אמרו ב"הארץ"). גם עורכת תוכנית בטלוויזיה לא רצתה לערוך בו דיון (בתוכניתו של ישעיהו בן פורת דאז), ועורכת פינת האשה ברדיו אמרה שהוא לא נוגע לתוכניתה (שהייתה לפני כן תוכנית שלי), וכי היא סוקרת רק ספרים הנוגעים במישרין לאשה (מטבח, וכו')...

במובן זה אין העיתונאיות טובות מן העיתונאים, אולם, כנשים, ברור יותר מדוע אינן רוצות להזדהות עם נשים המזכירות להן את הצביעות בחייהן או אינן רוצות להכעיס את הגבר הפרטי שלהן. גם כאשר נשים טונות טיעונים פמיניסטיים הן ממחרות לציון שיחד עם זאת אינן פמיניסטיות — משל הייתה המילה, "פמיניסטית" שם נרדף לאשה מתוסכלת.

גם כאשר התארגנו כפמיניסטיות והחלטנו לפני ה"בחירות לכנסת האחרונה ללכת ברישימה נפרדת לכנסת, הבאנו לציבור מניפסט אופרטיבי, וביקשנו לשכנע את הציבור שמאבקן הוא בסך הכל המשך מאבקן של החלוצות הסבתות. (ולא "פמיניזם" משוקץ של ה"גויים"), וכי רק ייצוג של נשים למען ענייני נשים, יביא את השיוויון בחינוך, בחוקה, ובתרבות כולה — גם אז לא עמדו העיתונאיות (ואבנרי בכלל זה) לצידנו, והמלאכה שנעשתה עלי-ידי קומץ נשים אמיצות בלי כל אמצעים כספיים כמעט, לא יכלה למחסום הזדוני של כלי ה"תיקשורת".

אבנרי מדבר על מחלות-ילדות של כל תנועה וכל מהפכה. אמת, היו, וישנן. ונכון שמתקבל הרושם בציבור כאילו דימויו של הפמיניסטיות הוא שלילי. אבנרי שוכח כי אשמים בכך כלי התיקשורת. אני, שכל מחלות הילדות כבר מאחורי, משוכנעת היום יותר מתמיד שמהפכה הצריכה לבוא מתוך כוח, וביטוי של כוח אצל נשים כבר מראש עושה אותן לבלתי-נשיות ובלתי, "נסבלות" (כלשונו). כמו כן אני משוכנעת שוויכוחים על דפי העיתונות, שאין בצידיה מעשים של ממש, לא יועילו, וכי רק נשים המוכנות לקבל על עצמן מראש תדמית של מתוסכלת (ובלתי, "נסבלת") וכל שאר יסורי השמי צות תוכלנה לדרוש לעצמן שיוויון. הדגש הוא על "לד-רוש" — אפילו בכוח. אילו מדובר היה במאבק למען גברים, לא היה העולם מזועזע בהמילה, "כוח". נשים נרתעות — אפילו מהשתתפות בהפגנה.

לכן, כצעד ראשון יש להכשיר את הנשים. יש להסביר להן שהן מקופחות כמעמד נחות (רובן מתכחשות לעובדה זו — מנגנון-הגנה פשוט — ואחרות טוענות שטוב להן במצבן — מעשה, "אהבתי את אדוני"...). צעד ראשון זה של העלאת מודעותן של נשים חייב להעשות אך ורק על-ידי הנשים עצמן.

במקביל, יש להכשיר, לדעתי, צוות נשים כעתודה רצינית לעבודה פוליטית בכנסת. ואינני מתכוונת לעוד מיני גאולה כהן שאינן מייצגות בכנסת ענייני נשים. גם הנשים האחרות בכנסת במידה שהן מודעות בכלל לנושא השיוויון, נתונות יותר למרות מיפלגתן ואינן חופשיות להילחם למען האינטרס הנשית. מאחר שגם המיפלגות השמאליות לא נתנו לנו ייצוג ריאלי בבחירות לכנסת נאלצנו ללכת לבחירות האחרונות במיפלגה משלנו (גם "בית" — בחוגי השמאל השיוויוני והסוציאלי-ליסטי — לא דאגו מעולם לשיפור מעמדן של הנשים, ומיפלגתו של אבנרי בכלל זה).

לא הצלחנו בבחירות. נשים בישראל עדיין אינן חדרות בצורך לשינוי מעמדן. עדיין נשענות על החלטות הגברים. עדיין מקבלות את הדין גם כאשר גוזרים בכוח חוקים לרעתן, וגם כאשר גונאים לחלוטין את חוק השיוויון האשה (ויתור של רבין לדתיים).

עדיין קשה לי אישית להתאושש מן האדישות של הנשים למצבן. מצד שני כמה כוח יש לקומץ פמיניסטיות על "הטפס על הקירות". אבנרי אומר שהוא רוצה לעזור? אדרבה. יש לו די כוח לעשות זאת גם בלי "ויכוח ציבורי" שאינו אלא מין מס-שפתיים של גבר בוגר כדי להשקיע קצת את המצפון. מה שאנחנו צריכות זה מעשים. יש לדרוש למשל שתמונה מייד אשה (ודוקא אשה פמיניסטית) בראש יחידה מיוחדת לשיפור מעמד האשה, והרי כבר ישבה ועדה-למעמד-האשה ו-הומלץ על הקמת יחידה כזאת! מדוע אין מיישמים הצעה זו? הנושא איננו בחיתוליו כדי להצריך "ויכוח". יש די ספרים לקריאה (כולל "שחרור האשה — לאן" שאשמה אם אבנרי יכתוב עליו) כדי ללמוד את הנושא.

אבנרי כותב על, "לוחמות מפורסמות שהן מקסימות כנשים וכו'" שפגש בחו"ל. האם אינו מתעלם באופן זדוני וילדותי כאחת מן הישראליות? האם פגש אי-שית, "לוחמת" ישראלית? האם ניסה להכיר אותה? האם אבנרי אינו תורם בדבריו אלה לדימוי השלילי שהוא טוען שיש לנו?

חוששתן שאבנרי, "הוטא" הרבה יותר מכפי שהוא מודה ב"וידויו" שלו. השיוויון חייב להתבטא בעקירה לעומק של דעות-קדומות וסטריאוטיפים הקבועים על-ידי הערות שוליות של עיתונאים ועל-ידי שיתוף כל כלי התיקשורת בהתייחסות לנשים כקור ריווח, בעשייתן אובייקט מיני לשעשוע, שיש בצידיהן רווח — כפי שמתבטא בתחרויות חיופי למיניהן, בפירסומת למיניהן, וב-מדורי הושים.

שאני אשה, אלא בגלל כישורי האישים. אני ראש מישה פחה ובד בבד עם עבודתי אני מגדלת ילדה בת חמש. מבחינתה של התנועה הפמיניסטית הייתי אביטיפוס של לוחמת.

אבל אני מעולם לא לחמתי בגברים. אני אוהבת אותם. אינני יכולה להעלות על דעתי רגע אחד בחיי הבוגרים שבו לא הייתי זקוקה לכתף של גבר כדי להיטען עליה. אני עצמי מטבע הדברים שימשתי כתף לגבר שלי, זה לא עניין של עליונות גברית ונחיתות נשית, זה עניין של כמימה העובדת בין שני אנשים.

לכן כל ההצהרות יפות-הנפש בעד התגלית הנפלאה שהגשים אינן כלי-כך נחותות בעצם, מרתיעות אותי. לא אהבתי גם את כתבתו של העורך אלי תבור, שהתפאר בעובדה כי רוב העיתונאים בעיתון הם נשים. נכון אומ-

שרית ישי

נמ שישיבות המערכת הן בסיגנון של מועדון נשים, אך אני משתעממת בהן מסיבה זו בדיק עד מוות. אם תשאלו אותי, אז העובדה שרוב העיתונאים הם נשים ניכרת היטב בעיתון שרבות בו כתבות האופנה, הרכי-לות, הפרופיל, החברה, וחסרות בו כתבות תחקיר בנושאים אחרים, שהם, "גבריים" מובהקים.

אל תגידו לנו שאנחנו טובות מכם, כישורניות מכם מצליחות מכם, אל תגידו לנו שיש לנו פוטנציאל בלתי מנוצל, אל תכנסו לפאניקה. האמת היא שאנחנו שוות לכם בכל, מלבד עצם היותנו נשים ועצם היותכם גברים, אז אל תעשו עניין! מטבע הדברים, ככל שהחברה יותר מתפתחת אנחנו תופסות את מקומנו הטיבעי כשוות בין שווים.

שרית ישי, הודיהשרון

תגובה של

פמיניסטית

מאמרו של אורי אבנרי, וידויו של שובניסט גברי" הגיע לידי במאוחר. אינני קוראת את, "העולם הזה", מפני שמאז ומתמיד עשה שימוש משפיל בעירום הנשי, שהוא אחד האמצעים להמעטת ערך האשה.

למען האמת קיוויתי למצוא בוידויו כל-כך אנושי, הודאה על חטא שחטאתם ביודעין ל,התמדעות" לפמי-ניזם, עוד לפני כארבע שנים. ב-1975 הוצאתי לאור את סיפרי "שיחרור האשה לאן?" — הראשון והיחיד בעב-רית שנועד להיות ה,אני מאשימה" הישראלי לרגל שנת האשה הבינלאומית (למעשה, ההתעוררות היחידה ב-ארץ לרגל שנה זו!). הספר הוגש לעיתונכם בזמנו, ולא רציתם להגיב, לסקור או לבקר. (אף על פי שציניתי את אבנרי לטובה בסיפרי, כלוחם בכנסת נגד החוק האוסר הפלות, ואף על פי שיש בו בספר די חומר לשמש עיתון מהפכני ואנטי-מסדי כשכלכם.) גם עיתונאים אחרים אמרו לי, "לא רוצה לקרוא ולא רוצה לכתוב".

לא המספר הרב של עיתונאיות (כפי שכתב אלי תבור) מוכיח על קידמה של נשים, היום חשוב לעודד גבריות להכנס למיקצועות של נשים, ולטול על עצמם עול גדול ילדים ומשקבית יחד עם הנשים היוצאות לעבודה. אחרת נשים מקבלות על עצמן עול כפול - אז איפה השוויון? גברים צריכים להשתנות כדי לאפשר לנשים את השוויון, וחלק מעבודת החינוך צריך להיות מוקדש לכך. (יש להרגיע את הגברים שנים משוחררות אינן נגד מין ואינן בעד "זכויות" יתר או "הגנה". יש לשכנעם שבסופו של דבר הנטל יתחלק ויוקל לגברים. בסופו של דבר, כפי שמוכיח הפסיכולוג מאסלו, נשים משוחררות הן גם בנות-יוג משוחררות ומשחררות במין).

חחיה בת-אורן, תל-אביב

השוביניסט שמאחרי הדלת

מצבן של הנשים ואפילו הנשים, "המשוחררות" מז' כיר מעט את מצבם של הילדים הגדלים במישפחות "מתקדמות". לא פעם אתה שומע הורים שטוענים: "אני נותן לילדי את כל החופש האפשרי והם אינם מנצלים זאת, הם מרובעים וממושמים כמו שאר הילדים..." כנראה שההורים עצמם אינם מודעים לדבר שהילד חש בו: זהו אינו חופש אמיתי, זהו חופש על-תנאי. יש מישהו שמכותי שנותן את החופש, ומישהו זה יכול גם לשלוט אותו מן הילד. אם ההורה ישנה את התאוריה החינוכית שלו - יסתיים בכך עניין החופש.

חשדנותן של הנשים ביחס למניעים של הגברים "הפמיניסטים" שאובה מכמה מקורות.

ראשית - האם מי שנהנה מזכויות-יתר יותר עליהן מרצונו הטוב? ותרן כזה צריך להיות או מאז-כיסט (ומזה יש לנשים די והותר מעל עצמן) או אידיאליסט חולמני.

שנית - אחרי הכל אין המאבק למען האשה מאבקו שלו. המועקות אינן שלו, הכאבים אינם שלו, ובמיאל אינו מסוגל לתפוס מה אנו חשות, עם כל כוונותיו הטובות.

שלישית - זהו הטיעון החזק ביותר נגד הגברים הפמיניסטים: כוונות טובות, חוש צדק מפותח, פתיחות והזדהות עם אשה סובלת מביאים גברים לפעולה פמיניסטית ו/או לחלוק את חייהם עם אשה משוחררת. אך תמיד נותר השוביניסט מאחרי הדלת, וזאת מפני "שיש לו לאן לחזור". בכל שלב משלבי המישחק, הגבר יכול לצאת ממנו; לשאת עקרת-בית קטנה או אשה שהחליטה לשחק תפקיד זה, ולחיות בשלווה ובשקט מצפוני עד אחרית ימיו - בחירה כזו כלל לא תיתכן כשהמדובר באשה המודרנית. היא בחרה היא להיות "משוחררת" הרי תהיה קרועה בין כל תפקידיה, חי-נוכה, שאיפתיה ויסורי המצפון שלה. אם בחרה למשוך ידיה מן המאבק הפמיניסטי והכללי, הרי ויתרה על חלק מעצמה - דבר שלא נדרש מן הגברים.

מכאן נובע מצב אבסורדי ועצוב. האויב האמיתי של האשה המשוחררת אינו הגבר, אלא האשה ש"לא השתחררה", זו מכתבה במידה מסויימת לאשה המשוחררת את דרך חייה (כמו שממשלת המערך פעלה בניגוד להכרתה, מחשש ומפחד מפני ה"ימין").

לו היו משכימות כל הנשים בבוקר אחד משוחררות, הרי שלגברים לא היתה ברירה אלא להתמודד עם הבעיה לטובת הנשים ולטובת החברה כולה. אך כל זמן שיש לגברים ברירה, ניתן לצפות שיבחרו בנוחיות. אם כי היו גם פמיניסטיות אופטימיות, כמו מרי וולס-טונקרפט (שיפרה of Women's Rights Vindication, 18), שהאמינו כי על הנשים לפנות אל הגברים ולבקשם בחן, שבאדיבותם יסירו את חבלנים מידינו". הדבר לא נאמר באירוניה, היא הטבירה לגברים שזה לטובתם.

נשים רבות סברו שיש לעזור לנשים הרוצות להשתחרר, אך להניח לאחרות ולא, "לעבוד" על התודעה שלהן. אם טוב לה לאשה למלא את תפקידיה המסורתיים והיא מרוצה מכך (לעומת חוסר המנוחה, היסורים וההיקרעות שהן מנת חלקה של המשוחררת) - למי הזכות לפרוץ לתחום חייה, להוכיח לה שהיא אומללה ומנוצלת ולוהררות לה כי הדרך לאושר עוברת בשבילים אחרים משבילי חייה בטובתה.

עתה מתברר יותר ויותר שהשתחררותן של הרוצות בשוויון והופעתם של גברים משוחררים תלוים במהירות העלמותן של הנשים שאינן הפכות בשיחרור. כך שהמאבק אינו רק בין גברים לנשים, אלא בין אלה

שמקבלות את הדומיננטיות הגברית לבין אלה שדוחות אותה.

יש המציבים כנגד המצב הקיים את "האלטרנטיבה הקסטרופואלית", שמירושה עולם הנשלט על-ידי הנשים. וכיוון שמצב זה נראה על-ידי כל בר-דעת כבלתי-רצוי (דמעות, רגשות, היסטריה) עדיף להשאיר על כנו את המצב הנוכחי.

בדרך הפעולה הפמיניסטית זרועים פחים ומוקשים בכל התחומים האפשריים - לכן לא כל פעילות בעלת אופי פמיניסטי מקדמת את השיחרור והשוויון. במישחק שבו האחד הוא תמיד הזוכה, לא כל השתתפות היא קידמה.

בתיה קינן, מדיסון, וסקסון. ארצות-הברית

הסקנדינבית - בדרך לשוויון

מאחר שאני חי כבר אי-אלה שנים טובות בסקנדינביה, הצלחתי לקלוט כמה תכונות סקנדינביות, בדומה לישראלים אחרים החיים ב"פלאנטה" זו. אחת התכונות הללו היא ההכרה המלאה בזכותה של האשה לשוויון עם הגבר, וכמו שהיום האשה יכולה להלך בשעת לילה מאוחרת בנפה ברחוב בלי שתעורר תשומת-לב או תזכה בהצעות מגונות, כמו החוק שנכנס לתוקפו בשנה שעברה שאין להפלות אשה לעומת גבר (ולחיפך) בדרישה למישרה פנויה במודעה בעיתון (הנוסח החדש - נדרש ג'א / גבר/אשה וכו'), כך יכולה אשה להינפש עירומה בגן או על החוף - כאשר מגז האוויר מאפשר זאת, כמובן - או להיבחן לתפקיד ראש העירייה, או חבר פרלמנט או לשמש כשר(ה). איש לא מפנה בחצי-האי הסקנדינבי את ראשו אחר אוטובוס הנהוג בידי אשה, וזו יכולה להיות מכל קצת הגילים - מ-21 ועד סבתא, ששיער השיבה שלה מעיד שכבר עברה את גיל הששים.

הזכות של האשה על גופה מתבטאת לא רק בחופש ההפלות (נורבגיה, השמרנית מבין מדינות סקנדינביה, נכנעה באחרונה אף היא לזכות יסודית זאת), כי אם גם בחופש גידול ילדים ללא נשואין או אף ללא אב, והאם היא-היא ראש המישפחה, כאשר הרחוב מקבל את התופעה בטיבעיות מוחלטת, קמאית ממש. אם כזו נקראת ב'ארגון כאן, "אם בודדה", אך תתפלאו - יש גם, "אבות בודדים", כמו שיש "גננים" שאינם דואגים לדשא, כי אם לילדים בגני-ילדים, אחרי שעברו סמינר

עלי כהן

בשותפות עם גנות. גם תופעה זו אינה מסבה תשומת-לב. העובדה שחצי מועצת העיר אוסלו מורכבת מנשים טבעית ביותר, ומי אינו יודע כמו הנשים את צרכי ה"קהילה העירונית? - בשבדיה מצויות שש נשים ב-ממשלה.

בדנמרק כבר כיהנו נשים בתפקידי שרת-הכנסיה (דתות) והשר הנוכחי העומד בראש משרד המשפטים הו(ל)א אשה. נשים בסקנדינביה יכולות ומשמשות ככומר(ה). וכבר היו נישואין בין נשים, נישואין לכל דבר - מזכויות ועד חובות כלפי מס-הכנסה, כמו גם (שוויון זכויות, לא כן!) בין גברים.

מיקרי אונס כמעט לא היו בסקנדינביה בעשור האחרון. ואם היו - מרביתם היו תיירים, שחשבו כי החופש המיני מרשה להם זאת. האשה הסקנדינבית בוחרת לה את מי שהיא רוצה בו. מצטער, אך אינני מבין את בני מיני המנסים לכבוש בכוח אשה. מה הם רוצים

להוכיח בזאת? ועוד אינני מבין - את הצביעות של "להן אסור. לנו מותר". מדוע, "להן אסור"!! מותר להן כמו שלנו מותר!

עלי כהן, קופנהגן, דנמרק

על התדמית הפמיניסטית

באמת יפה ("וידויו של שוביניסט גברי"). והנה חומר לרצוא להתמדע, ציטטה ממאמרו של אורי אבנרי: "הצערות הכחישו שהן פמיניסטיות. למילה זו יש כיום אסוסיאציה שלילית גם בקרב הנשים, של אשה מתוסכט-מכוערת, צרחנית, בלתי נסבלת... פגשתי בלוחמות מפורסמות שהן מקטימות כנשים יפות למראה." ועתה, בשינויים מעטים: "הנערים הכחישו שהם לוחמי-שיחרור כושיים. למושג זו ("לוחם-שיחרור כושי") יש כיום אסוסיאציה שלילית גם בקרב הכושים, של גבר מתוסכל, מכוער, צרחני, בלתי נסבל... אבל פגשתי בלוחמים כושים מפורסמים שהם מקסימים כנשים ויפים למראה."

לא פעם שמעתי, שאשה המעירה לגבר הנדחק בתור נענית ב,תראו איזה פרצוף מדבר". דבריו של אבנרי הם, כביכול, ברמה אחרת, אך נובעים מאותו מקור עצמו. כי מה הקשר בין צורתה החיצונית של אשה, או יכולת הסיפוק המיני שלה, לבין זכותה לשכר שווה, קידום בעבודה, זכותה על גופה ועוד זכויות שהפמיניסטיות מנסות לממש? כנראה שאם הפמיניסטית תהיה מה ש"אנחנו הגברים" רוצים שתהיה - יפה, שקטה, אוהבת אותו - נהיה אנו סלחנים לפמיניזם שלה. האם פגשתם גבר, ולוא הנאור ביותר, שלא עשה קצת דאגה מפמיניזם, או לא טען נגדו את טיעוני התיסכול והצרחות במקום להתייחס לעיקר שבו?

אבנרי ישיב ודאי כי אני סתם נטפלת, שהרי הוא יצא להגן על הפמיניזם, נגד הטוענים כי הפמיניסטיות הן נוכחות ומתוסכלות. כמובן. אבל טיב ההגנה מעיד על קבלת הטיעון. אילו היית אומרת, למשל, כי "כל הלוחמים בהון השחור הם חסרי כסף", האם הייתי נלעגת כי "פגשתי בין הלוחמים בהון השחור גם עשיריים", או שמא היו צריכים לומר לי שזה לא רלוונטי ומילחמתם צודקת גם בלאו הכי?

גם התדמית הפמיניסטית היא תוצר המושגים של חברת גברים שלטת. הגבר לנונן מעוניין במהפך, ולכן הוא מדביק תדמית שלילית ללוחמות דגל המהפך. בכל תנועה הלוחמים הם תוקפנים, קיצונים וצרחנים, בעוד שהרוב הוא שקט, וזה אינו פוגם בטיב מטרותיהם, מילכד במיקרה של הפמיניסטיות, שחשיבות היותן יפות ושקטות ("בשבילנו הגברים") עולה על חשיבות המטרות בהן הן דוגלות. וזהו שוביניזם גברי פר אכסלאנס.

התדמית השלילית של האשה, כנחותה, רכלנית, רכושנית, לא רציונלית, לא יציבה, לא יצירתית, לא נאמנה בידידות וכו' קיימת בקרב הנשים עצמן. וגם זו איננה עדות לכוננותה אלא לשיטת-מוח במשך דורות על-ידי תרבות של גברים. מיעוטים רבים מאמצים לעצמם את הדעה השלילית של מדכאיהם אודותם. אחרי קיפוח כה ממושך ואחרי מילחמה כה ממושכת (אבל שקטה מדי עד כה), שלכל היותר השיגה התייחסות סלחנית מפי נאורים כמו אורי אבנרי, בנוסח "פגשתי גם לוחמות יפות", האם מצפים שהפמיניסטיות תדברנה בשלווה סאלוגנית, ללא מרירות וללא צעקה? אם אבנרי היה משתמש באותם נימוקים נגד או בעד לוחמי-שיחרור אחרים (כושים, פלסטינים ועוד), שהם צרחניים או לא, נמוערים או לא, ושתדמיתם בקרב בני עמם שלילית או לא, אז היינו מאמינות לו. דווקא חצי הדרך שעושה הנאור פוגעת ומעליבה יותר מאפס ההבנה והטימטום של החשוך.

אין הבדל, כפי שניסה אבנרי לקבוע, בין תנועות שיחרור לבין פמיניזם. זה רק משמש תירוץ, "לנו הגבריים" לומר להן איך להילחם על שוויון זכויות ונגד הדיכוי שלנו: הרי בסופו של דבר הן רוצות למצוא הן בעינינו, ולכן עליהן להיות יפות ושקטות ולא לנהל את מאבקן בלהט רב מדי. כאן טמון המילכוד שנסים להן: אם לא ילחצו עלינו מספיק - לא נוותר להן; ואם ילחצו - נדביק להן תדמית שלילית (בקרב הגברים, לא בקרב הנשים) ואז לא תעזנה להצטרף ללוחמות. כי איזו אשה תרצה שיהיו אותה עם, "מכוערות, מתוסכט-לות, צרחניות"? ואומנם, שיטה זו עובדת רבות מיתנו רתעות מלהצטרף למאבק לשיחרור האשה בשל התדמית השלילית של הפמיניסטיות בקרב הגברים. ואפרופו אונס: בהיותי בניו-יורק, שנה וחצי, פורסמו בטלוויזיה קמעט מדי הום מעשי אונס מלווים באלימות שבוצעו בנשים ובלדות. הפעם היחידה שבה כונה האונס בפי הקריינים, "מזעזע", "פשע נתעב" וזכה לכיסוי במשך כמה ימים, היה כאשר נאנס נער.

ד.כ. יפא מרור זה יארח ברצון תגובות נוספות על המאמר הנדון, ועל הנשוא ביבחרו.

בעלי הקולנוע כי חובה עליהם להתגרות בדהיים? האם עצם הצגת הסרט והכרזות עליו אין בהם די?

בנוסף לכרזה המקורית הוסיפו בעלי הקולנוע דמות אנטי-שמית של אדם המחזיק בידו לא פחות ולא יותר מאשר את גיליון יומון המפד"ל הצופה, מה שצריך כנראה להעיד עליו שהוא אדם דתי. ובכן, הדתי הזה מתבונן בחשפניות ובכרזה ויש לו גם "טכסטים" כמו: "היא משגעת לי את האברים!" או "מה חבל המכשיר שלי לא תקין". דומני שכרזה זו היא

רכילות משמיצה

כלשונכם — זה היה יכול להיות מצחיק אלמלא זה היה עצוב. אני מוצאת טעם לפגם שדווקא בעיתונכם יכתבו עלי דברים לא נכונים ומשמיצים. ובכן: שמירה אימבר לא סולקה מרשת ג'. היא פרשה מרשת ג'. שמירה אימבר לא חזרה לרשת ג'. בבלת האחורית. אלא בכניסה הראשית. אחרי ישיבה בנושא זה שבה השתתפו ראשי הבידור, ראשי הקריינים והיא עצמה ובעיקבות ההחלטה שנפלה באותה ישיבה על שובה לרשת (הישיבה התקיימה ב-29 בנובמבר 1978).

שמירה אימבר לא חזרה לרשת ג' על מנת להגיש את תוכנית האירוויזיון. שמירה אימבר עובדת שוב ברשת ג' מזה חודשיים וחצי. תוכנית האירוויזיון נקבעה לעוד חודש וחצי ובעולם הזה ארבעה חודשים זה הרבה זמן. אמנם נכון, אי אפשר לדרוש ממדור הרכילות הקרוי רדיו-טלוויזיה לדייק בכל הפרטים (גם אם היו ידועים לכותבים מראש) אבל אפשר לפחות לבקש שינסו לא?

שמירה אימבר, ירושלים

קטילה טלוויזיונית

ברצוני להעיר על המדור המסקר את תוכניות הטלוויזיה הישראלית. אינני יודעת מי עורך את המדור, אך הדברים הנכתבים בו הינם מתחת לכל ביקורת. לא היה עולה בדעתי להגיב לולא עבר הכותב את הדף גבול. בביקורתו על הסידרה הבריטית סיפורי טריניטי היא הוגדרה כ"טפשית". לדעתי זו אחת הסדרות המעולות ביותר שנראו על מסךנו. הסידרה היא פארודיה על סיפורי קנטרברי של צ'וסר. כל אדם חצי-אינטלקטואלי יכול לראות שהתוכנית שופעת יצירתיות והומור וכל מי שפסטה בה מעורר המון אסוציאציות.

כוכבי הטלוויזיה שלנו יכלו ללמוד המון מהבימוי, הצילום ובעיקר מן המיחשק המעולה. וזהו הפעם השנייה שעורך המדור קוטל תוכנית מעולה. הראשונה שנקטלה היתה שבע פנים לאשה, שהיתה סידרה רגישה ומעמיקה על בעיותיהן של נשים. ציפורה קדיינמן, ירושלים

מה עשה לכם השחקן שמגלם את לו גראנט בסדרת הטלוויזיה בשם זה? בכל שבוע אתם מסלפים את שמו: פעם אתם מכנים אותו פרנץ אשנר ופעם פרנק אשנר. בעוד ששמו האמיתי הוא אדוארד אשנר. חשוב לדייק, גם בקטנות.

רחל שיף, תל-אביב

בכל מדינות אירופה וכן בהרבה ממדינות דרום-אמריקה משדרים בטלוויזיה בי-סוף השבוע שידור ישר של מיחשק כדורגל. אינני מבין מדוע אין נוהגים כך בארץ. אני תושב כרמיאל ובכל הצפון גערך רק פעם בשבועיים מיחשק כדורגל בליגה הלאומית. כשהפועל חיפה משחק בביתה. לנוכח המיתקנים הגרועים במיג' רשם והאווירה החמה השררת במיגרשים. צופים רבים, השרופים לכדורגל, אינם באים לחזות במיחשקים.

מדוע אין משדרים בטלוויזיה את מיחשקי הכדורגל הנערכים בשבתות? משחקים כדורגל בשבת ויש שידורי טלוויזיה בליל שבת. כך שניתן להסיק הגיונית כי לא התנגדות הדתיים היא הגורמת לכך. אם הדבר כרוך בבעיות תקציביות של הטל-ויזיה הישראלית, אפשר לגייס כסף מכמה גורמים: מהספורט, מהעלאת אגרת הרטלוויזיה או מתקציב המדינה. כדי למנוע את הפגיעה בקבוצות, אין צורך להודיע מראש איזה מיחשק יוקרן.

טיבי רב, כרמיאל

כרזה משפילה

בחזית קולנוע חקטים בתל-אביב מופיעה כרזה "אמנותית" גדולה, המכריזה על הסרט המוקרן בקולנוע זה: קרייזי הורס (הסוס המשוגע). ברור שזה אינו סרט על בעלי חיים, אלא על חשפניות במועדון-הלילה המפורסם של פאריס. עד כאן הכל טוב ויפה. אין לי כל התנגדות שנערות נאות וחטובות תצגנה את מחמדיהן על מסכי הקולנוע. אבל השאלה היא מדוע חשבו

נחש רק 6 x נכונים והזכיה הגדולה שלך!

01	02	03	04	05	06	07
08	09	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	32	33	34	35
36	37	38	39			

עכשיו, שני מיליון ל"י יכולות להיות שלך

נופעל הפיס

אלקטרונאים

הגיעו חוגות לחיצים לטלפונים מלאי ענק של "ג'וקים" (לטלפונים וכמשחקי טלוויזיה) מתוצרת חב' G.I.

אצלנו במלאי:

- נוריות ודיודות פולטות אור - (CM) * ממסרים,
- לחצנים ומפסקים מוארים (CLARE) * מעגלי הגנה, רשתות נגדים וטרימטרים (DALE) *
- דיודות יישור וגשרים (G.I.) * מפזרי חום ותושבות לטרנזיסטורים ו"ג'וקים" (SEIFERT)
- * מעגלים משולבים דיגיטליים (G.I.) *
- סרטי קשירה וסימון מניילון, ספירלות, תעלות ונעלי-כבל (PANDUIT) * שרוולים מתכווצים וארוגים, סרטי סימון ותפסניות (ZIPPER)
- * סלי כרטיסים, קופסאות, מסדים וארונות למיכשור (H.K.) * ועוד...

מכירה ויעוץ אצל הנציגים בישראל:

אלכסנדר שניידר חב בע"מ אש
ת"א, דרך פתח-תקוה 44, טל. 34607, 32089.

תן טרמפ לחייל

כרזה הסרט "קרייזי הורס" התעללות ברגשות

קורא "הצופה" בכרזה כפייה אנטי-דתית

דוגמה לכפייה אנטי-דתית ולהתעללות ברגשות האנשים הדתיים בתוכנו. דווקא עיתונכם, היוצא נגד כל גילוי של כפייה דתית, חייב להגן הפעם גם על רגשות הדתיים.

מאיר זכונני, תל-אביב

להיט אופנתי

את הקטע הבא מצאתי בעיתון מקומי בחיפה, ואני רוצה להעיר עליו:

ג. גניבות - הלהיט האופנתי של חורף 79 הן העניבות וסרטי הקשר ירה לצואר העשויים ק

סוף-סוף קם בינינו גבר / שאמר: הוי שוד ושבר! / כי הלהיט האחרון / (כך הצהיר במלוא גרון) / הוא ספורט נפוץ ועממי / ממש להיט בינלאומי... / ואולי יש בחידוש האופנתי / מין רמו דק אך אמיתי / המיועד בלי כוונה / לכל גנב חובב אופנה.

נירה צור, חיפה

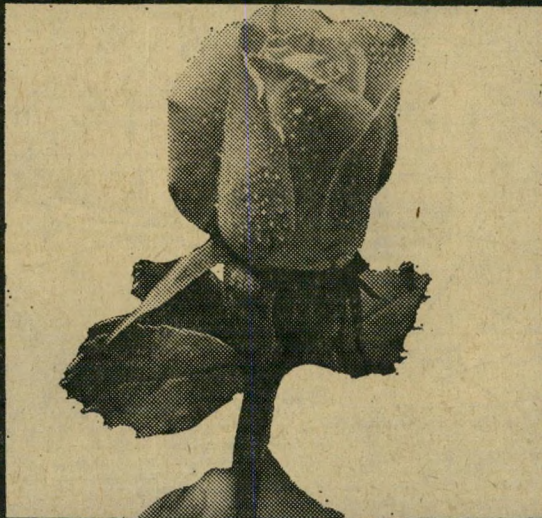
תיקון טעות

במדור "אתה והלירה" (העולם הזה 2163) נעלמו בגלל טעות דפוס, 10 מיליון ל"י, בדיעה על קו הייצור החדש של חברת גלי. בקו הנ"ל הושקעו 13 מיליון ל"י, ולא כפי שפורסם.

120,000 ל"י שלך שוות עד

בהנחת אינפלציה שנתית
ממוצעת של 35%

733,806.95 ל"י בבנק לאומי

בתכנית החסכון החדשה "כח עד 120"

אתה מפקיד	בנק לאומי מעניק לך	בנק לאומי משלם לך רבית והצמדה בהנחה של 35% אינפלציה שנתית	הסכום שיעמוד לרשותך בתום 6 שנות חסכון
חד פעמי 90,000 ל"י	12,600 ל"י	538,392.47 ל"י	
בתשלומים חדשיים רצופים 30,000 ל"י	2,100 ל"י	60,714.48 ל"י	
סה"כ 120,000	14,700	599,106.95	733,806.95 ל"י

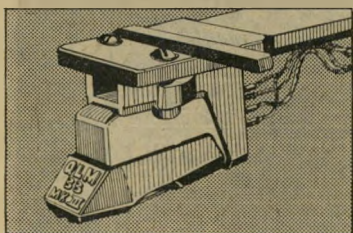
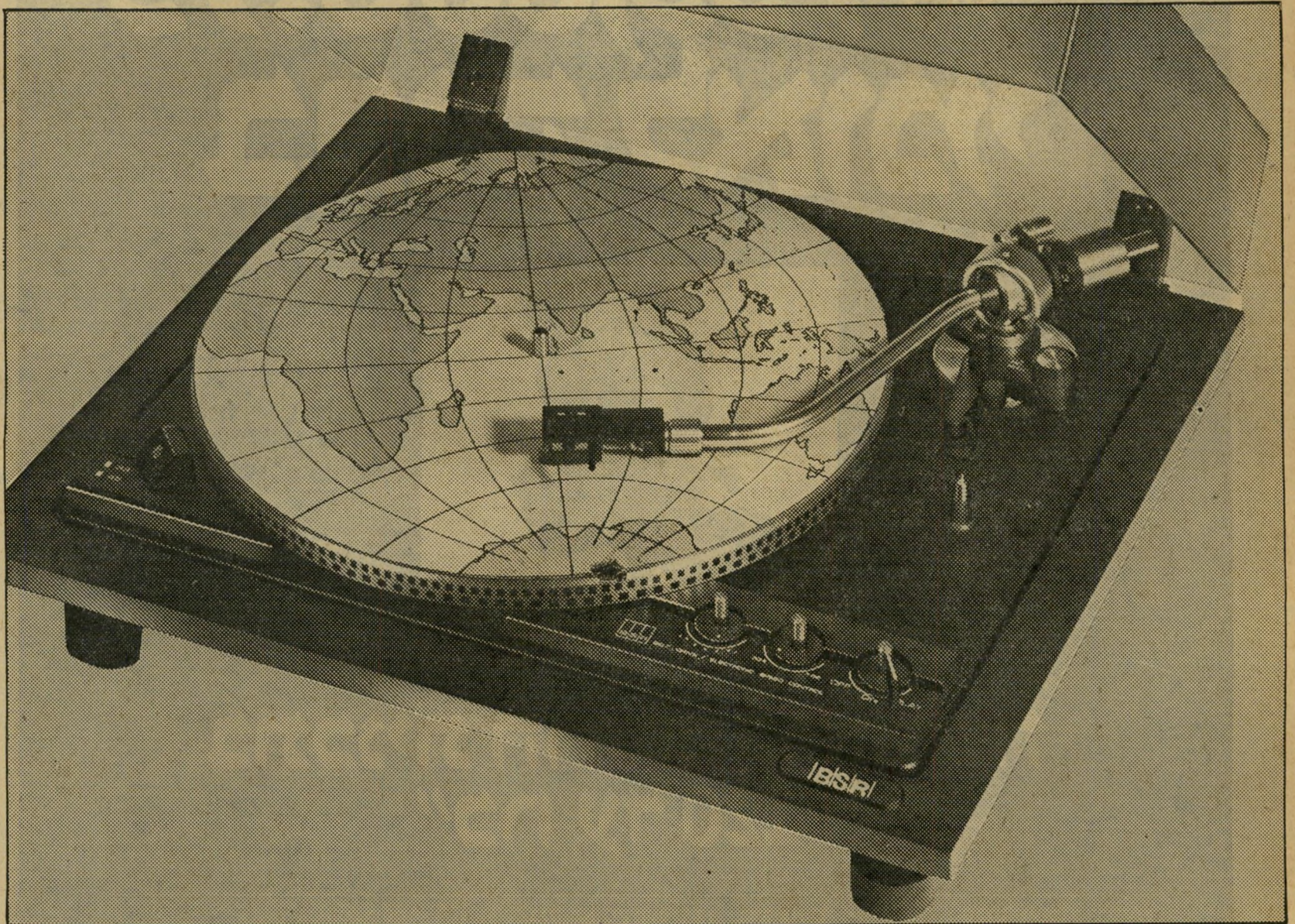
בהנחת אינפלציה שנתית ממוצעת של 25% — תקבל 481,681.32 ל"י
בהנחת אינפלציה שנתית ממוצעת של 30% — תקבל 595,995.74 ל"י

פרטים נוספים בכל סניפי בנק לאומי, בנק אגוד ובנק ערבי-ישראלי.

בנק לאומי

הידעת כי 70% מהפטיפונים בעולם מיוצרים ע"י |BSR| אנגליה?!

כשאתה רוכש פטיפון BSR שים לב:

- לבסיס ולמכסה החדשים שעיצובם המיוחד נועד לאפשר פעולה שקטה ביותר של המכשיר.
- לסמל BSR או ADC המקורי המוטבע על בסיס הפטיפון.
- לראש ADC המותאם לזרוע.
- לתעודת האחריות המקורית של "סופרסוניק שיווק בע"מ"

אלה ואחרים מבטיחים לך מכשיר מקורי ומדויק, מעבדת שירות ארצית עם מלאי חלפים מקוריים ובעיקר — מחיר סביר ביחס לאיכות גבוהה, המאפיין את כל המכשירים מסידרת ADC/BSR.

אכן, הגיע הזמן שכחובב מוסיקה אמיתי, תדע יותר על קונצרן BSR, יצרן הפטיפונים המרשים ביותר בגודלו בעולם ואשר לאחרונה רכש גם את מפעלי היוקרה האמריקניים ADC לייצור ראשים, זרועות ופטיפונים סופר מקצועיים.

חברת "סופרסוניק שיווק בע"מ" הינה היחידה המייצגת בישראל את קונצרן BSR על כל שלוחותיו, דבר המאפשר לך להתאים לעצמך פטיפון מקצועי מתוך סדרת המקצועיים של BSR והסופר מקצועיים של ADC.

דגמי BSR לבחירתך: P-182, P-200, P-183, P-184.

דגמי ADC לבחירתך: 1500 DD, 1600 DD, 1700 QUARTZ.

להשיג בחנויות סטריאו מובחרות.

הסוכר מקצועיים של

סוכר סטריאו

תל אביב, שד' רוטשילד 63, טל. 294591.

החברים ממה הם חיים באתת?

המשך הדו"ח על הכנסותיהם האמיתיות ורכושם של כל 120 חברי הכנסת התיישב

ח"כ יגאל כהן (עם אשתו)
שתי חברות וועדת כספים

שהם חברי קיבוצים. תמורת צ'ק זה מקבלת חייקה גרוסמן מהקיבוץ צ'ק אחר, להוצאות קטנות. בסך של כ-5000 לירות לחודש. וזאת בנוסף לצ'ק השנתי, על סכום של כמה אלפי לירות. שאותו היא מקבלת כמו כל חבר קיבוץ אחר, לקניות מחוץ למשק.

כל הוצאות המחיה של גרוסמן משר למות בנוסף לכך על-ידי הקיבוץ. אולם חייקה גרוסמן מקבלת מהמשק שלה עוד כמה "סעיפים תקציביים" ניכרים.

יש לה דירה בת שני חדרים בתל-אביב, משותפת לה ולבעלה, מאיר אורקין, שהוא שליח הקיבוץ בתל-אביב ולומד באוניברסיטת תל-אביב שלושה ימים בשבוע. ביתר שלושת הימים הוא נמצא בעברון.

סידרה זו, המופיעה בהמשכים ב"העולם הזה", עשתה מהפכה מסוימת בהתייחסות הכנסת לבעיית העבודות הצדדיות של הח"כים וזיקתן של עבודות אלה לעבודה הפרלמנטרית. מרבית חברי הכנסת טוענים היום כי יש לערוך שינויים נוריים מהותיים בתקנון הכנסת, שינויים אשר לא יאפשרו לחברי-כנסת להתפרנס מעצם העבודה שהוא חבר-כנסת. מלבד כמובן המשכורת אותה הוא מקבל מגיזי ברות הכנסת. בשבועות הקרובים עומדת ועדת-הכנסת

עבודות

צדדיות לח"כים

הכהן ידוע כמי שאינו נלאה מלנסוע בכל רחבי הארץ כדי לבקר את צאן מרעיתו. הוא עורך יותר חופות וקידושין מכל רב מוכר אחר, וזהו נטל כבד מהבחינה הר כספית. שלושת ילדי הרב מתחנכים בפני מיות דתיות, וזו כשלעצמה הוצאה של כ-5000 לירות לחודש. חלק ניכר ממשכורתו של הרב מוצא על האוספים שלו. ביניהם שני אוספים מרכזיים: ספרייה עצומה, שמוסדות ציבור רבים לא היו מתביישים בשכמותה, ואוסף המזונות הנדיר שלו. הרב מנחם הכהן מתגורר בבית דר מישפתי בן 4 חדרים, מוקף גינה, בי רמת-גן.

לכן פנתה לרופא שיניים פרטי בתל-אביב והמשק שילם, כמוכן, את החשבון.

מנחם הכהן:

4 מישרות

הרב מנחם הכהן נושא לדבריו בארבע מישרות מלאות. האחת היא מישרת ח"כ, מטעם מיפלתג העבודה. השנייה היא מישרת רב, מטעם תנועת-המושבים. השלישית היא מישרת יושב-ראש המרכז למורשת היהדות על-שם פינחס ספיר בירושלים, והרביעית: "אני כותב ספרים במישרה מלאה". ממישרה נוספת, רב ההסתדרות, פרש ח"כ הכהן לפני כמה שנים.

המשכורת הבסיסית שלו משולמת מקר פת הכנסת. מתנועת-המושבים אין הכהן מקבל משכורת, אלא רק מכונית צמודה, הוצאות מלאות של דלק ונהג צמוד. המכור נית והנהג עומדים לרשותו של מנחם הכהן במשך כל ימות השבוע, מלבד שבת כמוכן, ובמשך כל שעות היום. תמורת המכור נית מעביר מנחם הכהן לתנועת-המושבים את הסכום שאותו הוא מקבל מהכנסת עבור הוצאות רכב ומוסוף עליהם 500 לירות, כפי שנהוג בתנועת-המושבים לגבי כל מי שיש לו מכונית צמודה.

המתורכו למורשת היהדות על שם ספיר אין הכהן מקבל משכורת או הוצאות. הוא מקבל שכר סופרים בגובה של כ-3000 ל"ר לרות לחודש מהצהרון ידיעות אחרונות. עבור הטור השבועי שלו. בנוסף לכך הוא מקבל תמלוגים עבור ספריו. בכל פעם שיוצא ספר הוא מקבל צ'ק על כמה אלפי לירות, ולאורך השנה הוא מקבל צ'קים נוספים של תמלוגים ממכירת ספרים.

אל הסכומים האלה מצטרפת משכורתה של רעייתה, העובדת כיועצת לתוכנית ה"סטוריה ויהדות בטלוויזיה הלימודית. הרבנית עובדת בטלוויזיה הלימודית בחצי מישרה, תמורת משכורת של כ-7000 ל"ר לחודש.

את התגמולים שקיבל מנחם הכהן מההס"ת תדרות, לאחר שפרש ממישרתו כרב ההס"ת תדרות, הוא השקיע בתוכניות שיכון ל" שלושת ילדיו, סכומים אלה מגיעים עתה לכדי 300 אלף לירות.

לעומת הכנסות נכבדות אלה, נראה כי הוצאותיו של הרב עוד גדולות יותר.

ח"כ הכהן
כנסת, מושבים והסתדרות

אולם חייקה גרוסמן מגיעה לקיבוץ רק בסופי-שבוע. כשאינה במשק ואינה בכנסת היא מתגוררת בדירה בתל-אביב. אין לה רכב משלה. היא נוסעת במכונית שמעמיד לרשותה הקיבוץ-הארצי, לעיתים בגפה ולעיתים עם חברי-כנסת אחרים מטעם מפ"ם. עבור המכונית והדלק משלם הקיבוץ הארצי.

גם כל אחת מההוצאות החריגות שיש לגרוסמן משולמות על-ידי המשק. בקיבוץ עברון יש רופא שיניים, אולם גרוסמן אינה מגיעה לקיבוץ אלא בסופי השבוע, כך שהיא לא יכולה להיעזר בשיירותיו. בזמן האחרון נזקקה גרוסמן לטיפול שיניים רציני, שעלה אלפים רבים של לירות.

לדון בנושא זה, הוועדה תשווה בין חוקי האתיקה המקובלים בפרלמנטים שונים בעור לם לבין הצעות שהגישו לה בנושא זה חברי-כנסת מכל סיעות הבית.

הכנסת מתחלקת לשני מחנות. מחנה ראשון הדרש לשנות את המצב הקיים, ועל שורותיו נמנים יושב-ראש ועדת הכנסת עזריהו לרין יצחק ברמן מהמפלגה הליבראלית, יושב-ראש סיעת המערך בי כנסת משה שחל, יושב-ראש סיעת הליכוד בכנסת, חיים קאופמן, ואיש חטיבת אה דות בליכוד, ח"כ הלל זיידל. לעומתן עומד מחנה שקט יותר, אך עקשני יותר, הטוען כי אם תישלל כל מחברי-הכנסת האפשרות להרוויח כסף בנוסף למשכורתם, יגיע הר מצב לידי כך שרבים וטובים לא יסכימו להיבחר לכנסת. אחד מבעלי דיעה זו הוא ח"כ ש"י אמנון רובינשטיין אשר לו עיר סוקים ומקצועות אחרים, מילבד הכנסת, כמישפטן, מרצה באוניברסיטה, וחבר מערכת הארץ.

נראה כי טענה זו אינה מדויקת. אחד מחברי-הכנסת המופיעים בפרק זה של הר סידרה, יגאל כהן-אורגד, המואשם פעמים רבות, לדבריו שלא בצדק, כי הוא מר וויח כסף רב במישרד הייעוץ הכלכלי שלו, בין היתר גם בגלל העובדה שהוא ח"כ וחבר ועדת-הכספים, אמר לכתב העולם הזה: "אם היו מצביים בפני בחירה בין ועדת-הכספים לבין חיסול המישרד הפרטי שלי, הייתי סוגר את המישרד".

גם אם תחלף ועדת-הכנסת בכיוון הר פשרה ותסתפק רק בהטלת סייגים נוספים על העבודות הצדדיות של חברי הכנסת, ימצאו בודאי הח"כים דרכים לעקוף הר סייגים החדשים.

גם כיום קובע החוק כי לח"כ אסור לקבל משכורת מלבד המשכורת המשולמת לו על-ידי הכנסת. ח"כים רבים מקבלים בכליזאת משכורת נוספת תחת שם אחר, ח"כ לעם זלמן שובל ממשך לקבל משר כורות מהחברות הכלכליות אותן הוא מנהל או מחבריה-המנהלים שבהם הוא יושב, אך מכנה משכורות אלה כמענקים וכדמי ייעוץ. ח"כ אחר, המופיע בפרק זה של הסידרה, עמל נאסארלדין, הח"כ הדרווי של הליכוד, מקבל משכורת בשני מפעלי טקס טיל בגובה של 100 אלף ל"ר לשנה, ומכנה זאת דמי-ייעוץ.

חייקה גרוסמן:

טיפול שיניים

ח"כ חייקה גרוסמן היא חברת קיי בוץ עברון שבנגלי המערבי, ולפחות על פני השטח אין לה תוספות ל"משכור רת", שאותה היא מקבלת מהקיבוץ. גרוסמן מן מעבירה את הצ'ק שלה מהכנסת לגיזי ברות המשק, כפי שעושים כל חברי-הכנסת

ח"כ עמוס הדר:

עשיר ונטול רכוש

ח"כ עמוס הדר, הנץ של מיפלתג העבודה, התפרסם יותר מכל כאחיו של מי שהיה שר התעשייה, ח"כ לעם יגאל הורביץ, אחד מעשירי הכנסת. אולם הדר טוען כי אין לו ומעולם לא היו לו עסקים כספיים עם אחיו.

להדר משק בנהלל, כ-100 דונם שטחו, הוא מסרב להעריך את שווי המשק, וטוען כי לאמיתו של דבר אין זה המשק שלו אלא של בנו, שאף מעבד אותו עתה. במשק של הדר בנהלל יש שני בתים — האחד שלו והאחד של בנו. לדבריו יעבור המשק שוב לרשותו, כשיפרוש מהכנסת — "הבן שלי לא ירוק אותי", הוא אומר. למרות שהדר אינו מוכן להעריך את שווי המשק, מעריכים אותו שכניו בנהלל בסכום של הרבה מיליוני לירות. הדר אומר: "איוה מין רכוש זה, כאשר יש צורך להזיע קשה כדי להוציא ממנו מחייה בכבוד".

הדר פעיל בתנועת-המושבים והיה עסקן של תנועה זו לפני שניבחר לכנסת. מתנור עתה-המושבים הוא מקבל מכונית צמודה והוצאות לדלק, ומשלם תמורתן 500 ל"ר לרות לחודש. הדר טוען כי אין לו הסכנות בבנקים.

יגאל כהן-אורגד:

כספים ועדה

ח"כ יגאל כהן-אורגד לחרות הוא אחת מהדמויות השנויות במחלוקת, בכל הקשור

הח"כים ממה הם חיים באתת?

לנושא שבו עוסקת סידרה זו. כאשר חבי רייכננט רוצים לתת דוגמה של אדם העוסק במיקצועו ומרויח כספים רבים, ושכונתו בכנסת משפיעה על הכנסותיו הכספיות הפרטיות, הם מזכירים את שמו. יגאל כהן אורגד מכהיש זאת, אך בכנסת מקובל לחשוב אחרת.

לכהן אורגד שתי חברות כלכליות. החבר

ח"כ תמר אשר
כנסת ועיריה

רה הראשית היא תיכון ויעוץ כלכלי בע"מ, שלה משרדים בתל-אביב (רחוב הירשנברג) ובירושלים (רחוב המלך ג'ורג'). החברה של יגאל כהן אורגד עוסקת ב" ייעוץ כלכלי לגופים פרטיים, ציבוריים וממשלתיים.

כהן אורגד התפרסם במיוחד כאשר ה" חברה שלו קיבלה חווי-עבודה גדולים מ" משרד השיכון. אולם לאחר שנכנס ל" כנסת, הצטמצם היקף עבודתו עם משר" רדי-השיכון והוא לא קיבל חוים חדשים. חרף זאת שטף גל שמועות את הכנסת, כאילו משרדו של כהן אורגד כבר קיבל ממשרד השיכון חוים גדולים הקשורים בניסוגת צה"ל מסיני.

החברה השנייה של כהן אורגד שבה הוא שותף עם עוד שניים, היא חברה חדשה- יחסית, שנקראת C.C.D. על שם שלושת השותפים: כהן אורגד, אריה קספר וסיו" ארט דוב. אף אחד מהשותפים בחברה לא מקבל משכורת, שהרי החברה נמצאת עדיין בחיתוליה. החברה רכשה אולפני הקלטות קפרי קורן, אך מכרה אותם. עתה היא מתעניינת בבניית דירות מגורים ברמה גבוהה בירושלים, שתימכרנה לעולים ח"ר שים עשירים או לתיירים הרוצים בית ב" ישראל, כהשקעה. כמו כן עוסקת חברה זו בנייה לתיקי השקעות.

כהן אורגד שותף בשליש בחברה זו מבלי שהשקיע בה כסף. הוא תרם את חזרי החברה השנייה שלו בירושלים למען C.C.D. וכן את שירותי המשרד. שני השותפים האחרים הללו בינתיים לחברה מאות אלפי לירות, כדי שהיא תוכל לפעול.

כהן אורגד מכחיש בכל תוקף, כאילו יכולה להיווצר השפעה על עסקיו הפרטיים בתוקף היותו חבר בכנסת וחבר ועדת-הכס" פים של הכנסת. לדבריו הוא פנה אל היר" עץ המישפטי של ועדת-הכספים ואל יושב" ראש הכנסת, הציג בפניהם את תמונת עסקיו, עוד לפני שנכנס לוועדה, וקיבל אור ירוק להמשיך חברותו בה.

לזכותו של כהן אורגד יש לציין, כי כאשר דנה ועדת-הכספים בנושאים או ב" גופים כלכליים, שהתנגשו או נגעו באחד הקלחות שלו, הוא הצהיר על כך קודם לפרוטוקול של הוועדה, ונמנע מלהשתתף בהצבעה. עד כה היו שני מיקרים כאלה.

כהן אורגד טוען, כי בגלל עבודתו ב" כנסת הצטמצם היקף משרדו, הן בגלל שהיה חייב לוותר על קבלת עבודות המ" נגשות בפעילותו הציבורית, הן בגלל כך שמישרד השיכון קיצץ בהיקף העבודות עם משרדו, ולא נתן לו עבודות חדשות. ס"י בה נוספת לצימצום היקף המשרד: הוא עסק בכנסת ובוועדת-הכספים ואינו יכול להפנות את הזמן שהיה רוצה לעסקיו הפרטיים. ואמנם, הצוות שלל 18 כלי" כלנים ומזכירות, בחברה לתיכון ויעוץ כלכלי לפני שנכנס כהן אורגד לכנסת, הצטמצם עד כדי 8 איש.

כהן אורגד מתגורר ברמת-אביב, בבית חד-קומתי ששווי מוערך היום בכ"3 מיל" ון לירות. אשתו שרה מנהלת בית-ספר ומשכורתה כ"18,000 לירות בחודש. לכהן אורגד מכונית פיאט 132 משנת יצור 1975 ולאשתו מכונית פיאט 600. ערך הרכוש המזומן וניירות הערך של כהן אורגד מסתכם היום בכמיליון לירות, המושקעים היטב.

תמר אשר:

פרדס ואובר-דרפט

ח"כ המערך תמר אשר הגיעה לכנסת לאחר תקופה ארוכה בשירות הדיפלומטי, ולאחר שהיתה במשך שנים אחדות המז" כירה הכללית של נעמ"ת. בנוסף לעבו" דתה בכנסת, תמר אשר היא חברת מועצת עיריית ירושלים ונושאת בתיק החינוך של העירייה. שלושה ימים בשבוע היא מק" דישה לכנסת ובשלושה הימים האחרים

ח"כ גוסטב בדיאן
הנדסה ועסקנות

ח"כ עזרם הדר
משק ואח

היא אחראית על חינוך ילדי ירושלים. אך בכל ימות השבוע תמר אשר היא גם עס" קנית של מיפלגת העבודה ומקדישה שעות רבות להופעות בסניפים ולפעילות מיפ" לגתית אחרת. מערייית ירושלים אין תמר אשר מקבלת, כמוכן, משכורת, אך היא מקבלת סכום קטן כדמי הוצאות.

בנוסף למשכורתה מקבלת תמר אשר סכום חודשי של כ"5,000 לירות, 40% מהפנסיה של בעלה המנוח, אריה אשר, שהיה שגריר ישראל במדינות אחדות ועובד ותיק של משרד החוץ.

אשל מתגוררת בדירה בת 4 חדרים ב" רחוב הפלמ"ח בירושלים והיא בעלת מכר" גית פיג'ו 304 1973. היא אינה מצליחה לגמור את החודש, ורק באחרונה חיסלה אובר-דרפט של 25 אלף לירות בבנק. שתי ההוצאות העיקריות שלה הן המכר" גית ושתי בנותיה. לדבריה אין הסכום שאותו נוהגת לה הכנסת מכסה את ה" צאות המכונית, שכן היא נוסעת הרבה, הן למען הכנסת והן עבור מוסדות צ"י בוריים אחרים כמו העירייה, מיפלגת העבו" דה ומרכז ההסברה. היא אומרת שאין לה די כסף לרכוש מכונית חדשה, חסכו" גית יותר. חלק ניכר מכספה הולך לשתי בנותיה הנשואות. כל אחת מהן קיבלה דירה. האחת קיבלה דירה בת שלושה ח"ר רים ברחוב לואי מרשל בתל-אביב, השנייה בבית-הכרם בירושלים. בנוסף לכך א"י הבת אשר להציף את בנותיה במתנות יק" רות-ערך.

מלבד שלוש הדירות, ששתיים מהן נת" נה לבנותיה, יש לאשל פרדס בן 95 דונם בחדרה וחשבון היסכון בבנק. אשל אינה יודעת בדיוק את גובה חשבון החיסכון שלה, אולם הוא מורכב מהפיצויים שא"ר תם קיבלה ממישרד-החוץ, כאשר עזבה את השירות הדיפלומטי, בסכום שעמד על 87 אלף לירות לפני ארבע שנים.

גוסטב בדיאן:

כדאי לחסוך

ח"כ גוסטב ("אליקים") בדיאן היה איש מפורסם עוד לפני שהגיע לכנסת. הוא זכה בפירסומו לאחר שהיה מזכיר כללי של הסתדרות המהנדסים, שהיא אחד מ" אירגוני העובדים התוססים ביותר בארץ.

בדיאן הגיע לארץ רק בשנת 1949, לאחר שהייה בת שנתיים בקפריסין. מצה"ל הש" תחרר בשנת 1951 ואז פנה ללימודי הנ" דסה בטכניון.

לדברי בדיאן הוא עסק בעבודות שונות ומשונות כדי לממן את לימודיו, משום שלארץ הגיע ללא אגודה בכיסו ולא היה לו בה כל קרוב ותומך. הוא ניסה לעבוד

ח"כ נאסארדין
יועץ לגרביים

במחצבה ליד חיפה, אך כעבור כמה ימים נשבר, העבודה היתה קשה מדי. אחר-כך ניסה לעבוד בנושאת קרשים בגמל חי" פה, אך גם עבודה זו היתה קשה מדי בשבילו. אז פנה בדיאן לעבודה קלה יותר, והיה לפקיד קבלה במלונות לב הכרמל ווינדזור בחיפה. לאחר שגיליתי כי אפ" שר לקבל הרבה סיפים, אם לא מבקי שים מזוגות הבאים למלון את תעודת הויהוי שלהם, עבדתי רק יומיים בשבוע ומימנתי לי את הלימודים והמחיה. באר" תה תקופה התגורר בדיאן בדירת-מרתף בת חדר אחד בהדר בחיפה.

בשנת 1955 החל בדיאן לעבוד כמהג" דס טלפונים בדואר חיפה, עבודה שבה התמיד 13 שנה. ב"1968 נבחר למוזכיר ארצי של הסתדרות המהנדסים. אז קיבל משכורת מהסתדרות המהנדסים והרוויח כסף נוסף מכך שהיה מורה להנדסה ב" שלושה בתי-ספר שונים.

כיום מתגורר בדיאן בדירה בת ארבעה חדרים, באחד הרחובות היפים שעל הכר" מל, ויש לו מכונית רנו 12 חדשה, שאותה רכש לא מכבר לאחר שמכר את מכונית האקסורט הישנה שלו, יש לו גם שני חש"י

בנות היסכון בכניקים. האחד חשבון תמר, ובו כ"120 אלף לירות, והשני חשבון גדיש ובו 115 אלף לירות. מקור ההכנסה ה" עיקרי שלו כיום הוא הכנסת. בנוסף לכך הוא מקבל הוצאות-דלק מהסתדרות המה"י דסים, שכן הוא יושב-ראש-כבוד שלה. אש" תו של בדיאן עובדת כלבורנטית בחצי מישרה ומביאה הביתה עוד 3000 לירות כל חודש.

בדיאן מסביר בחסנוות את הצלחתו לבסס את מעמדו הכלכלי, מצעיר נטול פרוטה המתגורר במרתף לאדם עם רכוש וחסנוות המתגורר בדירה מפוארת: "אצ" לנו לא היתה אף פעם עזרת בבית, ולא נסענו אף פעם לחוץ-לארץ."

אמל נאסארדין:

יעוץ לגרבוים

הח"כ הדרוני של הליכוד, אמל נאסאר-לי דין, הוא בן למישפחה העשירה ביותר ב" דלית אל-כרמל, אחת המישפחות הדרוניות העשירות ביותר בארץ. נאסארלין מתגורר בבית המשתרע על 250 מ"ר בדליה, יחד עם אשתו ובנו העובד בחברת גיבור. שתי בנות אחרות של הח"כ נשואות ואינן מתגוררות בבית.

נאסארלין היה במשך כמה שנים יושב-ראש המדור לחייל המשוחרר בוועד-הפועל של ההסתדרות, מזכיר מועצת פועלי דלית

ח"כ חייקה גרוסמן
קייב ודירה

אל-כרמל ועוספיה ויעץ מיוחד למנכ"ל חברת הגרבוים גיבור. הוא גאה בכך שבעבודתו האחרונה היה אחראי להכנסת התעשייה לכפר הדרוני ולהכנסת הבנות הדרוניות לעבודה בתעשייה.

נאסארלין כה הצליח בעבודתו זו עד שהנהלת גיבור, יחד עם חברת טכסטיל אחרת בשם וישלון, החליטו להמשיך ולהעסיק אותו כיועץ מיוחד. הן משלמות לו סכום של 100 אלף לירות לשנה, ה" מתווסף למשכורתו כחבר-כנסת.

אולם עיקר עושרו של נאסארלין הוא ממישפחתו. מישפחה זו, המונה כ"1000 נפשות, מחזיקה ברכוש רב ובשטחים גדו" לים של אדמה חקלאית במיגור הדרוני, כמו-כן יש למישפחה זו עשרות בניינים הן בדלית אל-כרמל והן בכפר כיסרא ב" גליל העליון. נאסארלין עצמו מעבד 50 דונמים של חיטה.

את נסיעותיו לכנסת ובחזרה, וכן את הסיורים שאותם הוא עורך ברכוש הרב שלו, עושה הח"כ במכונית פיג'ו 504 חדשה.

פינחס שיינמן:

בלי זהב

סגן יושב-ראש הכנסת, ח"כ המפד"ל פינחס שיינמן, ביקש לתקן שתי טעויות שנפלו לדבריו בסיירה זו, בקטע שהיה מוקדש לו (העולט הזה 2159). לדברי שיינמן אין הוא מקבל הוצאות מהמועצה הדתית תל-אביב-יפה, שאותה הוא מנהל, ולא נמצא זהב השייך לו בבידום שבדי" רתו, בשדרות סמאס בתל-אביב.

ח"כ שיינמן גם ביקש להדגיש, כי הריי הוט בביתו הוא ריהוט ישן, שאותו הביא מפולין כאשר עלה לארץ.

אתה צודק, האמריקאית עדיפה מכל הבחינות...

ועכשיו, גם אתה יכול להרשות לעצמך אמריקאית.

שבט. האמריקאית של שברולט
עולה פחות ממכונית אירופאית מקבילה.
מנוע 4 צילינדרים בנפח 1600 סמ"ק,
אביזרי בטיחות ונוחות רבים כסטנדרט. שאל עליהם!

שבט, האמריקאית של שברולט החל מ-288,000 ל"י. כולל רדיו נוקודי

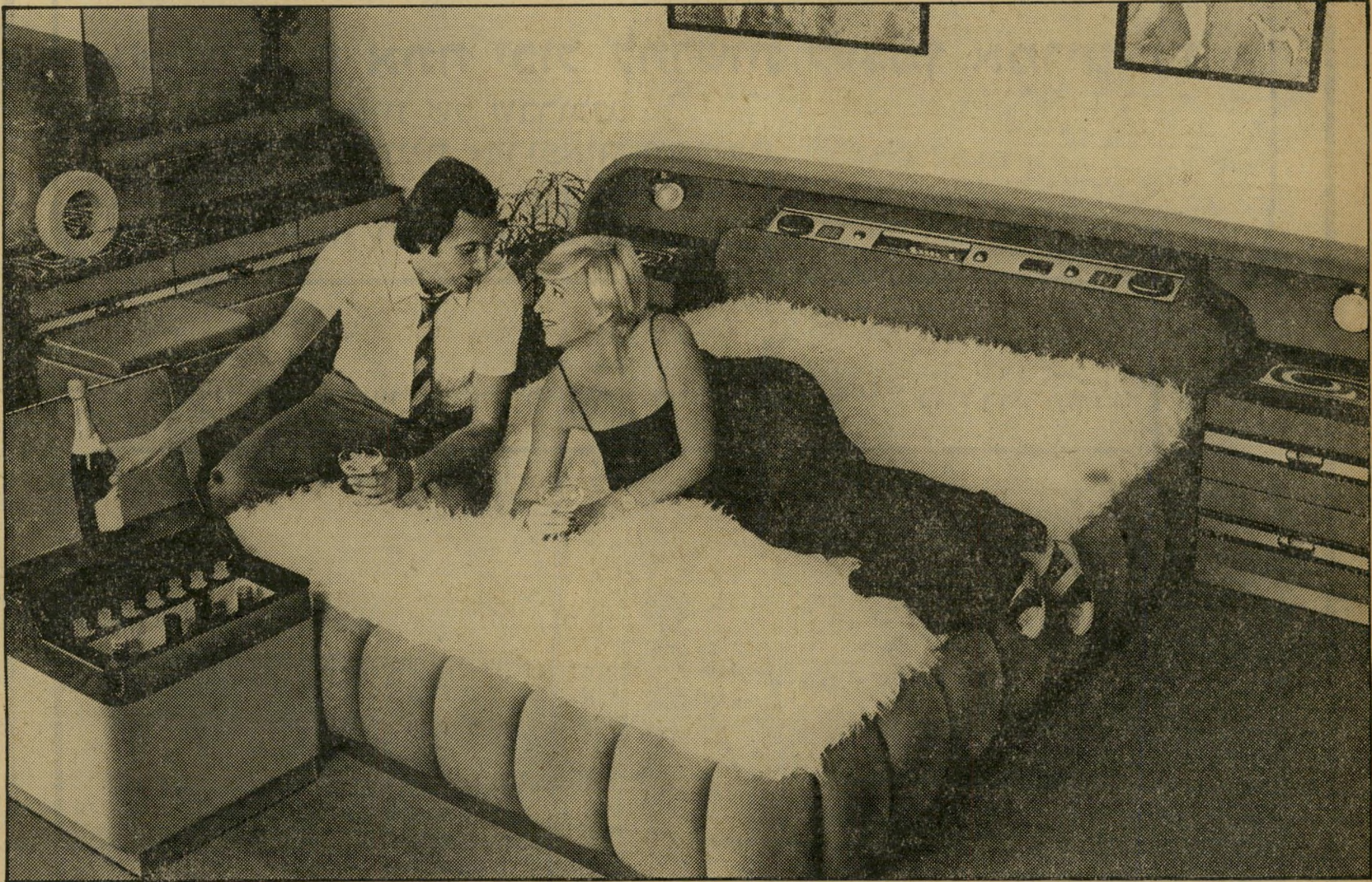
Chevy Chevette

המחיר אינו כולל מ.ע.מ. ונכון ליום הפרסום.

ליאו גולדברג בע"מ ת"א, דרך פתח תקוה 86, טל. 284111 סניפים וסוכנים בכל הארץ

חיפה, רח' יפו 132, טל: 522682, וולטר יעקב, יפו 19, טל: 512251 • ירושלים, רח' שלומציון המלכה 15, טל: 235536 • באר-שבע, רחוב טרומפלדור 40, טל: 73515 • נצרת, סרוגי יוסף, טל: 56300 • נתניה, מכונית נתניה, טל: 39423 • רמת-גן, ארז, זיבוטינסקי 18, טל: 720738

הדבר האחרון שתמצו לעשות בחדר שינה מפואר זה - הוא לישון.

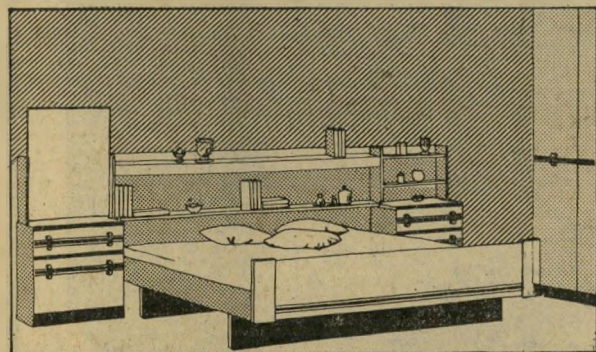
חדר השינה מדגם "סמירה" (המופיע בצלום) הוא חדר שינה אקסקלוסיבי שיש בו הכל - בר נייד ליד המיטה, מערכת רדיו סטריאו-טייפ משוכללת, שעון מעורר עם מפסק אוטומטי, ציפוי קטיפה-זמש בשילוב עם מראות קריסטל ענקיות וגימור עץ משגע.

לא תשיג אותם בחזמנה פרטית אצל שום נגר או ארכיטקט, ובודאי שלא במחיר סביר כשלנו. לא תשיג אותם בשום חנות רהיטים - לא בדיזנגוף, בבן-יהודה או בכל מרכז רהיטים אחר. ולכן, אם אתה בעל טעם מיוחד ועדין - אתה חייב לעצמך ביקור במרכז חדרי השינה ותיווכח במו עיניך מה ניתן לרכוש במחירים החל ב-18,000 ועד 85,000 ל"י. אספקה מיידית!

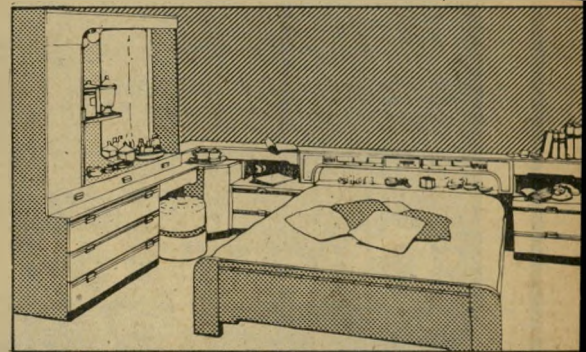
באיזה מין חדר שינה אתה רוצה לבלות את השנים הבאות? אם אתה בעל טעם מיוחד, עדין ויוצא דופן, הסתכל בחדר השינה המופיע בצילום, זהו רק אחד מתוך קרוב ל-100 (מאה!) חדרי שינה אלגנטיים המוצגים בשלמותם ועל כל אביזריהם במרכז חדרי השינה הגדול בישראל-בבית מרס. חדרי שינה מפוארים אלה מיובאים בלע-דית ע"י חב' מרס ישר מן המפעלים הגדולים והאקסקלוסיביים ביותר באירופה.

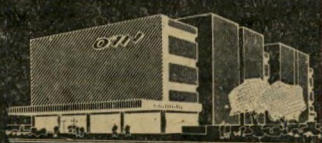
חדר שינה "פלאזה"

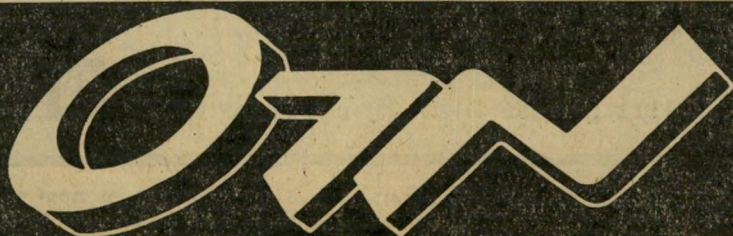
**מרכז לשיווק
חדרי שינה -
יבוא,
ישיר לצרכן.**

2070

תל אביב, הרצל 158.

בבית מרס - חניה בשפע, קפטריה, מוסיקת רקע, מדרגות נעות ומעל לכל אנשים מקצועיים איתם תוכלו להתייעץ. בית מרס פתוח ברציפות מ-8.00 בבוקר עד 7.00 בערב.

לפני 25 שנה

בגיליון "העולם הזה" שראה אור השבוע לפני 25 שנה בדיוק, התפרסמה כתבה הסרתית-תקרים כעיתונות העברית, תחת הכותרת "כתיבכי מאה שנים". הכתבה תיארה במילים ובתמונות את אשר ראה הכתב הראשי של השבועון, עמנואל פרת, שהתחפש לתייר דתי והסתובב במשך ימים בשכונת החרדית. מערכת השבועון נחלצה להגנתו של ראש עיריית תל-אביב, חיים לבנון, שיריביו האשימוהו בחוסר טוהר-דברים. במקביל העניקה המערכת, "ראיון מיוחד" לר"ר אילון, שהואשם בזיוף כעמדות וכמעשים מגונים. מדור הביקורת הביא כתבה מצולמת על מופע הריקודים החדש בתיאטרון "לילה-לו" (ראו: "שער").

"חקירה מיוחדת" ערך צוות כתבי השבועון בנושא נישואי תערוכה בין בני ערות שינות בישראל. החל מהשבוע לפני 25

האגדה על החייל נתן אלבו * ביטול עונש המוות בישראל

* ברוך שלא עשני אשה... * פייד זילבר לומד עברית

"העולם הזה" 853
תאריך: 25.2.54

אולם מאחר שהאיש חי עד כה באגדה נחושה כי הוא גבר, ודיעה זו נתקבלה על כל מכריו, הוחלט לעשות מאמץ ולהירצא גבר מוחלט מחדר-הניתוח. הגידול המפריע סולק ואיתו ריקמת השחלה. למחרת בבוקר סר המתח למיטת החיר לה לראות בשלומו. סעדיה, דתי, שלא ויתר על מינהגיו מימיו ולא ידע את מש"מעות הניתוח, ישב והתפלל תפילת-ישח"רית: "ברוך שלא עשני אשה...". יעצה לו אחת מהאחיות: "חבוב, מעתה התפלל: ברוך צונדק שלא עשני אשה...". סעדיה לא הבין את הרמז.

רפואה

סעדיה היה גבר

למעברת פרדס-חנה בא סניור פרופסור הרמן צונדק, המומחה הישראלי לבלוטות. בפניו הוצג אחד התושבים, רווק תימני כבן 20. ענוג עור וחטר חתימת זקן, שעלה ארצה במרדד הקסמים, והתלונן על כאב בים בכליות.

הפרופסור בדק אותו במירפאה המקורית והזמין אותו אליו לבית-החולים ב"קנרת-חולים בירושלים, לסידרה של בדיקות גוספות. כאשר ראה את תוצאות הבדיקות, סיפר הפרופסור על המיקרה לאחיו, הפרופסור ברנהארד צונדק, המומחה בעל השם העולמי להורמונים. האחים התייעצו, והחליטו כי החולה סובל מאיזה גידול בלוטי שאת מקומו לא ידעו לקבוע בבירור. **ברוך מי?** פרופסור ברנהארד צונדק החליט להעביר את הצעיר אליו, לבית החולים הדסה הירושלמי, לניתוח. כאשר פתחו את בטנו נידהמו לראות שאומנם סבל מגידול — אך גידול הקשור לריק מת השחלה (בלוטת המין של האשה). כן נמצאו בגופו אבריימין של זכר ונקבה גם יחד. היתה זו דוגמה נדירה של פסבדו-הרמפרודיט.

עלידי ניתוח אבריו הזכריים, שלא היו מפותחים ביותר, יכול היה הפרופסור צונדק להפכו לאשה יפת-תואר שהיתה חיה כאשה, אם כי לא מביאה לעולם ולדות.

העם

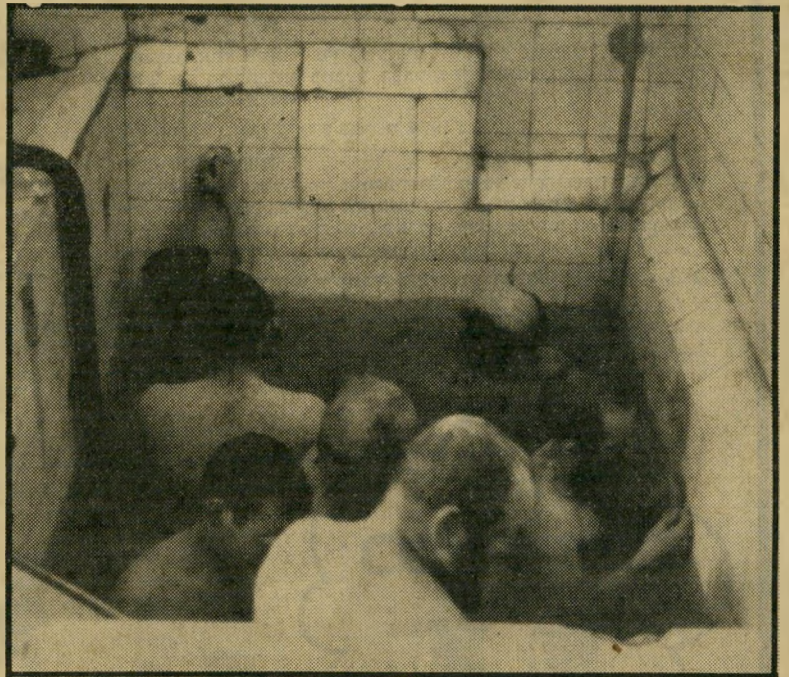
איש המופת

ישנם רגעים בחייו של אדם כשהוא עומד לבדו מול הבורא, מול עצמו, כששום מליצה לא תעזור לו, שום תהליך מחשבי תי קנוי לא יקל עליו, כשמישקלו האמרי תי מונח על כפות המאזניים. לעיתים קרובות אלה הרגעים האחרונים בחייו. הם היו הרגעים האחרונים של נתן אלבו.

דיון ובלתי-חלוי
החיישה בערפלי. כל חייל מתייחס אל רימוני-היד בחוסר-חיבה מסויים. הרימוני הוא נשק יעיל בטוח-קצר, בגלל מסלול התעופה הגבוה וזווית הירידה התלולה — דבר המאפשר להשליכו מעבר לקיר או לתוך עמדה נסתרת. אולם הרימוני מסוכן

הכנסת

לפני ארבע שנים הציע אורח ישראלי ממוצא גרמני את שירותו למדינה, והודה שאומנם אין לו נסיון במיקצוע הנדון, אך ישתדל להשביע את רצון הלקוחות כמיטב יכולתו. התפקיד: תליין.

אברכים בתוך המיקווה:

תצלום זה הינו מהיחידים שצולמו אי-פעם בתוך מיקווה לרחצה של יהודים חרדיים, בלב שכונת מאה-שערים, מעוז ומבצר של הדתיים הקיצוניים.

לבעליו הבלתי זהיר, לא פחות מאשר לאויביו. נתן אלבו, חייל צנום, שחרחר ושקט, ישב בערפל אהלו, פירק את הרימונים החיים, ולפתע שמע את הצליל הנורא ביותר בעולם: הלחישת של פתיל הריי מון שהוצת. אורכו של הפתיל 4 שניות. 4 שניות בין חיים ומוות.

היה זה המיבחן העליון. נתן אלבו יכול היה לזרוק את הרימוני הרחק ממנו, לשכב על הארץ, לכסות בידיו על ראשו. חבי ריו, בחוקי, היו מתרסקים. ייתכן והוא היה נענש בעונש חמור. אולם הוא היה נותר בחיים.

נתן אלבו, עולה ממרוקו, בודד בארץ, לא עשה חשבון פשוט זה. הוא ראה את חברו באוהל. הוא ידע שחבריו האחרים משתעשים בחוקי. הוא זינק החוצה, צעק "רימוני!" רץ אל מחוץ למיתחה, כשביצת המוות לחוצה לבטנו. כך נראה לחבריו כאלפית השגיאה האחרונה של חייו.

* על רקע זה צמחה דמותו של קאזאבלן.

אנשים

● **אזי פייד זילבר**, קצין צי צרפתי, שהפך לשגריר צרפת בישראל, סיים את שנת שירותו הראשונה בתל-אביב תוך היר שג ניכר: שליטה בעברית יומיומית. היר שג בלשני קודם של השגריר: לימוד 6000 סימני-כתב סיניים בתקופת שירותו בסין.

● **דויד בן-גוריון**, ראש ממשלת ישראל לשעבר, תושב שדה-בוקר בהווה, שלח מיכתב תודה לבעל מאפייה בבאר-שבע, ששיגר לו חלות לשבת. כתב בן-גוריון לאופה: "החלות היו מצויינות, אפיי לו אשתי אמרה זאת".

● **כשנשאל הסופר ש"י עגנון** על-ידי סופר צעיר, מדוע אין הוא ממשיך את 190 המדינה, פארודיה שכתב לפני כמה שנים, השיב בקול מהורהר: איני יכול לכי תוב המשך, פן אפר את המצווה. ולא תעמוד על דם רעך.

סנין האכה
מאת: י.א.ג. 1954

קיקי רפיפי ופיפי לקיקי

קיקי כתב שיר.
גם פיפי כתב שיר.
וגם זיוי כתב שיר.

אז קיקי ופיפי וזיוי הוציאו ספר שירים ביחד וקראו לו "זיפיקי", והם הוציאו את זה ביחד מפני שציצי היה חולה באותו זמן, כמו שאמרו שלושת המוסקטירים: אחד בעד כולם, כולם בעד אחד.

אחרי-כך הצטרפו אליהם גם ציצי, שהביא בינתיים, וביבי ומימי וסיסי וניני וגם בחורה אחת, לילי. הם הוציאו ביחד עיתון וקראו לו בשם לאן*. מפני שהשאלה הנכונה היא התשובה בעצמה.

בהתחלה היה שם מאמר המערכת, במאמר היה כתוב: "זרמים חדשים משבשים בקריית-ספר הצעירה שלנו, מחד גיסא ומאידי-גיסא עז הרצון לביטוי — אלא דא עקא ביטוי — לא מילתא זוטרתא היא, ואם בסיפורת עסקינו, הרי מאליה תישאל השאלה: לאן לקראת? והתשובה היא: לקראת? לאן? ואכן, לפום צערא אגרא, ולא באצקוצציוס ניוועש!"

אחרי-כך היה שם מאמר הערכה של פיפי על שירתו של קיקי, הבולטת בייחוד האינדיבידואלי שבה וכל כולה צעקת הדור שתוס-העין, ומאמר הערכה של קיקי על שירתו של פיפי, שהיא ביטוייה הנמרץ והעז כאחד של פניפסיטיקה הזויסטיאית. כמו כן היה שם מאמר של ציצי על יוגי המבקר, ומאמר של ניני על ציצי הצעיר, ופורטרט הצעיר ניני מאת ציצי, וביקורת מאת ציצי על תערוכת ניני.

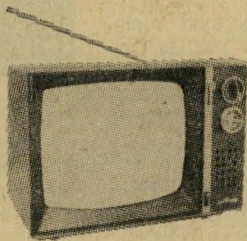
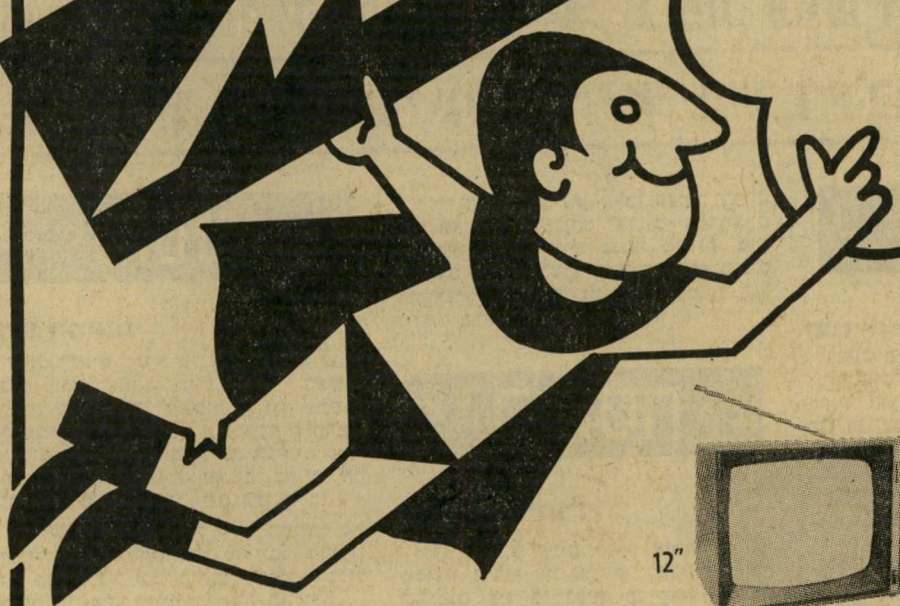
ובסוף היה חמשיה, אל הפרשדונה:
"היה היה איש ושמו קיקי,
ברגש ממוחל וקיניקי,
הוא וציקי נקיניקי
אהבו את מיקי,
מצבו אז היה שמן-קיקי".

* קטע זה הינו פארודיה על התגבשותה של קבוצת לקראת ופירסומו של כתביעת לשירה שנשא את אותו השם.

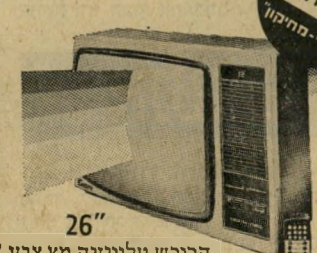
אפני עם יסני

הבילאש
שננה

4 ימי המזל בחודש
כברואר
10.2.79 - 10.3.79

12"

26"

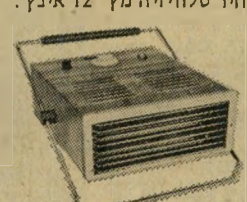
12"

50% הנחה

14"

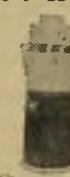
16"

הרוכש טלוויזיה מן שחור לבן באחד מימי המזל יקבל כפרס חינם טרמולופטר (תנור חימום חשמלי)

הרוכש תנור בישול ואפיה או דיפ פריזר (מקפיאון) מן באחד מימי המזל יהיה זכאי לבחור כפרס חינם בין גריל ברבקיו פחם ובין שני טרמוסים 2 1/2 ליטר

הרוכש קולט אדים וריחות למטבח מן באחד מימי המזל יקבל כפרס חינם טרמוס 2 1/2 ליטר

רשימת מפיצים חלקית

ועוד: כל שני זוכה

מבין כל רוכשי מוצרי מן המעולים בחודש פברואר 1979 תיערך הגרלה בה יזכה כל רוכש שני במערכת ווקיטוקי הכוללת שני מכשירי שידור וקליטה לילדים.

* הערה: כפוף לתקנון המבצע אותו ניתן לראות במשרדי חברת מן. רחוב מודיעין 19, בני ברק.

ירושלים - סדרון בית כלל		רשת סלון באל: חיפה - הרצל 1. חררה - הנשיא 51. עפולה - הנשיא 17. רמג - ביאליק 75. ירושלים - סלון שלום, יפו 68.		רמלה - יולודי - הרצל 73	
נתניה - כל בו חשמל, הרצל 24	נמ-ציונה א.ק. אלקטרוניקה, ויצמן 14	חררה - רדיו הכס רוטשילד 36	בתיים - סלון פאר רוטשילד 32	פתח תקוה - סלון ראובן בר כוכבא 1	כפר-סבא - שירות מהיר, ירושלים 27
חיפה - סלון הבנקים הבנקים 1	קרית מלאכי - צאלת שלמה ומנשה, מרכז מסחרי	אשקלון - ברזילי ובניו הרצל 29	א.א. אלקטרוניקה העצמאות 48	דימונה - פיליפ יצחק מרכז מסחרי	פתח-תקוה - חשמלית 2000 אושקין 4

פרטים אצל הסוכנים המורשים למוצרי מן ובבית מן. רחוב מודיעין 19. בני ברק-רמת גן

אמץ את מן

הנדון:

ג'ו מקיארתי המציא שיטה של ג'ונסטריזם פרלמנטרי. עתה נמצאו לו תלמידים בישראל.

חינוך-מאק

- ניצוג החסונות הפרלמנטריות כדי להתייחס מקל בירור מישפטי.
- שליטת זכותם של המואשמים לעמוד ליד מישפט הוגן, והפיכת כל תהליכי המישפט לחוכא ואיטולוא.
- ניפנוף בניירות חסרי ערך, ושימוש בי תחבונות דומות, כדי לעשות רושם על התמימים.
- יצירת גל של היסטוריה ציבורית, שר אפשר לרכב עליו אל הפירסומת, ההשפעה והשילטון.
- אין זו רק שיטה מנוולת. זוהי שיטה החותרת תחת יסודות המישטר הדמוקרטי, לא פחות מאשר חתירה פאשיסטית או קומוניסטית.
- כי הדמוקרטיה פירושה, קודם כל, שילטון החוק. ואילו המקיארתיזם מהווה את שלילת החוק.

התיקשות העזו לפרסם את דבריהם של המעטים האמיתיים, שגיננוהו כל העת. **הפנאטי, שהכריזו נכנעו לו עד לאיתו רגע, העזו לדון במעשיו וקיבלו החלטות-גיננו רשמיות.** מקיארתי נשבר. זה היה לפני 25 שנים. היו דרושות לארצות-הברית לפחות 20 שנים כדי להחלים מן ההרס הפנימי, המדיני והרוחני, שהוא זרע. רק פרשת-ווטרגייט טיהרה, סוף-סוף, את האווירה.

יש לחזור ולספר את הסיפור המפחיד. כי בינתיים קם דור שלא ידע את ג'וה. ג'וה ("ג'ו") מקיארתי היה הסנטור הצוער של מדינת ויסקונסין בארצות-הברית. הוא לא בלט במיוחד. בין עמיתיו, שלא חיבבוהו במיוחד, נודע כאדם בינוני, שאפתן, אך בדרך כלל בעל דעות ליברליות. הדבר קרה לפני 29 שנים בדיוק, בפברואר 1950. הסנטור ג'וה ריימונד מקיארתי הוזמן לשאת נאום שיגרת באסיפה של המפלגה הרפובליקאית באחת הערים הלא-כליכך חשובות. הסנטור לא ידע על מה לדבר. הוא הכין לו שלושה נושאים — ביטוח סוציאלי, שיכון וריגול קומוניסטי. הוא רצה לדבר על השיכון, אך יו"ר הסניף המקומי של המפלגה העדיף את הנושא השלישי. **ג'ו מקיארתי לא ידע דבר על הריגול הי סובייטי.** הוא התייעץ עם חברי-קולג'ו. לבסוף השתמש בתחבולה פשוטה: **בשעת הנאום שלף מכיסו גליון-נייר, ניפנף בו באוויר והכריז: "אני מחזיק בידו רשימה של 205 קומוניסטים בעלי כרטיסי-חבר במפלגה, העובדים כמושרד- החוץ בווישנגטון!"** איש לא ראה מעולם את גליון-הנייר. קרוב לוודאי שהיה ריק.

הסנטור ג'ו מקיארתי, המופיע בתמונה כצייד-כותרות חסר-מצפון. מאמר זה (שנכתב ערב ההתנקשות בעורכי העיתון), נראה כיום אקטואלי כמו ביום כתיבתו.

הוא הורס את בניין המישפט, וחוזר אל מישפטי-הליניץ' — מישפטי-דיניץ' מודרני, בממד דים ארציים, כשעיקר-התלייה עומד במרכז אולם הפרלמנט.

ה שבוע עמדתי על דוכן-הנאומים של הכנסת וכיניתי חבר-כנסת מסויים בשם "מקיארתי קטן". לא היתה זו פליטת-פה.

מזה זמן רב טופל אותו חבר-כנסת האשמות על ימין ועל שמאל, מפנף בניירות כלשהם, זורק סביבו שמות של אזרחים וחיילים — כל זה בכנסת, תוך ניצול חסינותו המוחלטת ותוך התחמקות מכל בירור מישפטי. אזרחים הגונים, שהמולה זו בילבלה אותם, פנו אלי השבוע בשאלות כנות: האם אין האיש משרת מטרה טובה? האם אינו מקדש מילחמה על הפשע המאורגן? האם אינו עוזר לחשוף את הפושעים? האם אין הוא עושה, בעצם, מה ששבויעו זה עושה מאז ומתמיד? **שאלות אלה נובעות מאי-הכנה כנה של מחות התופעה. הבה ונבדוק אותן אחת-אחת.**

ב מדינת-יחיק, אין הגנת-החוק ניתנת רק לאנשים הנעלים מעל לכל חשד. להיפך: טיבה של מדינת (המשך בעמוד 44)

גיבור הפחד זוהי הכותרת למאמר שבו תיאר העולם הזה (842) לפני עשרים וחמש שנים, בדצמבר 1953, את שיטותיו של

מקיארתי עצמו לא האריך ימים. הוא הפך שיכור כרוני, גרוטאה אנושית, ונפטר.

אך הוא השיג מידה מסוימת של אדמותיות. שמו הפך מושג כמאה שפות מסביב לכדור הארץ. "האנציקלופדיה בריטניקה" מגדירה את המושג כך: "האשמות ללא הוכחות".

מ ה זה "מקיארתיזם"? רוב האנשים, המשתמשים כיום במושג זה, אינם מבינים את משמעותו האמיתית. נדמה להם שהוא שם-תואר לדמגוג ימני, ואולי פאי שיסטי. אך זוהי טעות. מקיארתי עלה על הגל הלאומני רק במקרה. הוא יכול היה לרכב בנקל גם על גל סוציאליסטי, קומוניסטי או דתי, אילו היה קיים כזה באותו רגע.

ייחודו של מקיארתי לא היה בתוכן, אלא בשיטתו. ה"מקיארתיזם" הוא טכניקה פוליטית.

טכניקה זו כוללת את המרכיבים הבאים: העקלת האשמות סיטוניות נגד בני-אדם, שאינם יכולים להתגונן.

ה ימים היו ימי מצוקה נפשית לארצות-הברית. שיכרון-הניצחון, שהציף את אמריקה בתום מלחמת העולם השנייה, שכך, לפתע נוכח העם האמריקאי לדעת כי הוא נחל כישלונות בעולם, סין הכבירה עברה זה עתה למחנה הקומוניסטי, והדבר גרם הלם עמוק בארצות-הברית. לאנשים פשוטים היה רק הסבר אחד: קיימת מוזימה קומוניסטית עולמית אפלה, ויש לה שלוחה גם בצמרת ארצות-הברית.

להפתעתו של מקיארתי, עוררה התחבולה הפשוטה שלו באותו נאום סנסציה כבירה. הוא עלה לכותרות הראשיות. צייד-קומוניסטים בכל רחבי היבשת העלו אותו על גס. בן-לילה הפך גיבור לאומי. הסנטור הממולה הבין שעלה, במקרה, על גל לאומי. הוא החליט לרכב עליו. מאותו יום הפך ג'ו מקיארתי כוח. מנאום לנאום, מתופעה לחופעה, הכתיב לכל המדינה את סיגנונו. הוא ניצל את מעמדו כיו"ר של ועדה בלתי-חשובה בפנאט, החל עורך בשמה חקירות פומביות. שני עוזריו העיקריים היו צעירים יהודיים, כשם כהן ושיין.

מקיארתי הצליח ליצור פאניקה לאומית (או לנצל פאניקה שהיתה קיימת בלארה-כז). מתחת לכל שולחן כתיבה נתגלה כוגד קומוניסטי. פקידים-ממשלה בכירים האושמו בהבל-פיו. וספרים ואמנים הוקעו בסיטונות. עלים הסרטים נהרסו. ה"מקיארתיזם" שטף את ארצות-הברית והרס כל חלקה טובה במערכות המימשל הרווח שלה. כמו שהמגיפה השחורה רוקנה בשעתה את ערי אירופה, ג'ו מקיארתי חגג את ניצחונו. הוא ניצל עד תום את חסונותו הפרלמנטריות. די היה בו פסוק אחד מפיו בוועדת-הפנאט, כדי לשבור כל אדם בארצות-הברית, לדון בכל שהיה. הוא הטיל את חתיתו על הנשיא, מישרדיה-ממשלה, שני בתי הקונגרס, האוניברסיטאות, העיתונים, הוליווד. הטלוויזיה עקבה אחריו כל צעד מי צעדי, הרדיו קלט כל מילה מפיו. הוא היה כלי-כובל.

גדולי האמנים היגרו. רבים התאבדו. כל האחרים התפלשו בעפר לרגליו.

אז עשה את המישנה הקטלני (עבורו). בשיכרון הניצחון החל תוקף את אלופי הצבא. אלה החזירו מילחמת שער. **כאחת משיבויות הוועדה שלו, כאשר חקר מקיארתי כהנאה פאדיסטית ארוף טפויים הי החשיד אותו בחשדות שונים, קם סניגורו הי מוכיב של הנגדה, ועניני עשרות מיווני צופר הטלוויזיה קרא, בקול חנוק מדמעות, משהו כמו: "אדוני, אתה אינך הגון!"** באותו רגע, כמו במטה קסמים, נשבר קיסמו של מקיארתי. הפאניקה הלפה. דעת-הקהל פנתה נגדו. כלרי

עורך „העולם הזה“ ממשיך בדיווחו על רשמיו בקאהיר

ועל פגישותיו עם אנשי הצמרת המדינית והרוחנית של מצריים

הרקדנית נגואה פואד
פשרה עם הוליווד?

חד-במינו, המוסיקה גברה והחושם נענו. „אני מוכן לתת בשבילה את כל סיני“ לחשתי לידי המחייה. המשכתי לחזות בריקוד, ותוך כדי כך הירהרתי במה שאמרתי. אולי אין זו הלצה כלל? אולי אמרתי, שלא במתכוון, דבר שהוא הרבה יותר נכון מאשר פליטת-פה נלהבת?

מהו ערכה הביטחוני שד רקדינית נתיבטן מצרית אחת, המופיעה בי מועדון בתדאכוב? כאשר יופיעו אמנים מצריים ברחבי ישראל, וי אמני ישראל ברחבי מצריים; כאי-שר ניבחרות הכדורגל של מצריים וישראל תשחקנה בזאמאליק וכי-רמתינגן? כאשר המוני תיירים מי-שתי הארצות יעברו אה על פני אדה בכבישי סיני — האם יהיה כיטחון המדינה מוכטח יותר, מי אשר בשיא האגדה של קו ברייב? אפשר לראות את השלום בצורות שור-נות. אחת מהן — ובוודאי לא הרעה ביו-תר — היא הופעתה של רקדנית-בטן מעולה.

נס במידבר

אפשר לדמוד הרבה במועדון-לילה. אפשר לעמוד, למשל, על הקשרים העמוקים בין מצרים והעולם הערבי מתוך חרוזיו של משורר-מאלתר, החורז אותם תוך כדי שירה, כדי למצוא חן בעיני הקהל שלו. הקהל באוהלה-ענק היה שונה, הפעם, מאד מן הקהל באותו ערב היסטורי. הייתי

בשעת-ערב מאוחרת עשינו את הדרך הנוסטלגית. נסענו בכביש-הפיראמידות הר-ארוך והישר, עברנו על פני המועדונים המפורסמים, העפנו מבט במנה-האוס הלבן המבהיק, חלפנו על פני הפיראמידות.

צעידה במכנסים

בכניסה למועדון עמדה אשה צעירה, לבושה במכנסים ובסוודר רחב. היא לא היתה מושכת תשומת-לב מיוחדת ברחוב דיזנגוף או בסן-ז'רמיין. „הכרינא את — — —!“ הציג אותה לפני ידידי המפיק. הוא הזכיר את שמה של אחת מרקדניות-הבטן המפורסמות ביר-תר של מצריים.* זכינו במקום-הכבוד ליד מרכזו הבמה, והרקדנית ישבה עימנו. שוחחנו על הא ועל דא, אכלנו ושתינו, ולעבור זמן-מה התנצלה ונעלמה.

לפתע הכריזו הכרוז על שמה, תזמורת ערבית גדולה פתחה במנגינה חדגונית משכרת, והיא הופיעה על הבמה. אי-אפשר היה להאמין שזוהי הצעירה בסוודר הרחב. היא עמדה, בלבוש של בד זוהר וצעופים שקופים, כימעט מבלי לזוז, ורק שרירי גופה נעו בקצב. היא עוררה תחושות, שרק משורר יוכל לתארן.

„אני מוכן לתת בשבילה את חצי סיני!“ לחשתי לידי. הוא חיך. היא המשיכה לרקוד את ריקודה המייני

* איני מזכיר את שמות המפיק והרקדנית, מחשש פן יוחרמו בארצות-ערב, במצב הנוכחי.

הבטן והביטחון

הרבה יותר מזה — היא צורה של אמנות, הגורמת הנאה אסתטית עמוקה, ושיש לה השפעה חושנית מתוחכמת מאד. הישראלים ישבו בין המצרים, אחדים מהם (ואני ביניהם) הוזמנו על-ידי הרקדנית לבמה כדי לרקוד עימן, אורת-השלום הלכה והתלהטה, ונוצר משהו שאפי-שר לקרוא לו „שיכרון ולא מיין“.

מועדון-הלילה צהרה-סיטי כבר הפך בשבילנו אתר היסטורי. כפי הישרא-לים, ששהו בקאהיר בדצמבר 1977 לרגל ועידת-השלום במנה-האוס, נישא שם זה כימעט בחדר-קודש, כסמל לדבר שהיה — ואולי לא יחזור לעולם. כי שם, במועדון הנמצא באוהלה-ענק במידבר, מעבר לפיראמידות של גיזה,

מאת

אורי אבנרי

לשיא הגיע הערב כאשר הרקדנים, האורי חים הישראליים, האורחים המצריים והמל-צרים החלו כולם רוקדים ריקוד מהמם, בטור עורפי ארוך, שהתפתל כנחש בין השולחנות, לצלילי הלחן הערבי, כשהבד-רן בראש הנחש שר שירי תהילה לנשיא אל-סאדאת, למנחם בגין, לישראל ולשלום. זה היה שיאו של המפגש הישראלי-המצרי-הראשון על אדמת מצריים. כאשר נפגשים כיום שניים, שהיו שם, עולה מעצמה השאלה הנוסטלגית: „אתה זוכר

אירעה התפוצצות של רגשות, שאין אדם זוכה לחוש כמה פעמים רבות בחייו (העולם הזה 2103). זה היה בליל שבת. העיתונאים הישרא-ליים ניקרו בבית-הכנסת הגדול ברחוב עדלי, ולאחר מכן ערך אליהו בן-אלישר מסיבה של קבלת-שבת במנה-האוס. האווי-רה היתה נרגשת, האוכל מתחת לכל ביי-קורת (מתוך קופסת כשרות של חברת תעופה אירופית) וההרגשה נפלאה. היה נדמה שבעוד כמה ימים יהיה שלום.

הערב ההיסטורי „צהרה-סיטי“, דצמבר 1977*
האם הוא יחזור?

את הערב בצהרה-סיטי? „בינתיים זרמו מים רבים בניחום ובמזיבול הארצי, והדברים נראים כחלום.“

ידידי, מפיק-הסרטים המצרי, שמע את דברי ועל אותו מאורע, והציע מייד: „הבה ניסע לשם הערב.“

* בשורה הראשונה: העיתונאים ישעיהו בן-פורת, חזי כרמל, אורי אבנרי וגייעון ברלי.

עובדים יושבים מצטופפים כפתח חנות כדי לעקוב אחר מישחק כדורגל בטלוויזיה ברמת גן או בזאמאליק?

הישראלי היחידי לא רק בצורה סיטי, אלא גם בקאהיר ובמצרים כולה. לעומת זאת היה האוהל מלא עשירים מארצות המפרץ, ולא חסרו מארוקאים, סודאנים ולבנונים. אפשר לקרוא מאה ספרים ואלף מאמרים על מצרים והעולם הערבי — אך חצי שעה בצורה סיטי מעניקה את התחוויה הבלתי-אמצעית, שאינה מצויה בארץ תיחול.

הזמר שר על המלך האלד. איש שמן קם בקהל, משולח, עלה על הבמה ותלה על צווארו שרשרת גדולה, שהיתה כולה עשויה משטרות-כסף מצריים של 5 לירות (כ־150 לירות ישראליות). הזמר הפיל ליג בשבחים, וזכה בשרשרת נוספת, מידי גבר מוזקן, בעל חזות דרום-ערבית. שמר תיחול של ארצות ערביות שונות הופיעו בחרוזים. ישראל לא הוזכרה.

לאחר מכן נערך הריקוד בטור העור-פי. אך לא היה לו דימיון לאותו ריקוד מטורף, הזכור לנו. הבדרנים הקימו את התיירים, אלה הצטרפו בהבעות-פנים נבזות. יפאנים, גרמנים, צרפתים. סתם קהל, סתם ריקוד. צורה סיטי חזרה והיתה למורדון רגיל.

חחרות כדורגל

כשנוכחה הרקדנית לדעת שרכשה מעריץ נאמן נוסף, הזמינה אותי להי-לוות אליה באחד הערבים, ולראות את הופעותיה השונות. נעניתי ברצון.

כמו רוב הרקדניות הגדולות במצריים, מופיעה גם היא בשלושה-ארבעה מקומות בכל ערב. הלכתי למקום הראשון, אכלתי ארוחת-ערב ונהניתי מהופעתה. כשראתה אותי בקהל, העיפה בי חיוך חטוף והמריכה ליג לבשה לבוש מזהב וזהר, ונראתה כמלכה באגדה מיוחית. אחרי ההופעה המתמדת לה ביציאה, כפי שנדברנו. באה לקראתי אשת-עסקים נמרצת, לבושה בשימלה אירופית אופנתית יקרה, ונעלה במפיים גבוהים, בעלי מעין דורבנות ממתכת. היא שלפה את מפתחותיה של מכונית-פיאט, ירבה ליד ההגה, והחלה בנהיגה מטורפת ברחובות-קאהיר הליליים, תוך כדי שהיא מספרת, באנגלית מצויינת, על מיקצועה.

שכר-ההופעותיה גבוה מאד ("אני לא עשירה ולא ענייה. אבל אני יכולה להרוויח שות לעצמי דירה יפה, מכונית חדשה, וכל מה שאני רוצה...") מבעלה התיגרשה מזמן, ורק לאחר-ימין החלה לרוקד. את אמנות ריקוד-הבטן לא למדה מעולם, אלא מהסתכלות בסרטים ובהוריות פעות של הרקדניות הגדולות. את ריקודי-דנה היא יוצרת בעצמה. היא גם מנהלת לבדה את סקסה. אשה נמרצת מאד, מורדנית מאד.

היא גרה עם אמה, שלא ביקרה מעולם באחת מהופעותיה. אמה אשה שמרנית, מהדור הישן, שאינה מוצאת את מקומה במודרן-לילה או במלון-פאר. הגענו למועדון הבא. בעוד שבמועדון הראשון היו רוב האורחים יתירים וזרים, הרי המועדון השני היה מלא זוגות צעירי-רים מצריים. נכנסתי בשיחה עם אחדים מהם, תוך כדי המתנה להופעה. נוכחתי לדעת כי יש בקאהיר גם גופר-זהב, המצטיף צף על המוסכמות של הדור הקודם. בנים ובנות יושבו ביחד, רקדו בצורה די חופשית (אם כי שמרנית, לפי המושגים שלנו), בלי ליווי של בני-מישפחה. הם באו במכור-ניות, והכסף מצוי בכיסם.

החלפנו דברים על השלום, שאלנו שאלות סקרניות על מצריים ועל ישראל. מה מצב הכדורגל בישראל, האם, לדעתי, עולה נבחרת מצריים על זו של ישראל? המצריים הם קנאי-כדורגל אף יותר מן הישראליים. כאשר מתנהל מישחק חשוב — אחת לשבעה, ביום א' אחרי-הצהריים — צובאים המונים על מקלטי-הטלוויזיה, גם ברחוב ובבתי-קפה, ועוקבים בנשימה עצורה אחרי המישחק.

התחרות הראשונה מצריים-ישראל תהיה, בוודאי, מאורע גדול מאד — כימעט כמו ביקורו של אלי סאדאת בישראלים.

הרקדנית הופיעה, לכאורה, היתה זאת אותה ההופעה כמו זו שראיתי קודם לכן. אך הכל היה שונה. במה? איני יודע. אבל התחלתי לחוש את הרבגוניות של צורת-הבעה זו, הנראית כה פשוטה, התיחלתי לראות את הריקוד בעיני הצעירים בשולחנות הסמוכים, המומחים, היודעים להעריך כל תנועה, כל אידוה של שריר — כשם שקהל ספרדי עוקב אחרי כל תנועה של הטוראדור בקורידה.

מתי תגיע חוויה זו לבני תל-אביב? סימתי את הערב, בשעה ארבע בבוקר, בשיחה עם הרקדנית וידידה, איש-עסקים מצרי. דיברנו על ביזנס — אילו עסקים עשויים להתפתח בין שתי המדינות בטוח המייד, הבינוני והארוך, אחרי חתימת השלום? מה חושבים על כך בישראל? מה אומרים לי אנשי-עסקים ישראלים? חיששתי להגיד לו כי בישראל נראה השלום כדבר מופשט ורחוק, אשר השלכותו העיקרית היא העתקת קווי-ביצורים מרכס אחד של נבעות-יחול לרכס-אחר.

קשה מאד לתאר את ישראל כאשר אתה יושב מול הפיראמידות — כשם שקשה לתאר את מצריים כשאתה יושב מול פני הים הכחול של תל-אביב.

שיחות ליד הבאר

מצרים הם עם מחייך. הם מחייכים כים איש לרעהו, בלי כל סיבה נראית לעין. אתה יושב בגרופי, ולואה את החיוכים טובי-הלב המוחלפים בין השולחנות — לא חיוכים מאולצים, לא חיוכי-נימוסים, כי אם חיוכים לבביים. זוהי תכונה לאומית, אולי ירושה אפריקאית. הם מחייכים גם לך, המזדמן לשיחתן פמון. הם ממשרים כים לחייך כשהם שומעים שהזר הוא, במיקרה, ישראלי.

הלכתי בערב לבאר של מלון שרתון. לא לבאר הגדול, בקומה ה-23, שם רוקדת נגואה פואד את ריקודיה החושניים (שרקדניות-הבטן האמיתיות, כמו ידידתי החדשה, מגנות אותם כפשרה עם הוליווד ואירופה), אלא לבאר הקטן בקומת-הקרקע.

הסתבר שהוא בא מדרום סעודיה. אביו היה ראשי-שבט, מעין נסיך עצמאי, עד שהשולחנות הסעודית השתלטה גם על מחוזו. אי-אפשר היה לדבר על פוליטיקה. נאלצנו להסתפק בחיוכים ובוויסוקי. יצאתי מן הפגישה בהרגשה טובה. היחס הידידותי לישראל אינו נחלת המצרים בלבד. הוא הגיע גם למידבר הדרומי, אישם בין סעודיה ותימן.

לפני כן, ליד הבאר, נכנסתי לשיחה עם במאית-אטרון, דיברנו קצת על פוליטיקה. הוא היה אויב מושבע של אל-סאדאת, מתח ביקורת על "השלום האמריקאי" ועל המדיניות הבורגנית שלו, והסיף לפיתרון

הגגות של קאהיר, התחלה של שיקום?

מארכסיסטי. מובן שתבע את שיתוף אש"ף והמדינות הערביות הרדיקליות במשא-ומתן. למרות שללל את יוונת אל-יסאדאת התייחס אלי בלבביות רבה, עמד על כך שניפגש שוב לוויכוח רציני, והומין אותי להצגת-התיאטרון שלו. כל זה נאמר בקול רם מאד, כינגל המוסיקה, במקום רחוק, בצרפתית. ברור כי אין פחד במצריים.

דימוי האל

יבורו של אותו במאי היה גמאל עבד-אל-נאצר. ככל שנמשך ביקורי, גבר העניין שלי ביחס המצרים לאיש זה. הגישות לקודמו של אנור אל-סאדאת שונות כיום מצריים כמו ציבעי הקשת, וכל הגוונים מיווצרים.

בקצה האחד עומד איש כמו הסופר הקשיש חוסיין פאוזי, המגדיר את עבד-אל-נאצר כפושע, והמאשים אותו בכך שהרס את מצריים מבחינה חומרית ורוחנית, והשאיר אחריו אדמה תרוכה שיש לעורר אותה כעת לחיים חדשים, בעזרת השלום. כמוהו סבור מוסטאפה אמין, עורך אל-אח'באר, המאשים את עבד-אל-נאצר המת בהרס הדמוקרטיה וזכויות-אדם. אמין ישב בכלא הנאצרי שנים רבות, יחד עם אסירי העסקיביש שלנו.

בקצה השני נמצא איש כמו חסנין הייכל, הנחשב כמועמד להנהגת הפיכה נאצריית, אם תתחולל. לא מכבר נפתחה חקירה גנדו נאסר עליו לצאת מן המדינה. אולם ידידיו בחו"ל הקימו שערוריה, וניחו לו לנסוע.

אנשים מתונים יותר, בעני רקע בורגני, אומרים כי יש ליצור תמונה מאוזנת, לראות את האורות והצללים באותה אישיות רכיגנית.

למשל: עבד-אל-נאצר היה בסדר גמור עד 1961. בתקופה זו הפך את מצריים לגורם עולמי, ליכד סביבה את העולם הערבי בי וסילק את הפולשים הבריטיים-צרפתיים-ישראליים מאדמתה. אולם ב-1961 נפל תחת השפעת ברית-המועצות, הוציא בסיס טונות צווי הלאמה והפקעה, והקים מישטר חמור של דיכוי, מעצרים, מחנות-רייכוז ועניוים.

אחרים אומרים שאמצעים אלה היו דרושים לשיקום מצריים, אלא שהיתה בימיו הגומה בשיטות-הדיכוי.

זהו ויכוח על העבר, המקפל בתוכו, כמובן, ויכות על העתיד. לעתים נדמה שיש כאן פער בין הדורות: הדור הקשיש מגנה את עבד-אל-נאצר וזוכר את ימי החורף פש של שנות ה'20 וה'30, כשמצריים היתה עשירה יותר (וכאשר אוכלוסייתה נפלה ממצצית האוכלוסיה הנוכחית). הצעירי-רים יותר זוכרים את הערצתם לעבד-אל-נאצר, ואינם מוכנים לפסול אותו מכל וכל. "יש הרבה אמת בכיקורת על נאצר", אמרה לי עיתונאית צעירה ואינטליגנטית, שהתחנכה בחו"ל, (המשך בעמוד 42)

הכהן לפלאטו: „הגונב מגנב פטור!“

אבידור לאגמון: „הרב הדומם איתך!“

קברניט ארבע, אורי יפה, שהיה קברניט הטיסה האחרונה של אל-על מטהרן, מספר את הסיפור האחרון הי מסתובב בימים אלה בטהרן: למרות שהעוצר מוטל על העיר החל מ-9 בערב, ירה שוטר באזרח בשעה רבע לתשע. הוא הסביר: „אני מכיר את האיש, ויודע איפה הוא גר. הוא לא היה מצליח להגיע הביתה ברבע שעה!“

כאשר התחיל ח"כ שלי מאיר פעיל להפריע לגאומן של שרה-האוצר, שימחה ארליך, בכנסת, השיב לו ארליך: „מאיר, על תתחיל להיות פעיל!“

באותו נאום הפריע לי ארליך גם ח"כ עדי אמוראי בשלל של קריאות-ביניים. ארליך קרא לעברו: „חבר-הכנסת הצועק, אני אשיב לך בסוף דברי.“

את נאום של ארליך, שהיה נאום תשובה להצעת איי האמון בממשלה, סיכם בקריאת-ביניים ח"כ המערך אב"ר רה"מ ביק-עוז: „צריך ש-הממשלה תביע אי-אמון לעם. משום לא בסדר כאן.“

ארליך, שהותקף קשות בעת נאומו, אמר ליושבראש הישיבה, ח"כ משה מירון, שניסה להרגיע את הרוחות: „הרי ממילא אני מתעלם מהצעות. השיב לו על-כך ח"כ שי, מרדכי וירשובסקי: „אתה מתעלם גם מהרבה דברים אחרים.“

ואילו אמוראי ניסה לזרז את ארליך בנאומו, וקרא לעברו: „עד שאתה מדבר, עלתה כבר האינפלציה בעוד כמה אחוזים.“

באמצע נאומו של ח"כ הליכוד מנחם סבידור, ש-קם להגן על הממשלה, עומעמו לפתע אורות באולם-המליאה, ומכל עבר נשמעו צעקות: „חושך בעיניים! חושך בעיניים! הממשלה עשתה חושך! יש ליקוי מאורות!“

במהלך נאומו של סבידור, שבו הצליח ח"כ להריגו את חברי-הכנסת ולגרום למבול של קריאות-ביניים, טען יושבראש הישיבה כי „יש בתקנון סעיף אשר מאפשר לכל מי שרוצה קריאת-ביניים לה-גיש בקשה“. הערה זו של יושבראש הישיבה גרמה רעמי צחוק, וח"כ המערך ז'אק אמור קרא: „אני מבקש ל-רשום אותי ראשון.“

אחרי שסבידור גמר את נאומו, לא יכלה חברת-הכנסת שולמית אלרני להתאפק ו-מתאה כפיים באירונה, היושבת ראש העיר לה: „אני מבקש להעיר לח"כ אלרני שפרט לי ביקורו של הנשיא אלנור אל-סאדאת, לא נהוג למ-חזק כפיים כאשר נואם מסיים את דבריו!“

בהמשך לדיון בהצעות איי-האמון בממשלה קרא ח"כ מאיר פעיל לשימחה ארליך להתפטר, ח"כ הליכוד, ר'ני מילרד התגרה בפעיל, וזה השיב לו: „שיתפטר יחד איתך, אם שרה-האוצר תפטר וספחה כמון תפטר יחד עימו מהכנסת, העם היהודי ירויח.“ כאשר העיר לו ח"כ שי אמ"ן נון רובינשטיין: „הדיבורים האלה מורידים יותר את

אפלבאום, החליט לצייר על מחצית-העץ של חדרו של יגור רי סורגים: „כדי שהוא ירגיש כמו בבית.“

נראה כי שרי-הדתות, אהרון אב"ר-הצירא, מתנגד בסתרי-ליבו לתיקון שמציי עה אגודת-ישראל לחוק ההפ-לות, אמר השבוע אב"ר-הצירא: „אחרי שיתקבל התיקון לחוק, ירויחו הגניקולוגים הרבה כסף בהפלות בלתי-חוקיות. ב-עצם תהיה להם תוכנית חדשה: תוכנית חישיגוד וקבל את ה-פרס.“

בעיקבות ההפגנות של הצעירים הדורשים דיור להש-כרה, הציע אב"ר-הצירא כי כל מי שמלונגן על מצוקת-הדיור יאמץ לה, כהימנון, את השיר של שלום חנוך: „אדם ב-תוך עצמו הוא גר.“

לסטיריקאי יואל ריפיל היתה הצעה כיצד לקרוא לש-עת המערבונים שמתכנן ח"כ פסח (מיסי) גרופר לטל-וויזיה „הישראלית: „שלוף-שטונדה.“

תוכנית הרדיו ממני מני הפכה תוכנית מסוכנת ביותר לחבריי-כנסת, לפני חודשים אחדים ארעה שריפה במכונת ח"כ משה שחל, כאשר שב מראיון בתוכנית, ואילו בשבוע שעבר פרצה שריפה במכונתו של ח"כ הליכוד משה קצב, כאשר היה בדרכו לתוכנית. פאר פנה אל שני הח"כים ואמר להם: „אין צורך להצדיק את האשיל שאתם מקבלים בכל מחיר, זה הפך סכנת-חיים. ל-תוכנית שלי תבואו בפעם ה-באה במוגיות של רשות-השי-דור.“

בקבוק בושם ארוז בשקיק מ-עור, רק כאשר פתחו המוכי-רות את הבושם גילו כי הוא מתוצרת הארץ.

לח"כים ולאורחיהם קשה באחרונה לתפוס מלצר במי-דן נון הכנסת, ביגלל ריבוי המ-בקרים במקום. רק ח"כ אחד מסתדר היטב, והוא ח"כ המ-רץ חיים בר-לב. בר-לב גילה כי מרבית המלצרים ב-מיזנון הם ממוצא מרוקאי, והחל מדבר עימם צרפתי. ה-מלצרים החליטו כי בר-לב הוא אחד משלהם, ומעניקים לו יחס מיוחד.

תקריט פחות נעימה איר-עה לאחת ממלצריות המיזנון, נעמי. היא ניגשה אל שול-חנו של סגן-השר הניצחי, יו-רם ארידור, וקיבלה הזמנה. כיוון שלדי השולחן ישבו אנ-שים נוספים, היא שאלה את ארידור: „על חשבון מי ל-רשום את ההזמנה?“ ארידור נ-פגע, ותבע ממנה להביא ל-שולחנה את האחראי על ה-מיזנון.

בישיבה של סיעת ה-מערך טען ח"כ עדי אמוראי כי המערך ידרוש לפטר את שרה-האוצר, שימחה ארליך. להצעה זו התנגד ח"כ שאמר אחר, יחזקאל זכאי, שאמר לאמוראי: „עדי, בחייך, אר-ליך זה התיקווה היחידה לעתיד המערך!“

באחרונה נערכו שינויים בחדרי הסיעות השונות בכנ-סת, וח"כ אסף יגורי, הח"כ היחיד של סיעת יעד, קיבל מהצית חדר, אשר הפורד מה-מיסדרון במחיצת עץ. מזכירו של ח"כ שמעון פרס, בועז

ח"כ שמואל פלאטו שרון חילק לכל חברי-הכנסת והשרים מיכתב, שאלין צמוד שטר בן חמש לירות, שבו הס-ביר את העובדה, שלראשונה מאז כינונה של הכנסת הוא מצביע נגד הממשלה. פלאטו התחכם וכתב: „אני מצרף שטר של 5 ל"י ומבקש ממך לקנות בסכום זה מוצר שאינו מתכלה. בעוד שנה תמכרו מ-וצר זה ואת הכסף שתקבלו תמורתו שילחו לי. אם תשלחו לי 2.5 ל"י, כפי שאני צופה, אז רבים מאיתנו צדקו בהת-ריעם בפני הממשלה על המצב הכלכלי. היחיד שמצא את טעותו של מי שנחשב כאשף בהתחכמות כלכלית, היה דו-קא סגן צעיר-הכנסת חיים קולבר. אם נכונה טענתו של פלאטו שהאינפלציה דוהרת ותגיע ל-100 אחוזים, הרי ש-בעוד שנה אפשר יהיה למכור את המוצר שקנו ב-5 לירות, תמורת 10 לירות, ולא תמורת 2.5 לירות. קומר הציע לפלא-טו שרון ללכת שוב לכיתה א'-בית-הספר.“

מרבית חברי-הכנסת הח-זירו לפלאטו את שטר חמש הלירות אחרי שאורי אבנרי ניגש אליו, בשעה שנאם מעל הדוכן, והניח לו את שטריה-כסף על הדוכן. את דעת הרוב הביעה ח"כ חייקה גרוסמן באמרה לפלאטו: „לאחד כמון אני לא מוכנה להיות הייבת.“

לעומת גרוסמן סירב רווקא ח"כ המערך הרב מנ-חם הכהן להחזיר את החמש לירות באומרו: „הגונב מגנב פטור.“

ח"כ רק"ח צ'ארלי ביטון ביקש להתראיין בתוכ-נית עלי כותרת של המנחה יעקב (יענקלה) אגמון. אגמון הסביר לו כי על פי ההוראות, אסור לו לראיין חבריי-כנסת, וכי מקום הראי-נות עם הח"כים הוא במהדו-רות החדשות. „אם הייתי אש-ר נזוי, היית מראיין אותי, הת-ריס ביטון בפני אגמון. אז לך תשנה את השם שלך ל-צ'ארלי רובינשטיין.“ הציע לו אגמון. „כך בדיוק אני אעשה“, הבטיח ביטון, אך כעבור ימים אחדים התקשר אל אגמון ואמר לו כי החליט להישאר בשמו המקורי.

אגב אחרי שהתברר כי סולק מתוכנית עלי כותרת, פגש איש-טלוויזיה אחר, הרב שמואל הכהן אבידור את אגמון ואמר לו: „הרב הדומם איתך!“

אחד מאנשי לישיבת ראש-הממשלה טען, בבדיחה, כי ב-יתן של ראש-הממשלה מנחם בגין ברחוב בלפור אינו די מוגן. אחד הגורילות שמע הע-רה זו והעביר אותה לממונים עליו. בתחילת השבוע שעבר החלו לבנות ליד חצרו של בגין מיגדל-שמירה נוסף.

במיזנון הכנסת באו ב-י טענות אל ח"כ חרות חיים קאליפמן ואמרו לו: „קודם עליית על נגיד בנק ישראל, ארדנו לפני, ועכשיו אתה עולה על שגיר ארצות-הברית בישראל, שמואל דיאם. מה יש לך?“ השיב קאליפמן: „אני עובר מקפיטל לקאפיטול.“

אגב, קאליפמן חזר בשבוע שעבר מחוץ-לארץ, והביא שי כלל אחת ממזכירות הליכוד:

עדנה אדמו כתבת לענייני טלוויזיה של מוסף הארץ כיסתה את ישיבת מליאת רשות השידור, אשר זנה במינויו של יוסף (טומי) לפיד כמנכ"ל הרשות. עשרות העיתונאים שבאו לישיבה, תפסו את כל הכיסאות השלמים שהיו באולם הגדול של מלון שלום בירושלים, כך שאדמו נאלצה להסתפק בכיסא בן שלוש רגליים בלבד, כשהיא מקפידה במשך כל שעות הישיבה לשמור יל יציבות כדי לא ליפול. בתמונה: עדנה על הכסא.

לאנשים הנכונים!

777 הברנדי הלאומי שהוא בינלאומי.

ברמל & מזרחי
סיטי ראשון לציון תל אביב

כבוד הכנסת! השיב לו פעיל: "לא ברור מי מבייש יותר את הכנסת, איש יפהיג'וש כמוך או איש שמדבר עברית כמוני." אחד מחברי הכנסת ביקש להוסיף כי כן ספחת היא מילה עברית וקרא: "קשים גרים לישראל כספחת."

כמינהגו בזמן האחרון, תקף ח"כ אסף יגורי את מדיניות הממשלה. אולם כאשר הגיע העניין להצבעה, נבהל והצביע עם הממשלה. בעת ההצבעה נשמעה לעברו קריאה: "ח"כ אסף יגורי מצביע עם הממשלה. זה תחליף לאחד שיהיה חסר עכשוויות באופן קבוע." הכוונה היתה, כמובן, לח"כ שמואל רכטמן, היושב בראש כלא מעשיהו.

בהצעה לסדר היום שר הגישה ח"כ המערך אורה נמיר בעניין מעמד האשה תקף ח"כ שלמה יעקב גרוס בחריפות את חברות הכנסת. קראה לעברו ח"כ שולמית אלוני: "אתה תאסור על נשים גם להיות חברות כנסת." השיב לה גרוס: "כן, זה נכון."

בהמשך לדבריו של גרוס התרגז ח"כ דתי אחר, ח"כ המערך הרב מנחם הכהן שקרא לעבר גרוס: "במקום שאין אשה, השתדל להיות אשה." וברצינות יותר: "אתה מסלף את היהדות ומסלף את התורה."

גרוס סיפר בנאומו כי קרא בעיתונים סיפורים, איך שבחורים מזמינים הביתה בחורות לפני הנישואין כדי לניסוח חיי משפחה, ואחר כך נפרדים. קרא לעברו ח"כ המערך דני רוזנר, איש קירבון כביר: "ח"כ גרוס, איזה מין עיתונים אתה קורא?"

בדיון על גיוס הבנות הדתיות לצבא גילתה ח"כ שור למית אלוני כי ענת ברנר שטיין כהן אשר השתתפה בסרט הנוצצים ומיששה את כיסי הגברים, הצהירה על רתיחתה, ולא שירתה בצהל. קרא לעברה מנחם הכהן: "אחת כזו חסרה לך בצבא?"

כאשר התחיל סגן שר האוצר יחזקאל פלומרון לענות על הצעה לסדר היום בדבר הלבנת ההון השחור, הוא פתח באמרו: "אני מבקש להיגע להסכם עם סיעת המערך, שלשם שינוי יאפשרו לי הפעם לאמר את מה שיש לי לומר, מבלי שיפריעו לי בכל מישפט. אני מסתפק בהפרעה אחרי כל שלושה מישפטים." וישובת ראש הישיבה, ח"כ המערך שושנה ארבלוי-אלמוזלני, נקי, הבטיחה לו: "אני אגן עליך."

באותו דיון סיפר ח"כ מאיר פעיל בדיחה מעל דוכן הכנסת. קרא לעברו ח"כ חיים קורפו מהליכוד: "תעצור רגע, כדי שנוכל לחצוק."

בדיון על ההתפרעויות באוניברסיטה, טען ח"כ הליכוד רוני מילוא כי "מצד אחד של הקשת עומד קיצוני כרב מאיר כהנא, ומצד אחר של הקשת עומד חבר הכנסת אורי אבנרי." קרא לעברו ח"כ סיי עתו, חיים קאופמן: "מדוע פסחת על פעיל? גרמת לו נזק עצום!" הגיב עליכך מילוא: "אני מצטער על כך. לא התכוונתי לפגוע בך, מאיר."

בנאומו באותו דיון קרא פעיל כרוז בערבית, אך לפני

שקרא את הכרוז הרכיב מישר קפיים ואמר: "ברשותכם ארץ כוב מישקפיים, כי זו ערבית, לא שפת-אמי." צעק לעברו ח"כ חיים קורפו: "אתה ודאי קורא זאת באותיות עבריות!" השיב לו פעיל: "לא, אני קורא זאת באותיות ערביות. אני לא ח"כ פלאטו-שרון." אחרי שסיים את קריאת הקטע, הגיב על כך הח"כ הדרוזי, זיידן עטשי: "פרט למיבטא, קראת כמו אבא אבן."

כאשר בא סגן-ראש עיר-יית ירושלים, דויד ברנמן, יחד עם חבר-מועצת העיר, איתן בן-דויד, אל הצייר נירון סימון, כדי לבשר לו על כי זכה בתואר יקר-ירור שלים, פרץ הצייר הקשיש בי בכי, והשניים-מיהרו להצטרף לביכיו.

כאשר הגיעו השניים לדיירתה של אשה אשר זכתה אף היא בתואר, היא סירבה לפתוח להם את הדלת וטענה: "אין לי שום דבר עם העירייה. שילמתי כבר את כל המיסים!"

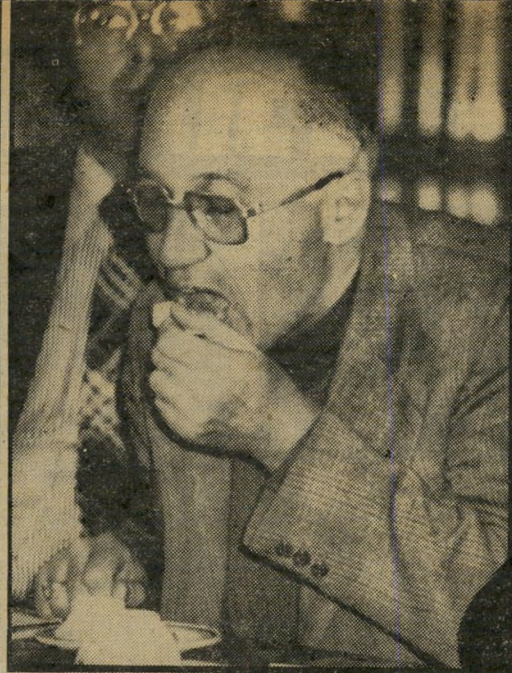
ראש עיריית חיפה, אריה גוראל, חזר בשבוע שעבר לארץ מביקור במזרח הרחוק, כשהוא נרגש ביותר: "הייתי בסעודה ובאבריד'בי, הוא סיפר לבתו המופתעת, עירייה, שבאה לקבלו בנמל התעופה. מתברר כי המטוס שבו חזר גוראל טס מעל שמי סעודיה ונסיכות אבריד'בי, ובכל פעם שהקברניט הודיע זאת, חש גוראל כי הפחד אווזו בו."

רק השבוע התברר מדוע יושב-ראש מפלגת העבודה, שימעון פרס, מרבה לבקר בישראל, למרות שהימים אינם ימי ערב-בחירות. סיפר ח"כ עוזי ברעם, אשר ליווה את פרס בעת מסעו בשוק מחנה יהודה בירושלים: "שימעון אוהב דבריי-מתיקה, ובכל פעם שהוא מסתובב בשוק, מכבדים אותו בעוגות."

לסירטו החדש בשם שלגור כתב אפי רייך שיר שנקרא "שיר הפרחה" (מתחרז עם בריכה). את המוסיקה הליחין הזמר צביקה פיק, אני שי הרדיו לא התלהבו ממילות השיר, וסירבו לשררו. שרה אותו הזמרת עפרה חזה, המשתתפת גם היא בסרט.

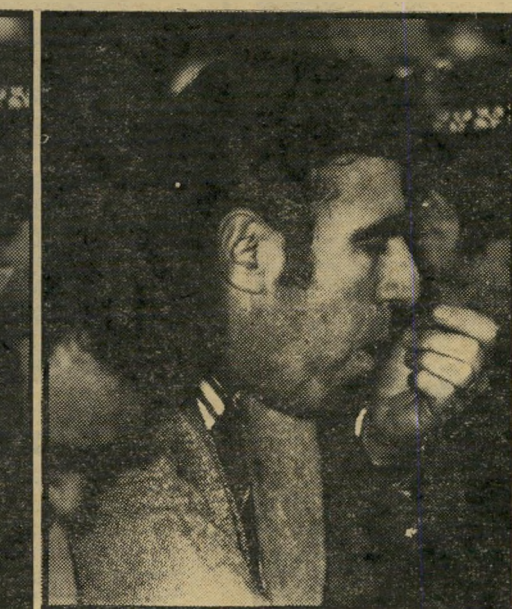
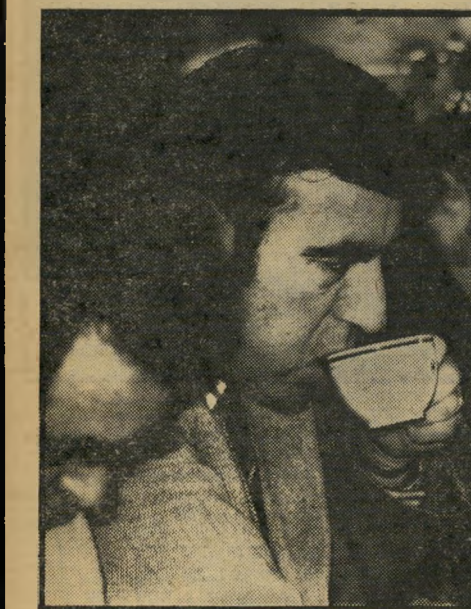
הדוגמנית הוותיקה שרה אדי החליטה לערוך מסיבת נשים לכבוד כניסתה לדירת הפנטהאוז החדשה שלה. דוגמניות מהעבר וההווה מילאו את ביתה המפואר, והתפעלו במיוחד מחדרי-האמבטיה, שלה, הגדוש בצמחים טרופיים. שרה ואחותה, נעמי דימקובסקי, הכינו במי ידיהן את המאכלים והן שימשו גם כמלצריות.

מסיבת יום-הולדת עלי-זהבימיוחד חגגה בארץ הפרי וזנית שרה ברנר, המתגוררת בניו-יורק. היא הגיעה לישראל כדי לחגוג את יום-הולדתה בחברת ידידיה הורתיקים. היא שכרה לשם כך מועדון בנתניה, והזמינה את כל מכריה ואת בני משפחתה. למי שהתפלא לראות במסיבה הוא מאמן מכבי תל-אביב בי כדורגל, ניסים בכר, שהגיע למקום עם שחקניו. שרה באה למסיבה שלה בשמלה שחורה שקופה, שמתחתיה לא לבשה דבר.

דאובן ירון

יושב ראש הוועד-המנהל של רשות-השידור (מימין) היה עסוק בעת של ניהל את ישיבת המליאה של הרשות באכילת עוגת אפרסקים שהוגשה ככבוד למשתתפי הישיבה. אולם לא רק ירון היה שקוע באכילת העוגה, אלא גם סגנו מהמפד"ל, יצחק מאיר, מי שככל הנראה יתפטר מחברותו בוועד המנהל וימונה כמנהל הרדיו במקומו של חגי פינסקר.

אריאל וינשטיין

סגן יושב-ראש הוועד-המנהל של רשות-השידור ומי ששמו הוזכר כמי שמיועד לנהל את חברת אל-על וכאשר יתפטר ממנה מרדכי (מוטי) הוד, בינתיים העסיק עצמו ווינשטיין, כאשר לא דיבר באכילה ובשתיה, כאשר חבריו לשולחן הנשיאות של הרשות. במשך נאומו הארוך, בין עוגה לקפה, נימק וינשטיין מדוע הוא תומך בכך שיצחק ליבני ימשיך לנהל את הרשות, אך בסוף דבריו הצביע בעד מועמדותו של יוסף לפיד.

מירון אהובה

אשתו של סגן יושב-ראש הכנסת, משה מירון, שהיא חברה במליאת רשות השידור, כמעט שלא השמיעה הגה במשך כל הישיבה והתרכזה בקפה ובעוגה. רק כאשר התפתח ויכוח אם אכן יש אפליה ברשות כנגד בני העדה הספרדית, נעקה מירון והכחישה זאת. לידה יוסף בניהו, בנו של הרב הראשי לשעבר הרב ניסים ואחיו של הש, משה ניסים, מתבונן בעוגה, אולי כדי לראות אם היא כשרה. בניהו לא הביע דעתו בכל נושא בישיבה.

אנשים בעולם

פטי הרסט: „אני רוצה שלוה!“

פרשת החטיפה המפורסמת ביותר בעולם, שרבים מפרטיה עדיין לוטים בערפל, עומדת להגיע להפייאנד קולנועי ממש (אורסון וולס טען שזהו הסיפור היחיד של המאה הראוי להנצחה כחלק ב' של האזרח קיין). פטרישיה הרסט, בתו של איל העיתונות, רנדולף הרסט, שדמותו שימשה דגם לסרטו של קיין, הצא מכלא פלזנטון שבקליפורניה, שם עשתה 5 שנים, לכלא פרטימרצון. זאת אחר והתארסה לפני כשנה לשומר ראשה, ברנארד שוא, והיא עומדת להיות אשתו וצפוייה לה חגיגה מאת הנשיא קארטר בעיקבות מאמציהם של 48 אנשי הקונגרס האמריקאי ובראשם המשתדלים אנדריו יאנג וג'ון ויין. פטרישיה, נראית בתמונה מימין כ„לוחמת־שיחרור“ בשם סניה, ובת' מונה משמאל עם בעלה לעתיד, השוטר שהתגרש מאשתו כדי להתפנות למינויו החדש.

לוני אנדרסון: פארה החדשה

מלכת פוסטרים חדשה מאיימת לתפוס את מקומן של פארה פואסט־מייג'ורס ויורשתה שריל לאד. זוהי לוני אנדרסון שהספיקה להשאיר רושם עז בתפקידן ועיר של בלונדינית מטופשת בטלוויזיה. עד עתה הספיקה לוני לסיים את לימודיה באוניברסיטה, להינשא לשחקן, ולצבוע את עברה הברונטי כהה בעתיד בלונדיני מבטיח.

ג'ון טראוולטה: הדיסקו והמחול

מאחרי הקלעים של הסיי־סנטר בניו־יורק נעשה ניסיון ספונטני לשדר דיסקו ומחול כאשר הכורי־אוגרף הכושי הנודע, אליון איילי, שהוא מנהל להקת הג'אז המודרני המפורסמת ביותר בארצות־הברית יצא בריקוד משותף עם ג'ון טראוולטה. טראוולטה בא לחגוג עם איילי את יום־הולדתה ה־20 של הלהקה. היה מי שדאג להודיע זאת גם לצלמים.

מגלה את אמריקה — 1930

בריביירה הצרפתית — 1939

תמונה פרטית — 1936

„המלאך הכחול” — 1930

בפריס — 1932

תמונה פרטית — 1939

„הבית של 7 החטאים” — 1940

לפני צבאות הברית — 1945

מרלן דיטריך בקרנגי הול בת 41 — זוהרת

מריה מאגדלנה כנערה בת 14 — מגושמת

מריה מאגדלנה דיטריך (למעלה של 3) נולדה בברלין ב-27 בדצמבר 1901. „אמא רצתה שאהיה כנ-רית, אבל 8 שעות באך מדי יום ביומו שברו אותי.”

מארלין דיטריך:

הייתי ונישארתי

נאיבית

כך מכריזה מרלן דיטריך המפס-סמת לראשונה את האוטוביוגרפיה של 77 שנותיה. תחת הכותרת „חיי” בשבועון הגרמני שטרן בליווי תמונות, שבחלקן הגדול לקוחות מאלבומה הפרטי. התמו-נות מדהימות לעיתים בהשוואה לתדמיתה כאחת הנשים הזוהרות ביותר של המאה. ומפתיעות באלף הפנים והצורות שהזמן לא הש-חיתם. גברים רבים אהבו אותה, אך היא אהבה אנשים מעטים בל-בד, ביניהם, בעלה רודולף זייבראי-בי, בתה היחידה מריה („שניהם השאירו חותם עז על חיי”), אריך מרייה רימרק וז'אן גאבן. אך רק על יחסיה של ארנס האמינגווי כת-בה: „אהבתנו לא ידעה גבולות.”

אמון סוכר 9

**כשאת רוצה להכין
הפתעה לילדיך -
עשי להם**

חסיבת-קצפת עם

טנא טנא

**קרם שוקו עם קצפת
בטעם חתוק של ילדות**

רישמי לפנייך את המתכון: (1) קחי טנא פלא. (2) קחי עוד טנא פלא. (3) ועוד טנא פלא... (לפי מספר המשתתפים). (4) הרימי את המכסה שעל כל גביע, והנה - קרם שוקו אמיתי עם הקצפת. (5) הניחי כפית ליד כל גביע. (אל תשכחי - גם בשבילך...) (6) מוכן להגשה. (והרי לך הפתעה נפלאה למצב הרוח שלכם). (7) ההצלחה מובטחת!

טעם טנא-טעם טוב
טנא נגה
מוצרי חלב טרי, גלידות ושלוניים.

חבר!

עוד הפתעה-בטעם הטוב של טנא נגה

מנתח הלב ישב במיסעדה ואכל

כאשר צנח האיש בשולחן הסמוך

רנים ממקדימי-מיסטרטו ומן הי מסוק המיטרטו. החזור בתשובה, אורי זוהר, לא שכח את ידידיו מעולם הבוהמה. להגיגת הברר מצווה של בנו אפרים הור מין אורי רבים מהם. כדי לשתף פס בשימחתו. בלטו בין האוריי חים הזמר אריק איינשטיין,

עם מלאת שלוש שנים לתוכנית גלי צה"ל בשם גלגלי צה"ל, המסודרת בימי ו' ויא, והמדווחת על הלחץ בכבישים. חגגו אנשי התחנה את המאורע בהרמת כוסית. השתתף במי סיבה ניצב-מישנה שמואל בוגלר, ראש מחלקת-התנועה במטה הארצי של המיטרטו,

ראשון בארץ. בשולחן סמוך לשולחנו של לוי ישב פאניו פדרון, איש-עסקים מצליח ש- הגיע ארצה בענייני עבודה. לפתע צנח מכיסאו ואיבד את הכרתו. לוי חש לעזרתו. טיפל בו, עיסה את ליבו והזעיק אמר בולנס שח"ל (שרות-חולילי-לב), שלקח אותו לבית החולים הד"ר סה בתל-אביב. טיפולו עזר, והאיש מחלים עתה בבית-החור לים.

חזור-בתשובה שגם הוא אינו שוכח את ידידיו, מימיו הבוהמיים, הוא מרדכי (פרי- פיק) ארנון. השבוע בא לב- קר את ידידו, הזמר אושיק לוי, והביא עימו את שני יל- דיו מנישואיו הראשונים ל- נילי, כדי שישחקו עם שני ילדיהם של אירית ואושיק. פופיק סיפר שהוא עסוק מאד בימים אלה בגיוס כספים ליש- בה שלו. הוא הצליח לעניין את אושיק, וידידו הנן גורד- בלט בלימודי-תורה, ואמנם השניים החליטו להיפגש פעם בשבוע כדי לשמוע תורה מפי אחד הרבנים, ידידו של פופיק.

חוויה מרגשת עברה על לידיה, אשתו של שייקה אופיר, ועל אמה, פלינה שומאכר ועל שני ילדיה. פלינה ראתה בעיתון פולני מר דעה על תערוכת תמונות על יהדות-פולין בבית-התפוצות בתל-אביב. היא הציעה לבתה ולנכדיה, ישראל, המכונה גיגי בן ה-12, וקארין, בת ה-6, שילכו בצוותא לבקר ב- תערוכה. והנה, כשהילכה ה- מישפחה בין התמונות. גילתה לפתע פלינה את תמונת בעלה, ישראל שומאכר, השחקן האידישי שנפטר לפני 18 שנים ממחלת-כליות מסובכת. האשה הבת והנכדים עמדו משתאים מול תמונת האב מלפני 40 שנה, כאשר היה שחקן-קולנוע בורשה. לפני שעלה ארצה. אמה של לידיה נזכרה בתקופה שבה ברח האב מפולין לרוסיה, ושם נלקח לבית-הסוהר בשל פעילות ציונית.

זין לתוכנית-הרדיו של גר- עץ לבי-ארי, בינינו לבין עצמנו, והתלונן כי השחקן ה- צעיר בקר זורק טליתות ותפיר- לין, תוך כדי השתוללות על הבמה. דבר הפוגע, לדעתו, ב- רגשותיהם של אנשים דתיים.

אחת הדוגמניות היותר- זוהרות בשבועי-האופנה היתה בתיה ישראל, אשתו היפה של השדרן-הקומיקאי אלי ישראל. בתיה, המסתדרת לאירע עם עבודתה, שני ילדים ובעל, עושה הכל בקלילות. לדבריה, אלי הוא בעל מסור, העוזר והמנקה, והנותן כתף בעית גם בטיפול בילדים.

דרישה מעניין התנהל בין שרי-החוק משה דיין, לבנו אהוד, המתגורר בנה- לל, לפני שנסע לקמפ-דייוויד. אורי סיפר לאביו על רצונו למכור את המשק שלו בנהלל.

התיזמורת המופיעה ב- תוכנית עלי כותרת שמגיש יעקב אגמון בטלוויזיה, מדי מתוכנית לתוכנית. לפני שבר- עיים היה שמה, מינוס שמר נה". בשבוע שעבר היה שמה "מינוס שבע", והשבוע היא תישא את השם "מינוס שש". המיספר המשתנה אינו מתייחס למיספר הנגנים שבתיזמורת, הוא בא לצייץ רק את מיספר התוכניות שנוותרו עוד לאגמון להנחות, על שתיכנס לתקופה הדחתו מעדי כותרת.

המלצר הוותיק של קפה כסית, מרסל שרון, היה עצוב מאד כאשר נודע לו על פט- רתו של גאון-הקולנוע הצפ- תי, ז'אן רנואר. מסתבר כי לפני 35 שנים השתתף מרסל בסרט שביים רנואר, בשם לנו החיים. היה זה סרט-תעמולה קומוניסטי, ובו הופיעה מקה-

אורי לינשיץ

הציר פתח השבוע תערוכה חדשה עם עבודות שצייר בזמן שהותו בספרד לפני כמה חודשים. כל התמונות הן על מילחמת-השורים בספרד. לתערוכה הגיעה בתו, יסמין, מקיבוץ גבעת-השלווה, שם היא גרה.

שאינו עבד אורי במשך תקור פה ארוכה, הציר יורם לר קליב, חבר-הכנסת חיים קורני פו ורחבעם (גנדי) זאכני. כל הנשים שהגיעו ישבו בעזר רתנישים, בעוד כל הגברים ישבו ביד. אורי נשא נאום שהיה מכוון אל אנשי כסית ואמר: "אתם רואים אותי כי משוגע, אך האם יש משהו ביי ניכם היכול לקום ולשאל אותי למה עשיתי את זה?" איש כמר בן לא קם, אך מעזרת הנשים קראה לעברו אליה, אשתו, ואמרה שיש במקום עוד אני שים, מילבד ידידיו הוותיקים. ענה לו אורי: "אבל אותם אני אוהב יותר, אני מכיר אותם שנים רבות." בנאומו פנה אורי לבחורי-הישיבה ואמר: "דו- סים, תפסיקו לזרוק אבנים בשבת."

שסיפר כיצד גמלה אצלו ההחל להשתף פעולה עם גלי צה"ל. זה קרה ביום העצמאות, לפני שלוש שנים, כאשר נתקע בפקק-תנועה בדרך הישנה לירושלים, וניסה נואשות להור דיע בשידורי ישראל שיודיעו ברדיו לנהגים לשנות את נתיב נסיעתם. שידורי ישראל סירבו לעשות זאת, ואז פנה לגלי צה"ל. כך נולד שיתוף-הפעור, שבמסגרתו משדרים שר-

העוריקננדו של חיים שוף, בעל רשת-המלונות בארץ, הצליחה לעניין את הבוס הגדול לפתוח בית-מלון חדש בנתניה, עיר הולדתה. אחיה של שושנה, אלי קליין, יעבוד במלון זה. במסיבת-הפתיחה של המלון החדש, שנערכה השבוע, סיפרה שושנה שהיא חוגגת גם את יום-ההולדת של שוף, שחלו אחיה, שחלו באותו התיאור. השניים יוצאים בשבוע הבא לברלין, לתערוכת תיירות המתקיימת שם, ושבה יהיה להם ביתן משלהם. אחת המטרות של הביתן היא לעודד את התיירות האירופית לארץ, הנמצאת עתה בשפל.

האחת והיחידה, הגברת הראשונה של רה של "הבימה", "ספור פשוט", אחרי תקופה ממושכת מאד של העדרות, גילתה רובינא עניין מיוחד בהצגה, ותיאטרונה דאג להביאה לשם. היא בירכה את כוכבי-ההצגה, משה בקר, שהתרגש.

ולעבור לגור בכרך הגדול, תל-אביב. דיון לא גילה הת- להבות רבה לרעיון זה, ואודי אמר לו: "אם אתה כל-יך רוצה את המשק בנהלל, תגור בו אתה ואני אעבור לגור ב- ביתך, בצהלה!"

מדוע השתתפה הזמרת יפה ירקוני בהפגנת סרב- ניות-הגיוס? הסיבה לכך, מיל- בד זו האידיאולוגית, היא ש- חתנה, אליאב צרפתי, פעיל בין הברות המסרבות להתגייס. צרפתי, שהוא סטודנט לרפר- אה, הוא בעלה של תמי, בתה האמצעית של הזמרת.

ארוחת-ערב במיסעדה, שהתחילה באווירה נינוחה, נס- תיימה בעבודה מאומצת של הר פרופסור מוריס לוי, המומחה לניתוחי לב ומשתיל-הלב ה-

להמדברת של פועלים. מרסל, שנולד בפאריס באזור כיכר הרפובליקה, היה חבר באותה להקה.

בהצגה החדשה של הבימה, סיפור פשוט, מתרח- שות על הבמה פעולות שונות ומשונות. אחת מהן מתבצעת בתוך סצנת-השיגעון של השח- קו הצעיר, משה בקר, שבה הוא פותח שקים מלאים בנוצות ומפזר אותן על פני הבמה. נוצות נמטרות גם מלמעלה, וכל יושבי השורות הראשונות בקהל מתכסים בנוצות. הסופר ייגאל מוסקוץ' נאלץ לקום מכיסאו, בשורה הראשונה, כי אשר כוסה בנוצות, וגם כאשר נשפכו עליו מים מכד היין ש- נפתח על-ידי השחקן שעל ה- במה.

אחרי ההצגה התקשר מא-

מסך הטלוויזיה הפך

רואי — וממנו השתקפה

כבואה מביתה של

ישראל, 1979

אם נמשיך להחזיק בשטחים הכבושים, תהיה ישראל שילוב של לבנון ורודוזה! זוהר פעמים רבות הפרופסור ישעיהו ליבוביץ.

הוגה־הדיעות הדתי, המחונן בכישרון נדיר להגדרות נוקבות ומדויקות, סירט נבואה זו: "עם ישראל יהיה עם של מנהלי-עבודה ושוטרי-חרש... הערבים יעבדו, ואנחנו נשמור עליהם... הסיסמה תהיה: הטובים לשי"ביות!"

זוועה חיה, השבוע ראו המוני יש-ראל בטרקליניהם, על מסכי הטלוויזיה, מתזה שנראה כנסיון להמחיש את הגשמתה של נבואת־הזעם הזאת. אולם איש לא ביים את הדברים: הקטע היה דיווח על המציאות של תל-אביב, 1979.

בזה אחר זה נראו על המסך: פועלים ערביים מן השטחים המוחזקים סגורים בלילה בצריף, כשהדלת נעולה מבחוץ.

מקומות־מגורים שונים של פועלים אלה, כשהם ישנים דווחים כמו בבית סוהר, מיטה ליד מיטה, בתנאים בלתי־אנושיים.

בעל־מיסעדה יהודי מצפון תל-אביב המדבר על פועליו הערביים כשל חבורה של מפגרים, נוכלים ושקרנים. קל לשער את דקת התנאים הבלתי־אנושיים שבהם הם מוחזקים.

קבוצות של אנשי המישר־האזרחי, רובם נערים תלמידי־גימנסיה, המתנפלים בלילה על מגורי הפועלים הערביים, מעיר רים אותם בסגות משנתם ותובעים מהם להזדהות, כל זה בנוסף המזכיר סרטי־הוליווד על מיסטר־כיבוש. קל לשער מהי התנהגותם של נערים אלה כאשר אין מצלמת־הטלוויזיה מתלווה עליהם.

איש המישר־האזרחי המגנה התנהגות זו בשפה רפה, אך שפניו מעידות עליו שהוא מצדיק אותה לחלוטין.

קבוצה של נוער־הוב בתל-אביב, מבני שיכבת־העילית החברתית של צפון העיר, תלמידי הגימנסיה הרצליה, המביר עים דיעה על מיקרי ההתעללות בפועלים ערביים שבוצעו על־ידי תלמידים, חברי המישר־האזרחי, המתונים הצדיקו רק בעיטות ומכות, ואילו האחרים רמוז שאין רע גם בהתעללות חמורה יותר.

מנהל הגימנסיה, שהתחבא מאחרי מסך של מלל נבוב, תחת להתייצב במלוא שיעור־קומתו נגד הזוועה שנתגלתה. "לא ידענו", החברה, אשר בנאותה השתקפה מתוך הראי הטלוויזיוני, היתה מבילה, שום מראה מן החיים ברודוזה או בדרום־אפריקה לא יכול היה להיות מבטית יותר.

בתל-אביב של 1979 עובדים רבבות של פועלים בתנאים של עבדות בלתי־אנושית, כשהם מופקרים חסרי־אונים לידי מעבידי־נצלנים מן הסוג השפל ביותר, לידי אנשי־"חוק" הכוללים סאדיסטים ונערים שלא־התבגרו, ולידי שילטונות המטשטשים מעשי־זוועה כדי למנוע שעוררייה. את יחס החברה מייצג, כנראה, המחנך העוצם את עינו, מפני שקל לו יותר של לדעת את האמת מאשר להתמודד עימה.

יחסים מרחביים

טירת־לחי מצלצלת

"קמפדיוויד 2"

הוא תרגיל ריק —

כי בדרך עומד

מחסום שאין לסקן

סוף־סוף זה קרה. ממשלת סעודיה הניחיתה על לחייה של ארצות־הברית סטירת־לחי מצלצלת, לעיני כל.

האיש החוק במדינת־הנפט, הנסיך פאהד, שהוא יורש־העצר והשליט האמיתי, הודיע שהוא דוחה את ביקורו בארצות־הברית. (המשך בעמוד 35)

המודיע S.C.B. 77.0004

מסר הודאה

מרעשה - וקעבור

שנה היא

התכוצצה כמו

בלון נפוח

שלושה חודשים ישב השד בתוך הבקבוק. האיש שהחזיק בבקבוק איים כי ברגע בו ייצא השד מתוך הבקבוק הוא ירעיש את הארץ ויוזעזע את אמות הסיפים שלה. זאת תהיה פצצה שלא היתה עוד כמוה, התפאר צייד־המכשפות, ח"כ אהוד אולמרט. ששמר את השד בבקבוק. בשבוע שעבר נשלח סוף־סוף השד מתוך הבקבוק מעל במת הכנסת. לרגע הוא נראה מדהים ומבהיל. אולם מיד הסתבר כי השד הנורא אינו אלא בועת עשן שהתנדפה עם הרוח, מיפלצת של אחיות־עניניים, כחש ותרמית.

השד אמור היה להיות מיסמך של ה־9.ב.א.י. משרד החקירות הפדראלי של ממשלת ארצות־הברית, המספק הוכחות בדבר מעורבותם של ארבעה אזרחים ישראליים, ששמותיהם אינם יורדים מכותרות העיתונים, בהברחות סמים בינלאומיות. המיסמך צריך להוכיח, כך נטען, שה־9.ב.א.י. סיפק למישרת ישראל מידע הקובע כי רחמים אהרוני, טוביה אושרי, בצלאל מורחי בשיתוף עם אלוף (מיל), רחבעם ("גאנדי") זאבי, עסקו בהברחות סמים כמעט על פני כל כדור הארץ. כאשר הוסר הלוט מעל המיסמך החסוי,

החקירה, שנערך ב־5 בדצמבר 1977, משתרע על פני שמונה עמודים וכולל רישום של דברים שאמר מקור ששמו אינו מצויין בדו"ח. שמיספר הצופן שלו הוא S.C.B./77/0004, לאחד מאנשי כותרי המשימה.

נושא החקירה לא היה אף אחד מארבעת השמות שנקב אולמרט מעל במת הכנסת. לשעבר, המוזכר בחקירה כנגר סמפסון הוא נוגע לאזרח אמריקאי, כנראה ישראלי (כנראה שמשון נגר), החשוד בעינוי האמר ריקאים כסוחר־סמים. בחקירה מספר המי קור האנונימי כי בעת שהיה עצור בשנת 1970 בישראל הוא התוודע לאזרח אמרי-

ח"כ אולמרט מיפלצת של כחש ותרמית

לחקירה ואפילו לא נערך חיפוש בחפציו, כנהוג כלפי מי שחשוד בהברחת סמים. העתק התזכיר תויק ונגנו במישרת־ישראל, אבל משהו מצא דרך להעביר צילום של אחד מדפי לח"כ אולמרט. אולמרט קפץ על המציאה כמוצא שלל רב. מזה שלושה חודשים, מאז הגיע העתק דף החקירה לידי, הוא מבקש לפרסמו בפומבי. היה לאולמרט אינטרס אישי לכך. בבית־המישפט תלויה ועומדת נגדו תביעה לפי חוק־לשון־הרע לתשלום פיצויים בסך שני מיליון ל"י, שהגיש נגדו האלוף זאבי. למרות שאין לו שום כוונה להסיר את

ליכאל בלר ישיב סודי

חסינותו ולעמוד למישפט. ביקש אולמרט לנצל את הדף המצולם שהגיע לידי, כדי לגרום למאשימו נזק בלתי ניתן לתיקון.

ישש פעמים ניסה אולמרט לפרסם את תוכן מה שכונה בפיו "המידע של ה־9.ב.א.י." ברבים. מאחר שכל מי שהיה מפרסם את תוכן המיסמך היה מסתכן בתביעת דיבה, ביקש אולמרט להפיצו ב־תחבולות של חסינות מישפטית או פרל־מנטרית.

תחילה מסר את "מיסמך שפירא" לפרק־ליטי היומון הארץ. אלה ניסו להגישו ל־בית־המישפט, בו מתנהל מישפט הדיבה שהגיש הקבלן בצלאל מורחי נגד הארץ. אולם השופט, שולמית ולנשטיין, סירבה לקבל את המיסמך או לעיין בו. מאחר שהתאריך של המיסמך הוא מאוחר יותר ממועד פירסום הדברים שבגינם נתבע הארץ לדין, לא הסכימה השופטת להתייחס כלל למיסמך או לערכו.

טכסים של הערמה

שלא הצליח להעניק למיסמך חסינות מישפטי, ביקש אולמרט להאציל עליו חסינות פרלמנטרית. הוא הגיש שאילתה

קאי, שהיה עצור אף הוא, ושמע מפיו פרטים הנוגעים לאותו נגר. אלא שבנוסף למידע על נגר הנוכח המקור בחקירה כעשרים שמות נוספים, רובם ישראלים, להם ייחס פעולות של הברחת סמים בישראל, באירופה, במדינות דרום־אמריקה ובארצות־הברית.

בדף מספר 3 של החקירה סיפר אותו מקור, המצהיר שהוא היה מעורב בעצמו בפעילות זו של הברחת סמים, כי הקבוצה שעמה היה קשור הבריחה הירואין בדואר הדיפלומטי משגרירות ארצות־הברית בגרינייה לשגרירות ארצות־הברית בישראל, בהקשר זה הוא מזכיר את שמותיהם של ארבעת הישראלים ומייחס להם הברחות סמים אחרות.

"המידע" שהיה כלול בחקירה נבדק, הן על ידי כוח־המשימה האמריקאי והן על ידי מישרת־ישראל. הוא התגלה מיד ברובו כחסר־ערך ומופרך מעיקרו, בכל מה שנוגע לארבעה שבשמותיהם נקב אולמרט. שגרירות ארצות־הברית בגרינייה הובישראל בדקו ומצאו כי מעולם לא הוברח הירואין בדואר הדיפלומטי ש־הוחלף ביניהן. לא היו כל אחיזה או סיוע לסיפורים האחרים שמסר המקור. כמה מה־שמות שנקב המקור בחקירה ביקרו מאז בארצות־הברית. איש מהם לא נעצר שם

תוך הפרה גסה של צו בית־המישפט ונגי צול מפקר של חסינות הפרלמנטרית, התפוצץ בלוף נוסף בסידרה של מפריחי הבלונים, אהוד אולמרט. פיסת־הנייר שגורף בידו ואיים בה על המדינה התגלתה כסיפור בדים מצוץ מהאצבע. המיסמך לא היה מיסמך. הקביעה שבו לא היתה קבירה עה והמידע שבו לא היה מידע. "מיסמך האפ.ב.א.י." הפך ל"מיסמך שפירא", פרי דמיונו של נוכל ורמאי ישראלי ידוע שירד מהארץ.

השד הדמיוני הכניס את יוצריו אל תוך הבקבוק.

"סמים בדואר"

הדיפלומטי

ק רוב לשנה היה "מיסמך שפירא" שמור וחסוי כרשותה של מישרת־ישראל. רק אנשים מעטים ידעו על קיומו. במיסגרת שיתוף־הפעולה הקיים בין מישטרות העולם לצורך המילחמה בסחר בסמים, קיבלה מישרת ישראל בחודש דצמבר 1977 העתק של חקירה, שנערך בידי אנשי כוח־המשימה אמריקאי מיוחד למילחמה בסמים. כוח זה משותף למחלקה למילחמה בסמים של משרד־האוצר האמריקאי והאפ.ב.א.י.

לשרהפנים בנושא זה. בנוסף לכך פנה במכתב ליועץ המישפטי, כאילו במסגרת פעילותו כחבר-כנסת, והפיץ את העתקי המכתב בין עיתונאים. אלא שהפעם חששה העיתונות לפרסם את תוכן המכתב.

אהוד אולמרט לא נואש, חזר שוב לגני-סיון להפוך את המיסמך למוצג מישפטי. הוא ניסה לצרפו לתשובות, שנתן לשאלון שהיפנה אליו גאנדי במישפטי-הדיבה שהגיש נגדו. גאנדי, לו נודע אז לראשונה תוכן הדברים הכלולים במיסמך, נדהם. הוא ביקש מבית-המישפט לאסור את פירי-סום תשובותיו של אולמרט בנימוק שהגוף שייגרם לו הוא בלתי ניתן לחיקון. השופט עמוס זמיר הוציא צו האוסר את פירסום התשובות.

המקור הישראלי "הנ"ל תוחקר שנית בינואר 1979 על פי דרישת מישטרת ישראל והוא עצמו אמר כי כל אשר מסר בא לו מפי השמועה בלבד."

נוכלים

מצעירי המפד"ל

גד הגילוי של מקור ה"מידע" בו עשה שימוש יצא אולמרט מיד בטענה כי "מרבית ההרשעות הפליליות בבתי-

אולמרט ניסה לעקוף את ההחלטה. ביקש להכליל את המיסמך במסגרת תצהיר לגני-לוי-מיסמכים במישפט בו תבע אותו גאנדי. השופט שלום זמיר גילה ביוזמתו תחבולה זו והורה לאסור גם את פירסום תצהיר גילוי המיסמכים.

בנוסף להחלטה זו הוציא שופט-השלום חיים בנטל החלטה מפורשת האוסרת את

אדוף (מיד.) זאבי (עם ראשי-הממשלה)

חוצפה מצד הקורבן

תבע לחקור כיצד נודעה זהות המודיע שפירא כאיש שמסר את "המידע" לאמריקאים. יש לדאוג להגנתו של המקור כדי שלא יעשו ניסיונות לשכנעו לשנות עדויות. תב"ע אולמרט מבלי שידע כי בינתיים חזר בו כבר המקור מעדותו.

במקום להאשים את עצמו על ששרף את המודיע בפירסום מחוסר אחריות של תחקיר חסוי, ביקש אולמרט להאשים את אלה שגילו כי המקור הוא רמאי ונוכל. "הדבר דומה לאדם הבא לרצוח בסכין שלופה", הגיב על כך "גאנדי", "והקורבן זועק אליו: 'הסכין שלך מורעלת'. עונה על כך הרוצח: 'איון חוצפה! מאין הת-גלה לך שהסכין שלי מורעלת?'"

במכתב ששיגר ליו"ר הכנסת, יצחק שמיר, כתב האדוף (מיד.) זאבי: "מה שמדאיג את אולמרט בעיקר, שזהותו של המעלייל (המקור) לסיפורי ההבל ידועה לי. כל שאר הדברים שאמרת עלי, על אולי מרט, אינם מדאיגים אותי?"

הרי, ספרתי על אחת מהברחות הטובין שאולמרט עשה והכחתי אתו בתארים רמאי, שקרן, נוכל, מדיח, מפרחוק, מש-תמט ועריק-קרב, טענתי, ואני דבק בזה, שביכולתי להוכיח כל אחד מהתוארים בבית-המישפט. סיפרתי כיצד ניסה אולי-מרט להדיח ביודעין עובדת-מדינה בחו"ל לחתימה על דבר שקר כדי לחפות על הברחה שלו... על כל אלה אין בתשובות דבר. לעומת זאת ישנם שוב השקרים, היצירי דימינו החולני. הוא נוקט בדרך החוץ של הערמת שקרים, והציבור - או חלק ממנו - "אכלו" את זה."

ממאשים הפך אולמרט למואש. האיש שביקש להדיק באחרים אשמת הברחת סמים יצטרך להסביר עתה בעצמו חשד של הברחה שהוא קשור בה.

לפי דבריו של האדוף זאבי, שהה אהוד אולמרט לפני כשנה בארצות-הברית במסע של הרצאות, אותו שילב בעסקים פרטיים לפני שובו לארץ, פנה לשתי נשים בשני ריחות-ישראל בוושינגטון. האחת היתה מוכירתו של השגריר שמחה דיניץ. השניה היא אשתו של סגן הנספח הצבאי בשגריר-רות. המשמשת בעצמה כסגנית ראש מח-לקת-ההסברה של השגרירות.

אולמרט ביקש מהשתיים להעביר עבורו חפץ מסוים לארץ כדואר הידיפלומטי של השגרירות. השתיים סירבו לטייע לו בכך. נראה שאולמרט הצליח להעביר את הטובין לארץ מבלי להצהיר עליו במכתב. שכן, בעת שביקש בארצות-הברית לפני כחודש, פנה אולמרט שוב לאחת העובדות הבכירות בשגרירות-ישראל בוושינגטון, ביקש ממנה אישור על נייר רשמי של השגרירות כי היא שלחה לו את הטובין לארץ.

העובדת הבכירה סירבה לתת לו את האישור הכוב, בצורה ברורה וחד מש-מעת.

נראה כי הפעם הגדיש אהוד אולמרט את הסאה. לכל בלוף יש סוף. גם לבלוף ששמו אהוד אולמרט.

לערוב לכספים שנמסרו לשפירא ובלומי-ברג.

התרמית וההונאה נחשפו לראשונה על ידי העולם הזה בחודש יולי 1969. בכתבה שנשאה את הכותרת: "עסקיו המפוקפקים של אחיין שריהפנים", שהאשימה את צמד הצעירים הדתיים כזייפנים ונוכלים. למרות הפירסום הקימו זבולון המר ודניאל ורמוס יחד עם שני הנוכלים אגודה משותפת, שנועדה לשמש כקרן הלוואות לצעירי המפד"ל.

עסקיהם של צמד הנוכלים פעלו כשורה עד אמצע שנת 1970. אז הסתבר כי הפסדיו של שפירא בעסקים שניסה לעשות בכספי המפקדים בחברותיו מסתכמים במיליונים. החברות שבבעלותם של שפירא ובלומברג התמוטטו. בית-המישפט מינה מפרק לחבר-רות. שהחל לחקור את עסקיהם והם נעצרו.

למרות שדרכונן של שפירא נלקח ממנו והוצא נגדו צו עיכוב-יצאה מהארץ הוא הצליח לצאת באורח מסתורי לארצות-הברית. שפירא הוכרז כעברין נמלט, אחר על ידי האינטרפול בניו-יורק אך המשיך להסתובב חופשי כשנתיים. בלומברג נידון בינתיים לשתי שנות מאסר. שפירא נעצר על ידי המישטרה האמריקאית רק בנור-מבר 1973. הוסגר לישראל ונדון לשלוש שנות מאסר. הוא שוחרר ממאסרו בראשית שנת 1977. ביקש לחזור לארצות-הברית, אולם שילטונות-ההגירה האמריקאיים אסרו עליו להיכנס לתחומי המדינה.

רק בנובמבר 1977 הצליח שמואל שפירא לחזור לארצות-הברית. היה זה אחרי שהבי-טיח למסור "מידע" לרשות האמריקאית למילחמה בסמים על מעורבותם של יש-ראלים בפשע המאורגן. ה"מידע" שמסר בתחקירו מפייעלו היה תעריבת דימינות של שמואל אמיתיים ושמות מן ההפטר-פירסומים בסידרה שהופיעה בעיתון הארץ על הפשע המאורגן, ובדיות שהמציא בי-עצמו כיד הדימיון הטובה עליו. השמות של "גאנדי", אהרונג, אושרי ומזרחי נקט שרו יחדיו בפירסומי הארץ וח"כ אולמרט, ושפירא פשוט חזר עליהם. כיום ברור לחד-לוטין גם למישטרת ישראל וגם לכוח-המשי-מה אמריקאי שחקר את שפירא. כי סיפור-ריו הם עלילות חסרות-ביסוס.

אהוד אולמרט אינו יכול לרחוק בניקיון כפיו ולטעון כי לא ידע על כך. לפני שנה, בעת שביקר בארצות-הברית, ביקש לארגן לו פגישה עם ראש המחלקה למיל-חמה בפשע-המאורגן במישטרת ניו-יורק. בעת שביקש אולמרט לקבל מידע על הקשרים בין אנשי הפשע-המאורגן באר-צות-הברית לבין עבריינים ישראלים, נמסר לו אז בפירוש כי למישטרת ארצות-הברית ולא-ב.א.י. אין כל מידע על קשרים כאלה.

המאשים הפך

למואש

כ אשר נחשפה ערוותו של אולמרט ברבים הוא העמיד פני קוואק נגול,

מודיע שפירא

רמאי, לא סוחר סמים

המישפט נגזרות בעקבות עדויות של עברי-יינים לשעבר, שכן רק להם יש המעור-רות במעשים פליליים. המאפשרים להם לצבור מידע זה."

אלא שאולמרט לא ידע כי אותה שעה כבר נחשפה זהותו של המקור הישראלי, סוכן מס S.C.B./77/0004.

לא היה זה סוחר-סמים לשעבר, אלא רמאי ותקי ומוכר, שרמאויותו ומעשי-הנוכלות שלו הביאו אותו בעבר לכלא: שמואל שפירא.

שפירא (39), בוגר ישיבת חברון, מי-שהיה בשעתו אחד הפעילים המרכזיים של צעירי המפד"ל ומקורבו של זבולון המר, הוא בן אחיו של מי שהיה בשעתו שר-הפנים בממשלת-ישראל, משה חיים שפירא.

בשנותיו עם צעיר אחר מצעירי המפ-ד"ל, שלום בלומברג, הקים שפירא בשנת 1966 חברות השקעות שניהלו עסקים מסור-עפים. משקיעים קטנים הוזמנו בעזרת-מודעות בעתונים להשקיע כספים בחברת שחל שהיתה שייכת לשניים, תמורת הבט-חה לרווחים גבוהים.

בשנת 1967 הקימו השניים חברה נוספת בשם אוצר מרכזי, אך השתמשו בשמו של גוף אחר, האוצר המרכזי לאשראי של הפועל המזרחי, כדי להונות את המשקיעים ולהניעם לחשוב שהם מוסעים את כספם לגוף השייך למפד"ל.

כדי למנוע חששות מהמפקדים היה עליהם לספק ערבות בנקאית. אלא שער-בות בנקאית עולה כסף. בלומברג ושפירא מצאו דרך לחסוך כסף בכך שהתקשרו עם-פורץ-הדין צבי שמיר, קיבלו ממנו, כב-יכול, את ערבותה של חברת-ביטוח שוויי-צית לכספי המשקיעים. מאוחר יותר הס-תבר כי אותה חברת-ביטוח אינה שווייצית-כלל, אלא חברה הרשומה בליכטנשטיין, שביטלה בינתיים את יפוי-הכוח שנתנה לנציגיה בישראל להשתמש בשמה כדי

פירסומו של "מיסמך שפירא". קבע השו-פט בנטל: "במיוחד הנני אוסר על המשיב להפיץ או לתת פירסום במישרין או בע-קיפין למיסמך הנזכר בסעיף 3 לתצהיר גילוי-המיסמכים או תוכנו, כולו או מיק-צתו."

אולמרט לא התרשם מאיסור זה של בית-המישפט. גם לא מהאיסור המפורש שהטילו עליו חברי סיעתו בכנסת בשבוע שעבר, להזכיר שמות או להקריא את תוכן המיסמך, בעת שאישרו לו להעלות לסדר-היום את נושא, "מחללי המישטרה בטיפול בהמלצות דו"ח ועדת שימרון". תוך ניצול חסינותו הפרלמנטרית הפך את צויו בית-המישפט ואת עקרון הסוביידיצה ונתן פומבי מעל במת הכנסת לתוכן המיסמך, תוך טענות כוזב כאילו המישטרה לא בדקה את מהימנות "המידע" הכלול במיסמך וכאילו ראשי-המודיעין של המישטרה, סגן-ניצב יעקב נחמיאס, התפטר מסיבה זו-מהישטרה.

מילבד הפגיעה בעקרונות המישפט, ובי-זכויות האזרח והניצול לרעה של חסינותו הפרלמנטרית, היתה בפירסום המיסמך פגי-עה חמורה בעבודתה של מישטרת-ישראל. שכן העובדה שמיסמך חסוי ביותר, הנמסר למישטרה על ידי אחת מסוכנות המודיע-ין האמריקאיות, מודלף ומתגלגל לידי לפגוע ביחסים ובקשרים שבין סוכנויות שתי המדינות.

גאנדי לא נותרה כל דרך להתגונן מילבד מישלוח מכתב תגובה לכל חברי-הכנסת. כתב גאנדי במכתבו, בין השאר: "ח"כ אולמרט נקט בטכטיס זה של הערמה על הציבור בהנחה שכולם (וזלזלו) טיפי-שים שח"כ הנתון לו פירסום פומבי, עלולה הציבור. כאשר נוכח כי תרמיתו נתגלתה וכי כל ברידעת מגוחך על ההונאה הזו, הוא הוציא תחמושת מלוכלכת נוספת ביד-מות דף מתוך "תחקיר של מקור ישראל-לי", שדיווח שמועות וסיפורים לסוכנות-מודיעין אמריקאית.

בעזרת הכלא

והתחבולות לוחם

מישרד הביטחון

נגד חבורה

של נערוח

אידיאליסטיות -

למען החוק המטבח

את ההשתלטות

אסיה חסון במעצר
"אנחנו צה"ל"

שנחקק החוק החדש, זכותי המוסרית היא להתנגד לכך.
"מילבד זאת, לפי הידוע לי, החוק הקיים מאפשר לבנות להשתחרר לא רק מטעמי דת, אלא גם מטעמי מצפון. מצפוני אינו מאפשר לי עוד להתגייס. אני פועלת בלב שלם, משום שאני מאמינה שהצדק עומד לצדי."

היא נרדמה. לפני כן עוד תהתה אם מילא הוריה את בקשתה, לדאוג שהחול שלה יקבל את ארוחותיו בזמן.
"מה את עושה פה? הסתלקי! אני שר טפת!" הידהדה הצריחה באוזניה. אסיה, שהיא חובבת מוסיקה מושבעת, לא היתה רגילה למוסיקה כזו שבקעה בשעות הבוקר מפיה של אחת מאסירות הכלא. אבל הדבר שהפחיד אותי יותר מכל היתה ההרגשה. עכשיו התחלתי להבין מה פירוש המילים, שלילת חופש. זה לא משנה אם אתה כלוא בין חומות אבן או בכלוב של זהב. פחדתי שכולם ישכחו אותי, ואני אשאר כאן לבד."

הצעירה, שלמדה באוניברסיטה, ושהיא בעלת תואר ראשון בלשון עברית ובפסיכוסופיה, נשלחה לעבוד בכלא במיון כפי תוריה.

אסיה ניסתה לשבות רעב בכלא. היא לא אכלה ארוחת-בוקר, אך נשברה במהרה. "חנה, מפקדת הכלא, אמרה לי בראיון שאם אשבות רעב, לא יעזור דבר ויאצו אותי בכוח לאכול, אפילו אם אתנגד. גם עורר-הדין שלי, שלמה כהן-צידון, אמר

האחריות

לי ששבת-רעב בכלא אינה חוקית, תהווה נקודה שחורה נגדי בעוד עשרים-שלושים שנה, ותזיק לי בעתיד. מה הייתי יכולה לעשות?"
שני קצינים שאלו אם חסר לה דבר-מה, או אם יש לה טענות כלשהן. חנה, מפקדת כלא 400, פירטה באוזניה את האפשרויות: מישפט לפני קציני-שיפוט או עמידה לפני

סוהרת. החשש גבר, וכמוהו גם הרגשת אי-הודאות. דינה גיליעד, שהיתה עצורה כאן ארבעה ימים לפני כן, ביגלל אותה סיבה, סיפרה לה כיצד חונתה בהעברה לצינוק של אסירה משתוללת וצורחת. אסיה נזכרה בכך עכשיו, והחשש גבר. קשה להיות גיבורה לבד. הוקצתה לה מיטה עליונה במערכת של

לגות הדתיות. התיקון פרץ פירצה להשי-תמטות המונית של בנות מהשירות הצבאי, ואסיה וחברותיה נקראו לבוא למלא את החסר, להיות קורבנות הקואליציה ולשרת במילואים עד גיל 37. כל זאת ביגלל המת-סור בכוח-אדם שנוצר ביגלל ההשתמטות.

אסיה: "טבעתי

בנעליים"

אסיה חסון (26), דקת-גו ומיניאטורית, הקימה עם חברותיה את התנועה "שירות שווה", שמטרתה היא למחות על התיקון בחוק ולהילחם בו. כל אחת מוחה

השער נטרק בחווקה. אסיה חסון נכלאה בכלא 400. עוד באותו הלילה הסבירו לה את נהלי הכלא, את סדר-היום, מה מותר ומה אסור. היה זה הלילה הראשון בחייה שאותו בילתה אסיה מאחרי סורג ובריח.

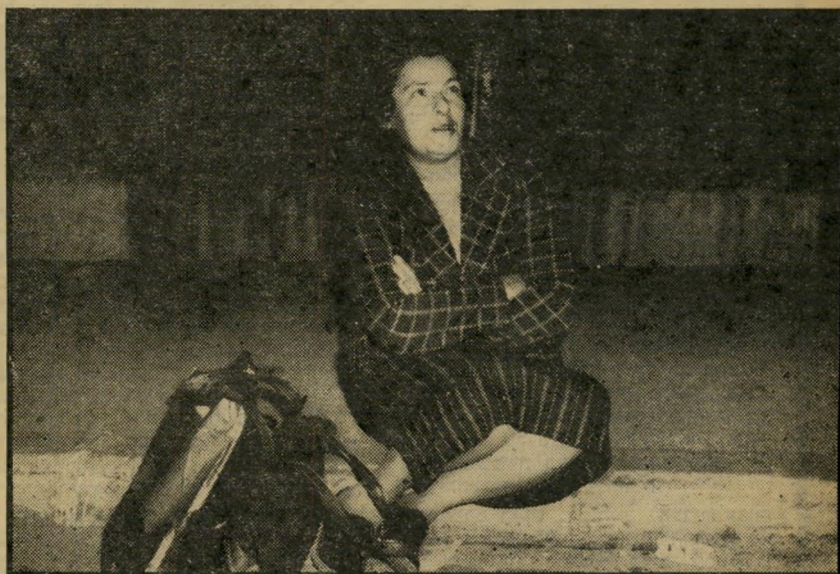
היא נזכרה בהוריה. את אמה, שרה, ראתה כאשר כבר היתה מאחרי הגדר. האם ישיבה אז על המידרכה, בשפת הכביש, חרדה ואינה יודעת את נפשה. רק אמרה: "אסיה כבר ילדה גדולה. היא תחליט בעצמה, ותקבל ממני את כל התמיכה המוסרית. היא מהשנתון ששירת בסדר שלוש שנים בתקופת מלחמת-יוסי-הכיפורים. קבוצת-הגיל שלה נפגעה יותר מכל.

אסיה חסון בדרכה למעצר.
להיות גיבורה לבד

בית-דין, שסמכויות-הענישה שלו גבוהות הרבה יותר. סיפרה אסיה: "הם סידרו אותי, אמרו לי שייכתן שלא אעמוד לפני בית-דין אפילו אם אבקש. למעשה הם נתנו לי אפשרות אחת: מישפט לפני קצינת-שיפוט. החלטתי לבחור באפשרות זו. רציתי לדעת בדיוק היכן אני עומדת, כי הכל היה מעורפל ולא-ברור."

אסיה לא ידעה כי מישפט לפני בית-דין צבאי מתנהל בפומביות, וזה הדבר שמרתיע את משרד-הביטחון יותר מכל. מכאן ואילך התרחש הכל במהירות. אסיה חסון וענת פוקס, חברתה למאבק, הועמדו בנו אחרי זו לפני קצינת-שיפוט. "הנושא עקרוני, זה עניין של מוסר ומצפון. איני משתמטת," אמרה אסיה להגנתה.

אמה של אסיה חסון מפגינה פגימה גדולה בשלושה מיספרים

בדרכה שלה, וכולן יחד כתנועה. "אנחנו לא נגד צה"ל, כי אנחנו צה"ל. אנו רק נגד החוק המפלה הזה," אמרה הצעירה, לפני שהגיעה לכלא.
התהלוכה המזוהה, שליוותה את אסיה חסון להתייצבות במישרה הצבאית, באר תו לילה קר של השבוע שעבר, נותרה מאחור. עם השלטים והכרזות. היא הגיעה לכלא בשתיים לפנות בוקר. "הוריתי את העגילים. הבנות ימשכו לך אותם!" אמרה

אני לא יכולה לומר לה מה לעשות." מחשבותיה של אסיה התמקדו באירועי אותו לילה קר. בשבוע שעבר, שבו הסי גירה את עצמה למישרה הצבאית בקריה בתל-אביב. קודם לכן לא נענתה לצווי-קריאה שקראו לה לשרת במילואים. היא כבר עברה את גיל ה-25 וסיימה זה מכבר את שירותה הסדיר, אך צווים המשיכו להגיע אליה בגלל התיקון בחוק גיוס הבנות — מתנת מנחם בגין למיפ

* נוהג פרקליטה, שלמה כהן-צידון.

רינת לוי בשירות-חובה ובישיבת "שרות שווה"
הוציאו לי את הרוח מהמפרשים"

להילחם עליהם. אך כל הזמן ההורים תמכו במאבק שלי לשירות שווה. סיפרה אופירה. האב לא הגיב גם כאשר התזירה בתו לראשי-המשלה את פינקס-החבר שלה בתנועת-החרות.

במיכתב שצורף אליו כתבה: "תנועת-החרות נותנת היום יד לאי-קיום העקרונות שעליהם היא נלחמה, ושלמענם יצאה כשר ליחת הציבור התומך בה. עליידי קבלת חוק-שירות-ביטחון-בנות הפרה התנועה את העקרון הרביעי בעקרונותיה... הבטחת זכויות האדם, האזרח, לחופש מצפוני, ונגד

נראה לי שיהיה ממושך. אך עשו לי טריק. לא מישפט ולא שום דבר, ואני בחוץ. אך גם כשישלחו לי את צו-המילואים הבא — לא אתייצב. אני רוצה מישפט פומבי!"

אופירה: "חברי

הליכוז מלכלכים!"

"אני לא יכלה להיות חברה במיפ-המיפלגה הזאת מלכלכים. הם מפשלים. הם טפו ביגלל הכיסאות!"

כך, בסלאנג של צעירים, פלטה אופירה גראוויס (22) את מה שמעיק על לבה. ההצהרה הוודהימה אפילו את חברותיה הטובות, שקודם לכן לא העלו בדימויון שצעירה שקטה ומופנמת מסוגלת למעשה מחאה כזו.

אופירה, חברה בתנועת-החרות מגיל 14, החזירה נועם את פינקס-החבר שלה למניחם בגינה. הצעירה, הגרה עם הוריה בדרום תל-אביב, עשתה זאת כמחאה על התיקון בחוק שירות הביטחון, שמאפשר השתמרות המונית של בנות על סמך הצהרה שהן דתיות.

אופירה הסטודנטית שירתה שירות צבאי מלא-קשריה עם תנועה החירות החלו

זאת היתה אחת הדרכים לסגור לי את הפה. הם הוציאו לי את הרוח מהמפרשים ונתנו לי הזדמנות נוספת לשתוק. המרץ שלי, והנכונות ללכת עד הסוף, הרתיעו אותם. והם החליטו לומר לי שאני לא עריקה. באתי ישר עם הצהרות שאני מוכנה להישפט לפני בית-דין צבאי פומבי על עריקות. היו יכולים לדון אותי לחמש-עשרה שנות מאסר, אך העדיפו למנוע בכל מחיר את העלאת נושא גיוס הבנות."

למרבה האירוניה, הגיעה אליה השבוע ההוכחה היחידה מצד"ל, כי אמנם היתה עריקה. צו שהגיע לביתה ביטל בדיעבד את צויה-המילואים שקראו לה להתייצב בחודש ינואר. בצו המבטל נאמר, כי שירות-המילואים, שאילו נקראה, בטל ומד בוטל, אך לא נאמרה אף לא מילה אחת על הפטור שכביכול ניתן לה. הם נתנו לי צ'אנס נוסף לשתוק. בודאי ישלחו לי עוד ועוד צווים, אך לא אותר. לא אותר. לא אתייצב למילואים ואדרוש מישפט צבאי פומבי. במישפט כזה אני יכיר לה לקבל עד חמש-עשרה שנות מאסר, אבל לא איכפת לי!"

זו אינה המילחמה הראשונה שלה לשינוי חוק, שנראה לה בלתי-צודק. הצעירה הנמרצת לחמה בעבר נגד השינוי בחוקי-ההפלות, השתתפה בהפגנות וניסחה כריזמות. רינת התמירה היא חברת התנועה הפמיניסטית, והשתתפה במאבקי התנועה. חברותיה הסבירו: "היא אחת שהולכת עד הסוף!"

"כל הקיבוץ על הרגליים." אמרה לה אחותה, רבקה, כאשר טילפנה רינת לקריבוץ רעים. העיתונות היומית מסרה כי היא נמצאת באותה שעה בכלא צבאי, בעוד שלמעשה התעקש משרד-הביטחון שלא להגיע לידי כך, ולא להתייצב מולה במישפט. אפילו במחיר שיחרור עריקה משירות המילואים. חברים רבים בקיבוץ הכירו אותה. רינת, חברת הקיבוץ בעבר, ניסתה לא אחת לשכנע את חברותיה למחות בדרך זו או אחרת על החוק המפלה. רינת לוי שירתה שירות סדיר מלא, לפני שנתיים, ביחידת שיריון קרבית, שעה שבנות דתיות, שפוטרו משירות תמורת הצהרה, התקדמו במסלול חייהן באוניברסיטאות או במקומות עבודתן.

"הפעם יהיה מישפט פומבי. היא אינה ותרנית." סיפרו חברותיה הנרגשות, אמה, רחל, נראתה נרגשת פחות. היא כבר רגנה לה למעשי בתה. הנראים בלתי-שיגרתיים.

"החלטתי לנסוע לחוץ לארץ אחרי השירות הצבאי. רציתי לנסוע לבד, פשוט לבד. זו הדרך הטובה ביותר להכיר את שים, לבקר במקומות מיוחדים. יום אחד אני באה אל אמי ואומרת: אמא, אני נוסעת השבוע לחוץ לארץ. היא נדהמה. לא ציפתה לצעד כזה. אפילו לא נתתי לה ללוות אותי למטוס. רק כשהייתי בתוך המטוס קיבלתי הלים. זה היה שיגעון להיפרד מכולם במפתיע ולצאת למסע באירופה. חזרתי אחרי ארבעה חודשים. גם המסע אל הכלא, כמחאה נגד החוק,

לשתיהן נפסק עונש זהה: 14 ימי מאסר על-תנאי. על ביצוע אותה עבירה. "הופתעתי כששמעתי את זה. התכוונתי להרבה יותר. הקצינה התחילה להגיד: '14 יום מחבוס' ואני כבר דמיינתי את עצמי בכלא כאסירה. פיתאום שמעתי אותה מוסיפה: 'על תנאי'. נדהמתי. הם עשו לי טריק, ואני בטוחה שההוראות לכך הגיעו מלמעלה."

אסיה חסון יצאה מהכלא. הצעירה, שרירתה כחוק שירות צבאי סדיר מלא בסניף, ובחלומותיה השחורים לא תיארה לעצמה כי תהיה אי פעם בכלא. עזבה את כלא 400, כשהיא לבושה שוב בבגדים אזרחיים. הלב דפק. מהדורות-החדשות ברדיו מסרו כי צעירה אחרת הסגירה את עצמה במישטרה הצבאית: רינת לוי.

רינת: "רוצה

מישפט פומבי"

"רק עם ממשלה כזאת זה יכול לקרות. בשבוע שעבר, בשעות הבוקר, אני מגיעה ממפקדת המישטרה הצבאית לשלישות. מקבלים אותי אנשי צבא ושהה ארוכה ממסים לשכנע אותי

רחק דיאמנט בחוג-ביית
"לא אנסו ולא שדדו"

רחק (משמט) בשירות-חובה
"עם מיגוון דעות רחב"

שאני בכלל לא עריקה. מה פיתאום? קרתה טעות!"

בציניות מהולה בתדהמה סיפרה רינת לוי (22) כיצד לא נעצרה עליידי הצבא בעוון עריקות. הצעירה הנלהבת, ששערה השחור כחם יורד בפראות על כתפיה, היא, לדבריה, עריקה כבר חודשיים. צווי התייצבות למילואים הגיעו לביתה בזה אחר זה. רינת החזירה את כולם ליחידתה. "את לא עריקה, לא יהיה שום מישפט. את יכולה ללכת." אמרו לה אנשי הצבא שסבבו סביבה בשלישות הראשית. היה זה אחרי שרינת הסגירה את עצמה ל-מישטרה הצבאית, במגמה לגרום למישפט פומבי שיעורר שוב את בעיית התיקון בחוק גיוס הבנות.

ציפי בנש

"שציפורי לא יחשוב אותנו לאידיוטיות"

כל אפלייה על רקע עדתי, מעמדי או מיפלגתי.

"המצב שנוצר היום מאפשר לכל בת, הרוצה בכך, להשתמט מכל מילוי חובה למען המדינה. בעוד שבנות אחרות, אשר אינן רוצות להתחמק ממילוי חובתן האזרחית, לא רק משרתות שנתיים, אלא נקי ראות היום לשירות-מילואים, וכך נגרם להן סבל במהלך חייהן הסדיר. חוק זה גורם לאפלייה על רקע דתי."

כך כתבה לראש תנועת-החרות הצעירה, שלדבריה "באה מבית חרותניקי מובהק", לא אצביע בעד המיפלגה הזו אם המדיניות הו תימשך. בבחירות שנתיים, אלא נקי ראות היום לשירות-מילואים, וכך נגרם להן סבל במהלך חייהן הסדיר. חוק זה גורם לאפלייה על רקע דתי."

רחל: "החוק הזה

מפחיד אותי!"

רחל דיאמנט הלכה השבוע למילוי-אים אבל היא חושבת שהיא אחת ה"פראייעריות של המדינה".

(המשך בעמוד 34)

אופירה גראוויס

עם תמיכת ההורים

"מהגיל שעמדתי על דעתי" כדבריה. אביה, מרדכי, חבר לח"י לשעבר, ישב שלוש שנים בכלא באריתריאה, מ-1944 עד 1948. חברו-למעצר היה מרדכי ציפורי, כיום סגן שר-הביטחון, האיש המנהל את מסע השתקתן של הצעירות המוחות. מאחר שעזר וייצמן מסרב לעשות את העבודה המלוכלכת.

כיום תומך האב בשתיקה במעשי בתו. "אבא אמר שיש דברים יותר חשובים

מישהו בישראל את הדייסה הזו, ואנחנו צריכות לאכול אותה עד תום. אמרה הבלונדית הממושקפת בקול רציני ובטוח. כאשר נאספות החברות בתנועה, שירות שווה, היא אינה מרבה בדיבורים. אך כאשר היא עושה זאת, מקשיבים לה כולן. היא סגן ביחידה קרבית, ויש לה מה לומר: "החוק הזה מפחיד אותי."

היום הדתיות לא משרתות בצה"ל. מחר תהיה אפלייה בין דתיים וחילוניים בתשי"ל לום מס' הכנסה, ומחרתיים יעלה כאן חור מיני ישראל. זה מפחיד, אך גם משפיל: החוק מכיר למעשה בכך שבת ההולכת לצבא היא בעלת רמה מוסרית נמוכה ביו"ת. זה ממש מעליב, וההיפך הוא הנכון. כי היום בנות הולכות ומשקרות. החוק מאפשר להן לשקר!

רק בשבוע שעבר התפאר בגין כי ישראל היא אחת מ-34 המדינות הדמוקרטיות בעולם. זו אינה אמת! קובעת רחל בפסקנות.

ביום השישי שעבר הגישה סגן (מיל.) רחל דיאמנט לעזר וייצמן מיכתב חתום עליידי 15 קצינות במילואים. הקצינות קראו לשרהביטחון לפעול לתיקון העוול הקיים היום בעניין שירות הבנות בצה"ל. "אנו נדהמות כיצד זה נתת ידך למעילה כזו באמון, הפוגעת בכוחו הצבאי ובחוסנו הצבאי של צה"ל", כתבו הבנות.

מאבקה החל בשליחת מיכתבים לראשי הממשלה: "חוק זה שם ללעג כל עקרון של שיוויון אזרחי, ויוצר אפלייה על רקע דתי. אחוז גדול וגדל ממחויבות הגיוס אינו משרת כיום בשירות סדיר. התוצאה הישירה היא מחסור חמור בכוח אדם. חיילות המילואים נקראות למלא מחסור זה. מדוע בנות, שמילאו חובתן צריכות לפרוע בתשלומים חובות של אחרות? שאלה רחל דיאמנט את ראשיה ממ"שלה, והודיעה לו כי לא תתייצב לשירות המילואים."

היא מתקוממת נגד הטענה, המושמעת עליידי חוגים דתיים, כאילו צה"ל אינו מיסגרת די כשרה לבת יהודיה: "תחת פיקודי שירתה בחורה דתית, פעם הגענו למקום שבו חששה כי האוכל אינו כשר. היא לא אכלה ולא שתתה דבר, נתתי לה לבן לאכול. מאז, כעיקרון, שיתרתי אותה בכל יום שישי לחופשת-שבת. לא קרה דבר: לא אנסו אותה ולא שדדו. הכל תלוי בבת ובהתנהגותה! אני מבינה שמטעמי מצפון בת אינה יכולה לשרת. אבל את השנתיים היא יכולה לתת למדינה בדרכים אחרות, כאחות, או כמורה בשירות לאומי!"

ביום השישי האחרון שוחחה רחל עם עזר וייצמן בטלפון. שרהביטחון טען כי מאחרי התנועה, "שירות שווה" עומדות, "כל מיני חברות-כנסת".

רחל: "בתנועה הזאת חברות בנות ללא שייכות פוליטית מסוימת, ועם מיגוון דיעות רחב, נמצאת כאן גם אחת שהיתה חברה בתנועת-החרות. ההתארגנות היא ספונטנית. איש אינו מכתוב אותה." וייצמן: "האווירה במדינה עכורה, אתן עוכרות אותה עוד יותר..."

רחל: "אנחנו לא מוכנות לפרוע חובות של בנות אחרות, שמשמטות. ההחלטה שלא להתייצב למילואים באה אחרי התלבטות קשה. רחל, קצינת-קישור בעבר, ידעה היטב מה משמעות המחסור בכוח אדם. הקצינה התלבטה אם לצייט לחוק, למרות שהוא בא להפלות בין נשים בישראל, או להתנגד לו אפילו במחיר אייחתייצבות למילואים. היא החליטה לא להתייצב."

אבל השבוע שינתה את דעתה. תפקידה בצבא חשוב. רגשי-האחריות היה חזק מכל, והיא התייצבה ביחידה. "אני הולכת בני-גוד למצפוני", אמרה. "המצפון אומר לי להישאר בבית, ולהמשיך בהתארגנות נגד החוק."

אבל ממש בשעה שארוה את חפציה והתכוננה ללכת, המשיכה צעירה אחרת את המאבק. ציפי בנש (22), סמלת-שירות במילואים וסטודנטית לטיפרות עברית, הופיעה במצב-אישית מול מישכן הכנסת ופתחה בשביתת-רעב. מהשבוע הצטרפה אליה לשביתה רינת לוי, אחרי שקיבלה צ'רנסוף לשירות-מילואים. סטודנטיות אחרות הודיעו כי לא תשרתנה במילואים.

שציפורי לא יחשוב אותנו לאידיור שיות. מדוע הוא מלול באינטליגנציה שלנו? אמרה, כשצפתה בהופעת סגן שר הביטחון בטלוויזיה בליל-שבת. "איני מירכזה ללכת לצבא כאשר חלק מהציבור רואה אותי כזונה. אלה הן תוצאות החוק, בגין מכר אותנו למיפלגות הדתיות!"

alba איטליה הביאה לך את נעל הספורט החדשה שלך

כשחיפשנו נעל ספורט אמיתית... מצאנו את הנעל שהולכת לכל מקום למגרש הטניס, למשחק כדורסל או לריצה בערב, לבית הספר, לדיסקוטק, לטיול ואפילו לעבודה...

נעל ללא תחרות במחיר ובעיצוב הנעל המצטיינת בחוזק וגמישות הנעל שתהפוך חלק בלתי נפרד ממך הנעל שלך מהמבט הראשון

alba sport שווק והפצה: נעלי אמו

להשיג: המחשיר לצרכן, שקס, ש.א.ל, כל-בו שיום וחוויות הספורט והנעליים המובחרות

ערבי צעירים כמועדון 5 לתרבות חדשה

רח' הס 5, תל-אביב, טל' 297263

החל בחודש פברואר יתקיימו פעילויות כמועדון כימי שישי (ולא בימי ה')

יום ו' 23

סרט מתח

התכנונית מתחילות בשעה 9.30 בערב המועדון פתוח משעה 8.30 בערב

* מחירים עממיים * מזון * עתונות ישראלית וזרח

בעיות ולבטים בחיי המין

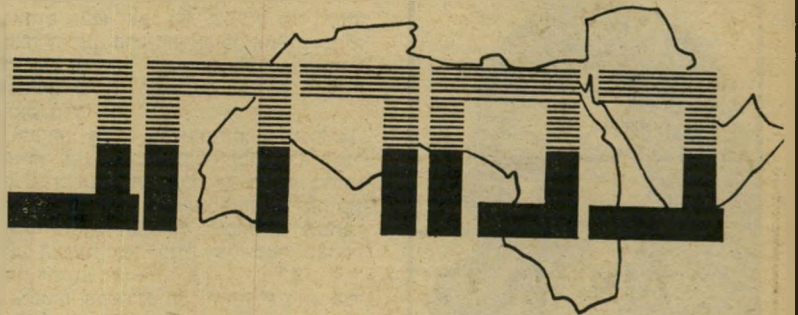
מאת

הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

תן טרמפ לחייל

הופיע! הופיע! הופיע! הופיע! הופיע!

גליון מס' 6

כתובת:

- ◆ תנועת "בני הכפר" — מחאה עממית או לאומנות ערבית? תחקיר מקיף של הכתב זאהי איסכנדר על התנועה שפעילה עלו לאחרונה לכותרות.
- ◆ ...רובם של הפלסטינים מעוניינים בשלום בר קיימא... היינו רוצים להיכלל בתהליך עשיית השלום אולם לא בצורה שזה מוצע" — בראיון מפורט עם העורך מוקסים גילן מביע פריפ' נאפו נזאל, ראש מחלקת מרע המדינה באוניברסיטת בירזית, את עמדותיו בכל השאלות העומות כיום בפני ישראלים ופלסטינים.
- ◆ דו"ח מיוחד על מגעי ארה"ב ואש"ף.
- ◆ "על רקע המגמות האמריקאיות של התקפלות-ממערבות בסכסוך הישראלי ערבי נסללת הדרך בפני ממשלת ישראל להור אחר ברית-המועצות כמשקל נגדי לאמריקה" — טוען יגאל לביב במאמרו החודשי. ענישה קולקטיבית בשטחים — סיני פתח.
- ◆ התנגדות לבגין בקרב יהדות בריטניה — במאמרו של פעיל השמאל הבריטי סטיב ויינס.
- ◆ המשך הדיון ביחסים בין כלכלת השטחים וכלכלת ישראל, מנקודת השקפתו של תעשיין פלסטיני, במאמרו של מורו.
- ◆ למה רק אש"ף? — שלום כהן.
- ◆ המאורעות באיראן והשלום הישראלי-מצרי — דעת העורך מקסים גילן.
- ◆ האמנם מות קדושה? דובר מחנה שלי"י חיים ברעם, מסכם את "תקופת-גולדה" בפוליטיקה הישראלית.
- ◆ ניתוח מבנה המשטר בירדן כיום — גופרי אהרונסון.

מנוי ל-12 גליונות — 120 ל"י לפקודת "במרחב" ת.ד. 39253 תל-אביב.

ההתאחדות הארצית של הסטודנטים הערבים

יום ראשון, 4.3.1979, שעה 6 בערב

רבי-שיח על הנושא:

לשויון ולדו-קיום יהודי-ערבי בקמפוסים ובארץ

תל-אביב, "בני ברית" קפלן 10
בהשתתפות חברי-כנסת, אישי-ציבור, מרצים וסטודנטים

סאטורי
אברהם

אנשי קול צלילי "החברה"
החן החן צחוק וריצור עם אלפי אפשרויות!!

סיגריות מתמצצות-אבקת טיטוס וגירוד - שמוכרד מלוח-
בוטנים חמוצים - פצצות סרחון ועוד.

לשם קבלת קטלוג חנים מנה אל: "שטעונוני שובבים"
ת.ד. 169 רעננה

חדש!!!
לאוכלי מאכלי בריאות
לטבעונים ולצמחונים
יבואנים ביצעדיים

סופרמרקט חדיש בסיגנון אמריקאי

טיבולי

כיכר מסריק, פרישמן 88, טל. 03-222935

כלי-נגינה

גיטרות - אקורדיונים
פסנתרים - אורגנים
מיתרים - חלקים

★ השאלה

★ תיקונים

★ מכירה

א. גינצבורג, אלנבי 48 ת"א
פינת רח' גאולה, טלפון 03-57773

רשות שדות תבול

מחוז המזר, מרכז אזורי לאזרחי
עולם בחוף-מיזרח-הים-התיכון
ת"ד 20178, תל-אביב-יפו

ניתן להשיג:

דרכון עולמי

תעודת הולדת עולמית

תעודת זהות עולמית

תעודת אזרחות-עולם

תעודת נשואים עולמית

שלחי גלויה ותקבלי פרטים
וטופס-בקשה.

כל הסכמי-שלום, שלא יבטיח את הקמתה של מדינה פלסטינית, ושלא יביא לשיחורו ירושלים הערבית, עומד עתה למחסום איתן בדרך להגשמת הסכמי קמפ-דייוויד. הכל יודעים זאת. הכל יודעים גם כי ארצות-הברית אינה יכולה להרשות לעצמה עימות גלוי עם סעודיה. אם מישהו ב' וושינגטון פיקס בכך, באה עתה סטירת הלחי המצלצלת של הנסיך פאהד כתינו כורת בעיתה.

גם הנשיא אל-סאדאת הבין את הרמז. יתכן שהוא מוכן להיכנס לעימות קצר-טווח עם הסעודים, בידועו כי הם זקוקים להגנת צבאו, כשם שהוא זקוק לספסם. אך גם אל-סאדאת יודע שמותר לו לפעול בניגוד לציון הסעודים רק אם הוא בטוח כי בעיקבות המשא-ומתן ישיג תנאים שיתקבלו גם על דעת הסעודים. אין שום סיכוי שממשלת-ביגן אכן תסכים לתנאים אלה.

תרגיל ריק. משום כך לא נראה כאילו יש סיכוי רב לתרגיל של "קמפ-דייוויד 2". זהו תרגיל של יחסי-ציבור. דבר אחד מאחד את האמריקאים, הישראליים והמצרים בשעה זו: אין להם עניין להודיע קבל עם ועולם כי יומתת-השלום של אל-סאדאת נכשלה סופית. בשביל קארטר תהיה זאת מכת-מוות. קץ סיכויי להיבחר מחדש. בשביל אל-סאדאת, פירוש הדבר שעליו להכריז על מדיניות חדשה, ואין הוא מוכן לכך בשעה זו. בשביל בגין, צפונה בהודאה כזאת סכנה של זעזוע לאומי פנימי, ברוח "שלום עכשיו".

משום-כך נעשה הכל כדי "לקדם את תהליך השלום" - כשה"תהליך" בא במקום הסכם הסודיות של קמפ-דייוויד באה להסתיר את הסוד האמיתי: שאין כל סוד. יתכן שכדי לקיים את ה"תהליך", יהיה צורך לקיים ועידת-פיסגה נוספת. אך כל שלושת הצדדים יודעים כי יהיה זה תרגיל מסוכן, שהרי אם תיכשל ועידת-הפיסגה - מה נותר?

דרכי חיים

עבודה היא כל חינו

המאהב הרומנטי אירגן את הטיפת אהובתו ממיטת כנולותיה. במהלך החטיפה נהרג אחי הכנזר-האהובה. נגד המאהב ושותפיו הוגש כתבי-אישום

מוחמד איברהים שתיווי אבר-סביח (32) הוא בן השבט הבדואי אל-עאסם בנגב. בשיבטו הוא ידוע כגבר בגברים. הוא בעלן של שתי נשים, ועוד ידו נטויה.

בעת עבודתו כקבלן במחנה-הפליטים ברג'י בעזה, הכיר נערה יהפיה בת 20, עבודה שמה. האהבה שהתלקחה בין ה' שניים לא ידעה גבולות והבדלי-גיל. גם עבודה הוקסמה מהמאהב הרומנטי, בעל-הניסיון. אחרי פגישות אחדות, ואחרי שהשניים הצטלמו יחדיו כדי להנציח את אהבתם, החליט מוחמד לבקש את ידה. הוא פנה אל הוריה וביקש לשאת את בתם לאשה. אך הם סירבו. מסיבות הידור עות להם בלבד, החליטו לעמוד בדרכם של הנאהבים והכריזו על אירוסיה של עבור דה לקרובי-מישפחה המתגורר בעזה גם הוא. מוסטפא נבאחין.

חתונה בסימן חטיפה. מוחמד לא חשב אף לרגע לוותר על אהובתו. בבוקר החתונה הופיע עם חברו, ג'ומעה, שהוא סגן בצה"ל, בעזה, ויחדיו חיפשו את הר' כלה. כאשר לא מצאו אותה, הסתפקו ב' הפגנת-כוח ליד החתן, ואף הראו לו את תמונותיה של כלתו המצולמת עם מוחמד. יש לשער כי החתונה התנהלה באותו ערב באווירה מתוחה. ודאי הוא שמישפחת הכלה חששה מהפרעות. בני המישפחה נשארו קרובים לזוג הצעיר גם אחרי ה' חתונה.

מוחמד, שליבו נשרף באהבה ובתשוקה לעבודה, אסף באותו יום מישלחת גדולה של חברים, כלי-נשק ומכוניות, כדי להשיג את עבודה בדרכם העתיקה של אוהבים - עליידי חטיפה בליל כלולותיה.

האבירה נמצאה. בחצות-הלילה הת' פרצו מוחמד וחבריו לביתו של הזוג ה' צעיר. לשמע הרעש נזעקו בני-מישפחתה של עבודה, וקטטה פרצה במקום. מוחמד, המאהב הרומנטי, היה הראשון

(המשך בעמוד 44)

(המשך מעמוד 30)
כאשר תירצו זאת האמריקאים במצב כרי-אותו, דאג פאהד לפרסם שבריאותו היא בסדר גמור.

סטירת-הלחי לא נועדה רק לנשיא גימי קארטר. היא נועדה גם לנשיא אנוור אל-סאדאת, שראשי-ממשלתו, מוצטאפה חליל, היה שקוע באותה שעה בדיון עם משה דיין וסירוס ואנס, בקמפ-דייוויד.

סקיפ עולמי. עד כה היו מעשיה של סעודיה נגד הסכמי קמפ-דייוויד וארצות-הברית אפוסים סודיות עבה.

כאשר פירסם העולם הזה (2155), על סמך מקורות ערביים מהימנים ביותר, את הידיעה שנספציונית כי סעודיה ביצעה מיבצע חשאי של התקפה כספית על ה' דולאר האמריקאי, נתקל הגילוי בספקנות כללית. אז, לפני חודשיים, נראה הסקופ

הנסיך פאהד

המחסום העיקרי

העולמי של השבועון הישראלי כדמוני מדי.

אולם חוגי הצמרת האמריקאית ידעו את האמת. כמה שבועות אחרי פירסום הסקופ הסיק אחד החברים החשובים ביותר של סנאט ארצות-הברית, הסנטור פראנק צ'רץ', את המסקנה. הוא האשים את סעודיה בחתימה נגד ארצות-הברית, ותבע פעולת-עונשין אמריקאית.

שלושה פחדים. המדיניות הסעודית, שהיא כעת העובדה המרכזית במרחב, אינה נובעת מקפריזיה. היא מחושבת היטב. הני' מוקים פורטו בכתבת העולם הזה, שהביאה את הסקופ המקורי:

● החשש של שליטי סעודיה מפני מהפכה פנימית. הסעודים בטוחים שאם תכרות מצריים הסכם נפרד, שיפקיר את העם הפלסטיני לגורלו, יעבור המחנה הפלסטיני לפסים רדיקליים. ימות אלפי הפלסטינים, העובדים בסעודיה ובנסיכו' יות-הימפרץ, עוללים או להפוך ליסוד מתסיס. חשש זה גבר עם ניצחון המהפכה המוסלמית באיראן, והמוסיפה גורם מתסיס חדש. מאות אלפי איראנים-שיעים עובדים וחיים בנסיכויות-הנפט. יחד עם הפלסטי' גים, הם יכולים לגרום לשרה של מהפכות.

● החשש שמא תתפרש הסכמה סעודית להסכמי קמפ-דייוויד כוויתור על ירושלים הערבית ועל מיסגד אל-אקצה - דבר העלול ישמש עילה בידי כת-קצינים ל' הפיל את השילטון בסעודיה.

● החשש כי הסכמי-שלום בין מצריים וישראל יחשוף את בארות-הנפט הסעודיים להתקפה ישראלית אפשרית. אחרי שה' צבא המצרי יפרוש מן העימות הערבי-ישראלי.

וטו סעודי. הוטו הסעודי המוחלט על

עם עלייתו המטאורית של אבי כהן

אבי עולו

אני ממש מתחנן לא לצלם ביום המישחק, זה מביא מזל רע, אני מבקש, באמת מבקש, אמר ניסים בכר, מאמן מכבי תל-אביב, בשבת בבוקר. איש לא רצה שיאשימו אותו בהפסד וכך לא צילמו. אבל גם זה לא עזר, כי המזל הרע ממשיך לרדוף את הקבוצה.

כ־18 מישחקים רצופים עמדה מכבי תל-אביב בראש טבלת הליגה. ניצחון רדף נייצחון, מדי שבת בערב אפשר היה לראות את המכבים חוגגים במועדון בנתניה. "זה המועדון הקבוע. אם מנצחים אנחנו מבליים, אם לא... אבל אין לא!" אמר ואו השחר קנים.

בוקר אחד, כשהכל שמחים וחוגגים, הגיע אנגלי נחמד בשם תום סונדרס. הוא הגיע לארץ הישר מליורפול הקרה והקיט פואה, נחת בתל-אביב, הוריד את המעיינים, התקשר עם עיתונאי ידיעות אחרונות פנחס ("פיני") זהבי, ושניהם הלכו יחדיו לצפות במישחק כדורגל — מכבי תל-אביב מול בית"ר תל-אביב.

תום סונדרס הוא נציג ניבחרת הכדורגל של ליורפול — הקבוצה הנמצאת בראש טבלת הליגה האנגלית ונחשבת הקבוצה המיקצוענית הטובה ביותר בעולם. תום ופיני צפו במישחק, באותו יום שנקרא בפי המכבים "יום שחור", למרות שניצחו בו 1:0. מגלה השחקנים האנגלי התרשם "תוך חמש דקות", כך סיפר עייתונאי ידיעות אחרונות, מאחד משחקני מכבי — אבי כהן, בחור בן 22 גבוה, שקט ויפהתואר.

השניים נפגשו וכך התחיל "פסטיבל לייורפול". הוא הציע לאבי לבוא ולהתאמן עם הניבחרת האנגלית המהוללת, כהצעה ראשונה לקראת המטרה העיקרית: להחזיר תים אותו כשחקן-מיקצוען בקבוצת ליורפול, ולקנותו" מניבחרת האם — מכבי תל-אביב תמורת סכום השווה ל-7 מיליון לירות.

אבי "בעננים", המאמן ניסים בכר גאה בבן-טיפוחיו, אחדים משחקני מכבי, בוודאי מקנאים, אך כולם שמחים בשימחת הברם.

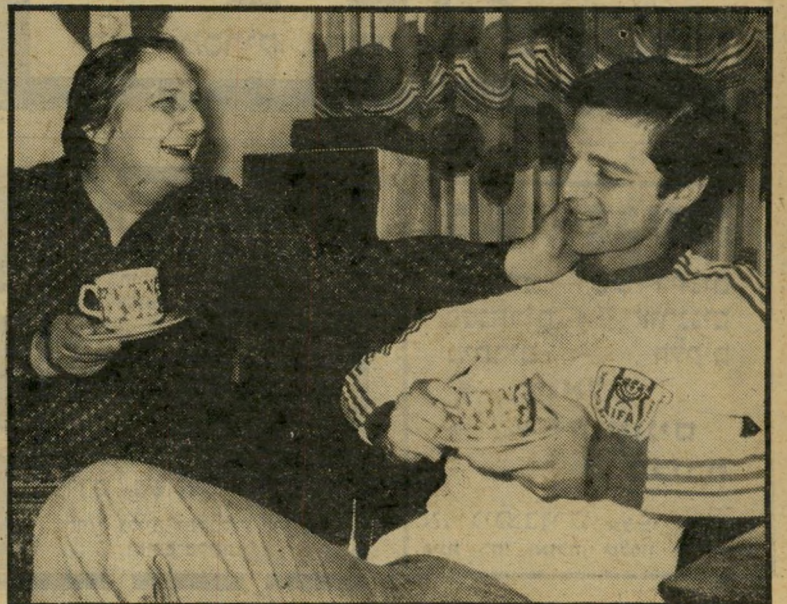
הגיבנת

של הזקן

ה כה טוב ונהדר. מקום ראשון, קבור צה טובה, שחקן בינלאומי, או מה חסר? פיתאום התחילה הירידה — הקבור

על הגובה הרגישה קבוצת מכבי תל-אביב עד לפני שבועות אחדים, אז החלה, לאבד את המזל" ואחרי שלושה הפסדים ירדה קבוצת מכבי תל-אביב, בשבת, האחרונה, מראש טבלת הליגה הלאומית.

אין עצבים אומרת דורית, חברתו בת 18 של אבי כהן, "יש לי מבחנים, אבל אין לי סבלנות ללמוד. מישחקים, הפסדים, ליורפול והאחות המיליונרית החדשה שלי. מזל שאני תלמידה טובה ולא צריכה ללמוד הרבה."

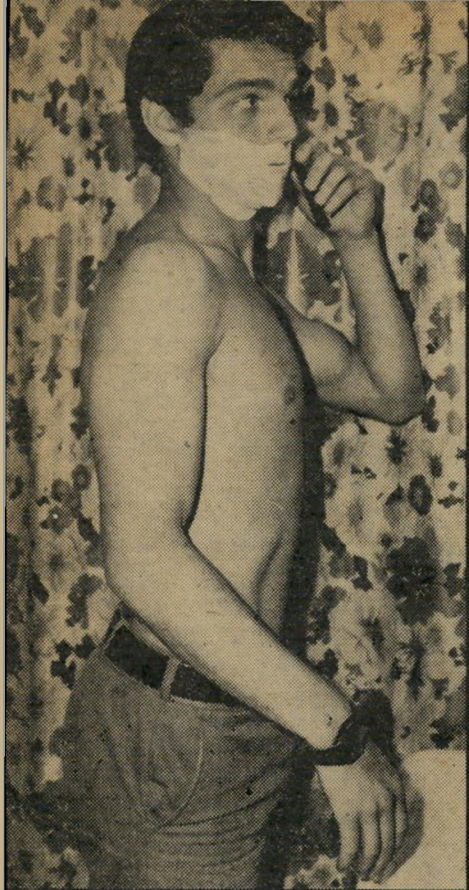
לקבוצת ליורפול החלה ירידתה של מכבי תל-אביב

צה משחקת ומפסידה. במישחק שני הפסד ובשבת האחרונה מישחק נוסף ושוב הפסד.

הפעם הפסד צורב מאד. המכבים שיחקו מול קבוצת הפועלי-יהוד במיגרש ביהוד. קבוצה מיספר 1 בליגה לאומית מול קבוצה מיספר 14 שמתקרבת לירידה לליגה הארצית. שחקני מכבי כושלים מעט, עייפים, מישחקים אינו מלהיב. שחקני יהוד ידעו, אם הפעם מפסידים, זה הסוף ואפשר לפרק את המיגרש. כך אמר אחד האו-

הדים. הם נלחמים ומנצחים והתוצאה: 1:0 לטובת הפועל יהוד!
מכבי תל-אביב עוזבת את הבכורה לטור בת קבוצת בית"ר ירושלים. שלושה הפי סדים בארבעה מישחקים. בהתחלה האשיי מו את הגיבן החולה. מאיר נימני, שחקן הקבוצה, נהג לנגוע בגיבנת של איש זקן לפני כל מישחק. "בשביל המזל", באחר רונה חלה הזקן וחדל להופיע במיגרש. החלו מחפשים סיבות להפסדים. הטענה הראשונה הופנתה לאבי כהן: "אתה היית יותר מדי עסוק בעצמך ולא שמת לב לקבוצה." אבי ענה במתינות ובהבנה: "לא רק אני משחק, יש בקבוצה שחקנים מצויינים אחד-אחד. פסטיבל ליורפול לא היה סיבה להפסדים, אנחנו היינו במתח רב לשמור על המקום הראשון. זה קשה, קשה מאד. אתה כל הזמן שומר בשיניים על מה שיש לך." פסיכולוגים מחזקים דעתו של אבי ומוסיפים הסבר מדעי: ארי מרת פרופ' שולמית קרייטלר מאוניברסיטת תל-אביב: "זה כמו להוציא מילה מתוך תשבץ, לא חשוב אם אבי כהן טוב או לא טוב, מה שחשוב כאן, זה שהופר האי-זון בקבוצה בשל כך שהוא כאילו מחוץ לה." ד"ר יאיר קליין, פסיכולוג קליני ממכון רודי, אומר: "לכל אחד יש פחד מהצלחה, כשיש הצלחה יוצאת-דופן יש רצון לחבל בה. יש אובדן איזון בקבוצה. זו קבוצה של כוכבים, כל אחד אלוף בפני עצמו, תחושת הדריקום תלויה בשיתוף הפעולה. צריך לוותר על עצמך ככוכב ולעשות עבודת צוות, כשיש כוכב כיון לאומי, כל אחד מהקבוצה מנסה גם הוא להעלות את עצמו, אבל זה מסכן את

הגורן
נהנה מאד

אבי כהן, בחור יפה, כחול עיניים ובעל גוף שרירי, לראות את עצמו בראי.

שלושה מיליונרים
מאיר נימני, ויקי פרץ ואבי כהן, שחקני מכבי תל-אביב: "לא יודעים מה לעשות עם הכסף, בית יש, מכונית יש, חיים טובים יש, אבל נראה, כבר נמצא משהו."

יורדת!

הצוות. ד"ר יאיר קליין הוא אוהד הקבוצה ומנחם את עצמו ואת הקבוצה, "אני חושב שזה יעבור להם."

"הילד ישן"

א חרי ההפסד ביהוד, ביום הראשון, יום המנוחה היחיד של אבי, כדיבי רי אמר, בדירה בת שני החדרים ברמת שיקמה, ישן הבן. האם, רבקה, יושבת בחדר השני ועונה לטלפונים. "הילד ישן, אני לא רוצה להעיר אותו, היה לו יום קשה אתמול והוא עייף." מתקשרים חברים, מעריצים אוהבים ומעריצים מתלוננים, עיתונאי-חוק וצלמים.

אבי הוא בניהוקונים להוריו רבקה ומורי ריס. המישפחה האמידה והמיוחסת, שכללה אב, אם, ארבעה בנים ובת, עלתה ממצריים ב-1956, עם הבגדים ו-50 לירות מצריות. אבי היה אז בן שלושה חודשים, בתחילה גרו במעברת אבו-כביר, אחר-כך עברו לגור בשכונת סלמה, שנחשבה שכונת מצוקה שרבים מבניה סנו לפשע וסמים. במשך השנים, כשהשם סלמה הפך כינוי-גנאי החליפו את השם לרמת שיקמה.

ההורים חששו לגור שם, אך לא היתה להם ברירה (המשך בעמוד 42)

ישפחה שכזאת
דורית, אבי, מירי ומאיר נימני, ויקי פרץ, רבקה, אמו של השחקן, אמן של דורית ואיריס והנכד, עדי מקשי ללאיריס, אשתו של ויקי פרץ, המסבירה, "מה לעשות במיליון וחצי לירות."

שתי התחכושות של העד אחמדי אושרוף בבית המישפט, ופניו האמיתיות (למטה)

פורים במדינת רצח

טאני, והשופטים נראו כלא מאמינים למרי אה עיניהם.

לפני שהספיקו הסניגורים להתנגד לתור פעה המורה, אמר השופט, בנימין כהן, כי אין הוא רואה מקום לתחפושת כבדה כזו בבית המישפט. מה גם ששמו וייחוס משפחתו של העד ידועים ומי שמכיר אותו יודע כיצד הוא נראה, ולכן יש היגיון שיתחפש כך אחרי המישפט, אולם, בזמן עדותו אין מקום להצגות כאלה. השופטים נתנו ארכה לתובע להסדיר את העניין תוך דקות אחדות, והעד המזור עם מלוויו יצאו את האולם, כאשר חזרו נראו עומדים ליד דוכן העדים, כאשר ה"נער" לוחש משהו באוזנו של השופט, ואצבעו מורה לכיוון הנאשמים.

מאחר שעדותו של אושרוף עיקרה זיי הוא הרוצחים, הרי כל הסתודדות עם אנשי מישטרה והצבעה על נאשמים היא חשודה. לכן העלה סניגורו של מני, ד"ר דויד ליבאי את השאלה על מה דיברו השניים? הם נחקרו על כך, וה"נער" הצ' היר כי הוא פשוט התעניין לדעת מהו סניגורו של מני כהן, וזאת שאל את מלווהו.

עד כה נתבררה מסכת רחבה הכוללת גיבורים רבים, כולם מעורבים במאורעות שהביאו לרצח של אברהם עסאף ופציי עתו של עבד טואשי ביפו ב-26 באוקיטובר '78. את המניע לרצח גילו העדים הקודמים במישפט, עבד טואשי ואשתו נאדיה.

כמו כל המשתתפים האחרים בעלילה, הכירו גם הם איש את רעותו באוניברסיטת הפשע של מדינת ישראל, בבתי-הסוהר. עבד הכיר את נאדיה היפה שהיתה אסירה ביטחונית בכלא נווה-הירצה בשנת 1973. עת היה הוא אסיר ברמלה. גם את הנאשמים, מני כהן ומורי, הכיר טואשי בבית-הסוהר בשנים 74-75. אחי

ע יני הקהל? היו נשואות לעבר הדלת. נציג התביעה הכללית, עורך-הדין עוזי שראטר, הכריז כי עכשיו יבוא עד התביעה הראשי, "הנער" אחמד אושרוף שהיה עד ראייה לרצח.

רבות דובר נוער במהלך המישפט. מפי קציני מישטרה שחקרו אותו נודע כי הוא השמיע כמה וכמה גירסות סותרות, וזיהה אנשים שונים כמבצעיר-הרצח, עד שלבסוף זיהה את מנחם ("מני") כהן, מזכירו של חבר-הכנסת צירלי ביטון, שאלתיאל ("שלת") עוזרי ומשה מאירי (מורי).

אפילו השופטים, בנימין כהן, אליהו וינגרד ומשה טלגם, הביעו סקרנות לקראת הופעתו של עד תביעה זה, אשר נרמז מן לבית-המישפט כי מחמת החשש הרב לחייו, בגלל עדותו זו, יעזוב את הארץ מייד אחרי שיעיד.

הציפיה היתה ארוכה, כאילו במאי מנור סה העלה את המתח בסרט בלשי. הסניגור רים התנועעו בעצבנות, והקהל הרב, הי דחוק בצפיפות רבה באולם, החל מתלחש בעצבנות. רק תרועת חצוצרות היתה חסרה, כדי להדגיש את הרגע הדרמטי. ואו, ירד המתח בבת אחת והפך קור מדיה בלתי-צפויה.

עד

בתחפושות

בתחפושות הופיעה דמות המצויה רק בפארוודיות על סירטי בלשים, ה"נער" עמד בין שומריו, אנשי המישטרה, כשעל ראשו פאה נזכרית ארוכה שכיסתה את מוצחו ואת עורפו. זקן ושפם מלאכותיים היו דבוקים לסניו, כיון את שפתיו ועיורו תו את מיבנה פניו. על אפו המלאכותי היו זוג מישקפיים-שמש. הקהל פרץ בצחוק ספונ-

הנאשמים ברצח: שאדתיאל עוזרי, מני כהן ומושה מאורי
הם היו כמו אחים לקורבן, עד שהתקוטטו בגלל גניבת הרואין

ועוצרת לידו. הוא שאל את מני אם הוא יכול לעזור לו, אך מני לא ענה לו. רק חייך לעברו והמשיך לנסוע. כשעבר מטרים אחדים שמע את האאודי מתקרבת וראה קנה של עוזי מגיה מהחלון האחורי שלה. הוא רץ והתחבא מתחת למכונית פורד טרנזיט שעמדה כי-12 מטרים משם. שמע את היריות ואחר-כך ראה את האאודי נעצרת לידו ושמע את המילים: "דפוק בו, דפוק בו", אולם מונית שהגיעה ממרד החוב הצילה את חייו והבריחה את הרוצחים. כאשר יצא ממחבואו ראה ש-

אישרוף אחרי העדות

הרוצחים אמרו: "דפוק בו, דפוק בו"

טוואשי כבר בדרכו לבית-החולים, שמע את נאדיה מדברת על פונטיאק ותיקן אותה. תוך כדי מתן העדויות נתגלו וחזרו והופיעו שמות שונים של אנשי העולם התחתון ביפו המעורבים בעיסקי סמים, ואשר ניסו לרצוח איש את רעהו, או נאשמו בדקירות ותקיפות הדדיות, עד שהשוטט בנימין כהן אמר לתובע: "אתם לא תשאירו אבן על אבן ביפו."

ואכן, עולם של תת-תרבות עבריינית כה סבוך ומלתק לא נפרש מוזמן בפני בית-מישפט כלשהו בארץ.

למירפסת לשמע היריות הבחינה בכור גינת נמלטת, אולם לא זיהתה את סוג המכונית. כאשר עמדה נאדיה עם גיטתה ליד שער בית-החולים בהמתנה לשמוע מה קרה לבעלה, וסיפרה שראתה מכונית פונטיאק נמלטת, אמר לה נער שעמד שם, כי הוא היה עד ראייה, והמכונית לא הייתה פונטיאק, אלא אאודי.

אחרי חקירות במישטרה, ומסירת גירסות שונות על זהות הרוצחים, זיהה הנער לבסוף את שלושת הנאשמים באלבום התמונות הפרטי של עבד טוואשי.

כאשר עלה אושרוף על דוכן העדים בתחפושתו המזוהה, הסביר התובע כי הר איפור נעשה באומנות רבה, ויידרשו שעות רבות כדי להסירו, לכן הסכים בית-הדין פט לשמוע את חקירתו הראשית בתנאי אורחה הנוכחית, ואת המשך-עדויותו כאשר הוא יופיע בצורתו הרגילה.

העד נשבע בקוראן והצהיר כי אכן הוא אחמד אושרוף בן 17 וחצי, תושב יפו, וכי בערב המיקרה סיים את עבודתו כחשך מלאי רכב, החליף בגדיו ובילה עד השעה שש בחברת ידידים ליד השגרירות הצרפתית. לאחר מכן הלך לפגוש בחורה שהכיר באוטובוס וקבע איתה פגישה בגן טולוז.

הוא חיכה בגן זמן מה, וכאשר שמע כי השעה היא שבע ורבע החליט ללכת לקנות סיגריות. בעוברו במעלה הרחוב הבחין במכונית אאודי שעמדה שם, מישתה בתוך כה הדליק גפרור והוא ראה במכונית את "נאשם אחד ואת נאשם שניים"; זאת אמר העד בלשון "עורך-דין" ממש, ש" עוררה גיחוך באולם, וצהלה בקרב הסניי גורים דויד ליבאי, אליהו קידר ואריה שר" עני. עד שהשוטט בנימין כהן פנה אליו הם בוז הלשון: "הנה אני יושב לי כאן שמה טוב לי ואיש אינו מבחין בכך, ומדוע אתם קופצים וצוהלים?"

כאשר עמד אושרוף ממש ליד פתח ביתו של טוואשי, שאותו הוא מכיר מיפו, ראה מכונית ווליאנט נהגה בידי מני, מגיעה

רי שיחרורו בשנת 1975, החל מבקר את מורי בבית-דין, ושם הכיר את הנאשם השלישי, שאדתיאל עוזרי.

הידידות ביניהם הגיעה לאחווה מישר פתחת ממש. יום יום היה טוואשי הערבי הצעיר מיפו, נפגש עם ידידיו מורי ושלתי ביפו או בבית-דין. יחדיו נהגו לבלות ויחדיו עסקו בסחר סמים. שלתי גם היה זה שנתן לטוואשי את מנת ההירואין הראשונה בחייו, והוא הפך מכור לסם. לדיב-רי טוואשי, סיפר לו שלתי, כי את ההירואין אין היו מכריחים ארצה מני כהן, צ'רלי ביטון, ואליעזר סוקניק, כאן התערב השור פט כהן, והעיר כי אין לערב בהאשמות אנשים שאינם נאשמים במישפט ושאינם יכולים להתגונן. אולם יש לשער שאם בית-המישפט יחליט בסופו של דבר להאריך לעדותו של טוואשי, לא תהיה בידי המישטרה בריחה, אלא להמשיך לחקור את מעורבותו של חבר-הכנסת צ'רלי ביטון בעיסוקת הסמים הללו. חבר-הכנסת נמצא בינתיים יום יום במישפט ועוקב אחר הנעשה בדריכות.

הידידות ביניהם הביאה גם לשיתופו של טוואשי בעיסוקת הסמים של ידידיו, וכיוון שסמכו עליו כליכך, אף הראו לו את מקומות המחבוא בהם נהגו להטמין את ההירואין. על מקום אחד כזה, שבו היו מוטמנות בבקבוק באדמה 4 אונס (כ-110 גרם בערך) של הירואין ידע העד. כאשר היה חסר לו כסף לרכוש את הסם לשימוש הפרטי, מעל באמנם של חבריו ונטל מפעם לפעם כמויות לשימוש עצמי. הברז היה כארבעה חודשים לפני הרצח. במשך חודש ימים השתמש בערך באונס אחת שמחירה הוא כ-50-60 אלף לירות.

כאשר יום אחד הופיעו אצלו מני ושלתי ושאלו אותו אם הוא יודע מה קרה ללבן שהיה בבקבוק ונעלם כולו, הכחיש עבד כל ידיעה בעניין, אולם הוא חש כי אינם מאמינים לו, וכי יחסם כלפיו נתקרר. ביקוריהם אצלו פחתו, וביום-ההולדת של בתו הופיע אצלו שלתי ונתן לו להריח לבן שהרדים אותו למשך שעות ארוכות והפך אותו לסמרטוט. הוא חשד כי הסם גם לו לאמר דברים וכי מאותו יום היו חבריו בטוחים באשמתו. גם אשתו נאדיה הבחינה בקרירותם של הידידים, וחששה אף היא.

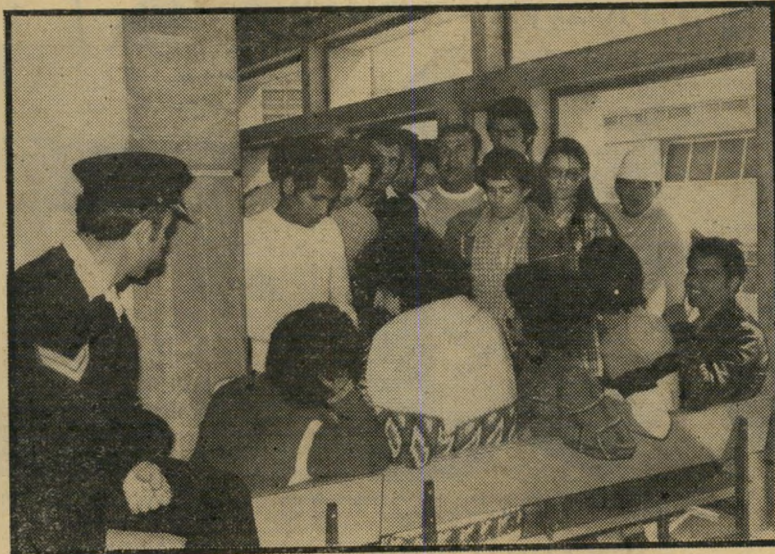
ניצל

בזכות מונית

ביום הרצח ישבו שני ידידים בביתו של טוואשי ואכלו איתו ארוחת ערב. יחדיו ירדו בערך ב-7.30 לרחוב ביפו. עבד וידידו אברהים עסאף נשענו על עמוד

תובע שראטר (באמצע) ופרקליטים ליבאי ושרעבי
השוטט אמר: "מדוע אתם קופצים וצוהלים?"

הבאריקדה ככניסה לאולם בית-המישפט

מחצית הקהל באולם קרובי הנאשמים והמחצית השנייה אנשי מישטרה בלבוש אזרחי

אושרוף בדרך לעדות
פארוזיה על סרטי בלשים

חשמל ושוחחו על מנת הירואין שביקש עבד, כאשר רינג, הוא אהרון זוהרץ, עמד כמה מטרים קדימה.

רק רעש מגוע של מכונית הקדים את קולות צוור-היריות שנורה לעברם. עבד פקץ אינסטינקטיבית לחנוך חצר הבית, אולם הרגיש כי נפצע ברגלו וכאשר שלח ידו לסגור את השער, חטף כדור גם באצבעו.

הוא הובהל לבית-החולים ושכב שם שבוע ימים בערך. ידידו אברהים נהרג במקום מצורו שפגע בו. נאדיה שיצאה

כלבוטק שיבח והילל... המועצה לצרכנות בדקה ואישרה! מיטת ילדים של "כל-גיל" היא הטובה ביותר!

"כל גיל"

- טובה מאוד - מחירה נמוך יחסית.
- נוחיות המיטה לטיפול-טובה.
- נוחיות הפעלת המעקה-טובה מאוד.
- מראה כללי-טוב.

רהיטי כל-גיל המודולריים הם עולם שלם של דגמים, צבעים ואפשרויות אינסופיות לריהוט חדר ילדים פונקציונאלי ומרהיב עין. רהיטי כל-גיל יתחבבו על ילדיך כפי שהתחבבו על בני גילם האחרים בארה"ב ובאירופה.

מה שגילה כלבוטק ביום שלישי 22.8.78 ומה שאושר ע"י בטאון המועצה הישראלית לצרכנות "מה כדאי" (אוגוסט '78) רק חיזקו את אשר היה ידוע לנו זה זמן רב - רהיטי "כל-גיל" - משובחים מהם קשה למצוא.

רהיטי כל-גיל מיוצרים ע"י נגריית קיבוץ גבעת ברנר

הכדאי

לצרכנות ומדריך קניות של המועצה הישראלית לצרכנות

דירוג המיטות

המחיר

I	"כל גיל", דגם 59	1,190. ל"י
	"פרימה", מס' 16	1,080. ל"י
II	"אמי", דגם עממי, מס' 15	1,120. ל"י
	"אמי", דגם "קשת", מס' 6	1,690. ל"י
	"עונג", דגם 61-0	1,235. ל"י
III	"רוואליה", דגם "אטיסליה"	1,900. ל"י

כלבוטק

רהיטי כל-גיל להשיג: תל-אביב: רח' דיזנגוף 201. חיפה: רח' הרצל 32, בית הזורע-שמרת, רח' אלנבי 70. גבעתיים: רח' ויצמן 10 ובחנויות כל-גיל המיוחדות ברחבי הארץ.

כתבה אחרונה על עיסקי יהלומים ש י"ד הוזברה הממשלתית ליהלומים, משה

הקיסר בוקאסה
כל מיני יהלומים

1976 נפתחו נגדו תיקים פליליים, שמיסר פריהם פ.א. 1324 ר.פ.א. 7779. במיחלק רמאות ירקון. במהלך החקירה נעצר אבי רמוביץ בנמל-התעופה לוד, עם הגיעו לישראל.

התיקים נגעו להונאה בעיסקי צמיגים בישראל. כן נמסר לרשות-החברות כי אבי רמוביץ מבוקש על-ידי מישטרות בלגיה וגרמניה, על פשיטת-רגל פלילית. רשות החברות הוציאה הוראה בכתב לחברת פיתוח לנתק כל מגע עם אברמוביץ, והר משאיוהמתן נמשך ישירות עם מנוח הי מרום.

אחרי שנחתם הסכם-המכר, נסעו השני ניים לבאנגי וגילו כי אברמוביץ, שהגיע לשם לפנייהם, רשם את החברה המקור מית בעלת-הזיכיון על שמו בילבד, והחל מנהל עסקים בשם החברה המקומית. הם גילו כי הוא יזם תוכנית בשיתוף עם שר הפנים של באנגי, לסלילת כביש למירבצי אוראניום של חברה שווייצית בשם אלור סוים, שקיבלה זיכיון לאוראניום בקיסרות. בבית-המישפט המחוזי בתל-אביב מת קיים בימים אלה מישפטו של צבי פאר, המוח המתכנן של הונאות כספיות של יהודי דרום-אפריקה והונאות אחרות בי אירופה, ביחד עם רחמים אהרוני טוביה

של כמה מיליוני דולרים בעיסקת הכביש.

רמאות

קטנה

וי מנוח ומרדכי מרום לא ידעו על עיסקה זו, אך עמדו הישמהר על טיבו של אברמוביץ. עזר להם היועץ הישראלי של הקיסר, מרק הוכמן, שביגלל נסיונו לסכל את הונאת האוראניום איי-מו עליו כי בתו, הלומדת בכפר-הירוק בישראל, עלולה להיפגע אם לא ישתף פעולה.

מנוח ומרום הדיחו את אברמוביץ מכל תפקיד בחברה, ושמחו למצוא כי רומנו על-ידו בסכום של 250 אלף דולר בילבד. הם הניחו לו לנסוע לחוף-השנהב, שם הוא נמצא עתה.

גם האלוף שמואל גונן עמד על טיבו של אברמוביץ, וזהר מכל מגע עימו ואף הזהיר אחרים מפניו. אולם נראה כי גם גונן לא ידע כי הוא עצמו קשור עם אבי רמוביץ — באמצעות שותפו — קשר רחוק, אך איתן.

עמרמי עשה עיסקות עם דורון, חלק מעיסקות אלה כללו נסיון לרכוש ולמכור זיכיון ליהלומים, לזהב ולברזל בגאבון. ב-20 באוגוסט 1977 כתב דורון מיכתב ל-עמרמי, שבו הוא נותן לו אופציה ל-120 ימים לרכישת הזיכיון בגאבון מחברת גאבורדיאן, בסכום של מיליון דולר. עמרמי רצה למכור את הזיכיון למשקיעים איראניים, שאותם רצה לרמות באמצעות המחאות מזויפות, כפי שהתברר בעדויות במישפט. אולם הם נסוגו מעיסקת

כתבות הקודמות ראינו כי בקיסרות המרכז-אפריקאית של הקיסר בוקאסה פעלו ופעולות שתי חברות של ישראלים. האחת, קבוצתו של האלוף שמואל גונן (גורודיש), שקיבלה מן הקיסר זיכיון לחיפוש יהלומים, ואשר שותפה העיקרי ומקור-כספה הוא היהלומן דויד עמרמי-הושאנג מאיראן, שנגדו מתנהל עתה מישפט על זיוף המחאות בנקאיות והפצתן. עמרמי עמד לדין עם שותפו מיידי דורון-אסטהאמי, שהודה בהאשמות ונידון לשנה וחצי מעצר. לפני עמרמי היה שותפו של גונן אחד הנרי הרר, מסקרנצ'סקו, שרימה את

הגנבים

נפט

לכל הלילה

יפור מכירת פיתוח הוא סיום נאות למעללי החברה בשנות קיומה. לפני כמה חודשים העבירה רשות-החברות-הממשלתיות ליועץ המישפטי לממ"שלה את מימצי החקירה המיוחדת, ש-עשה רואה-החשבון אוריאל להב בעיסקי חברת פיתוח עד למכירתה.

המימצאים מצביעים כי מן החברה נגנבו בשנות קיומה, בצורות שונות, בין 20 ל-30 מיליון דולר. סכום ההפסד הרשמי של החברה לסוף שנת 1977 הוא כ-10 מיליון דולר, אולם הסכום גדל כל הזמן, כיוון שמגיעים חשבוניות ממקומות שונים בעולם, שאלה היו רשומים בספרי-החברה. לפני חודשים שילם האוצר 2.1 מיליון דולר, נגד ערבות שנתנו הבנקים לרכי

והחברה הממשלתית

שות יהלומים של פיתוח, ויש עוד ערבות על חוב לבנקים, בסך 1.5 מיליון דולר נוספים. החברה עשתה את מרבית עיסקה במי זומן, כאשר נציגיה בבאנגי שילמו במזון מן תמורת היהלומים שקנו, ואין כל אפי שרות לדעת אם הסכומים שהצתירו עליהם נכונים. החברה גם קנתה יהלומים באירופה, בסכומים אדירים, וגם רישור מים אלה אינם מהימנים.

יש פרשיות שקוראות ממש לחקירה, כך, למשל, נמכרו מישרדי החברה בבל-גיה בסכום של 20 אלף דולר, כאשר שווי יים היה לפחות 200 אלף דולר. לידידיו של המנכ"ל, זאב אשל, שבאי לכמה חודשים לפנייהם, בענייני החברה, שולמו הוצאות ניכרות.

אשל עצמו, שחי על משכורת של עור בד חברה ממשלתית, רכש בארץ וילה ופתח, עם מכירת החברה, מישפל גדול לליטוש אבני-חן. נציג החברה בבאנגי שבתי פורצקי, עסק ועוסק ברכישת יהלומים לגיסו, שהוא יהלומן בישראל. החברה הקימה מישפל למתכת בשם סייטי בבאנגי. המישפל החליט לייצר מנורות-נפט, רעיון נאה — עד עתה יוצרו 60 אלף מנורות, אלא שהתברר כי כמות הנפט הנכנסת למנורה אינה מספיקה לבערה במשך לילה שלם, ולכן אין קונים את המנורות.

דוגמות כאלה לרוב מופיעות במימצאי הבנינים של רואה-החשבון להב, שנסע עתה לבאנגי להשלים את החקירה. מבקר-המדינה, שראה את החומר, ביקש מרשות-החברה לפתוח בחקירה, אך למ זו הישבה כי אין לה סמכויות מישטר-תיות, והעבירה את החומר ליועץ המישפטי לממשלה, אם יחליט היועץ להורות למישטרה לחקור את עברה של החברה, צפויים גילויים שמועלם יהווירו מעלליהם של אברמוביץ ועמרמי.

גאבון, ואז הוא פנה לעיסקת באנגי של גונן.

אגב, קשרים בין דורון ועמרמי היו אמיצים מאד. בפברואר 1976 הציע לו דורון עיסקה, שלפיה ימכור עמרמי לאי-ראן מכונות למישחק הכדורת, שאותן הוא מחזיק במחסנו באיזור. עיסקה משותפת אחרת היתה מכירת אוניות לאיראן.

מיסמכי בית-המישפט מראים כי חברת גאבורדיאן היתה שייכת לאחד הנרי גויי זארה, הגר בליברוויל בגאבון. במאוס 1973 נחתם הסכם בין גוייזארה לבין הית לומן הישראלי אורי ליברמן. בהתאם להסכם, רוכש ליברמן את הזיכיון של החברת בגאבון, יממן את כל הוצאות החיפוש יותן 25% מהרווחים, אם יהיו רווחים, לגוייזארה.

אושרי, במהלך המישפט התגלה, כי שייך מש מודיע של היחידה המרכזית של מישטרות מחוז תל-אביב, בתיק של מיסמכים שבהם נמסר כי פאר חזר מאיטליה, שם נפגש עם רחמים אהרוני, שימעות אבר-מוביץ ואחרים, והביא הקלטות של הפגישות באיטליה. ההקלטות מסרו כי אבר-מוביץ תכנן לבוא לאיטליה עם שר-הפנים של באנגי, ולהצמיד לו לאירוח דוג-מנית ישראלית. השניים עמדו לנסוע לי-שווייץ, לפגישה עם חברת אלוטוים, לחי תום עימם חוזה שלפיו הם יממנו סקר מוקדם לסלילת כביש למירבצי האוראני-יום. הם עמדו לקבל מיקומה של 700 אלף דולר, אחר-כך עמדו לממן רכישות ציוד בגרמניה ובישראל, בהמחאות מזויפות, שצריך היה לספק פאר, ולעשות מכה

קבוצתו וברח עם כמיליון דולר, שהוציא מהם.

הדני שיוצא נגד עמרמי, ובכמות היהלומים שימצא במקום. במקביל לקבוצת גונן-עמרמי וכאילו ב-נפרד פעלה חברת-היהלומים הממשלתית פיתוח, שהיה לה שנים רבות זיכיון לרכי-שת יהלומים באימפריה של בוקאסה. עסקי חברת פיתוח ראוים לעיון.

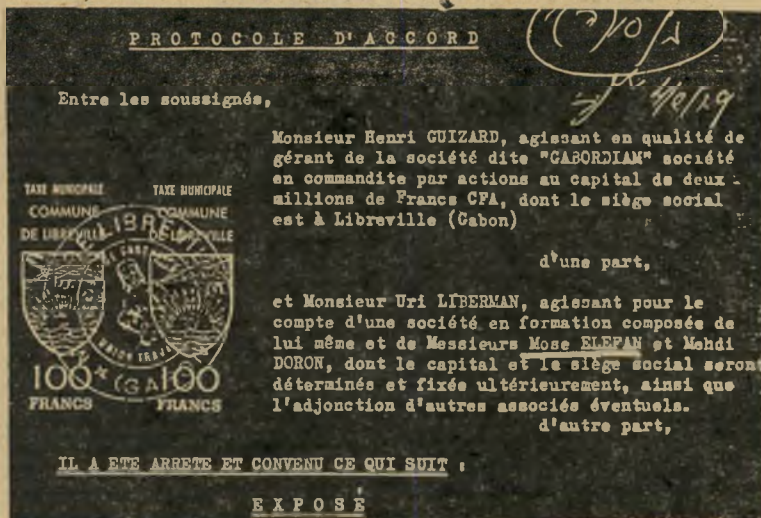
החברה הוקמה בשעתו על-ידי מיכאל צור, כדי להקים מלטשות יהלומים בעיירות פיתוח, ועברה לפעולה באפריקה, שם עסקה ברכישת יהלומים. מבקר-המדינה המליץ לסגרה, אולם החברה היתה מכשיר נוח בידי מיכאל צור ואנשיו לעסקים במי זומן, ללא רישום.

לפני כשנה החליטה רשות-החברות הממשלתיות למכור את החברה. בעיסקת המכר טיפל אחד בשם שימעות אברמוביץ, שקישר בין יו"ר מועצת-המנהלים של פיתוח מטעם המדינה, משה אלפן, לבין קבוצתו, שהורכבה מן היהלומנים לוי מנוח ומרדכי מרום. לבסוף נחתם הסכם, שלפיו נמכרו נכסיה של פיתוח לקבוצת אברמוביץ בלין במחיר של 2.5 מיליון דולר, מהם מיליון במזומן והשאר בתשלומים. הנכס סיים כללו מישרדים בבית בורסת-היהלומים, זיכיון ומישרדים בבירת הקיסרות המרכז-אפריקאית באנגי, ומישפל למתכת בממלכה, בשם סייטי.

השר

והדוגמנית

ת ון כרי המשיאהמתן בין אלפן, ראשי רשות-החברות-הממשלתיות ו-אברמוביץ, נמסר לרשות-החברות מידע מטעם מישטרת ישראל, על-ידי מחלקת חקירות-הונאה של בנימין זיגל, המידע כלל פירוט הרישום הפלילי של אברמוביץ בישראל ובחוויל, מסתבר כי בשנת

החווה בין "גאבורדיאן" ובין ליברמן, אלפן ודורון מי רימה את מי?

אחרי שבילה שלושה שבועות במעצר בכלא הגרמני

על שימוש בסמים מסוכנים, הגיע הזמן אבי עופרים לארץ

שיר נולד בכלא

אליזבת הבסבורג
חברה מן האצולה

של אחד שמת לפני המישה חודשים. דווקא אחרי שאבי הודה בשימוש בסמים בעבר ודינו נגזר התחילה העיתונות הגרמנית להיות לצידו. כל הליכוד והשקרים יצאו לאור. הזמרת הסתבכה עם כמה שקרים רציניים והעיתונים הירפו ממני והתחילו ללכלך עליה. רק העיתונים הישראליים כתבו עלי ליכלוכים. כמו זה שמצאו אצלי סמים כשהיפשו עם כלבים. זה מצוץ מהאצבע! או כתבו ששמתי עלי מגן-דוויד בגלל המישפט. זה שטויות. השרשרת שלי עם המגן-דוויד היא מתנה מחבר ותיק, ואינני מוריד אותה אף פעם. כשהייתי בכלא הורידו ממני את כל הדברים. השאירו לי רק את השרשרת ואת השעון."

"זה היה קשה" מודה עופרים. "הכי קשה זה כשבגדאד יושב לבד ואין לו קהל, ואין לו למי למכור את הלוקשים שלו. אין גיטרה. אין שום דבר יפה. אין ברירה ואתה לא יכול לצאת החוצה. מה שקרה לי בכלא זה שינוי עצום. קודם כל נעשיתי אלרגי לסמים. אני לא מוכן היום לקבל אצלי בבית אנשים שבאים עם סמים. אני עורך עליהם חיפוש. התחלתי להיות נקי, יותר מדי נקי. פתאום הרגשתי מה זה באמת לחיות. יתכן שכל הזמן היה לי יותר מדי קל. יותר מדי פשוט, ואחרי שלושה שבועות בכלא התחלתי ממש ליהנות מכל רגע בחוץ. המעצר זו הנקודה הכי גרועה בתחתית החיים שלי עד עכשיו, אבל זה שינה אותי."

הזמנה

לגלי-צה"ל

את ההכנסות מתקליטו החדש מתכוון אבי לתרום בחלקן לאגודה ללימודים בסמים בגרמניה. הוא גם מופיע בהתנדבות לטובת נפגעי-סמים, ובא לעודד את הנגמלים ובעלי-המום שביניהם בקונצרטים. "ראיתי בכלא איך מתייחסים לילדים צעירים שלוקחים סמים — כמו לכלבים, כמו לאנשים הכי נחותים — וזה הרס אותי."

ידידה טובה שלו, שעזרה לו לפני שהישיבה קפצה מהקומה השלישית ונתורה משותפת בחצי גוף. ביום שיצא מהכלא הלך לבקר אותה, והודיע. הוא מתכנן ליצור קשר בארץ עם אגודת אליס ולברוק אם הוא יכול לעזור. באחרונה איבד עופרים את האימוץ בילדים, ונתה. לאט-לאט, הוא מנסה להשיב לעצמו את מה שאיבד. מה שעורר אותו בעיקר היו אלפי המכתבים שהחל לקבל עוד בשבתו בכלא, והעובדה שבארץ לא שכחו אותו. היום, כשהוא יוצא לרחוב ומצמץ בעיניו למול השמש הישראלית, שאינו רגיל בה. מברכים אותו לשלום עשרות אנשים שאת חלקם אינו מכיר. דבר אחד איכזב אותו בארץ. כשהגיע מחו"ל פנו אליו מגלי-צה"ל וביקשו ממנו שיופיע, אבל שעה קלה אחר כך צילצלו להודיע לו ש"אבי עופרים לא מתאים לתוכנית".

בשורתו הקצרה בארץ מתכוון אבי לבקר את אמו הגרה בחיפה, לפגוש הרבה ידידים וידידות, לעשות קצת חיים ולחזור לגרמניה, שם מנסה לו תוכנית עמוסה. עליו לסיים את העבודה על תקליטו, שהופסקה עקב המישפט, וכבר בשבוע הבא הוא מוזמן להשתתף באחת מתוכניות הטלוויזיה הפופולריות בגרמניה. אחר כך מוזן מנת לו הופעה בטלוויזיה ההולנדית ולי אחריה הופעות חיות, "שיגרתיות", לדבר ריו, במקומות שונים ברחבי גרמניה. התבגרותי, מודה אבי עופרים, "עברתי הרבה בחיים וכל שיר שלי זו חוויה עמוקה, שבה אינני מתייבש לגלות לקהל אמיתות על חיי ועל הרגשותי."

יאירה יפמין

אבי עופרים שר בישראל
"בכלא לא זימרת"

דברים במישפט, אבל זה היה יותר גרוע. אני חושב שהסיבה שהוא סיפר רק חצי מהדברים הייתה שהוא לא רצה ללכלך את עצמו, אבל כשאפגש אותו, בהזדמנות, אהדר לו קצת את ה"כרוך".

כאשר שואלים אותו מה יהיה עכשיו, הוא משיב בחיוך: "יהיה טוב!" אבל לעולם, הוא טוען, לא ישכח את מה שעבר עליו: "חשבתני שאיכנס לכלא רק ליום יומיים ואשתחרר. הממזרים לא רצו לשחרר אותי, אפילו בערבות של 100 אלף מארק שהשיג עבורי ידיד טוב. ניסו לשבור אותי מכל הכיוונים. זה היה גיהנום."

שבועיים ישב בתא צר וקטן, ואת הר שירותים למד לנקות בעצמו. 23 שעות ביממה היה סגור בחדרו, ושעה אחת ביום הותר לו לטייל בחצר הכלא. רק בשבוע האחרון הכניסו אליו שותף לתא. בכלא הגרמני מכים, לדבריו, אך בו לא נגעו לרעה.

"לא היו להם שום הוכחות נגדי, פרט לשלושה שהעידו נגדי. ואז פתאום הטינו עונים שלהם נעשו חלשים. לא שיחררו אותי בגלל שאני זר, כדי שלא אוכל לברוח. מפעם לפעם הוציאו אותי מהתא והיו חוקרים אותי. רצו ממני שמות. הם אמרו לי: אנחנו יודעים שאתה לא מוכר סמים, אבל תספר לנו את מי אתה מכיר. מה הם חושבים, שאני מטומטם? נכון, הודיתי שאני מכיר את הדברים האלה, שבעבר השתמשתי בהם, אבל שהפסקתי. נכון שאני מכיר אנשים, אבל החוקרים לא יצאו חכמים ממני. נתתי להם רק שם

הדיכאון והידיעה כי החוק הגרמני מאפשר להחזיק אותו תקופה ממושכת במעצר, אפילו שנים. החליט אבי להודות, לדבריו, באשמות שיוחסו לו. הוא סיפר לחוקרים כי בעבר לקח סמים והפסיק. תוך יום התחיל המישפט והסתיים. הוא ניקנס ב-5000 מארק, ונידון לשנה מאסר על תנאי לתקופה של שלוש שנים.

כלבים מגלי-סמים

הזמר מגרמניה השיער אינו מאשים איש מלבדו כמה שקרה לו. הוא אינו כועס על איש, למרות שלדבריו סידרו אותו שלושה ידידים מהמקורבים לו ביותר — עורכת-הדין שלו, הזמרת בת-טיפוחיו, ויגאל בשן חברו. אשר לאחלון מגלה עופרים: "נתתי לו את האפשרות הכי גדולה שאדם יכול לקבל. עשיתי לו פרוי-דוקציה. בגרמניה, לעשות תקליט ארוך נגן זה קשה מאד. יש המון זמרים. אני עשיתי לו שניים, ופרט ל-4.5 מיליון לירות שהשגתי בשבילו מחברת התקליטים, הוא קיבל כסף כדי להביא את אשתו והילדים לגרמניה."

"אהבתי לעזור לאנשים" הוא אומר מהורהר. "כשאבי מת והייתי נאלץ לצאת לעבודה, למדתי מה זה חיים קשים. אין לי שפק שיגאל הוא מוכשר, אבל היום אני יודע שבגדאד וכישרון לא תולכים ביחד, זה חבל. נכון שהוא סיפר עלי רק חצאי-

ה להיט האחרון של הזמר אבי עופרים, שעימו הגיע השבוע לארץ, הוא שיר בשם הרבה יותר מדי. אבי כתב והלחין אותו רק לפני כמה שבועות בעת שישב במעצר בכלא הגרמני, כחשוד ב"אחזקה ושימוש בסמים מסוכנים."

"הייתי בפנים והייתי בחוץ", אמרות מילות השיר, שכתב אבי באנגלית, והן כוונה לשהייה בבית-הסוהו ולשימוש בסמים. "לא היה לי ספק שהייתי טוב, הכי טוב. ובגלל זה קיבלתי את המנוחה (המאסר) שלי. הרבה מדי, יותר מדי קשה לקחת... יותר מדי זה לא משהייתי יכול להאשים רק את עצמי... יותר מדי, יש לי גיהנום, יותר מדי, אני נעשה חיוור... יותר מדי שיהיה לי חבר... עתה אני מבין, לא ידעתי אף פעם, כשהייתי גיקר שמחפש את המלכה הקטנה שלו, הכנסתי את עצמי לקלף מפלסטיק, שברתי לב נוסף, אף פעם לא ידעתי איך הייתי אומר — מספיק אדון חומר — כיצד יכולתי לדעת שמידה כזאת של סם, או להיות "מלא" הורגת את התיקויות היום-יומיות... עכשיו אני יודע כמה הרבה אני אוהב לאהוב. עכשיו אני יודע כמה אהבה — זה הופש. עכשיו אני יודע מה זה בלי לקחת את הנגיעה הקסומה (קוקאין). אף פעם לא ידעתי איך אוכל בלי זה ועכשיו אני יודע."

הוא יושב בסוויטה המפוארת במלון תל-אביב, עם אחיו שמעון ועם חברתו היפהפיה החדשה אליזבת הבסבורג, מתכנתת-אופנה, צר למישפחה אצולה אוסטרו-הונגרית. מדי פעם הוא קם ממקומו כדי לענות לשלפונים הרבים ממכרים, עיתון נאים ובני מישפחה מודאגים, ואגב כך הוא מספר את השתלשלות העניינים שהביאה אותו לכלא הגרמני. עכשיו, אחרי מה שעברתי אני יותר סובלני, יותר מופנם, יותר מדייק, למדתי הרבה בכלא. כולם חשבו שאצא משם מריר ותוקפני אבל יצאתי שקט, מאד שקט."

לפני כשלושה חודשים נתגלע, סיכסוך בינו ובין זמרת גרמניה, בת טיפוחיו, בשם מרגוט ורנו. באמצע סיבוב הופעות איתה ועם יגאל בשן הרגיש אבי שמשוה לא בסדר. תוך זמן קצר קיבל עופרים מה זמרת מיכתב-התפטרות שלפיו אין הוא עוד המפיק שלה. לדבריו, המרת שיתפה פעולה עם מי שהיתה עורכת-הדין שלו ומזכירתו, סטרלין פריש. הוא הגיש נגד השתיים תביעות — נגד מרגוט ורנו הגיש תביעה פיזיים בסך 800 אלף מארק (8 מיליון לירות), ונגד עורכת-הדין הגיש תביעה על מעלה באמון, נגיבת מיסמכים והוצאת דיבה, במהלך המישפט העידו השתיים כי אבי משתמש בסמים קשים (הטולם הזה 2162). שלוש פעמים ערכה המישפחה חיפושים בביתו, אך החיפושים לא העלו דבר. בכלי-אזהרה עצרה אותו המישפחה הגרמנית לשלושה שבועות. הייתה שבילה בכלא היו לגביו גיהנום. "זה היה שיעור שאף פעם לא אשכח. בכלא לא נתנו לי להחזיק את הגיטרה. רק אחרי שבועיים קיבלתי אותה וגם אז רק לכמה שעות ביום. הייתי בטוח שלא יכניסו אותי לכלא, הייתי נקי ונתתי יותר מדי אמונה באנשים. עכשיו למדתי להיות יותר זהיר. סוף-סוף הגיע הזמן לכך".

בגלל התנאים הקשים בכלא, הייאוש,

החוק עומד במבחן האמיתי דווקא כאשר מדובר באנשים שרובן עליהם חשד כבד. גם גרוז הפרשנים — רוצח בדין, גדי, אנטי, סוכריאופים — זכאי למישפט הוגן, על פי כתביאישום ברור ונהנה מכל הזכויות המועד נקות לו בחוק.

ניתן לו לראות את כל הראיות, לחקור את כל העדים, לטעון את כל הטענות ולהתגונן כמיטב יכולתו. לפני שנפסק דינו על-ידי שופט אובייקטיבי בפסק-דין מנומק, שניתן לערער עליו עד לרצח האחרונה. יתר על כן: גם גרוז הפרשנים נחשב כחף מפשע, עד אשר הורשע בדין בחוק.

כאשר נוצר החשד כי אורח כלשהו עבר על החוק, הפקידן של רשויות המדינה הוא לחקור את החשד, לאסוף ראיות סבירות ולהביא את האיש למישפט. לשם כך קיימת זרועות המישטרה ופרקליטות המדינה. חובתו של אורח הגון במדינת-חוק, החושד שמישהו ביצע עבירה, היא להעביר את המידע ביטחון ליד המוסד דות, שזוהו הפקידים. הם ינהלו חקירה מסודרת, על פי הכללים הקבועים בחוק. ואם יש מקום לכך — ייתבע האיש לדין וייהרש גורלו בידי השופט.

כך מתפקדת מדינת-החוק, שקמה במאות שנים של מאבק נגד העריצות והרודנות.

הוא המצב התקין. מה קורה אם מסייב בה זו או אחרת אין המצב תקין? מה קורה כאשר האזרח ההגון הושמד על ידי המישטרה והפרקליטות נקנו על-ידי הפרשנים, שכל הקציר נים והפרקליטים הם משוחררים ממושחתים? או כאשר נדמה לו כי המישטרה היא עצלנית והפרקליטי טוט סרתת-ישרון, ועל כן אינן מוכשרות למלא את תפקידן הי יוני?

במיקרה זה פתוחות לפני האזרח ההגון שתי דרכים: הדרך האחת היא, להיאבק לשינוי פני הדברים במישטרה ו/או בפרקליטות. הוא יכול לנהל מאבק ציבורי, לפעול להחלפת הממשלה שאינה ממלאה את תפקידה כראוי, או להחלפת הצמרת של המוסדות האלה. הוא יכול לנאום, לכתוב, לפנות אל הציבור ואל מוסדות-הבטיחות.

מבחינה זו אין הבדל בין חברי כנסת ובין כל אזרח אחר, לבד מהעובדה שמפקדו של חבר-הכנסת מאפשר לו לפעול ביתר יעילות. לשם כך אין שום צורך להטיח האשמות בפניהם של אזרחים. אשמתו או תפוזו של פלוני ואלמוני אינן חשובות למאבק הזה. חודי-המאבק צריך להיות מופנה נגד השרים המחזיקים באחריות המיניסטרטוראלית, ונגד המנגנונים הממלכתיים ש אינם ממלאים את תפקידם כהלכה. המענה כאינו יש לשם כך צורך בהצבעה על חשודים ובהזכרת שמותיהם מעל דוכן הכנסת היא מופרכת מיסודה. היא פותחת את הפתח למעשי-נבלה.

הדרך השנייה היא דרך הפירסום. אמצעי-התיקשורת המודרניים — ובראשם העיתונות החופשית — ממלאים תפקיד של זרוע מבקרת. הם יכולים לפרסם חשדות, להטיח האשמות, לחשוף פרשות, לגלות גילויים. מותר לעיתונות לעשות כן, מפני שאין היא עוקפת את בית המישפט, אלא להיפך: היא פותחת דרך שנייה, חילונית, לכירור מישפטי.

אדם תמים יכול לשאול: מה ההבדל בין גילוייו של עיתון ובין גילוייו של חבר-כנסת? במה עדיף האחד על השני? התשובה היא פשוטה בתכלית, והיא מתמצית במילה אחת: הסדר. לחבר-הכנסת יש חסינות. היא דרושה למילוי תפקידו. אין לחסל אותה בשום פנים ואופן. לעיתונות אין שום חסינות. להיפך: בישראל חל עליה חוק, שהוא מן החמורים ביותר בעולם כולו: החוק לאיסור לשון הרע. כאשר עיתון מפרסם האשמה כלפי מי שהו, יכול אותו מישהו לתבוע את העיתון לדין. במקרה זה נערך מישפט בחזית

במדינה

(המשך מעמוד 35)

ביום החמישי שעבר, פנתה אהובה אל אישכת-הסעד ברחוב מיקוה ישראל 6, כדי להוציא שם פינקס קופת-חולים. היא שוטר שניבן במיסדרון הודיע לה שאין קבלת-קהל, אך היא התעקשה ודרשה להיכנס אל העובדת הסוציאלית, צילה כץ, המטפלת בה. עד כאן מתאימות גירסת השוטר וגירסתה זו לזו.

"יצאנו מהתמונה." שעה לאחר מכן הובאה אהובה אל תחנת המישטרה ברחוב הרבנות, שם הואשמה בתקיפת שוטר הפרת-סדר במקום ציבורי. בעודתה במישטרה מסרה אהובה את גירסתה לאמורע. לדבריה, צעק עליה השוטר לצאת החוצה, הוא משך בשרוולה ואבג כך פגע בו ארנקה, תוך דין ודברים האשים אותה השוטר בתקיפה. "אמרתי לו, איך הכיף אותך, אתה כזה שמן וגבוה." טענה אהובה, "ואז הוא אמר לי להיכנס איתו לאחד החדרים." לדבריה, הוציא השוטר את הילפקיד שהיתה בחדר וכשהיו לבד החלה לחבוט בה בבטן ובפנים ולמשוך בשערותיה. היא התעלפה, וכשהתעוררה החלה קוראת לעזרה. פקידת הסעד נכנסה לחדר ואמר לה השוטר, כי אהובה, סתם עושה הצגות" ובכוונתו לקרוא לניידת ולהגיש נגיפה תלונה.

במישטרה, כך טוענת אהובה, אמר לה אותו שוטר, כי בכונתו לעצור אותה ל-48 שעות כדי שלא יראו עליה את הסימנים, היא ניצלה את הרגע שבו השאירו אותה לבד וברחה לבית-החולים איכילוב, שבו לא היתה קבלת-קהל באותה שעה והיא נשלחה במונית להדסה, שם נבדקה. סימני חבלה חיצוניים. "שלושה ימים מאוחר יותר נבדקה אצל רופא אף אוזן וגרון, שקבע כי היא מתלוננת על כאבים בצד שמאל של הפנים, על רום' באוזן ועל כאבי ראש. המימצא — בחלק העליון ה-אחורי של עור התוף נמצא שטף דם קטן.

נתמכת מיורחיה. רק עושה הצגות!

עור התוף נע תחת לחץ אוויר. בדיקה איר-דיומטרית מראה ירידה קטנה לעומת ה-מימצא באוזן ימין. קולה נשמע שווה בי שתי האוזניים. נמצא פצע קטן ברירית הפה.

מנהל אישכת-הסעד ברחוב מיקוה יש-ראל יואל ברקוביץ, מסר כי "אהובה נמצאת אצלני בטפול כבר הרבה שנים. ההתנהגות שלה קשה. אני יודע כי השוטר ביקש ממנה לצאת החוצה והיא אמרה לו: דווקא לא! אחר-כך יצאנו מהתמונה, כי לא רצינו להיות כשהשוטר דיבר איתה." לדבריו של ברקוביץ, באותו יום גם הוגר שה תלונת אנשי אישכת-הסעד נגד אהובה מיורח על הפרת סדר. דובר המישטרה, פקד אברהם ברומט, מסר כי העניין הועבר לטיפולו של קצין חוקר.

שנפגע. מכה מהממת פגעה בראשו מש עם כניסתו למקום, והוא נפל מחוסר-הכרה ליד מיסת הווג הצעיר.

חבריו הצליחו לחטוף את עבודה, לקחת את מוחמד הפצוע עימם במכונית, ולהימלט מהמקום. אולם מאחוריהם נשאר על הארץ חליל, אחיה של עבודה, שנהרג בי ירייה בשעת התיגרה.

המישטרה, שבאה למקום, מצאה פינקס-צ'קים השייך למוחמד, ודרגות של סגן ב-צה"ל. המיוחסות לחברו של מוחמד, ג'ומעה.

שיירת החוטפים התנהלה במהירות בדרך חזרה לישראל. ליד אחד הגשרים התייאר את כלי-הנשק שהיו עימם, והביאו את מוחמד הפצוע לבית-החולים. עבודה החטופה הוחבאה בין שיבטי הבדוים בי נגב, ולא נודעו עיקבותיה.

המישטרה הצליחה לאתר את מוחמד בי בית-החולים. ירדו הטוב, ג'ומעה, נתגלה ביחודתו בצבא. עוד שניים מהמשתתפים בחטיפה, סמ"ר בצה"ל ורס"ר במישמר-הגבול, נעצרו. 10 אנשים אחרים, הנתי שדים בהשתתפות בחטיפה וברצח, עדיין לא נמצאו, ומשערים שהם מסתתרים באי-זור אל נאוה, ליד רמלה, מקום הקשה לחיפושים.

אביו של מוחמד, המודאג ממצב העניינים, התערב, מצא את עבודה והחזיר ארי תה לאוהל השייח' של שבט אבו-צענא, שמסר אותה למישטרה.

עיתון צורב. נגד הארבעה שנמצאו הוגש כתבי-אישום בבית-המישפט המחוזי בבאר-שבע. הם נאשמים בשלוש עבירות חמורות: רצח לשם הקלת ביצועה של חטיפה, קשר לבצע פשע וחטיפה וכליאה סודית.

בבקשה שהגיש שמואל זילברמן, סגן בכיר לפרקליט מחוז-הדרום, למעצרים של הארבעה על לתום ההליכים המישפטיים, נתבררו כמה עובדות.

מוחמד, אשר חזר להכרתו בבית-החולים, הכחיש בתחילה את כל סיפורי המעשה. אולם לאחן מכן התחרט וסיפר כי הוא יום את חטיפתה של עבודה, וידע כי בידי חבריו יהיה נשק, כדי להתגבר על התנגדות בני משפחתה. אך הוא נפי גע בראשו מייד עם תחילת המאורעות, ולכן אינו זוכר ואינו יודע מאומה מכל מה שהתרחש לאחר-מכן בעת החטיפה והרצח. יש לשער, כי עורך-הדין התל-אביבי, משה ישראל, יידע לנצל טענת חוסר-ההכרה לשם הגנתו במישפט.

שלושת חבריו מכחישים כי יצאו לשם חטיפה, לדבריהם, הם ידעו כי הורז מנו כדי ללוות כלה לבית חתנה, וזו היתה כוונתם באותו ערב.

מומחים למינהגי הבדווים הפריכו טענה זו, בכך שהדבר נוגד את מינהגי הבדווים. אין מלווים כלה לבית חתנה, כאשר אין אפילו אשה אחת בין המלווים. ואין אוי לים ארוחת-ערב במקום אחר, לפני החתונה. יהיה זה עלבון צורב אם לא יאכלו המלווים ממטעמי החתונה. ואילו שלושת הנאשמים אכלו, לפני צאתם, ארוחת-ערב בבסיס הצבאי.

המאהב והכלה ייפגשו בפעם הבאה בי בית-המישפט. שמה של עבודה ושמו של בעלה הטרי מופיעים ברשימת עדי-התביעה.

התנהגות קשה

"הוא פגר אותי

בחדר והיכה אותי"

טוענת נתמכת-הסעד

שהובלה למישטרה

"הוא, סגר את הדלת והתחיל להכות אותי. צעקתי לעזרה. העובדת הסוציאלית נכנסה לחדר והשוטר אמר לה שאני, רק עושה הצגות" כך טענה אהובה מיורחיה (31). בתחנת המישטרה ביום החמישי שי עבר.

אהובה, אשה ממוצעת קומה ודקת גוף היא גרושה ואם לשלושה ילדים הנמצאים בטיפול של מישפחה אומנת. לפני כחצי-דש עברה ניתוח קשה של הוצאת החצוצה-רה ושחלה, ונקבעו לה 100 אחוזי נכות. כבר שנים רבות היא נמצאת בטיפול אישכת הסעד בתל-אביב. היא מתקיימת מקיצבת-סעד ועומה וגרה בדירה קטנה וי-עלוה בשכונת התיקוה.

תות הפוכות: לא החשוד נתבע לדין, אלא העיתון המחשיד אותו. אך התוצאה היא, בעיקרו של דבר, אותה התוצאה: ניתנות לחשוד כל האפשרויות להגן על עצמו במישפט הוגן. אף מעבר לאפשרויות שהיו עומדות לרשותו אילו הואשם הוא עצמו בדין פלילי. ואילו העיתון, אם לא הצליח להוכיח את צידקתו או את תוס-ליבו, צפוי לעונשים כבדים מאד.

התוצאה היא ששום עורך שפוי של עיתון לא יסתכן בפירסום האשמות, אם אין הוא משוכנע שיש בדין הראיות החותכות להוכחת האשמותיו — ושגם אז יחסס היי סוס רב לפני שהוא גותן את האור הירוק. כאשר פרקליט-המדינה מגיש האשמות נגד פלוני, אין הוא מפי-תכן כלה. ואינו עורך-עיתון המפרי-סם את אותן ההאשמות, מקבל עד עצמו סיכון עצום.

היה ההבדל העצום בין העיתון ובין חברה-הכנסת, כאשר שניהם מעלים חשד דות נגד אזרחים, ומזכירים את שמותיהם. הבדל בין יום יוללה. העיתון אינו משבש את עקרונות מדינת-החוק. להיפך, הוא עוזר להגשמתם, תוך סיכון עצמי עצום. די לזכור את פרשת ווטרגייט, ואת אומץ-ליבם של העורכים והעיתונאים שיצאו למה שנראה, בשלב מסויים, כמישמה-התאבדות, כדי להבין זאת.

חברה-הכנסת, המחשיד אזרחים מעל פיסת האוימופום של חסי-נותו, איננו מסתכן בשום דבר. הוא יכול לזרום בני-אדם, לזרום ולרי-מוס אותם, בלא כל חשש. אין הוא יכול להפסיד. הוא יכול לזרווח פירסום והשפעה.

הסנטור ג'ז מקיארטי, שפיור סביבו האשמות חמורות, גרם לאסונות בלי-ספור וכימעט שהצליח להרוס את הדמו-קרטיה האמריקאית. העיתון ווטרגייט-1908, שהעלה בפרשת ווטרגייט האשמות חמורות, מע אסון והקיל את הדמוקרטיה. ההבדל אינו רק באופי האנשים, אלא קודם כל בטוב השיטה.

בארץ העלו עיתון יומי וחבר-כנסת האשמות נגד אנשים מסויימים. העיתון נת-בע לדין, ואחרי מישפט ארוך ומייגע ייהרש בקרוב הדין, לכאן או לכאן. לפי מיטב הכללים של מדינת-חוק מתקנת. ואילו חברה-הכנסת לא הסתכן בדבר, התחמק מכל בירור מישפטי. וממשיך להשתולל.

לכן השאלה אינה: מי צודק? האם צודק חברה-הכנסת בטענותיו נגד האלוף, האם יש ממש במיסמך כלשהו, ש נופף בו חברה-הכנסת מעל דוכן הכנסת, או שזהו גילון נייר ריק-מתוכן? האם פלוני הוא ראש הפשע המאורגן, או מלאך מן השמיים?

שאלות אלה כלה אינן עומדות לדין, בהקשר זה. כי מקומן בבית המישפט, ורק בבית-המישפט יכול זוכאי להשיב עליהן.

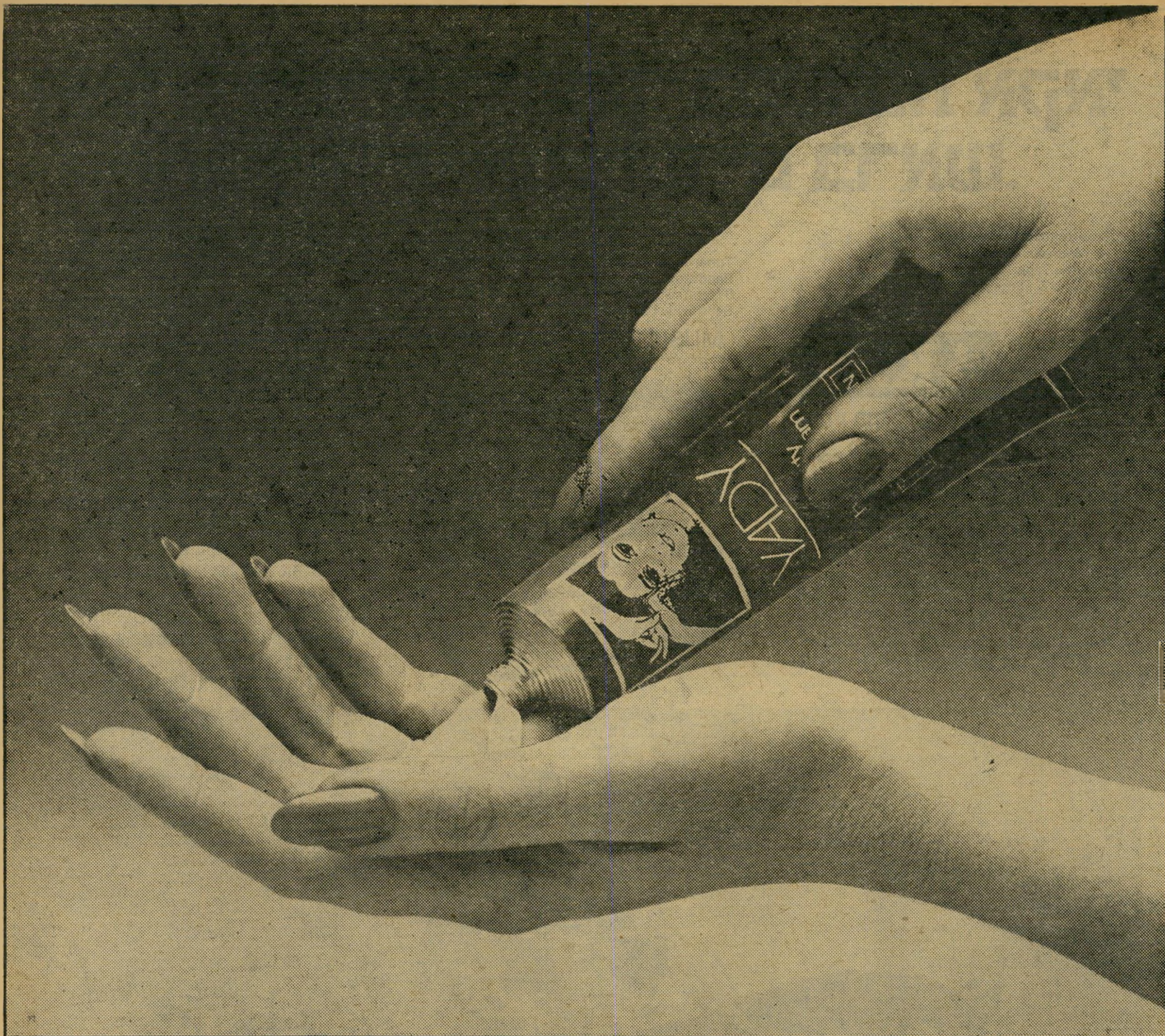
בית-המישפט יכול להשיב עליהן רק אם פרקליטות-המדינה מגישה מישפטים נגד החשודים, או אם עיתון (או סתם אזרח) מעלה את החשדות, תוך סיכון עצמי, וחושף את עצמו לתביעה מישפטית מצד החשודים.

העלאת חשדות כאזה על דוכן הכנסת, כאשר המחשיד חוסן מפני כל תביעה מישפטית, וכשכבית המישפט מנוע מלחרוץ דויד-צ'ק — זהו מעשה נבלה.

הי המסקנה? שיש לבטל את הי חסינות הפרלמנטרית? חלילה. זהו נכס חשוב של הדמוקרטיה.

כשם שאין מבטלים את הכסף, מפני שנתפס זייפן, כך אין הורר סים את יסודות הפרלמנט, מפני שפנטור או חבר-כנסת מנצל אי-תם לביצוע מעשים של גנגסטריי-זם פרלמנטרי.

התיקון טמון בגינוי השיטות האלה על-ידי הפרלמנט עצמו. השתוללותו של מקיארטי המקורי בלמה כאשר הסנאט של ארצות-הברית גינה אותו רשמית. השבוע אירע דבר דומה לאותו חבר-כנסת, כאשר הכנסת החליטה, כימעט פה-אחד, להסיר את הצעתו מסדר-היום. כל חברי מישפלתו, ובראשם ראש-הממשלה, הצביעו נגדו. אין זה הסוף. אך אפשר לקוות שזוהי התחלת הסוף.

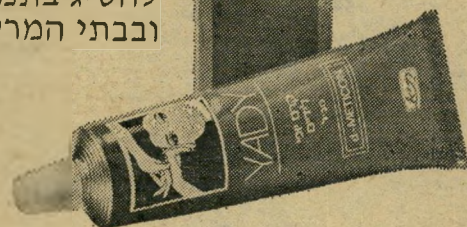

שימי "ידי" בתוך ידך

שימי את קרם הידיים החדש "ידי" בתוך ידך ... ותרגישי מיד בהבדל.
 זהו קרם טיפוח הנספג בתוך ידיך טוב יותר מכל קרם אחר.
 * הניחות — נעים ועדין במיוחד.
 * מגן על ידיך מפני מים וחומרים כימיים.
 * מטפח ומעשיר את עור ידיך ומשאיר אותן נעימות למגע.
 "ידי" קרם הטיפוח החדש של תיא — קבלי אותו בשתי ידיים. הוא הקרם
 הטוב ביותר להן.
 להשיג בתמרוקיות מובחרות, בסופרמרקטים
 ובבתי המרקחות.

YADY - קרם הידיים של תיא.

האזן ל"מארש הנצחון" במערכת אקאי ותבין מדוע אנו צועדים בראש.

Semi-Automatic turntable.
W/Magnetic Cartridge.
Cassette Tape: W/Dolby System.
W/Wow & Flutter: 0,08 WRMS.

שמע בקול האוזן שלך - קח אקאי.

לכבוד אקאי, המסגר 70, ת"א
מעוניין להבין מה הצעיד
אוחכם לראש המצעד הסטריאופוני,
וא שילחו לי פרוספקט מפורט.
שמי.....
כתובתי.....

אקאי - ת"א, המסגר 70, טל. 30594

בראש המצעד הסטריאופוני.

Tuner-Amplifier AM-FM: 25W RMS per channel.
Bandwidth: 10Hz to 40,000 Hz/8 OHMS.
6 preset stations (on FM).
Sensitivity: 1,9 MV.

MUSIC CENTER AC-3800

מאז ומתמיד הכרת אותנו - חברה שאינה צועדת בתלם. נאמנים לדרכנו. אנו מיישמים לך עתה מערכת שעונה לרחשי לביך. אח ה-MUSIC CENTER AC 3800. לשוחרי המוסיקה. ש"אונם יוצאת למערכת מושלמת, שכוללת ביחידה אחת מנכר, טייפ ופטיפון גם יחד. ה-MUSIC CENTER הוא המילה הסטריאופונית האחרונה.

לא עוד הפרדה בין מרכיבי המערכת השונים. לא עוד חפיסת מקום של מספר יחידות. וזאת, בלי לאבד מעוצמת המערכת, רגישותה ואיכותה.

אנו היחידים שלא הופחענו מהמפנה המוסיקלי שמביא עמו ה-MUSIC CENTER. כי ל-MUSIC CENTER הקדשנו את כל נשמתנו. ואם חוסיף לזה את רגישותנו הקנאית לאיכות הצליל ונקיונו, את המטען הסטריאופוני המצמבר שאנו נושאים זה שנים, תווכח במו אוזניך, בעת שתפעיל את ה-MUSIC CENTER, מדוע אקאי נמצאת

מאת יגאל לביב

השנים האבודות של

גדעון פת

הביוגרפיה של שרי-התעשיה גידעון פת תוארה בהתלהבות רבה על-ידי יאיר קוטלר ב"מעריב" של היום הששי, תוך התחזות כחשיפה נועזת של דמותו ה"אמיתית" של המנהיג המיועד של המפלגה הליברלית. והנה, בתולדות חייו מסופר כי קיבל תואר ראשון בכלכלה באוניברסיטת קולומביה בשנת 1956, התחתן עם האמריקאית אן ביקל בשנת 1958, והשי-

פלומין

והתיקים

סגן שרי-האוצר, יחזקאל פלומין, הצהיר כי אם המערך יארגן התנגדות להלבנת ההון, יפתח האוצר מחדש תיקי-הקירה שנסגרו בתקופת המערך. הצהרה זו מעוררת תמימה רבה. אם סבור סגן שרי-האוצר כי יש תיקים ש"נסגרו" שלא כדין, חובתו היא להורות על פתיחתם מחדש. אם הוא מתנה הוראה כזו בהתנהגות הטובה של המערך, הרי הוא משתמש בזרועות החוק שהופקדו בידיו (פתיחת תיקי הקירה של האוצר) למטרות אחרות, ועובר על החוק. בכל מיקרה, הודעתו היא חרפה לשלטון ול-אופוזיציה כאחד. אגב, אם יש מי שצריכים לחשוש מפתיחת התיקים של פלומין, הרי אלה הם כמה מחבריו-לסיעה בכנסת, שתיקיהם נסגרו בתקופת המערך בצורה תמוהה.

מי נהנה

מ"ריווחי הבנקים?"

עיון במאזני הבנקים הגדולים, שפורסמו עד כה — "הפועלים", "דיסקונט" ו"מזר" ח"י" — מגלה כי כל הריווחים חולקו לי בעלי-המניות, או שולמו לאוצר כמס-הכנסה. כיוון שמרבית בעלי-המניות הם הציבור הרחב (להוציא "בנק דיסקונט", שחלק נכבד מהונו נמצא בידי מיספחת רקנאטי) הרי שלמעשה מחזירים הבנקים לציבור, בצורת מסים ורווחים, את הכספים שהם גובים מלקוחותיהם. "בנק הפועלים" הרוויח לפני מס 2.47 מיליארד לירות, שילם מסים בסך 1.68 מיליארד לירות, וחילק את כל היתרה כ"דיווידנדים לבעלי-המניות. תמונה דומה מתגלה גם ב"בנק המזרחי", שכל בעלי מניותיו הם הציבור וב"בנק דיסקונט", להוציא החלק של מיספחת רקנאטי. בנק זה, אגב, נאלץ לגייס כספים לתשלום ה"דיווידנדים מקרנותיו, שכן הריווח התיפעולי לא הספיק לשם-כך. תמונה דומה תהיה גם ב"בנק לאומי", שכל מניותיו הן בידי הציבור. פירוש הדבר הוא, שריווחי הבנקים הגדולים חוזרים אל הציבור, שממנו הם נלקחים.

החברות המישפחתיות

והקטין

נושא החברות המישפחתיות עורר עניין רב ושאלות רבות, ועלי לחזור לנושא כדי להבהיר שוב את הסוגיה. לפי סעיף 64' בפקודת מס-ההכנסה, רשאת החברה ה"מישפחתית לקבוע בעצמה את שם הני"ש שום שעליו תיוקף הכנסת החברה. אולם לפי סעיף 83, רשאי פקיד-השומה שלא להכיר בהעברת ההכנסות על שם קטין.

תקע בסביון בשנת 1967. פירוש הדבר הוא, כי גידעון פת חי באמריקה בראי-פוט לפחות 11 שנים, שכללו שתי מילחמות חשובות של ישראל — מיבצע סיני ומלחמת ששת-הימים. פרטים על כך פורסמו ב"העולם הזה" (2114), במאמר 1978, במיטגרת חקירתו בדבר השירות הצבאי (או חוסר השירות הצבאי) של שרי ממשלת-הליכוד. העובדות הן כי נקרא לשוב ארצה אחרי הקמתה של ממשלת הליכוד הלאומי, אחרי מלחמת 1967. שרי-התעשיה דאג, יוסף ספיר קרא לעמוד בראש לישיבת.

נדמה כי זוהי הפעם הראשונה בתולדות ישראל, שתפקיד יוצגו בכיר, של השר הכלכלי השני בחשיבותו, ניתן לאדם ש"שהה יותר מ-10 שנים רצופות באמריקה. משמעות הדבר טושטשה לחלוטין על-ידי כותב הרישימה.

קוטלר מספר על מעשיו של פת כשר-השיכון והבינוי. פת השאיר אחריו את משק הבניה במצב של חורבן מוחלט, ומצוקת הדיור הנוכחית מעידה על כך. ביגללו בנתה הממשלה פחות זירות. הוא גרם בכך למחסור חמור בדירות למאות אלפי זוגות צעירים, ולהתעשרות של מעמד הקבלנים, שרובם הם חברי המפלגה הליברלית. שפת מייצגה. מי שרצה לדעת מה בכל זאת עשה השר בתפקידו במשרד-הבינוי, ימצא תי אור מאלף ברשימה. הוא הקדיש את זמנו לעיקוב אחרי משאיות של מלט, הצליח ללכוד נהגים שהשחיתו בכוונה כמה שקי-מלט, ומסר אותם למנכ"ל חברת "נשר".

השטיחי כרמל

עובר ליצוא

מיפעל "שטיחי כרמל" מסב עצמו לייצור לשם יצוא, כיוון שהתמורה מייצוא כדאית יותר מאשר המכירות בישראל. המיפעל התם על חוזהים למכירה קבועה של 3000 מטר בחודש שטיחים מסוגי "קינג דיוויד", ותוך כמה חודשים יגדיל את היצוא ל-6000 מטר בחודש. כל תפוקת המיפעל כיום היא 6000 מטר. היצוא הוא לרשת הגרמנית "בורה", שהחלה קונה את השטיחים בישראל אחרי שמיפעל גדול בגרמניה, שמכר לה שטיחים מסוגים אלה, הפסיק את הייצור.

"שטיחי כרמל" החל מצמצם את רשת הסניפים שלו בישראל, וסוגר עתה שלוש חנויות בתל-אביב.

איך "שופרסל"

מוזילה מחירים

חברת "שופרסל" פירסמה בשבוע שעבר מודעות-יענק, ובהן פירוט מוצרים הנמכרים ברשת ה"חיותיה במחירים זולים. בי" קור בחנות הדגל של הרשת, בבני-יהודה בתל-אביב (ביום ה-14 בחודש זה) הראה כי מוצרי "מאן", הנמכרים במודעה כנמכרים במחירים מוזלים, חלקם לא קיימים בחנות, וחלקם נמכר במחיר מלא, ללא ההנחה שעליה מדובר במודעה. המודעה מוסרת כי בשר, "הוד לבן" נמכר בהנחה של 20%. בחנות אין הבשר בנמצא. מלפ"ן פוץ המוצר, בקופסה, נמכר במחיר של 47 לירות הקילו, ובחנות סמוכה במחיר של 33 לירות הקילו. עוגיות מסוג "וינה" נמכרות בחנות זו ב-54 לירות הקילו, ובחנות בדרום העיר במחיר של 44 לירות הקילו.

בל"ל ניו-יורק

רכשה לישיכה

לנציג

"בנק לאומי" בניו-יורק רכש באחרונה כמה קומות-מישרדים בבניין שמעל סינפון, בשדירה החמישית בניו-יורק, המקום ה"יקר ביותר בעולם. בקומות שרכשו נפתחה לישיכה לנציג הבנק בחצי הכדור ה"מערבי, אליעזר לרנר.

אגב, מאזן הבנק לסוף דצמבר מגלה דברים מעניינים. הבנק מצהיר כי על הלוואות שנתן, בסך 430 מיליון דולר, נגרמו לו הפסדים ניכרים. הבנק הפריש 3.5 מיליון דולר רזרבה להלוואות אבן-דוה. והצהיר על עוד 5 מיליון דולר כי הכנסות אבודות מהלוואות.

הבנק הצהיר כי עורך העלות על הנכ"ס שם של "אמריקן בנק אנד טראסט", שרכש אחרי התמוטטות גרייבר, הוא 11.8 מיליון דולר.

בהתאם למאזן, האמצעים העצמיים של הבנק הם 33.7 מיליון דולר. הבנק מחזיק בפיקדונות שונים בסך 1.25 ביליון דולר, והוא מלווה ללקוחות כ-520 מיליון דולר.

היזרהרו

מדיפלומטים

מקובל לחשוב כי כדאי להשכיר דירה או רכוש אחר לדיפלומטים, המשלמים בנטבע קשה וביד רחבה. מסתבר כי זוהי טעות חמורה. מעשה באדם שהשכיר דירה לדיפלומט זר, ואחרי-כך סירב הדיפלומט לשלם את השכר הנדרש, וכן סירב לפנות את הדירה בתום החוזה. כשפנו פרקליטיו של המשכיר לשילטונות, התברר כי אין לעשות דבר. הדיפלומט יכול לגור בדירה בלי לשלם כל עוד ירצה בכך. כל עוד לא בוטלה חסינותו הדיפלומטית, הוא מעל לחוק. אישור לכך ניתן במכתב של משרד-החוץ הישראלי לפרקליטים של בעל הדירה. הלכה ברורה: כל העושה חוזה עם דיפלומט זר, מוטב לו להבטיח את עצמו בערובות של גופים הכפופים לחוק הישראלי.

איגוד המפיקים

פועל לביטול

המונופול

במעבדות סרטים

איגוד מפיקי-הסרטים בישראל פנה ל"שילטונות בבקשה לפעול נגד המונופול שנוצר עם מיזוג "מעבדות הרצליה" ו"פטה המפרי". האיגוד תובע כי יאסרו על המונופול לעסוק בהפקות, ויורו לו להוריד את המחירים שאותם העלה אחרי המיזוג. מנכ"ל האולפנים, יצחק קול, הסביר כי המחירים עלו בגלל הצמדתם לדולה, שכן גם הספקים של האולפנים דורשים תשלום צמוד לדולה.

לאחרונה התקיימו בחירות להנהלת איגוד-המפיקים. כיושב-ראש האיגוד נבחר ישראל רינגל, וכנשיא מנחם גולן. קדמו להם יצחק קול ואפריים קישון.

לכבוד
עו"ד מ. נחשוך,
רחוב שלמית 13,
תל-אביב,
א.י.

הנדון: המשלחת התורכית
למכהבר ג/220 סיום 12.9.78

הצטרפתי לסמך על החתמתה תארוונה בקשר לדירה המוסכרת
לסר אוזגון, אך אין בידינו לעזור.

לסר אוזגון חסינות מלאה בפני תביעות פליליות ואזרחיות
ורק מסלחתי יכולה להסיר אותה.

סקובל שכתביעות בזיקין אזרחיות דואגות הנציגות
הדיפלומטיות הזרות להסיר את חסינות אנשיהם כדי שאפשר
יהיה לתבוע אותם בבתי משפט. זה אסבם סקובל אך אין עליהם
חובה לנהוג כך. אני מציע שחנבק פבישה עם ראש הנציגות
התורכית וחנבק מסנו אישית להתערב - לשם פינוי המוסכר או
הסרת החסינות מסר אוזגון.

ככבוד רב,
מחלקת תביעות

מה במקום?

בישיבה המפורסמת של הוועדה המנהל, אשר בה פוטר למעשה שני מגישי עלי כותרת, מני פאר ויעקב ("יענקל'ה") אגמון, הודיע מנהל-הטלוויזיה, ארנן צוקרמן, כי תימצאנה תוכניות אחרות בשביל פאר ואגמון.

ואכן, בטלוויזיה התגבשה באחרונה תוכנית ש' לפיה יגיש פאר תוכנית שבה יארח אנשי-בידור מדי יום שישי, ואילו אגמון יכין תוכנית שבועית קבועה בשם חיק אישי, בסיגנון התוכנית שלו בגלי צה"ל, שאלות אישיות.

קציר דמים

התאונה הנוראה שאירעה בצומת שעריהגיא, ביום החמישי האחרון, פגעה יותר מכל במישפחת עובדי הטלוויזיה.

הצעירה שישבה ליד נהג-המונית, שבאה מירושלים ושפנתה לכיוון בית-שמש, היתה רותי הרמן, בת ה-24, רותי, שהיתה מבכורות עוררות-ההפקה של הטלוויזיה הערבית, ואחת הצעירות החינניות ביותר בבניין, נהרגה במקום.

המכונית שבה התנגשה המונית היתה מכוניתו של צבי אבולב, מרכז ההפקה של ה-אירוויזיון, ואחד משני מרכזי-ההפקה היחידים בטלוויזיה, אבולב נפצע קשה, וכבר היום ברור כי לא יוכל להמשיך ולרכו את הפקת ה-אירוויזיון.

לצלם בלי פילם

צוות-הטלוויזיה נענה להזמנת דובר אל-על, ובא לסקר את מסיבת-העיתונאים שבה השתתף מי שהיה מנהל סניף אל-על בטהרן, אריה בקנשטיין, אך הכתבה לא שודרה.

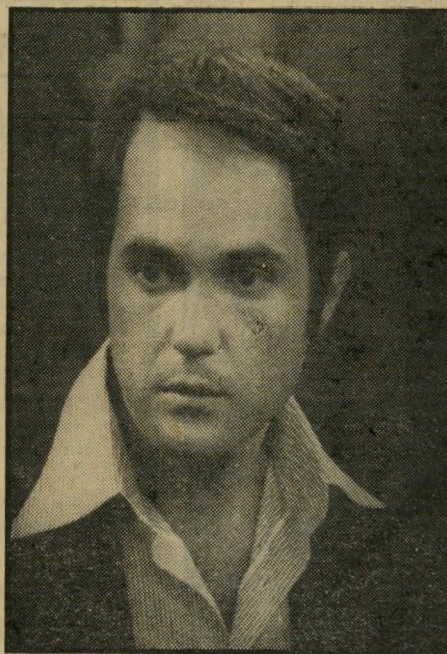
את עורכי העיתונים לא יזמין מטה האירוויזיון, אלא נוסף על כתבי-השידור שלהם, הם יקבלו את ההזמנות ממנכ"ל הרשות, יצחק ליבני. ליבני העביר עד כה דרישה לפחות ל-200 כרטיסים שאותם הוא רוצה לשלוח לאישי מדינה.

ההנחיות של מטה האירוויזיון הם שחבריה כנסת לא יקבלו כרטיסים, אלא אם כן יבקשו. לעור מתם יקבלו עובדי רשות-השידור 150 כרטיס.

עוד לפני שנשלחו ההזמנות, כבר התפתח בירושלים שוק שחור לכרטיסי האירוויזיון, שאותם אי-אפשר יהיה לרכוש במכירה חופשית. מחירו של כרטיס לאירוויזיון הגיע עתה ל-2000 לירות, ככל שיתקרב מועד המופע, כן יעלה המחיר.

הקלסונים

כתב הטלוויזיה הדרווי רפיך חלבי רואיין השבוע ברדיו. בקטעים שלא שודרו אמר חלבי כי לדעתו המצב במדינה הוא כזה: "הערבים עובדים, הדרוויים שומרים והיהודים עושים חיים." * * * באותו ראיון אמר חלבי כי, "לי אין קומפלס מזה שהמדינה יהודית, אבל שיוויין מלא יהיה בארץ כאשר יהיה בצה"ל ראשי-אג"ם דרווי." לדבריו, יש מספר ניכר של סגני-אלופים דרוויים, המתוסכלים מהעובדה שאין הם יכולים לעלות בדרגה. * * * בחדר של מערכת עלי כותרת בבניין הטלוויזיה דאג מישוה לכתוב על הלוח: "הם יורים גם במנחים." * * * בישיבת סיעת המערך, שדנה בהתנהגותו של שליח המערך לוועדה-המנהל של רשות השידור, העיתונאי רני בלון, בעניין של עלי כותרת, טענה ח"כ הייקה גרוסמן כי השיקול של בלון לא היה נכון. "דני חשב שאם הוא יקריב את יעקב אגמון, הוא ישמור על ארנן צוקרמן כמנהל הטלוויזיה, אבל הוא ייווכח שגם נאכל דגים מסריחים, כלומר גם איבדנו את אגמון, וגם יסלקו אותנו מהעיר."

מנחה פאר

מנחה אגמון

חיק אישי ליום שישי

רק אחרי-כך התברר כי הצלמים פשוט שכחו להכניס פילם למצלמה. כפיצוי הוזמן בקנשטיין לעלי כותרת.

שוק שחור בכרטיסים

הטלוויזיה טוענת כי היא ערכה מחקר לגבי תפוצת העיתונים, ולפי תפוצה זו העניקה כרטיסי סים לעיתונאים לאירוויזיון. דובר מטה האירוויזיון יו, צבי ("צבה") גולן, הממונה על ההזמנות לעיתונאים, מסרב לגלות על-פי איזה מפתח הוא חילק את הכרטיסים לעיתונאים, אך מודה כי בין השאר זה היה על פי שיקולי תפוצה של העיתונים. לדברי גולן, ברור לו לגמרי כי לחעריב היו יותר בעיות של סיקור האירוויזיון מאשר לדבר, ולכן מגיע לו יותר כרטיסים.

יום רביעי

יכרי הברכה הנסיגרת (5.30). ברשימת שמור רות הטבע המיוחדות בעולם. שאותה חיבר הא"ם. נכללת גם שמורת עין-גדי. התוכנית כולה היא על טהרת חברי משק עין-גדי.

מגזין לנוער (6.32). במיסגרת תשואות ראשונות של הטלוויזיה הערבית יופיעו צעירים שישירו שירים מפורסמים בערבית. מוניה עבדלמאן מטייבה, רפאת בשארה מכפר טירה, רפיך חזאן ומגדה מזי עית מכפר יאסיף ועדנאן אבו זרקה מערעה.

מכאן ומשם (7.00). בתוכנית הערב קטעים מתוכניות טלוויזיה אמריקאיות ש-

בריאן: ווידאמס שעה 10.00

עסקו בנושאים הבאים: טיפול קבוצתי, לא כמו של הד"ר רוני המפורסם, מיוזן מכוניות לחובבים, משולש ברמודה, אריותיים ואולפן הקלטות.

על אדונים ומשרתים (8.00). שרה חזרת שוב. השרת הצעירה שסיפרה כי מוצאה מהאצולה הצרפתית, שהופיעה בפרק הראשון של הסדרה חזרת. אליזבת יחד עם גיימס עורכים ביקור צדקה בבית-המחוי שם הם פוגשים שים בשרה. שרה מנסה להסיק את מצבה הקשה, אך מתעלפת מרעב, אליזבת, שאינה יודעת כי בגלל היחסים המיורחים בין גיימס לבין שרה נאלצה שרה לעזוב את בית באלמי, מכריחה אותה לשוב לצוות המשרתים של מישפחת בלאמי והמעללים נמשכים.

שירו של בראיין (10.00). סיפור אמיתי ש' הוסרט לטלוויזיה. גייל סאיי רס, שחקן כדורגל שחור, השחיר קן בילי וויליאמס, ובריאן פיי קולו שאותו מגלם גיימס קאן היו כוכבי נבחרת שיקאגו

הסרגיה של

שחקני הכדורגל

ברד. השניים התחרו זה בזה ותוך כדי כך נרקמה ביניהם ידידות עמוקה. סאייס נפצע קשה בבירכו, מה שאיים לחסל את הקאריירה שלו. אך בעיר דרוו של פיקולו התגבר על המשבר וחזר למגרש. אולם על פיקולו עצמו נחת אסון והוא לקה בסרטן ריאות. סאיי רס לא יכול היה להילחם במחלה הניבונית למען ידיו ודעך יחד איתו. את המוסיקה לסרט זה כתב מישל לגראן.

ברזיל '77 (11.10). לאוהבי הסמבה הקלטה מעור לה מקונצרט פומבי עם סרגיו מנדס וברזיל '77 שלו.

יום חמישי

כדורסל (6.00). שידור מישחק הכדורסל בין מכבי תל-אביב לבין בוטנה סאריבו מיוגוסלוויה. בתחילה הודיעו היוגוסלבים למחלקת הספורט של הטלוויזיה הישראלית כי אין באפשרותם לשר את ה-אלכס גילעדי פנה לטלוויזיה מישחק. מנהל מחלקת הספורט מישחק יחל בשעה 6.00 אחר הצהריים לפי שעון ישראל. אם יצליח עד יום חמישי מנהל הטלוויזיה ארנן צוקרמן לשכנע את מנהל מחלקת הילדים העניינים המשודר בשעה 6.00 ואת מנהל הטלוויזיה הערבית יוסף בראל לוותר על פליקר המשודר בשעה 6.32, נזכה לריאיון את השידור החי.

יכרי המהפכה (9.30). ימים ספורים לפני שנפטר נשיא אלג'יריה חוארי בומדיין,

יכרי המהפכה: בומדיין שעה 9.30

סיים צוות טלוויזיה צרפתי סרט מיוחד במינו על אלג'יריה, סרט אשר האקטואליות שלו גברה עם פטירתו של בומדיין. הנשיא שאף ליצור מדינה סוציאליסטית ובלתי תלויה מ-בחינה פוליטית וכדי להגשים

היחס של

אלג'יר לצרפת

מטרה זו הוא התיר מיפלה פוליטית אחת, הגביל את חופש הביטוי והפך את אמצעי ה-תיקשורת כלים ממשלתיים. היום, אחרי 18 שנות עצמאות, אלג'יריה היא אחת מהחזקות במדינות ערב ובעלת מישטר מוסלמי-סוציאליסטי מיוחד ב-מינו. כיצד רואה הדור הצעיר את עתידה של אלג'יריה? האם הוא מאמין כי המהפכה הסוצי-יאליסטית השיגה את יעדיה, כיצד רואות הנשים האלג'יריות את מעמדן בחברה? מהו יחס הצעירים לצרפת ששלטה במשך 130 שנה באלג'יר ואשר במאבק נגדה נהרגו יותר מ-מיליון אלג'יראים?

מחבואים (10.20). סטארסקי והאץ' רודפים אחר פושע שאותו מגלם השחקן ג'ינג.

יום שישי

תפילת אשכבה ליד מתושלח (3.00). פרק ב' סידרת מסע בין כוכבים שהוא תפילת אשכבה לסידרה, שזה הפרק האחרון שלה. החל מה' שבו עובד הבא: ארבעה פרקים של נשים קטנות. בפרק האחר

הסוף של הכוכבים

רון נופלות כל הצרות על צוות האנטרפרייז. על סיפון הספינה נה משתוללת מגפה ומחפשים תרופה בכוכב אחר. בכוכב הזה נמצא פלינט. השחקן גיימס דילי, שהחליט שהוא מתושלח. שלמה המלך וליאו נודו זה וינצ'י וחי כמובן חיי נצח. רינה, השחקנית לואיז סו רל, מתאהבת בקפטן קירק. ל צוות האנטרפרייז ארבע שעות בלבד כדי למצוא את התרופה ולהתגבר על פלינט-מתושלח. **אמיל זורה (9.20).**

עוד שלושה פרקים בלבד. פסקהדין ניתן. זולה ועורך ל'אורו נמצאים ונענשים בחומ' רה: שנת מאסר אחת. לעומת עונשו של פארקש שהרגיו כמה כרטיסנים ברכבת וקיבל שנה וחצי מאסר בפועל. נראה עונש זה קל. סניגורם מוצא פגם טכני בפסקהדין והוא מת בטל. בבחירות המתנהלות ב אותה עת נוחלת מפלגת ה' דרייפוסים מפלה. קלמאטו ועורך-הדין של זולה מציעים לו לעזוב את צרפת והוא יוצא לגלות באנגליה. לשני הפרקים הבאים יהיה כבר הפי-אנד.

קונצרט (10.20). התיזמורת הסימפונית של ירושלים רשות-השידור מגוננת את הקונצ'רטו לשלושה פסני

שבת

חידושים והמצאות (6.30). כאשר ביקר מי שהיה שר-החוקן הבריטי, ג'ורג' בראון, בישראל, הוא התארח, כמוכן, אצל מי שהיה שר החוקן שלנו, יגאל אלון. בקי בוצו גינוסר. בראון שהיה מלווה בפמליה גדולה ובצבא עיתונאים, השתכר כדרכו גם בגינוסר ובאמצע ארוחה חגי' גית יצא מחדר-האוכל של ה קיבוץ וחזר כעבור חמש דקות כשהוא קורא: "בואו מהר החוצה, מישחו הולך על המים של הכינרת." הצלמים מיהרו לצאת החוצה, לא ראו דבר והבינו כי בראון התכוון לישו. התוכנית של הערב מספרת על המצאת מיתקן פשוט שיאפשר לכל אדם, גם לבראון, להלך באופן חופשי על המים. נושא

שר-החוקן

הבריטי וישו

אחר בתוכנית הוא הגלגל התי מיש, ואין מדובר במי שהצי טרף לזוג אהבים. כדי להגדיל את שיווי המישקל של המל' גזה הוסיפו מתכננים גלגל חמי' נוסף מיועד לאסטרונומים חר' בבים. היה מי שהמציא מיטי ריה שקופה ועליה מיקום גרמי השמים, כך שכל אסטרונום יכול להסתובב בגשם, מבלי

בנעלי מת: באקרי
שעה 10.10

להפסיד מתחביבו. הפרק ה' רביעי מתאר מפה מדויקת של גוף-האדם שהומצאה, כדי לע' זור למנתחים שלא כליכך הצי ליחו בבחינות הרפואה שלהם בפקולטה לרפואה.

בנעלי המת (10.10). סרט שהיה צריך להיות מוקרן כבר לפני שבועות אחדים, אך בגלל שביתה לא הוקרן אז. השחקן ריצ'ארד ורנון ואשתו בטל, השחקנית פיית ברון הם הורים שכולים. בנו, טומי, נפל בעת שירותו בצפון איר' לנד. יחד עימם אבלה גם ארו' סתו של טומי, השחקנית דניס באקלי. והיא כליכך מוועזעת עד שהברה אמריקאית שלה מנסה לעזור לה להתגבר על המשבר. ערב אחד נשמעת דפיקה בבית המישפחה השכר' לה ובפתח עומד חייל המציג את עצמו בשם מרטי פולר, שאותו מגלה השחקן ג'ון נול. מרטי דומה דימיון מפתיע ל' טום ומספר כי הוא היה חברו הטוב ביותר של טום, שם ב' אירלנד, ואף נמצא לידו ברגי עיו האחרונים. תוך זמן קצר הופך מרטי בן-בית במישפחה.

יום ראשון

מצב מישפחה (8.00). למרות הסתייגותם של רבים מהצופים בתוכנית זו, מתברר כי אימהות צעירות, בעיקר אימהות שנאלצו לאמץ ילדים קודמים של בעליהן נוסף לילדיהן עצמן, נעזרות בהנחיות של התוכנית, ואינן מחמיצות אף אחת מהן. **עוד להיט (8.30).** עוד תוכנית של עוד להיט המשופר, בהנחייתו של דובי גל, הפעם שירים מחוץ-לארץ. **ואדי רושמייה (9.30).** סיטו של עמוס גיתאי על ואדי רושמייה שהיה אמור להיות משודר במיסגרת חבט שני של השבוע שעבר, אך לא שודר בגלל העיצומים. גיתאי מביא את סיפור הוואדי, אחד משל' שת הוואדיות המפורסמים של חיפה: ואדי רושמייה, ואדי סאליב וואדי ניסנס. בוואדי רושמייה מתגוררים שלושה סו' גי דיירים. יהודים שעלו בשנת

רושמייה: גיתאי
שעה 9.30

1949 לארץ, סרבו לפנות ל' עיירות פיתוח ובהרו בוואדי, בידואים שחרו להתגורר בעיר וערבים, אשר בתיהם בוואדי סאליב נהרסו והם מצאו להם ואדי אחר. גיתאי מראין בסרט שלוש מישפחות: יהודית, ער' בית מישפחה מעורבת שבה הבעל יהודי והאשה ערבייה. ב' עזרת מישפחות אלה מנסה גי' תאי לבדוק מהי מידת המעור' רבות והשתוף של תושבי ה' וואדי בתהליך השיקום והבניה. **תחרות (10.00).**

עוד דראמה, מסובכת ככל ש' תהיה אך מעולה, מהסידרה תי' אטרון הכרסא. ילד בן 12, ריי

הבולשת חוקרת

בנדלת האחרית

פרייס, השחקן הצעיר הכישי' רוני ויליאם רנטון עומד להשי' תתף בתחרות קריאת שירים שבה זכה בשנתיים הקודמות, ר' הוא כמוכן נרגש ביותר. גימי, אביו של ריי, השחקן מייקל גיינטון, נוסע עם בנו לתחרות, אך שקוע בבעיותיו שלו ולא בהתרגשותו של בנו. בדרך הם עוצרים בביתה של מישפחת רייבס שלהם בת בגילו של ריי. גימי שלמה מיועד עם טוני רייבס, השחקן ג'ון תיאו, הוא ריגן מהבולשת חוקרת, ובעיקר מיועד עם אשתו של טוני, מה שגורם ריב בין שני הגברים. ר' כמוכן שהילד הנרגש מונח. **אריאל זילבר (10.55).** שידור חוזר של מי שמאיים לנזוח את ההמה העברית אריאל זילבר, יחד עימו להקת ברוש, צ'רצ'יל ומאיר אריאל.

יום שני

מורשה (8.00). תוכנית שנערכה עליידי מנהל המחלקה הדתית של הטלוויזיה, הרב בנימין צביאלי על כת המקוייה מיפאן, אשר נציגות נוספת שלה הגיעה בשבועות האחרונים ל' ארץ. במיסגרת התוכנית יוקרן סרט על הכת, שצולם ביפאן ושהוא לארץ עליידי היהודים היפאנים. **הכוכות מרחוב ה' הפתיעות (8.30).** מארחות הערב את הזמרת גולדה רנר. **דחם חוק (9.20).** ה' תוכנית החודשית המעולה של הטלוויזיה עוסקת בנושא המעצ' רים, בעזרת מומחים ועדים מצויינים, הצליחו, נאוו כחו, המפיקה של התוכנית ועורך הדין אלי זוהר המנחה אותה לשדר כתב אישום חריף ביותר כנגד המישטרה וכנגד חלק מה' שופטים הנותנים צווי-מעצר ב'

הנאשמים:

שוטרים ושוכנים

סיטונות. התוכנית מבררת את 'השאלות: האם המישטרה מפי' ריזה בנשק המעצר שבידיה וה' אם אינה משתמשת בו להיסול חשבוניות אישיים שלה וכדי לשי' בור חשודים אם הם אשמים ואם לא? האם שומרת המיש'

ואלק: סטוק
שעה 10.55

טרה על זכויותיו של העצור, והאם הוא אצלה בחזקת אדם בכלל? האם נותנים לו להת' קשר עם מישפחתו ועם עורך-דין, כפי שמחייב החוק? מדוע מכה המישטרה עצירים ומדוע היא מפריחה בשימוש ב'שיטה' זו? מי שופט את השוטרים ה' עוברים על החוק ומכים עצירים, והאם המישטרה באמת שופטת את עצמה במרבית המקרים? בזמנו דרש מי שמכה כיום בשופט עליון ואז כיועץ-מישי' פטי לממשלה, הפרופסור אהרון ברק לשנות את המצב שבו המישטרה שופטת את עצמה, אך ועדת שימרון לא המליצה על כך והיועץ המישפטי הנור' כחי אינו שש לשינוי. כתב אשמה חריף נוסף הוא נגד ה' שופטים.

ואן דר ואלק (10.55). הבלש ההולנדי צריך למצוא את התובע הכללי שנעלם ברבע מכריע בחקירת פרשת שוודר ש' בה מעורבים אישים רמי מעלה, שאם לא כן יהיה צורך לדחות את המישפט. הוא מגלה כי התובע חובב ציפורים מושבע וכך מוצא אותו. עוזר לו הבוס שלו מססון, השחקן נייגל טטוק.

יום שלישי

טלפלא (5.30). תוכנית אחרונה אחרי ארבע שנים תמימות של טלפלא. במהלך ארבע השנים התברר, על מי סקר שנערך ב'1978 כי בתוכנית צופים 95 אחוז מהילדים הצופים בטלוויזיה ובאותה שנה היא זכתה בפרס רשות-השידור. ה' שחקן מוטי ברכאן והשחקן אמרגן דודו אלהרר השתתפו בה מתחילתה ואחרי-כך אלי גורנשטיין, רוחלה הפלר ואושיק לוי. את התסריטים כתבו ישראל ('פוצי') ויסלר (מההתחלה) ו' לידו עזרו צביה בן-שלום, בינה אופק, תמר אדר, חנה בן-ארי ז'ל, נעמי גל ומאיר שלו. ה' מעבד המוסיקאלי במשך ארבע השנים היה מוני אמריליו אשר במיסגרת התוכנית הלחין ועי' בד כ-100 שירי ילדים חדשים. הבמאים של התוכנית היו פנחס הר'זהב, ורדינה ארז, מנהל ה' במאים של הטלוויזיה ג'קי גורן, ואלי ריבנבאן. המפיקה הקבר עה של התוכנית היתה רבקה פרידמן. במקום טלפלא ישודרו לסירוגין סוד כמס, של דליה מזור וריצ'רד.

למישפחה (7.00). איך לסדר, בצורה מקורית כמו' בן, פרחים בתוך קומקום, ודאד סלאח עובדת של נעמ'ת בסקי טור הערבי טוענת בפני המר' איינת טויד קראמן כי אין מר'

האופנה של

עליזה בגין

דעות מספקת בקרב הנשים ה' ערביות לגבי פעילות ציבורית ועבודה קהילתית. פינת האופנה מחולקת לשניים. החלק האחד מוקדש לנושא אופנת הפרוות. הפרק השני עוסק במגפיים עד

ג'אז: וררוויק
שעה 9.30

קצה הירכיים כשמעליהן רק כותונת ארוכה המבליטה את הגוף ואת הרגליים.

בל מוכני הג'אז (9.30). תוכנית מצויינת לכל מי שאוהב ג'אז ולכל מי שאוהב מוסיקה טובה, שבה נקבצו כל הגדולים באמת של עולם הג'אז, ערב שבו מופיעים קאונט בייס, ליוניל הפטוטון, שביק בארץ, הרבי הנקוק, סטן גטס, גרי מאלגאן, דיזי גילספי ומקס רוטש.

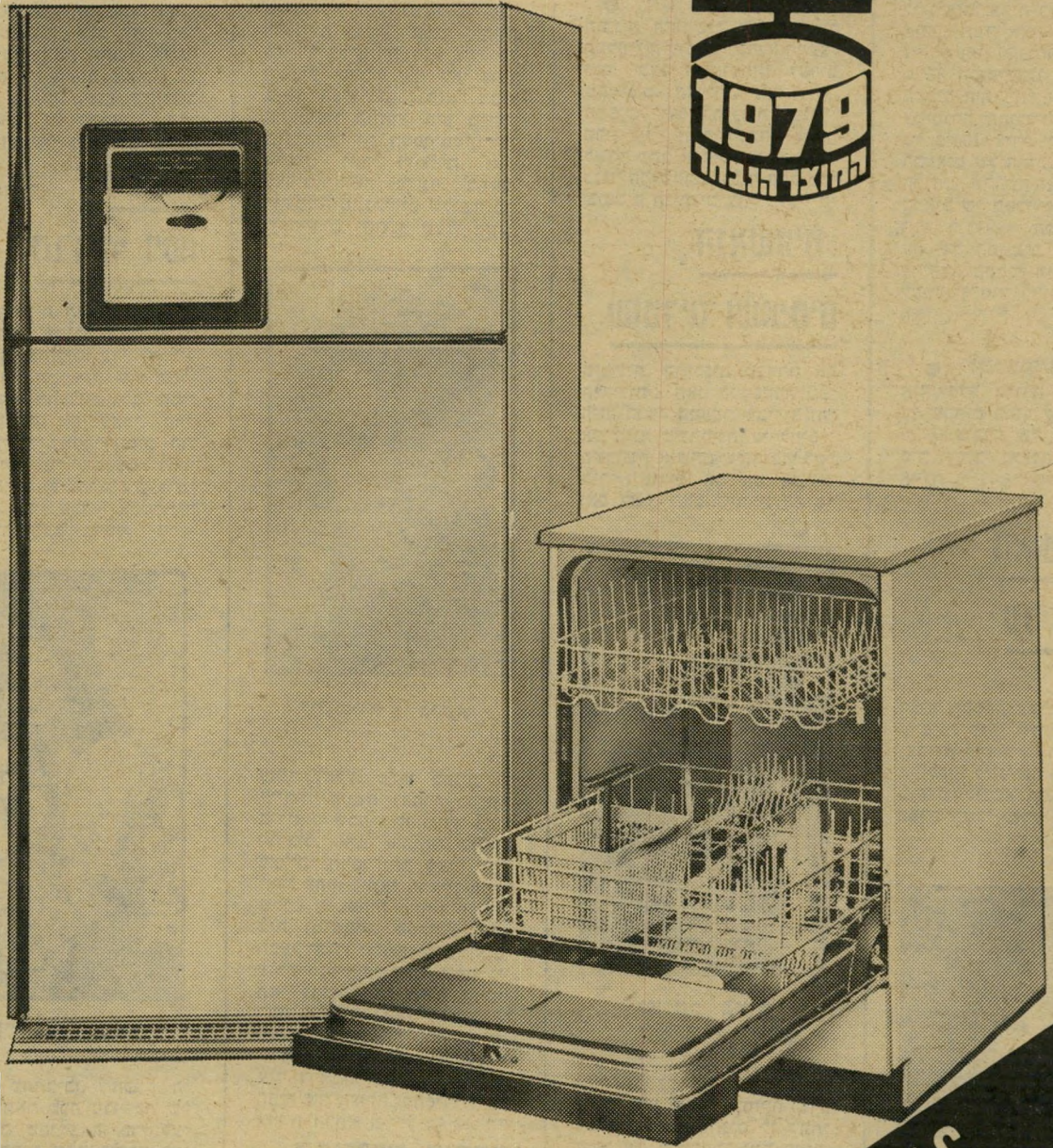
עליונות מוחלטת.

מוצרי השמל מתוצרת ג'נרל אלקטריק - ארה"ב, זוכים לשבחים ולתארים בכל העולם; גם הצרכן הישראלי נתן את אמונו המלא במוצרי ג'נרל אלקטריק - ארה"ב, והעניק למקרה, למדיה הכלים ולמגהץ של ג'נרל אלקטריק את התואר "המוצר הנבחר" 1979.

עליונות מוחלטת בתכנון, בחידושים וכייצור. עליונות מוחלטת בשיווק ובשרות המסור לעשרות אלפי משפחות בישראל. זו דרכנו, אמרנו לכם...

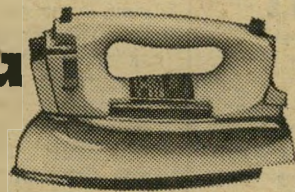
אם אתם מתכוונים לקנות השנה מוצר חשמלי לבית, השוו את טיב המוצר ועיצובו, ושאלו אם גם הוא שייך להכרה שזכתה השנה בשלושה תארי "המוצר הנבחר" 1979.

אמרת ליכם...

אדמון 9/3/60

**המקרה
מדיח הכלים
והמגהץ
מתוצרת
ג'נרל אלקטריק
ארה"ב
זכו בתואר
המוצר הנבחר 1979**

GENERAL ELECTRIC
PROGRESS FOR PEOPLE 1878-1978
בנוא. אחריות ושירות ישרים של
ג'נרל מהנדסים בע"מ
נציגים בלנדיים חשונת 1951

אולמי תצוגה:
תל-אביב, רח' אחד העם 11, טל. 53143
ירושלים, רח' הנל 24, טל. 227381

השיגו את המוצרים המפורסמים: איזור תל-אביב והמרכז: סלון אלנבי 113, רח' אלנבי 113, ת"א. מ.ש.י., רח' בוריהודה 3, ת"א. סלון להים, אבן גבירול 20, ת"א. מ. פרידמן, רח' גורדון 39, ת"א. שיטה בע"מ, רח' הגליל 1, ת"א. חשפיל שירני, החשמונאים 105, ת"א. כל בו לששיק, רח' בלפור 33, בת-ים. סלון סאר, רוטשילד 32, בת-ים. כל אלקטריק, סוקולוב 75, חולון. אמדו, רח' סוקולוב 65, חולון. לב, שד' ירושלים, 24, יפו. הרצל ברוק, רח' רוזאל 11, יפו. סלון שביש, רח' כצנלסון 145, גבעתיים. סלון שביש, רח' ביאליק 30, ר"ג. סנסור, רח' ויבוטינסקי 91, רמת-גן. סלון בן עמי, רח' חובבי ציון 29, פתח-תקוה. הגל ה"20, רח' ההגנה 16, פתח-תקוה. וייס, רבי עקיבא 33, בני-ברק. סלון הכרזי, ירושלים 12, בני-ברק. סלון אייזיק, הרצל 73, רמלה. ברנפלד, רח' רוטשילד 39, ראש-לצ. פינקלשטיין, רח' וייצמן 27, סכנינות. גרינס אלקטרוניקס, הרצל 171, רחובות. החשמל כ"ן, מרכז מסחרי ד', תנ"ת 24, אשדוד. סנסור, רח' סוקולוב 70, רמת-השרון. סלון אפי, רח' אחוזה 100, רעננה. רן אלקטרוניקה, ברוכוב 5, רעננה. שטראוס אמרהם, רח' סוקולוב 18, הרצליה. הגל ה"20, סוקולוב 11, הרצליה. ריוו T.V., סוקולוב 53, הרצליה. סלון צמיר, שד' בנימין 18, נתניה. סלון קספ, רח' הרצל 30, נתניה. טשבי רבקה, רח' שכאל הנציב 12, נתניה. השללית הרב"ט סבואל 66, חדרה. איזור חיפה והצפון: פרטליו-חשמל, רח' הנביאים 25, חיפה. עמית, שד' הנשיא 124, חיפה. פינת האושר, רח' ירושלים 5, עפולה. פנינת לל, לויט העצמאות, סכנית. פנוני פישארה וויסל, רח' פאולוס השישי 56, נצרת. ירושלים: סכסיאני, רח. סלח א-דין. סיגמנט בע"מ, יפו 68, אחים לוי, רח'...

צל"ש

הראי המחריר

לכתבהטלוויזיה רפיק חלבי, על הקטע בהשבוע, יומן אירועים, שבו תיאר את מצבם של הפועלים הערביים הכלליים...

כתב חלבי התלמידים זיעזעו

אורים המזעזעים ביותר מדרום-אפריקה; את היחס הבזוי של המעבידיהמנצל; את הגישה הקולוניאלית של תלמידיהתיכון...

זה היה השימוש במכשיר הטלוויזיוני במיטבו, כדי להכריח את הציבור לראות את האמת שבה הוא חי ואולי להביאו להתמודדות עם השלכותיה המוסריות.

מאחרי המסך

מרגלית מנהל הטלוויזיה

שמעות עקשניות טוענות כי כתב הארץ ומי שהיה מגיש עלי כותרת, דן מרגלית, ימונה בחודש אוגוסט הקרוב...

אחרי "תרגיל ירון לונדון" שערך צוקרמן לוועדהמנהל, נראה כי ראש הממשלה, מנחם בגין, לא יסכים כי הוא ימשיך לכהן כמנהלהטלוויזיה, למרות

התמיכה של שריהאוצר שמחה ארלוך בצוקרמן. גם צוקרמן יודע זאת, אולם לי מקורביו הוא הבטיח "מאבק קשה" מובן שצוקרמן עדיין ממתין לראות איך הוא יסתדר עם המנכ"ל החדש של הרשות, יוסף ("טומי") לפיד.

גם המחוייבים לא רוצים

אחד הנושאים המכאיבים ביותר בטל"וויזיה הוא נושא הביזבוז. הביזבוז ממש זועק לעיניים בנושאי התפאורה. מחלקת התפאורה של הטלוויזיה אינה משתמשת בשימוש חוזר בתפאורה. טענה, שהיא האומרים כי הצדק עימה, שאי אפשר מהבחינה האמנותית, להשתמש באותה תפאורה בשתי תוכניות. אולם התפאורנים גם אינם משתמשים בשימוש חוזר בחומרי התפאורה, בעיקר לא בעצים

מפיקה קפלנסקי אלכסנדר זייד הסודי

כל מה שידוע על התוכנית הוא שהיא תעסוק, בין היתר, באלכסנדר זייד, וכי מפיקים אותה נעמי קפלנסקי ויוסי גודארד.

אפלייה גזעית בטלוויזיה?

בישיבה האחרונה של מליאת רשות השידור קם הממונה על ועדתהכספים של המליאה, מאיר שיטרית, ראש הוועדה המקומית יבנה, וטען נגד אפלייה עדתית הקיימת ברשות השידור. לדעת שיטרית אין ברשות די עובדים עיתוני איים מקרב בני עדותהמיזרח.

יושב ראש הרשות, הפרופסור ראובן ירון, הפסיק את שיטרית באמצע דבריו והכחישם. "אני נזכר בשלושה עיתונאים בכירים ברשות שהם מבני עדותהמיזרח," אמר ירון, "ויקטור ניסן, אלי נחמיאס וניסים משעל." מובן שהיושב ראש התכוון לויקטור נחמיאס, אלי ניסן וניסים משעל, לעזרתו של שיטרית בא משה רקנאטי, חבר המליאה ואחד ה"אחים השולטים בבנק דיסקונט, הוא שאל את ירון: "אתה גם נזכר בשלושה אשכנזים מקרב עובדי הרשות?"

ויכוח מאותו הסוג, אך במהדורה מוקדמת, היה בישיבת מחלקתהחדשות. עובד המחלקה משה שלונסקי התמרמר על כך ששידור דברים בלתיחשובים, שאותם אמר, לדעתו, ראשהממשלה מנחם בגין על יהדות סוריה. למחרת התבטאויותיו של משה דיין על אש"ף, נאם בגין בכ"ס החלוקה היהודים המשוחררים, ומחר לקתהחדשות חשבה כי בגין יגיב שם על דיבריו דיין, ולכן שלחה נידתשידור. אחריכך התברר כי נאמו של בגין היה רגיל, וכדי להצדיק את שליחת הניידת, שידרו קטע מדבריו על יהדות סוריה. מנהל מחלקת החדשות, חיים יבין, התרגז על ביקורתו של שלונסקי, ואמר לו: "אתה כבר טעם שנייה מדבר נגד זה שאנחנו משרים דברים על יהדות סוריה." לעזרתו של שלונסקי נחלץ הכתב ויקטור נחמיאס, שאמר: "כנציג העדה הספרדית אני מוכרח לאמר שהשיקול ה"עיתונאי של שלונסקי הוא השיקול ה"נכון."

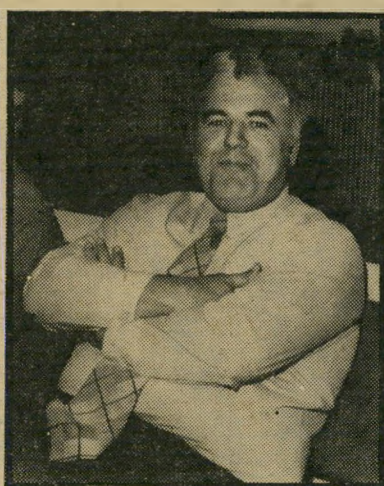
הכתב סולק

במשך שלושת החודשים האחרונים שלח כתבהטלוויזיה בתליאביב, רמי גובר" לייק, כתבות רבות, והכל ניבאו לכתב המתחיל הצלחה. הכל היה בסדר, עד ש התברר כי גוברניק אינו מקבל שכר עבור כתבותיו. מנהל מחלקתהחדשות, חיים יבין, הבטיח לגוברניק כי ידאג לכך שיקבל שכר (העולם הזה 2159), אולם הנהלת הרשות טענה כי גוברניק עובד מחוץ לתקן, וכי בכל מה שנוגע לה, אין הוא עובד כלל.

כאשר איים גוברניק להגיש מישפט על הלנת שכר, קיבלה לפתע מחלקת החדשות הודעה כי אסור לה להעסיק אותו. ליבין לא היתה ברירה, והוא נכנע. ביני תיים הודיע לגוברניק כי "אתה נמצא בחופשה ללא תשלום." בינתיים הועלתה בעיית גוברניק בוועד המנהל של רשות השידור.

ראש-מועצה שיטרית

כתב נחמיאס

האם יש אפלייה?

הם, אולם עתה התמלאו גם מחסניהם, והם הפסיקו לקחת אותה מהטלוויזיה, כך שהמחסנים ממלאים שוב.

תוכנית סודית

במחלקת התוכניות מכינים עתה תוכנית מיוחדת במינה, אשר פרטיה נשמרים בינתיים בסוד.

לאן ילכו המיליונים

קנים הקיימים של הרדיו, וסכום של 140 אלף דולר להשלמת אולפנים קיימים. חלוקת 5 מיליוני הדולרים של הטל"וויזיה היא: 2 מיליון ו-800 אלף דולרים להחלפת ציוד במיתקנים הקיימים של הטלוויזיה. 1.7 מיליון דולר לאולפן-הטל"וויזיה החדש ברמות, אם יקום, וחצי מיליון דולר להשלמת מערך ציוד-ציולום אלקטרוני.

אם נכנסים לפירוט של הרכישות של הטלוויזיה, נדמה, לפחות על פני השטח, שאם אומנם ינוצל תקציב ארלוך, כפי שהוא מכונה בבניין הטלוויזיה, על פי החלוקה, ויצליחו להתגבר על כל הקשיים האחרים, תהיה הטלוויזיה הישראלית סוף-סוף טלוויזיה מודרנית. יירכשו 15 מצלמות חדשות, יירכש ציוד תאורה מתוחכם, יירכשו שתי מצלמות ויטריאר, שני מכשירי-טלסיני חדשים, שולחן וידיאו חדש, שולחן חדש לפיקוח קול. למרות התוכנית שהופקה בחוברת מהיר דרת, מפקקים ראשי הטלוויזיה, אם אומנם תצליח רשות השידור לבצע אותה, מפני שלדעתם התוכנית אינה מציאיתית, וה"חישובים שבה אינם נכונים.

תירכש חוליית מיקרוגל, שתחבר את רמות עם המיבנה הישן של הטלוויזיה, ויירכשו פריטי-ציוד קטנים בסכום של 150 אלף דולר.

שר אוצר ארלוך מתנה מגרמניה

יונים לרכישות עבור הטלוויזיה. 880 אלף דולר בסעיף הרדיו מוקדשים לאולפנים במרכז החדש העומד לקום ברמות, אם אומנם תאושר תוכניתהבינוי שעליה חלם המנכ"ל היוצא של הרשות, יצחק ליבני. 980 אלף דולר עבור החלפת ציוד במית

בית-האופנה האיטלקי אלביני מציג בגדי-גוף שחור, שעליו חצאית בעלת שסע עמוק מלפנים. הבגד חושף; זה יהיה קו-האופנה.

בית-האופנה הלונדוני של אדריאן קרטמל מציג בגדי-גוף לבן, כשמעליו לובשת הדוגמנית בלייזר שחור וחצאית שקופה לגמרי. בצבע ורודי-בגדי-הגוף — בשמו המיקצועי „מיו“ — אופנתי הקיץ.

בית-האופנה של ג'יאנפרנקו פירה מציג (משמאל) בגדי-גוף בצבע לבן, כשמעליו חצאית רחבה בצבע כחול חזק. לידו (מימין) בגד גוף בצבע כחול-מלחיס, כשמעליו נלבשת שימלה בצבע התואם.

להוות מוקד-משיכה לעיניים רבות. אם אינך אוהבת את הקשר לריקוד, הבה נקרא לזה בגדי-גוף. אפשר ללבוש אותו גם באירוע אלגנטי עם חצאית סאטן או חצאית מעור רך ומבריק, כצו האופנה האחרונה. החצאית צרה, בעלת שסע עמוק, היכול לבוא מלפנים או מאחור, ואפילו בצידה של החצאית. אם ברצונך להתהדר באווירה אלגנטית לחלוטין, ליבשי גם ז'קט בצורת בלייזר, או ז'קט קצר מבד מבריק, כמו לורקס, או מבד שאליו מוצמדים פאייטינג מבריקים וציבעוניים. את לא צריכה להרגיש לא נוח בגלל אותו שסע שבחצאית. הגישה כיום אומרת שאם הטבע חנן אותך בגוף יפה, מן הראוי שגם הסובבים אותך ייהנו ממראהו. אני יכולה לגלות לכם שבגדי-הגוף אינו בבחינת חידוש לדוגמניות. מאז ומתמיד אנו נוהגות ללבוש את הבגד הזה כבסיס לכל בגד שאותו אנו מציגות. ייתכן מאד שאחד היצרנים הציץ פעם לחדר הדוגמניות, ראה את הבגד הזה ואמר: אם זה טוב להן, למה שזה לא יהיה טוב לכלל הנשים? אמר והציף את חנויות האופנה באירופה בבגדי-הגוף. ראו זאת מרכזי-האופנה האחד-ריים ברחבי-העולם, וגם הם אימצו זאת לעצמם. משני בגדי-הגוף, בצבעים שונים, את יכולה להרכיב לעצמך מערכת עשירה של לבוש אופנתי, כמובן, בתוספת אביזרים אופנתיים וחדשים, כמו חגורות עבות, חצאיות שקופות ומרחפות מעל לבגד, גרבי טייץ לבנות, עם דוגמות שונות עליהן, וכמובן גרבייה-רשת השחורים, הפופולריים, פרחים וסיכות מצועצעות בצורות שונות — כל אלה תורמים למראה האופנתי. אז ליבשי את בגדי-הריקוד, וצאי במחול הר-אופנתי.

בית-האופנה של האנריקה מסאיי מציג את המראה הספורטיבי. בגדי-גוף לבן ועליו שורטס לבנים (משמאל). תמיון: בגדי-גוף של אדריאן קרטמל, כשמעליו חצאית צרה בעלת שסע.

אנחנו לבשנו

את זה מזמן -

עכשיו גם אתן

תלבשנה

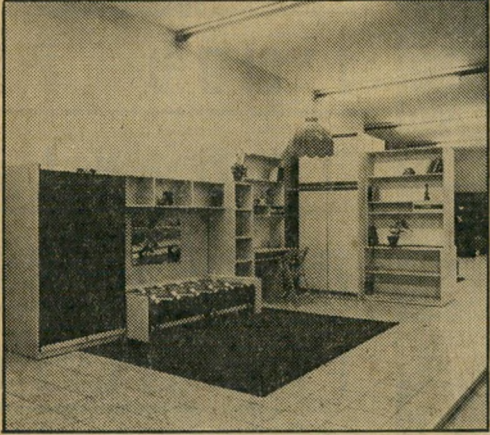
את זה!

בואו נשתעשע במישחק הבא: אני אתן לכם את תיאורו של הנעלם, ואתם, בעייניים עצומות, תצטרכו לזהות את עיסוקי-מוכנים?

נא לכסות את העיניים, יפה, ועכשיו: הנעלמת לובשת בגדי-ריקוד. מה אתם אומרים? רקדנית! נכון, איך הצלחתם לפתור כל כך מהר? כל הכבוד! כך זה היה מסתיים בעבר, אך היום החידוש האופנתי, הכובש בסערה את אי-רוסה והמאיים גם עלינו, הוא בגדי-הריקוד, או בשמו המיקצועי „מיו“. הרחק מחוץ לבימת-הריקוד, יותר ויותר נשים לובשות את בגדי-הריקוד המפורסם, העשוי מלייקרה או מסטרץ'. ראוה כיצד ניתן להתלבש בכגד זה. בצבע הלבן את יכולה להעניק לעצמך מראה ספורטיבי: בגדי-ריקוד בצבע לבן, כשמעליו מיכנסי שורטס מתאימים. ואם עור גופך שחום, מן השמש או מן הטבע, יש לך כל הסיכויים

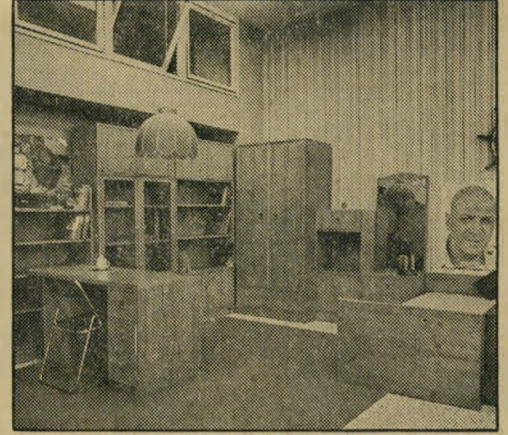
הקומה הרביעית

הקומה הצעירה של בית מרס

בקומה הרביעית של מרס יש יופי של רהיטים לילדים ולנוער דגמים יפיפיים בצבעים משגעים, עשרות חדרי נוער מוצגים בשלמותם על כל אביזריהם יוצרים לילדיכם חדר חלומי ממש. מרס מציעה לכם את מיטב תוצרת אירופה בעיצוב מושלם ובנוחות מכסימלית. ילדיכם ירגישו כמו דג במים, בחדרי הילדים המקסימים של מרס.

- מחירים סבירים
- גימור מושלם ומפואר
- מבחר סגנונות וצבעים מרהיבים

**מרכז חדרי נוער
אירופיים
הגדול בישראל
בקומה הרביעית
בבית מרס**

תל-אביב, הרצל 158.

- 10,000 מ"ר
- 4 קומות • מוסיקת רקע
- מדרגות נעות
- חניה בשפע
- הספקה מיידית
- פתוח רצוף
- מ-8⁰⁰ בבוקר עד 7⁰⁰ בערב

1979
המזכר הנבחר

נוער

מרס

חדרי

בבית

**בילדותו גר
בעגלה. אחר
כך גר על
עץ. עכשיו
הוא פתר
את בעיית
הדיור שלו
בדרך מקורית**

ביתו של איציק

שהחלו רוחות החורף מציקות. המישפחה נדדה ממקום למקום, עד שלבסוף שלש האב למיבנה נטוש. כשגילה זאת בעל המיבנה, והגיש תלונה למישטרה, גורשו האב והילדים שוב לעגלה.

האב הגיע אל השופטת הדסה בן עתו, שהיתה או שופטת-שלום. היא הביעה את התמרמרותה על שבשנת 1961 יש עדיין מצב שבו אב וילדיו מתגוללים בחוצות, מחוסר דיור מתאים. היא אמרה כי זהו אחד המיקרים שבהם רוצה המישפט לעזר, אך קצרה ידו מלעשות זאת. לכן קנסה את האב, על הסגת גבול פלילית, בסכום סימלי של לירה אחת ושלחה אותו בצירוף המלצות, אל המוסדות המתאימים, כדי שישגו לו דירה. ואומנם, לאחר זמן קיבל האב צריפון קטן, שלידו מקום לסוס, ושם הוא מתגורר עד עצם היום הזה.

כאשר גדל איציק וחיפש פינה משלו,

איציק הוא דור שני למצוקת-דיור, אך הוא פתר את בעייתו במו ידיו, בדרך מקורית.

הוריו של איציק התגרשו כשהיה בן 4. הוא ואחותו נשארו עם האב. זה היה בשל-הי 1961. דירת בני הוגג נשארה בידי האם. האב נותר כשעגלה וסוס בידו, מהם התפרנס כעגלון.

אביו של איציק הוא טיפוס. גבר חסון ונאה, כבן 70. שפמו האדיר הקנה לו את הכינוי ססאלין. הוא יליד רומניה, ששירת שש שנים בצבא האדום, בעת מילחמת העולם השנייה. אחר-כך עלה לישראל דרך קפריסין.

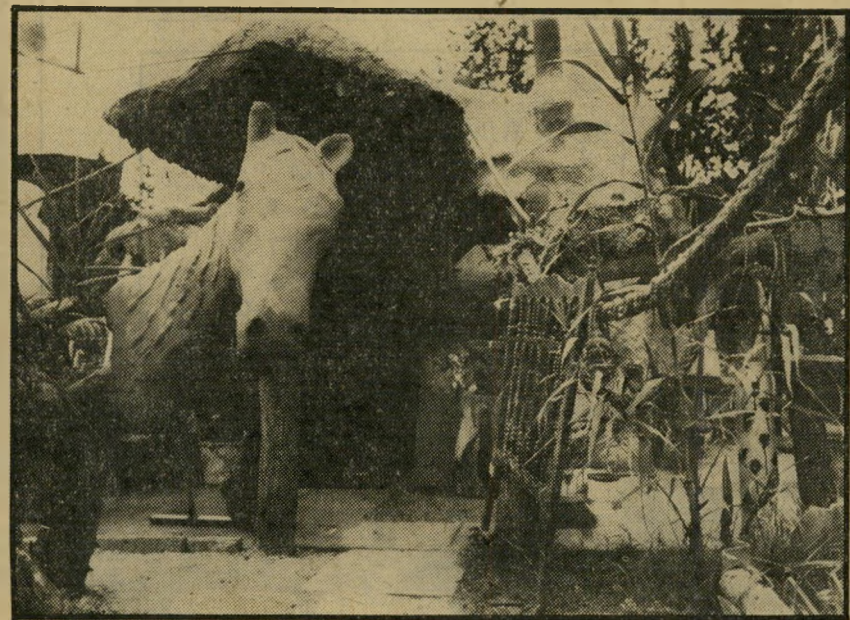
עגלה

וסוס

כאשר נותר ללא דירה, בחברת ילדיו הקטנים, היה ישן עימם בעגלה. עד

התחילה והמשך בראשית דרכו לעצמאות היה איציק ישן על מדרון שהניח על ענפיו של עץ בחצר. הרוחות והגשמים גירשו אותו משם בחורף, והוא נאלץ לחשוב על פתרונות רציניים יותר לדיור.

הכניסה לארמון האבת החיים של איציק ניכרת מייד בכניסה לביתו. ראש הסוס, חברו מילדותו, פוסל על ידו בכישרון רב. על הגג ארובת התנור המספק חום ואווירה לביקתה הטובלת ביוק.

במדינה

מישפט

אל תשלם כל מחיר!

צריך להתעקש:

אפשר להכות

את האינפלציה

אחת הסיסמות המופנות אל הציבור עליידי מנג'ון ההסברה של הממשלה, אר מרה שלא למהר לשלוח את הארנק, לא לשלם כל מחיר, וכך להכות את האינפלציה.

סיסמה זו הופנתה עליידי עורכי הדין משה זינגל נגד יוצריה.

לקוחותיו של זינגל, בני מישפחה אהר רוני מהרצליה, מכרו את חווילתם בהר צליה בסוף שנת 1977 בסכום של 600 אלף ל"י.

מאחר שחוק מסי שבח פטר ממס דירת יחיד, הנמכרת בסכום שעד 750 אלף ל"י (היום מיליון ורבע ל"י), היו המוכרים בטוחים כי לא יהיה עליהם לשלם מס שבה.

אולם מנהל מסי שבח הפתיע אותם. זמ כיוון שבחוק זה, כמו בהרבה חוקים, יש מילכוד, חילק את כסום המכירה לשניים. 400 אלף ל"י הכיר כתשלום עבור הבית, ואותם פטר ממס. את יתרת 200 אלף הל"י ראה כתשלום עבור אפשרויות בנייה קיימות וצפויות, וסכום זה חייב במס שבה. ההכרעה. אהרוני שילם את הנדרש, 42,960 ל"י, אולם הגיש השגה למנהל המס. משנדחתה השגתו, הגיש ערר על כך לוועדת ערר לפי חוק מסי שבח, בראי שותו של השופט שלמה לובנברג, בבית המישפט המחוזי בתל-אביב.

כאן הפתיע זינגל את הוועדה, כאשר טען, בין היתר, שהחלטה בלתי-מנומקת של מנהל מסי שבח בעניין זה היא בטלה מעיקרה, משום שסעיף 87 לחוק אומר כי המנהל "ישיב למשיג את החלטתו המנומקת בכתב".

בית-המשפט אהד את טענתו זו, אך התחשב בתשובתה של לאה תוסי-כהן, נציגת מנהל מסי שבח, שטענה כי חובת ההנמקה אינה כה חריפה, שהעדר הנמקה יפסול את ההחלטה מעיקרה, וכך כתב: "הוועדה אינה מחליטה עקרונית אם החלטה בהשגה שאין בה טעם, המקשר את החוק לנושא. היא החליטה חסרת תוקף, כך שהנישום יזכה בערר מכל וכל. אך היא מפנה את תשומת-לב המפקחים והמרכזים לתת נימוקים להחלטתם".

המישפט נדחה עד למתן נימוקי המנהל. ביום האחרון של 1978 הביא המנהל את נימוקיו, ואז החליטו הצדדים לסיים את הדיון בשורה: 100 אלף ל"י יוכרו כפטר רות ממס, ויוחזר המס עליהן לנישום, והמחיצת השניה תישאר בעינה.

התקין. כאן הפתיע שוב זינגל, כאי שר טען כי סכום המס, ששולם זמן רב קודם לכן, ואשר יוחזר למשלם, חייב להיות צמוד ולשאת ריבית, ומכיוון שהי מדד לחודש דצמבר בלבד עלה ב-6%, יהיו הפרשי הצמדה משמעותיים בהחלט. בית-המשפט אהד גם את בקשתו זו, אולם לא מצא אפשרות בחוק לפסוק כך, ואמר: "חוק מסי שבח אינו נותן מקום בחסר או ביתר המס, דוגמת מסי-הכנסה. אם היה הדבר הווה היינו מצווים על תוספת הפרשי הצמדה על המס שלא הומר בערבות בנקאית".

אך כמה שעות בלבד לאחר מתן פסקי הדין, שתי דקות אחרי חצות הלילה, נכנס לתוקפו חוק חדש, ששינה את המצב המישפטי.

חוק פסיקת ריבית (תיקון מיספר 3), תשל"ט-1978, מאפשר לקבוע ריבית והפי רשימה צמדה במיקרה כזה.

העירעור. למזלו של אהרוני, לא הוזר דרוה המדינה להחזיר לו את סכום-הכסף שחייב אותה בית-המשפט להחזיר, תחת זאת פנתה וביקשה כי יסכים להגשת בקשה חדשה לשינוי ההחלטה המקורית, מכיוון שאין היא מסוגלת לפעול לפיה, ובקשה זו הוגשה לבית-המשפט ב-22 בינואר השנה.

משפתח האוצר את הפתח, התפרץ זינגל פנימה, הגיש עירעור לבית-המשפט היליון, ביקש ממנו לפסוק למרשו הפרשי הצמדה וריבית, היכולים להגיע לסכום הגבוה יותר מסכום המס המקורי, ששולם במיקרה זה. הנימוק: הגשת הבקשה החדשה (המשך בעמוד 56)

מונה ליזה

היא חברתו לחדר של איציק, חברו השני הוא "ביג", חזיר היס היושב על כתיפו באהבה רבה. גיטרה משלימה את האווירה המיוחדת של הביקתה שבנה לו איציק במו ידיו, כדי לפנות את בעיית הדירור שלו.

צמח נדיר הנקרא וולטשה, מעליו הריי חניים מכינים תה שטעמו משכר.

בתוך הביקתה בנה איציק אח שצורתו כצורת פה פעור של מפלצת. גורי העץ הבורעים בו מפיצים לא רק אלא גם אור נעים בסביבה. על הקיר תלויה תמונתה של המנהליזה ולידה גיטרה. על הדלת צייר איציק יפהפיה ספרדיה שחורת-עיניים.

את בעיית הרחצה פתר איציק בדרך מקורית. בגינה, בין עצי הבונה, הציב אמבטיה. כאשר הוא רוצה להתרחץ הוא ממלא אותה במים חמים וטובל בה, תחת כיפת השמיים.

אביו של איציק מכונה "סטארין", כך, על שום שפמו גדל חמירות ושערו הלבן. מחייך אל המצלמה.

נחלק באותם קשים שהיו בעבר מנת חלקו של אביו. בתחילה היה מוציא מזון, מניח אותו בין ענפיו של העץ שבחצר וכך היה מבלה את לילותיו. אולם הגשם גר שו משם.

מכיוון שאיציק הוא בחור חסון, שידיו מיובלות מעבודה קשה, קם יום אחד ופיי נה את כל הגרוטאות והליכלוך שהצטברו במשך שנים על מיגרש ריק, סמוך לצריי פו של האב, ושם הקים לו צריפון קטן משלו. היה זה מיבנה רעוע, עשוי קרשים ולבידים.

לא הרחק מאיציק, באותה השכונה, התי גורר ניסים, אותו בחור תמוהני המקדיש את חייו לנסיעות סביב העולם ולבנין מיבנים מזורים. זהו אותו ניסים שבנה את הדינוזאור על שפת-הים, בחוף סידני עלי (העולם הזה 2160).

ביגי

ובוקי

ניסים מכינה מאיציק, כבעשר שנים. איציק סלד ממנו, כי זכר לו חטאי-עור

העד

אינו כליכך נורא, בשתי שינוי העשויים מרטיטי ראי שבור הוא צופה על הסביבה.

השומר

על הכניסה לבית הוא קוף רב מידות שגם אותו פיסל איציק. הילדים אוהבים אותו.

מבעד לפרחי הגינה, בין עצי הבונות, נראה המיבנה כתיפאורה לסרט אכזוטי. על הגג מתנוססת ארובה ולידה ראשו המקרין של שד קדמון. בפתח המיבנה ניצבת קופה גדולה וחייכנית, שגם אותה יצר איציק במו ידיו. לידה ניבט ראש של סוס, גם הוא מעשה ידיו של איציק להתפאר.

פרצוף מוזר ומפחיד מקשט קיר אחד, ובפיו זוג שיניים חדות, עשויות משברי ראי שהתנפק. ליד המיבנה ניצבת נדנדה, מגגון הרעפים הקטן משתלשל וילון של קני במבוק שיוצר מרפסת נאה.

איציק גאה מאד בביתו הקטן. הוא שמח לארח בין כתליו את ידידיו הרבים. ובאמת הבית המוזר מלא תמיד בידידים, במבקי רים ובילדיהם, הילדים מוזמנים לשחק עם "ביגי", חזיר היס הקטן שאיציק הצילו מידו של ילד שהתעלל בו.

לאיציק היה פעם כלב שחור, שאותו אהב מאד, בשם "בוקי". אולם הוא נדרס למוות בשנה שעברה ואיציק, שלא התנחם, בנה לו קבר ליד הבית והטביע עליו את שמו של הכלב ואת תאריך פטירתו.

ספרדיה

שחורת-עיניים

כברו שני איציק, אבי שמה מאד כאשר נשלמה בניית הביקתה, והפתיע את בעליה במגילוח המכריזוה כי עקב שיר פור פני המיבנה, עם הקמת הביקתה, מברך אותו ראש העיר ומעניק לו פרס-נובל לדירור. המגילה מוצמדת עד היום למשקוף הדלת.

בחצר, בין יתר הצמחים, מגדל איציק

במדינה

טוב לסרט. זה דורש הרבה אינטליגנציה וחושבים מחודדים. זה דבר חדש לגמרי בשבילי, ודי מדהים. אני יוצרת קשר עם אנשים בעלי עמדה וממון, אנשים שלא מוכנים להיפגש עם כל אחד. קובעים לי רבע שעה לשיחה ואני מוצאת את עצמי יושבת איתם שעות. אני רואה את זה בהצלחה אישית שלי, שאני היא זו הניצלת לבסוף, בגלל עיסוקים אחרים, לסיים את השיחה. זה פשוט הולך לי ואני נהנית מכל רגע.

אני מכינה סרט ראשון. ערב מביים

(המשך מעמוד 55)
דשה, אחרי כניסתו לתוקף של תיקון החוק, משאירה את ההליכים פתוחים, ומר שלא נגמר הדיון, יש מקום להשתמש בתיקון, ולפסוק למרשו גם ריבית גם הפרשי-הצמדה.

שנאמר: „אל תשלם כל מחיר, אפשר להכות את האינפלציה!“

נשים

סוד התשוקות

במאי-תסריטן שמאמין בנשים, ואשה שמאמינה כמחה - מפיקים סרט חדש

יש כאלו הזוכרים את טמירה ירדני כזמרת. את הקאריירה שלה החלה בלהקת פיקודי-מרכז, שם הכירה את בעלה דודו ירדני. כשהשתחררו מהצבא הופיעו הי שניים בערב משותף בשם חתום בנשיקה, שוכה בהצלחה. הם החליטו לכוון, להפיק ולהריץ אותו בעצמם. טמירה החלה למכור את ההצגות וכשראתה שהולך לה, הפיקה עוד הצגה, וכך, כאילו מאילו, נולד מישרד להפקת הצגות.

בגיל 23 מצאה עצמה טמירה ירדני מפיקת הצגות ואירועים גדולים. הבעל, דודו, עזב את הנושא המינהלי-אירגוני ועבר לביום ולעריכה של הצגות, בעוד שטמירה עברה לנהל את מישרד ההפקה הנקרא טדי, ראשי-התיבות של טמירה דודו ירדני. כיום, בגיל 30, היא חולשת על צוות של חמישה אנשי מינהלה ועל להקה בת 35 שחקנים.

התיאטרון עוסק עתה בהעלאת הצגות לילדים, שכן לדבריה, „עד היום לא מצאתי חומר שנראה לי אישית מתאים“. לעומת זאת מצאה טמירה את תסריטו של הבמאי נדב ליותן, תשוקות, מתאים להפקה. והנה,

מפיקה ירדני שני ילדים, חמש הצגות

ירדני במישרדה, עם פקידיה זמרת בגיל 20, סרט בגיל 30

למרות שמעולם לא עסקה בהפקת סרטים, היא שקועה כרגע, רובה ככולה, בהפקת הסרט שצילומיו עתידים להתחיל בעוד חודשיים.

רעננה ונועות. בעוד שבארצות-הברית ובאירופה תופסות נשים צעירות מקום נכבד בהפקת סרטים, הרי שבשראל עדיין לא צצה אשה-מפיקה. טמירה תהיה הראשונה.

החוויה החדשה מפעירה אותה, והיא מספרת: עברו פה הרבה חסי-ריטים במישרד הזה ואף אחד לא נראה לי מתאים. כשנדב בא אלי עם התסריט חשבתי לעצמי שהרי אני די עמוסה, יש לי שני ילדים קטנים בבית, בני שנתיים ושנה, יש לי חמש הצגות על הראש, ואני עובדת כל יום משבע בבוקר עד ארבע אחר הצהריים ומעשר בלילה אל תוך הלילה. למה לי להוסיף לעצמי עוד עבודה? אך כשקראתי את התסריט של נדב - נדלקתי.

לראשונה סרט באורך מלא, ויש בזה התי רגשות. אני מרגישה שאני עושה את הסרט הזה. המפיק אומר תמיד את הי מילה האחרונה בכל הקשור בבחירת הי צוותים הטכניים, השחקנים וההחלטות הי פיננסיות, המפיק סוגר את המערכת ומרים את הפרוייקט.

אני אהבת את זה, אני נהנית לעשות עיסקה ולגמור אותה טוב, זה לא רק שניין של ריווח. יש בזה עוצמה, והעובדה שאני, טמירה ירדני, מסוגלת להרים עסק של מיליונים, כמו סרט, גורמת לי סיפוק אמיתי.

עד כאן בדמיה של טמירה.

נדב ליותן, כותב התסריט ובמאי הסרט, הוא דמות מוכרת. מאז ומתמיד אהב לעבוד עם נשים ובמשך תקופה ארוכה עבד עם הבמאית ליהי חנוך בהכנת סרטי טלוויזיה. אומר נדב: „אני מאמין בנשים, הן חיות ניות באופן בלתי-רגיל ויש להן כושר התמדה עצום. נשים שבהרו בעצמאות ובקאריירה צריכות להתגבר על קשיים רבים, וזה מוכיח שהן ביסודן בעלות יכר לת. יש להן חושים בריאים בתחום הי מיסחר ואין לי ספק כי טמירה היא האדם הנכון בשביל להפיק את הסרט שלי.“

„אני מכיר אותה עוד מתקופת הלימוד (המשך בעמוד 65)

פולטנה השמפו לשיער בעל הפעולה הכפולה

* שמפו לשיער רגיל או יבש - בריח דבש.
* שמפו מיוחד לשיער שמן.
* קרם-שמפו נגד קשקשת.

להשיג בבתי מרקחת ובתמרוקיות המובחרות.

FOLTENE

בי"ס לדוגמנים/יות

וטפוח החן והיופי

השופטים החליטו: שמנה היא יפה

בתחרות מלכת הנשים שמנות, מלאות ויפות, שנערכה אמש, זכתה מלי לוי - אשת המתחרות שלא זכתה: „אטביע יגוני בצלחה ספגטוני, בעיית השמנה היא יפה“

בהנהלת מירי זמיר ומוקה קריגר נ פ ת ח י ס :

* קורס לדוגמניות שמנות היחידי מסוגו בארץ שבוגריו הופיעו גם ב„עלי כותרת“.

* קורס לדוגמנים/יות רגיל

קורס דוגמנות לילדים

למסיימי הקורס - תעודת גמר מהודרת

723141

רח' סירקין 7, גבעתיים.

"שתי אלים"

איקט וזייר: ינקא

שידור חי

לוגל כספים

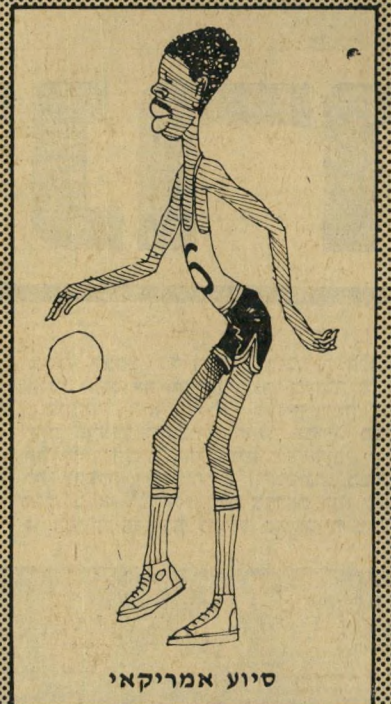
אי הבנה

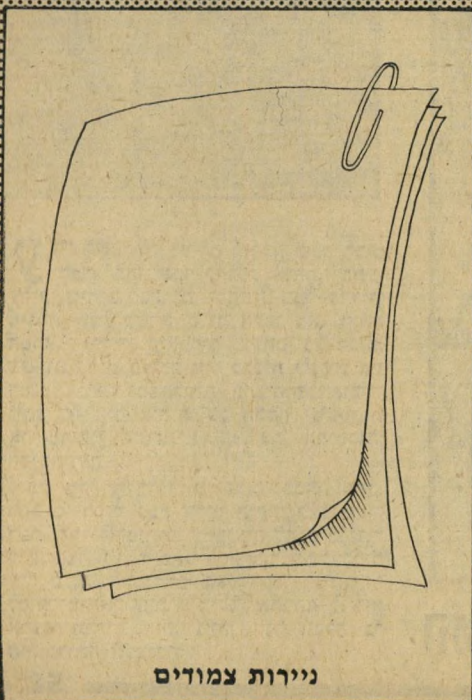
שחור לבן

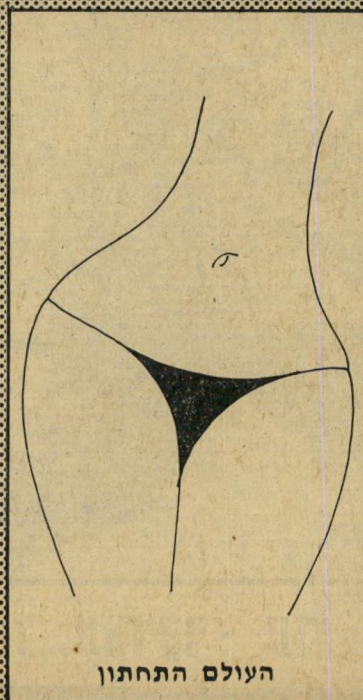
מועצה מקומית

סיוע אמריקאי

ניירות צמודים

העולם התחתון

פקידה בכירה

**17 שנה חלפו מאז
התאבדה פצצת
המין של שנות
ה'60 ועדיין אין
נותנים לה מנוח**

היא מתה בודדה ובלתי נאהבת, כך לפחות חשבה. ומאז עדיין לא ירד שמה מכותרות העיתונים. בינתיים קם דור חדש של דיסקו ושל חתיכות זרוקות שלא ידע את מרילין מונרו ואשר שמה לא מעורר בו דבר. אך עוד חיה משמשים הומר לכתיבה ולהצגה.

מחזה שאינו חדש בשם מרילין עומד לעלות על הבמה בשבועות הקרובים. כתב אותו עוד בשנת '67 מחזאי אמריקאי בשם סום אייאן, שמספר בפעם המי יודע כמה

מרילין ועדי בחוף

היו מונרו כולו

מוכנה לעבוד על המחזה שוב. זה חלומה הישן לגלם את מרילין מונרו במחזה זה. סוף־סוף היא הצליחה לעניין כמה אני שים ברעיון והעבודה החלה במרץ. מפני קה אותו חברת התקליטים ישראלית שזו לה ההפקה התיאטרלית הראשונה. מביים אותו במאי ישראלי בשם אברהם דנא שזה לו המחזה הראשון הגדול בתיאטרון מיסי

שאהוד מגור תירגם את המחזה לעברית, אך עם פרוץ מלחמת יום־הכיפורים הופר סקה העבודה. עדי לא ויתרה על הרעיון, אך עניינים אישיים מנעו ממנה להעלות אותו במשך כל אותן שנים. הזמרת הרתה וילדה בן, שרה במקומות שונים בארץ החל במחזות מוסיקליים וכלה במועדוני לילה ובתי־מלון. כיום היא מרגישה שהיא

עליה, על חיה ועל כישלונותיה. מחזה זה הוצג בשעתו באמריקה פעמיים. עדי קפלן, זמרת־שחקנית גילתה אותו בפעם הראשונה בשנת '71. היא קראה אותו והתאהבה בו ומאז ניסתה להעלות אותו בארץ. לראשונה ניסתה זאת עם במאי אמריקאי שהגיע ארצה בשם פיטר גולדפארב. הם התחילו לעבוד אחרי

עוד לא קמה בעולם כוכבת שכה רבים ידברו בה, ינסו לחקות אותה, יכתבו עליה שירים, ספרים ומחזות כמו מרילין מונרו. שבע־עשרה שנים חלפו מאז מותה הטראגי ועדיין היא חיה ברוחם של רבים. עשרות נשים בעולם עוד מנסות לחקות את דמותה, ועוד מצטלמות בתנוחות האופייניות לה ואף עולות על הבמה ומשחקות את מרילין הטראגית, הנוצצת, המיסכנה, המיסטרית.

כל מה שהיה יודע עליה כבר נכתב. החל בילדותה כבת בלתי חוקית לאם מטורפת, דרך אהבתיה ונישואיה לאנשים ידועים כמו ג'ון דימאגיו, כוכב כדור־בסיס של שנות החמישים באמריקה, נישואיה לסופר־מחזאי ארתור מילר, אהבתה לנשיא ארצות־הברית דאג, ג'והן קנדי וכלה ב־התאבדותה העצובה.

המקור והחיקוי: עדי קפלן ומרילין מונרו יושבות בפניה

שלוש פעמים מארילין: ניצה שאול, קארין דונסקי וגילת אנקורי מצטלמות בדמותה

לשני ילדים בני 20 ו-15, כאשר החליט לעזוב את הכל מאחוריו ולנסוע ללמוד תיאטרון בצרפת. עם סיום לימודיו חזר, אך לא לקיבוץ, אלא לתל-אביב. בעיר הכיר את השחקנית מרטין פרידמן. כיום הם מתגוררים יחד ועובדים ביחד על ההצגה. התלבושות תוכננו על-ידי שור למית קיסרי והתיפאורה על-ידי יפה פלד. שתיהן ידידות של עדי משכבר הימים. גם השיר שנכתב במיוחד עבור ההצגה חובר על-ידי ידידים — דפנה אילת ואלדד שרים. ההצגה מהווה אתגר אישי עבור כל אחד מהשתתפים בעשייתה. לשלושה תם: דגא, פרידמן וקפלן — זו עבודה ראשונה גדולה אחרי עבר עשיר במסעי קה ותיאטרון. ההצגה מכוננת לדור החדש שלא ידע את מרילין ואולי דרך מחזה זה יבינו קצת מי היתה. אלה שזוכרים אותה בוודאי יבואו לשמוע עליה שוב. מילות השיר שנכתב מרמזות משהו על דמותה: „נתנו לך שיער בלונדיני ושיפעת זהה, נתנו לך הרבה יותר ממה שבחווה, למה לך אור שמשי, יש לך אור של זרקורים, למה לך אהבה, את חלומם של הגברים.“

חלום

בהתגשמותו

מי שהשם מרילין אינו אומר לו הרבה, ימצא במחזה אפיוודות על אשה

ביטוי בעשרות התפקידים שמילאה בסרי טים ושהם נדרשה לגלם את הבלונדית המאפשת, המחפשת גבר עשיר שיממן ויממש את מישאלות-ליבה. על אף העובד דה שניחה בכישרון, מעולם לא שוכנעה בעצמה כי אמנם היא מסוגלת לגלם תפי קידים דרמאטיים. העובדה שכולם הפצו לראות בה פצצת-ימין דווקא, הפריעה לה והיתה אחת הסיבות לכך שהרגישה עצמה כה בודדה ובלתי נאהבת והביאה, בסופו של דבר, להתאבדותה.

בעשרות הספרים והמחזות שנכתבו אודותיה אחרי מותה הודגשו תמיד תכונותיה הפיסיות יותר מאשר כישרונה הרמאית. מי שמסתכל בתמונותיה הרבות והזהרות מתקשה היום להבין, איך בעצם הגיעה למעמד של חתולת-ימין. מעולם לא היתה רוה והתיכית, ורבים סבורים שאילו היתה מנסה להתפרסם בעולם הקולנוע בעשור הנוכחי, קרוב לוודאי שלא היתה מצליחה — נתונה הגופניים לא היו נחשבים כיום למושלמים. נטייתה להשמין בלטה מאד בתמונותיה הישנות, בעוד שי כיום דווקא גוף חטוב ורוה הוא שמצי ליח לעורר תשומת-לב רבה יותר. את התיסכול הזה בחייה מבליט איאן לאורך כל המחזה שלו.

העבודה על המחזה נעשת בהתלהבות רבה על-ידי הצוות. דגא בן ה-44, יליד אלכסנדריה שבמצרים, חי 22 שנה בקיבוץ שובל ועסק שם בתיאטרון. היה נשוי ואב

עדי ב. מארילין

חרי. משתפת בו שחקנית נוספת מלבד עדי בשם מרטין פרידמן, עולה מצרפת שזו לה עבודתה הראשונה בתיאטרון בארץ.

חלום

של הגברים

המחזה מציג שתי נשים. המגלמות לסירוגין את דמותה של מרילין והאנשים שסבבו אותה. הן מגלמות ביחד כ-12 דמויות. „המחזה למעשה הוא על אשה שנכשלה בחייה“, מצהיר הבמאי, דמותה של מרילין רק שזורה בו כדוגמה לאשה שלא הלך לה, שעברה היה בעוכריה, שלא היתה נאהבת מיום שנולדה, וכך חיה את כל 36 שנותיה עם ההרגשה שאיש בעצם לא רצה בה. כל הזוהר שאפף אותה, כל הקאריירה הזוהרת שלה היו כלפי חוץ בלבד, בזמן שבתוכה פנימה היא היתה ילדה קטנה וניפחדת שעניין התאבדותה היה רק שאלה של זמן.

במחזה, המורכב מהבזקים-לאחור בחייה של הכוכבת, בולט הליגלוג מצד המפייקים בתעשיית הסרטים כלפי השחקנית. בכל הזדמנות הם מזכירים לה איך הרימו אותה מאשפתות, איך יצרו אותה יש מאין, ואיך בנכוחם בלבד הפכה לפצצת מין. מרילין לקחה את דבריהם ברצינות ובשלב מאוחר-יחסית בקאריירה שלה נרשמה ללימודי מישחק אצל לי שטראסברג, מורה השחקנים הנודע בארצות-הברית. לי גילה כי במרילין טמון כישרון מישיח נדיר, שמעולם לא הצליח לבוא לידי

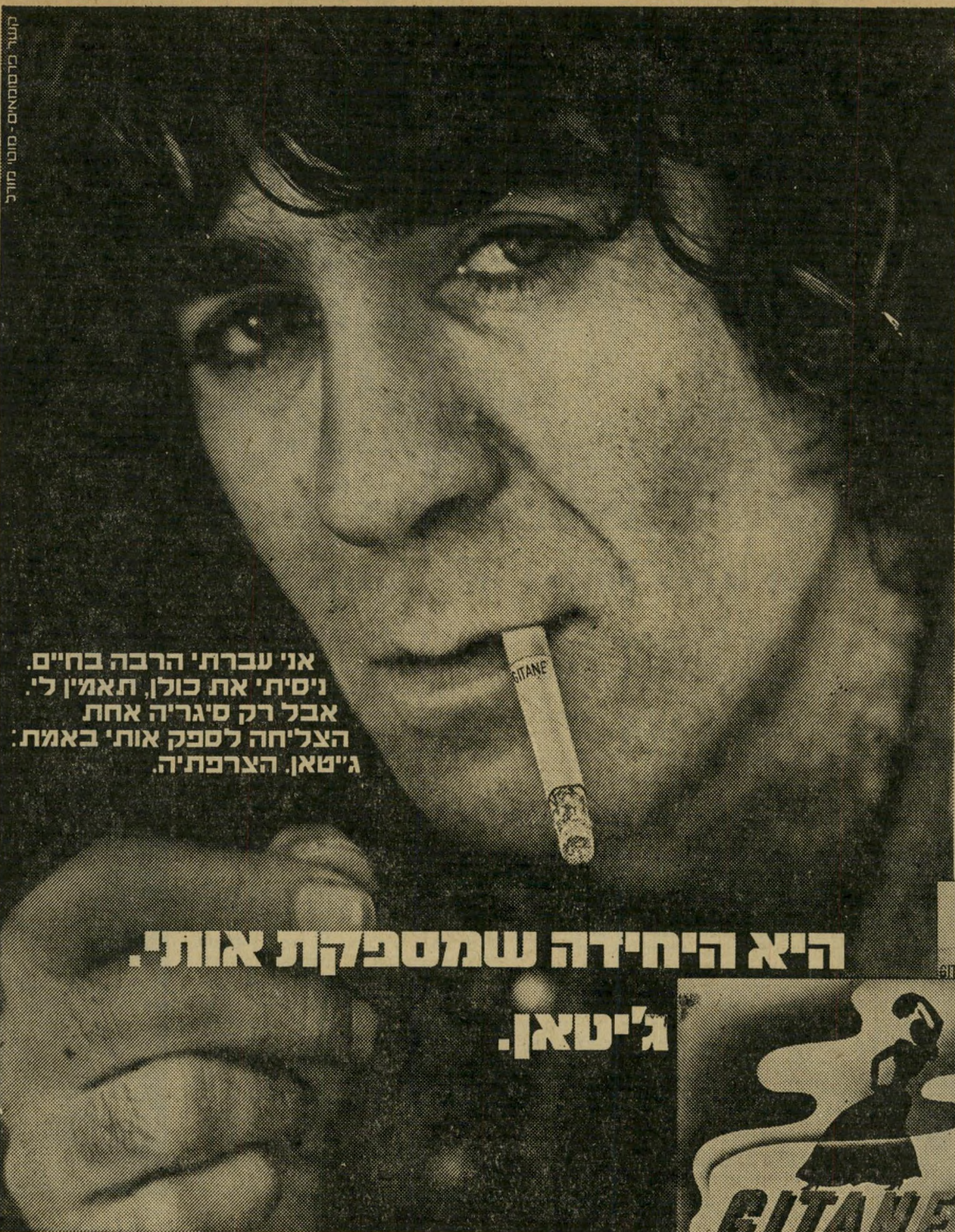
עדי מחקה פוזה של מארילינית טיפוסית

גילה ב. הנפילה

שכל חייה היו מאבק טראגי במימסד, במר לכת הזוהר והאופל של הוליווד, אהבות ניכזבות אחת אחרי השנייה וסוף עלוב. קורות חייה של הכוכבת האמריקאית היו כספר פתוח בכל עיתוני ארצות-הברית. גם אחרי מותה סופר על הבעל לשעבר שהמשיך לבקר את קיברה עם זרי פרחים בידי. ארתור מילר, בעלה האחרון כתב את המחזה לאחר הנפילה שהועלה לפני 13 שנה בתיאטרון הקאמרי, כשאת דמו תה גילמה גילה אלמגור. מחזה בשם ילדי קנדה גם הוא הועלה כאן לפני שנים כשאת דמות מרילין גילמה ליאורה ריבלין. הסר פר האמריקאי נורמן מיילר הוציא עליה ספר עם פרטים ביוגרפיים שעוררו מח לוקות רבות בקשר לדיוקו. שחקניות רבות ניסו מאז מותה ליצור לעצמן תדמית כשלה.

במחזה זה מוזכרים רגעים שבהם העלי בו אותה המפיקים בהוליווד כאשר חנקו את התפתחותה תוך שימת הדגש על צור רתה החיצונית, כאשר לא נתנו לה לבטא את כישרונה במישחק. היא היתה בידיהם כחומר ביד היוצר, הם לשו אותה ונתנו לה ציביון וזוהר, אך התעלמו מעולמה הפנימי, מרגישותה ומהצימאון הנוראי לאהבה שהיה לה. כאשר גילו קמטים ב פניה חדלו להתעניין בה. היא היתה כשה אובד בתוך מכונה ענקית שמייצרת כור כבים. דמויותיה כפרוצה, כנזירה, כילדה וכאשה חולפות במחזה.

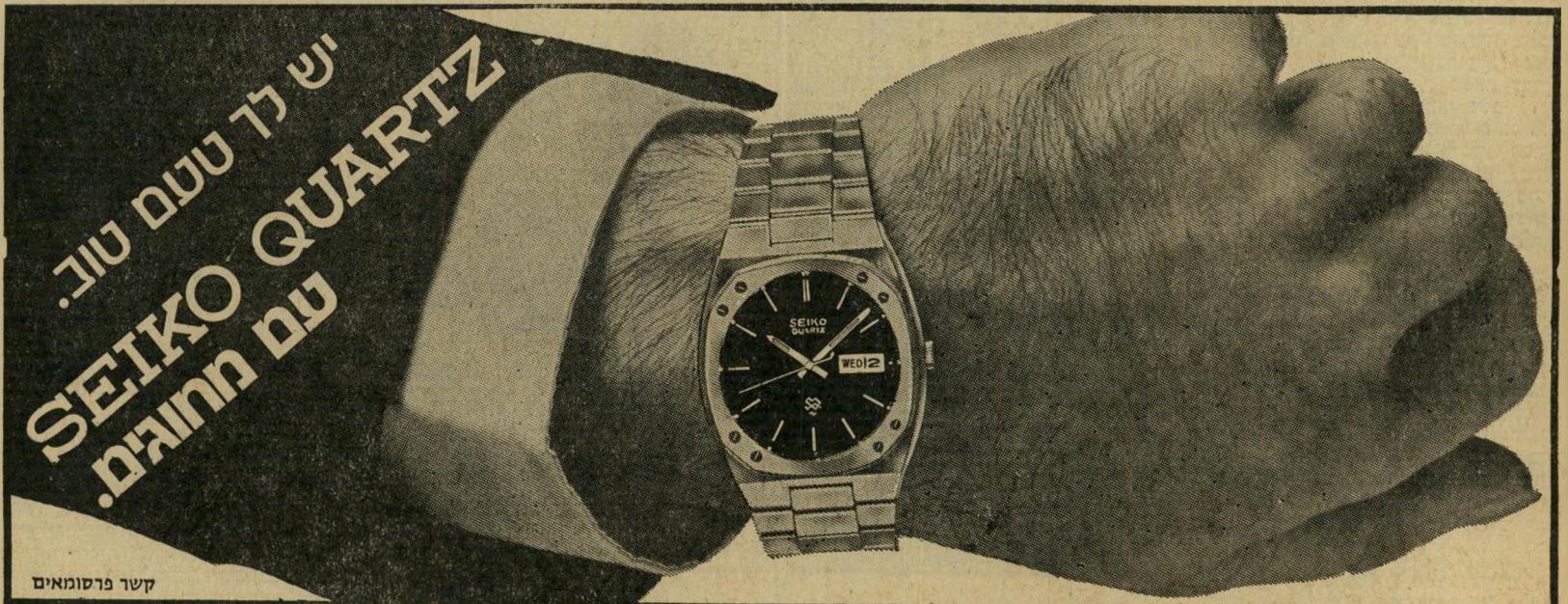
הפסטיבל סביב מרילין מוגרו עדיין לא נסתיים. המחזה יהיה שלב נוסף, אך עבור עדי קפלן הוא יהיה חלום בהתגשמותו. **תחיה אדר**

אני עברתי הרבה בחיים.
ניסיתי את כולן, תאמין לי.
אבל רק סיגריה אחת
הצליחה לספק אותי באמת.
גיטאן. הצרפתייה.

היא היחידה שמספקת אותי.

גיטאן.

יש לך טעם טוב.
SEIKO QUARTZ
עם מחוגים.

קשר פרסומאים

"הצעד ה-39"

**** ציון מצויין.

"מותח, מרתק, מתובל בהומור רב, חדשני מבחינת פעלולים ותעלולים".

(שלמה שמגר — "ידיעות אחרונות")

"סרט מרגש... משחק יוצא מן הכלל... מומלץ ללא הסתייגויות".

(סנדי אקספרס)

"נהניתו הנאה רבה"...

(משה דור — "מעריב")

"מלאכת מחשבת קולנועית שאסור להחמיצה".

(יוסי חרסונסקי — "מעריב")

"הצעד ה-39"

שבוע 3 "אורלי" תל-אביב

9.30 — 7.15 — 4.30

סרטים

עוד יבקע השחר

בפעם הראשונה בהיסטוריה הקולנועית של ישראל יופקד סכום בן חצי מיליון דולר בידי של נער בן 15. זהו שחר סיגל, שעד כה ביים וערך כתבות וסרטים לתוכנית הטלוויזיה שקט משדרים. הסרט, שר ייקרא הירח ואני יהיה מיבצע בלעדי של צעירים, כשכל יוצריו כולל הצלם, העורך והשחקנים, ילדים יהודים וערבים, נוסף לשחר, שכתב את התסריט וגם ביים אותו. יהיו בני פחות מ-18.

"עקבתי אחר עבודתו של שחר במשך שנים ואני מלא התפעלות מן הילד הזה", מצרין אדי סופר, במאי הטלוויזיה הוותיק, לשעבר איש הטלוויזיה הישראלית, שרתם למיבצע את איש העסקים ליאון תמן, בעליו של מלון מיגדל בניאל, שלפני כשנה נכנס לפעילות נימרצת בענף הסרטים בישראל.

תמן וסופר משוכנעים כי לספור שכתב שחר מובטחת הצלחה קופתית לא רק בישראל, אלא גם בעולם, כי "לא היה ולא יהיה בעולם סרט ילדים שנכשל". בסיפור יש גרעין של הרפתקה מותחנית יחד עם מסר אנושי. זהו סיפורו של נער בדואי ההולך לאיבוד ברחובותיה של ירושלים הסואנת, נמצא עליידי ילד יהודי ואחרי שהוא חוזר לסביבתו הטבעית במידבר, קורה אותו הדבר עצמו לחברו היהודי, הן מנסה למצוא את דרכו במידבר. "אני חושב שהדרך שבה מתאר שחר את היהודי די והבדואי, שלמשה שייכים לאותה מישפחה אנושית, אם כי הפכו שונים אך ורק בגלל הבדלי הסביבה שגידלה אותם, היא קולנועית ומרגשת".

ההקפיץ קדימה את הקולנוע. כל העושים במלאכה יהיו בנינוער מלבד

בעצמי וגיליתי כיצד המפיקים שהיו לי בעבר קיצצו לי את הכנסים לאט לאט עד שהתחלתי לטבוע ובסופו של דבר נשתי את הרעיון".

יוזמה שנייה של תמן וסופר, העומדת לצאת אל הפועל בתוך השנתיים הקרובות הם אולפנים חדשים לקולנוע ולטל-ויזיה, שנועדו לשרת לא רק את קוסמוס אלא גם את הענף כולו. אלה הם אולפני קפיטל שייבנו בירושלים בגבעת שאול, ויכללו בימת הסרטה, אולפני טלוויזיה, מעבדות, חדרי עבודה לעיתונאים, כולל עיתונות זרה, וגרעין שלם להפעלת רשת טלוויזיה שנייה, במחשבה שאכן טלוויזיה מיסחרית וציבורית אינה בגדר חלום כי אם מציאות קרובה ומחשית ביותר. בי אולפני קפיטל יושקעו 9 מיליון דולר ב-בנייה, כשליצוד הוקצבו מיליון וחצי דולר לר. אנשי משרד-התעשייה שקיבלו את המיפעל כמיפעל מאושר סבורים כי נועד להקפיץ קדימה את הענף כולו ולעודד תחרות, בתיוקו לתוצאות מעולות יותר באיכות, ונמוכות יותר במחיר.

סינמטקים

היפים באים

מי שמתלונן על כך שהסינמטקים בארץ מלעטים אותו באותם הסרטים ש"ראה אך לפני זמן קצר בבת-הקולנוע הרגילים, במקום למלא את אותם החורים שהפצה המיסחרית משאירה בהשכלת חובבי הקולנוע, מוזמן בהודש מרץ לצפות ברשימה ארוכה של סרטים יפניים, אשר לא הוצגו עד היום על מסכי ישראל, ויש סיכוי קלוש ביותר שיוצגו בעתיד. אחדים מן הסרטים הללו שייכים לסוג המשוכח ביותר של הקולנוע, ורבים מהם רים, גם אם הם סתם סרטים טובים (ולמה כאלה אפשר לראות בדרך-כלל?) מציגים

ליאון תמן, שחר סיגל ואדי סופר היהודי והבדואי — והמישפחה האנושית

עולם מחשבה והתנהגות יוצא-דופן, ומחר שבה קולנועית מעניינת, שהיא גיוון מר-תק יחסית לקולנוע המערבי, שהצופה מורגל בו לעתים עד כדי שעמום.

החזויה האנושית. עיסוק מפורט בשלושה-עשר הסרטים שעומדים להגיע מתאים אולי יותר לעיתון קולנוע מיקצור עי, אבל אי-אפשר שלא להזכיר כמה מן הנקודות הבולטות באירוע זה. למשל, אדום הזרן של סאקירה קורוסאוה, שיש הסבורים כי הוא סירטו הטוב ביותר ועל כך מתקיימים ויכוחים, אם כי איש אינו מטיל ספק במעלותיה של יצירה זו. בי מיסגרת סיפור שנראה לכאורה כמו רומן של קרונין, אודות רופא צעיר שנאלץ לשרת בבית-חולים המוני, במקום לעשות קאריירה זוהרת, מצליח קורוסאוה לדר-חוס לא רק מסר אנושי עמוק, אלא גם להיזהר ממלודרמה טוחנת דמעות. תחת הנהגתו של רופא ראשי קשה ובלתי מתפשר, שכל הדרכים בעיניו כשרות כדי

אדי סופר, שיעזור בבימוי, ויוצמדו ליל-דים כמה יועצים מיקצועיים בוגרים. הציר לום ייעשה ב-16 מ"מ, עם בלוי-אם. סופר מתכנן את תחילת הצילומים לחודש יוני כשהצגת הבכורה בישראל תיערך בחופ-שת החנוכה, ובארצות-הברית בחופשת ה-פסחא בשנה הבאה.

נוסף למיבצע קולנועי זה שנועד לקשט את שנת-הילד, שותפים תמן וסופר לשתי יוזמות אחרות העתידות לשנות את פני השטח הקולנועי המיקצועי בישראל. הן אחת, חברת ההפקה קוסמוס שנוסדה לפני כשנה אשר עד כה עסקה בהפקת סרטי חרשות, תיעודה וטלוויזיה, אך כיום ב-דעתה להפיק סרטי קולנוע באורך מלא, היא אף מוכנה לעזור בימיון של 50 אחוז לכל במאי, מפיק או חברת-החץ המעוניי-נים לעשות קופרו-דוקציה בישראל, בתנאי שהתסריט יראה בעיניה, "ישנם המון אנשים מוכשרים המסתובבים עם תסרי-טים בידיהם ואינם מצליחים לממש אותם מבחינה כספית. אני חויתת זאת על בשרי", אומר סופר, "כאשר רצתי לעשות סרט

(המשך בעמוד 63)

איתן עמיחי

הדברת מזיקים

מומחים להדברת

חולעי עץ. עש

וחרקי ספרים ובגדים.

רמת-גן, רח' מודיעין 18, ת ד 2272

טל. 790114-5-6 רש מס' 21 עסקה 481/75

חדש!!!

לאוכלי מאכלי בריאות
לטבעונים ולצמחונים

יבואנים בילעדיים

סופרמרקט חדיש בסיגנון אמריקאי

טיבולי

כיכר מסריק, פרישמן 88, טל. 03-222935

indonesian specialties...
DISCOVER A NEW STYLE OF DINING

Indonesia
DINING ROOM

home of the "rijst-tafel" in Israel

IN THE HOLLAND FRIENDSHIP CLUB
4 KREIN HAYESOD — HERZLIA PITUAACH
EVENINGS 8:08 — EXCEPT MONDAYS 238197

BACKGROUND MUSIC — HEATED / AIR CONDITIONED
CANDLE LIGHT * RESERVATIONS SUGGESTED

קבלת מודעות
לכל העיתונים
במחירי המערכת

פירסום אידיאל

אבן גבירול 110 תל-אביב
(052) 227117, 227118

חבצט כזה
עוד לא היה!!!

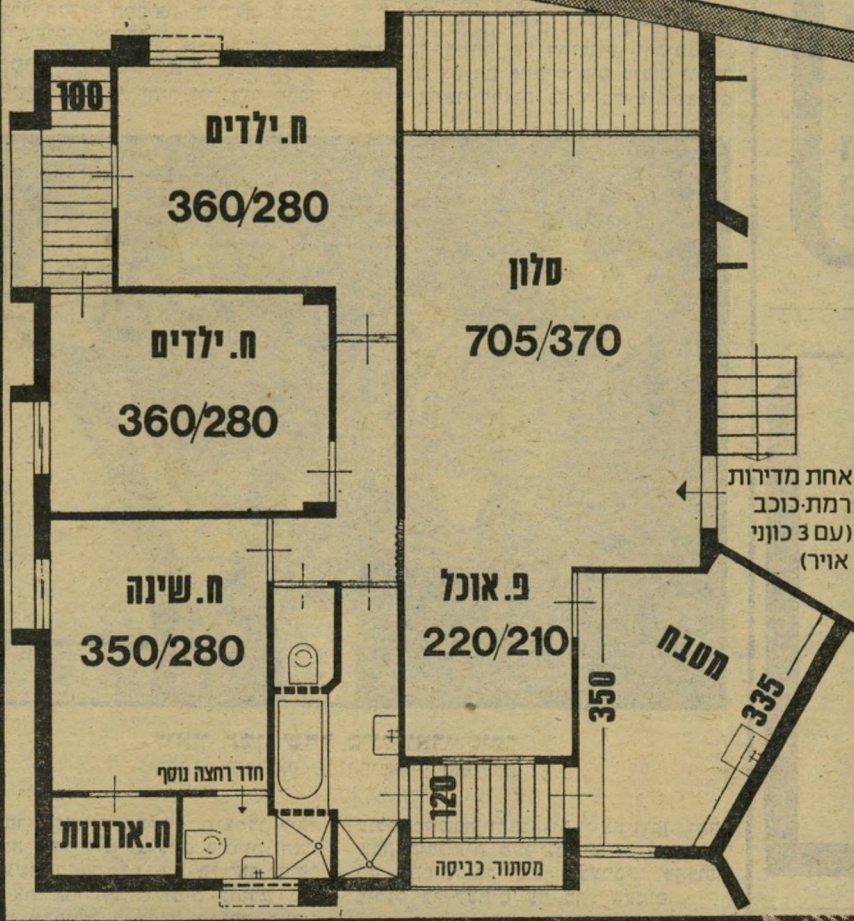
בני אברהם גינדי

מציעים לרגל מכירת דירת ה-1000
מבצע חד-פעמי ל-20 דירות
במחירי פרסום!

בתקופת המבצע יוענקה לכל אחד מרוכשי הדירות
דיהוט מלא הינם!

- כורסת טלוויזיה
- רהוט לפינת אוכל
- מערכת ישיבה סלונית
- רהוט לחדר שינה - הורים
- רהוט לחדר ילדים
- הרהוט יסופק ע"י "רהיטי גינדי" הרצל 94, ראשל"צ

רמת-כוכב בראשון-לציון

פרויקט חדשני ויוקרתי ברמה בינלאומית
באזור מגורים (על גבעה) אקסקלוסיבי ושקט
הגובל באזור וילות וקוטג'ים.

דירות בנות
3-4 חדרים
ודירות גג

ברמת-כוכב תמצאו

- פיתוח סביבתי ע"י אדריכלי צמרת
- מרכז מסחרי מקומי ומשטח דשא נרחב
- לובי מפואר בכניסה
- חדר תרבות לכל בניין
- חדר ארונות בכל דירה
- 2 חדרי רחצה לכל דירה
- חרסינה פרחונית במטבח
- ארונות מטבח מפוארים דגש
- קרמיקה באמבטיה ובשרותים
- מתקני משחקים בחצר לילדים
- תנאי רכישה נוחים ל-24 חודשים
- משכנתא לא צמודה

חחילת המבצע 2.2.79

משרדי מכירות: דירות גינדי - אברהם גינדי

ראשון-לציון - משרד המכירות הראשי רח' הרצל 62 (ליד התחנה המרכזית ותחנת סנוול) חניה למבקרים במשרד.
פתח-תקוה - רח' חיים עוזר 28 (מול העיריה) רמת-השרון - רח' סוקולוב (יפתח בקרוב)

אברהם גינדי בונה דירות שאנשים אוהבים.

לאכל הצוענים

נאושרים

אהבת צועני (אופיה תל-אביב, ברית-המועצות) — זוהי מואימה קולנועית טראגית על גנב סוסים עשוי ללא חת, המתאהב במכשפה יפהיה המצילה אותו ממוות. העלילה מתרחשת אי-שם בסוף המאה הקודמת או בתחילת המאה הזאת, הבסיס המעורפל לסרט הוא סיפור של מקסים גורקי, ומקום ההתרחשות — ערבות מרכז אירופה.

מה שהבמאי הרוסי ממוצא מולדאבי-רומני, אמיל לור-טיאנו, שאף לעשות בסרט, הוא בעיקר מיפנן אטנוגראפי המבוסס על אורחות החיים ומינהגיהם של הצוענים במרכז אירופה. הפאטאליות והשווקת החירות הקיצונית הם השול-טים בצוענים אלה. הם יודעים מראש כי אין מנוס מן המוות ואין לחרות את קיצו וכדיברי אחת הדמויות: "המוות אינו מאחר אף פעם למגישה." ואילו החירות, פירושיה עבום להיות תמיד בדרך, בלי גבולות ובלי גדרות, להיות בדרך לשם ההנאה מהתנועה החופשית, כדי להגיע עד סופה ולשוב משם, כפי שמגדירה זאת דמות אחרת בתוך הסרט.

גם אם הסרט מדבר רק במושגים פיוטיים של אהבה ללא מוצרים ודחמים שאין עליהם שליטה, שהם המניעים העיקריים של כל הדמויות, אפשר לראות בצוענים סוג מסויים של אנארכיסטים מוקדמים, שגנבו מן העשירים ומן המוסדות, מפני שאיש לא רצה לאפשר להם להתקיים בצורה אחרת, בגלל זרותם ועקשנותם להיות יוצאי-דופן. אבל אין ספק שהחופצה שבהתמרדות נגד החוק המסודר והמידות הטובות, שלא עלימנת להאדיר את שם המהפכה או להשיג את איחוד הפרולטריון, זוהי תופעה חריגה בקולנוע הסובייטי ולו רק משום כך ראוי הסרט לשבחיו.

מיפונה ב'אדום הזקן' קורוסאוה הטוב

סבטלנה טומא: נוכחות מרשימה

אבל לא רק משום כך. לוטיאנו מצליח בסיגנון הבני-מיו שלו, ובבחירת שחקנים בעלי נוכחות מרשימה כמו גריגורה גריגוריו וסבטלנה טומא, ליצור עולם מיוחד במינו שספק אם הוא יכול עדיין להתקיים היום, בחברה המודרנית. חבל רק שמבחינה טכנית נראה הסרט כמוצר מיושן כל-כך. גונו הצבע מעידים על שליטה מפוקפקת של המעבד זה בפיתוח, העריכה עושה לעתים רושם מכוון מאד ולעיתים היא מבולבלת לחלוטין, וכל קשר בין הקלטה המוסיקלית קה, שהיא יפה כשלעצמה והצורה שבה היא מועלית על המסך, הוא מיקרי ביותר. עם זאת, אין ספק שהסרט יעלה זכרונות נוסטאלגיים בלב רבים שעלו לישראל מאותו חלק של העולם.

תדרוך

חובה לראות:

תל-אביב — שומר היערות, רוקמת התחרה, שיירה, פטרושק, 1900. ירושלים — מיפנשים מן הסוג השלישי, שיירה. חיפה — אשה לא נשואה. תל-אביב

*** סטרושק (פריז, גרמנית) — ורנר הרצוג הצג את החברה משני צדי האוקיינוס כמתעללת באותה המידה, אם כי לא באותה הצורה. ביצאי הדופן שבתוכה שאינם מסוגלים להיות כמו כולם. עם ברוננו אס. שהיה קאספר האזור. *** תרנגול לכדשית מתחיה (אלנבי, ארצות-הברית) — קומדיית מתח מטורפת על גערה שנדרפת בידי כנופית קושרים החושדים שהיא מסוגלת להכשיל את מזימותיהם. גולדי הון היא המטרה הנעה, והקומיקאי הבריטי דאדלי מור מצטיח כפארודיה על גנר שעשועים. *** שיירה (מוגרבי, ארצות-הברית) — נהגי משאיות כסמל ללוחמי החירות האחרונים הנלחמים נגד המימסד המכור והמישטרה המושחתת. באחד הסרטים היותר עליונים, מלאי פעילות הברקת של סם פקינפה (חבורת הפראיים). *** מחפש צרות (תל-אביב, ארצות-הברית) — אין כאן יותר מרמז של סיפור, אבל קלינט איסטוד ואורנג'יאטון צעיר בשם קלייד מספקים בידור למכביר, לחסידי הפעילות הגופנית על המסך. ירושלים

*** דירה לשניים (בנייני-האומה, ארצות-הברית) — רקדנית בדימוס ובתה הצעירה נאלצות לחלוק את דירתם עם שחקן שאפתן מן הפרובינציה. קומדיה של גיל סימון שהעיקר בה הדיאלוגים השנונים ואישיותם של מארשה מייסון (גב' סימון) וריצ'רד דרייפוס. *** מיפנשים מן הסוג השלישי (סינמה 1, ארצות-הברית) — חזון הבני-קור הראשון של יצורי חלל על כדור הארץ, מספק בשעה האחרונה של הסרט כמה מן הרגעים המרהיבים ביותר שידע הקולנוע. במאי: סטיבן ספילברג. חיפה

*** רצה על הניחום (רון, אנג'ליה) — מותחן של אגאתה כריסטי בעני-בוד נוצץ, מלא וגדוש כוכבים ומצלום בעמק הנילוס. פיטר יוסטינוב הוא ההתרגלות העסיסית ביותר של הבלש הרקול פוארו.

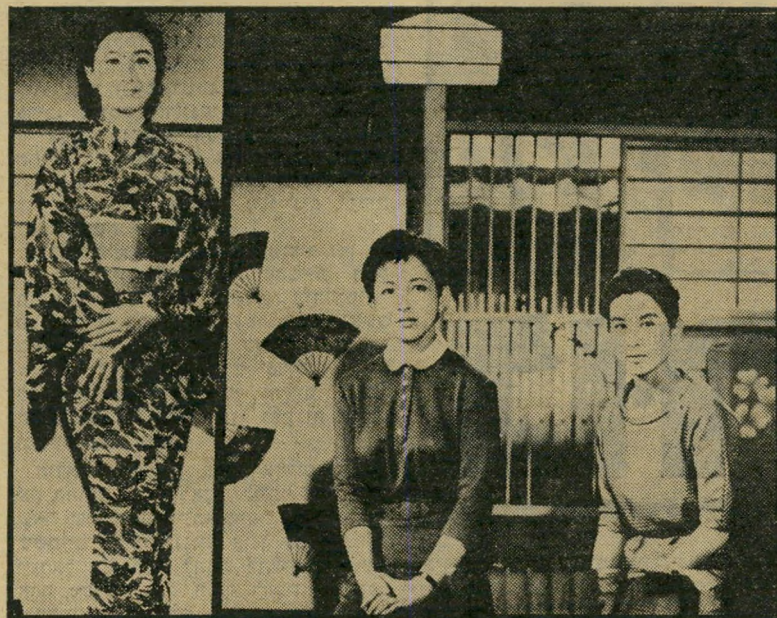
המילחמה של הגבירים הגדולים. עוד במאי ותק, קון איצ'קאוה, שעשה את אש בעמקים ואולימפיאדת טוקיו, המוצג כי אחד מסרטי הידועים ביותר, נקמתו של שחקן קאבוקי.

כדאי עוד להזכיר את סירטו של יווי-יאמאדה, הביתה מן היס, הפעם סרט של הדור הצעיר יותר, המטפל בבעיות אקטור אליות של תיעוש יפן, של דחיקת רגליהם של בעלי סמינות ההובלה הקטנות הישנות. מעין פרולטריון עצמאי שנאלץ להיפוך פרולטריון בשכר, כאשר ההון והימיסד ניצבים מולם.

מי שעקב אחר התפתחות הקולנוע היפני, לפחות בכתובים, ישמח ודאי להזכיר דמות ראשונה לראות סרטים של טדאשי אימאי ושל מאסאקי קוביאשי. ולבסוף, הד עצלנים שהחמיצו עד היום את הסרטים היפניים שהוצגו כבר בארץ, יזכו בהזדמנות נוספת, כשהסינמטק בתל-אביב, יוסיף לתוכנית גם את סנדורו, ראשומון ושבעת הסאמוראים של קורוסאוה, סיי פורי הירח החיוור של מיוגושי, אשה בחולות של טשיגהרה והאי העירוס של קנטו שינדו.

שחקנים קמיה וניקי ב'אדום הזקן' להזהר מטוחטי הדמעות

"פרחי העונה" של יאסוז'ירו אוזו, הווי הבורגנות הקטנה

של טושירו מיפונה (השחקן הקבוע של קורוסאוה) ושל שאר השחקנים הוא יוצא מן הכלל, ובעיקר מפני שהסרט יורד כי אמת ובתמים לשורשי החוויה האנושית. סרט בולט אחר הוא סרטו של יאסוז'ירו אוזו. אחרי שטיפורי טוקיו הגיעו לישראל בתרגום ערבי, ומשום כך לא הוצגו כי מובטח, תכלית תוכנית הסינמטקים סרט אחר משלו פרחי העונה (הגנבאנה). סרט על הווי הבורגנות היפנית הקטנה, המתאר יחסים בין הורים לילדים והפעם בת העובת את המישפחה על אף רצון אביה, כדי להיות עם בחירי לבה, יחסים בין בעל לאשה, מוסכמות ולחצים חברתיים. מי שראה בסינמטקים את סרטי מאוחו יפגוש בסרט זה כמה מן המכרים הוותיקים, שכן אוזו הירבה לעבוד עם אותו צוות שחקנים, ובין שני הסרטים מפרידות שנתיים בלבד.

עוד מבין הבמאים הוותיקים יותר, שני סרטים של קייסוקה קינושיטה, שאחד מהם, נהר הפופוקי, הוא אפוס של תקופה שלמה כפי שהוא משתקף בחולדותיה של מישפחת איכרים המתגוררת על שפת הנהר. זהו לא רק ניסוי מרתק בשימוש במסך רחב, שמרבית היפנים מעדיפים אותה, ובכתמי צבע על תמונות בשחור לבן, אלא גם תעודת מחאה סוציאלית יוצאת-דופן על העם שמשלם את חשבונות

מיהו שלמה לב עמי, האיש

שהפיל אימתו על נשות תל-אביב

ושהפך אגדה חיה - עד שנתכנס

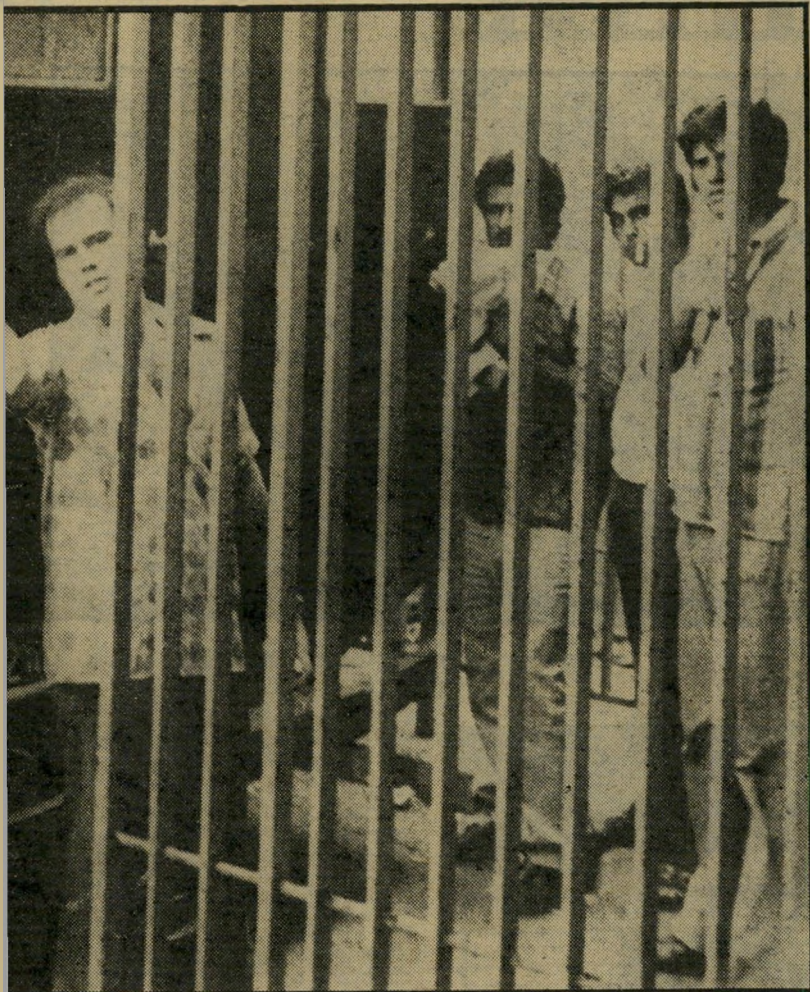
אונס

מנומתם

או

שלמה לב עמי בבית המיכנס
„לא הייתי מרגיש כמו גבר בבית...“

ה אנס המנומס, האנס האדיב, האנס המתנצל, האנס האלגנטי כל הכינויים הללו יוחסו לאדם אחד — אביב חיפשה אתו במשך שנה וחצי בר אשמת ביצוע מעשי אונס רבים.

הכינויים הללו דבקו בו עקב התיאור שנתנו המתלוננות על דרך התנהגותו וסעולתו של האנס. הן סיפרו כי כאשר פגש אותן, בדרך-כלל ליד תחנת-הרכבת בתל-אביב, התנהג באדיבות ופיתה אותן בדיבוריו לבוא עימו. כאשר הגיע איתן למקום הפשע כבר היה מצע של ענפים וקרטונים מוכן במקום. אחרי ביצוע הפשע נהג לנהל עימן שיחות ארוכות. במקרה אחד נמשכה השיחה יותר משעה. באותן שיחות התעניין אם גרם לנשים הנאה מיינית, התנצל אם הכאיב להן והציע להן ממתקים, מסטיק וכסף לנסיעה הביתה.

אמצעי החקירות שעסקו רבות בזהר

תערובת

מוזרה

כ אשר סוף סוף נתפס „האנס המנומס“, והתגלה כי שלמה, יליד תימן, הוא כמעט חסר השכלה, היתה התדהמה רבה. האיש בקושי סיים את בית-הספר העממי, מתקשה בספירת כספים, איננו יודע מהו תאריך ובמאמץ מצליח לקרוא עיתון ערב. זהו בחור אשר מגיל 14 עבד עבודה פיסית לפרנסתו, ובאחרונה תיקן פחיאשפה בעיריית נתניה. הפסיכיאטר שבדק אותו, ד"ר ראובן מאיר, אף גילה כי לב עמי הוא על סף הפיגור השיכלי, איש פרימיטיבי ומגושם.

כיצד הצליח איש כזה ליצור בקרב 16 המתלוננות על אונס, נשים שחלקן בעי לות השכלה אקדמית, את הרושם של אדיב, מנומס ואלגנטי? או שמא היתה זו אגדה שנרקמה סביבו על-ידי אמצעי החקירות שהדגישו את הצדדים יוצאי הדופן במעשי האינוס שלו, והתעלמו מהצדדים האחרים הפחות מעניינים ופחות יוצאי-דופן?

לב עמי, שהעסיק את המישטרה זמן כה רב במארכים ובמלכודות, שמכולם המק בוריות, לא העסיק רבות את בית-המישט פט המחוזי בתל-אביב, אשר בפניו נאשם ב-16 פרטי אישום. לפי עצת סניגורו ה מנוסה, עורך-הדין אדם פרוסט, הודה לב עמי בשמונה פרטי אישום. מהם: חמישה מיקרי אונס, שני נסיונות לאונס ומעשה סדום אחד.

הודאתו בשמונה פרטי אישום, הניעה את התובע עוזי שראטר, לוותר על הוכחת שאר שמונה פרטי-האישום, זאת מאחר ששתיים מהמתלוננות אינן נמצאות בר ישראל ולא יכלו להגיע להעיד במישפט. אחת מסרבת בכל תוקף להעיד במישפט ולעבור את חוביית האונס מחדש בפני שופטים ועורכי-דין, והשאר פשוט לא זיהו את לב עמי כאיש שאנס אותן.

שלמה לב עמי הוא איש בעל גוף מייצק וחסון, כתפיו רחבות, עיניו קטנטנות וכמעט חבויות מתחת גבות עבותות. לפי

תובע שראטר
„לבווד מן החברה“

בוור וגס

יצא למארכים ישר מעבודתו, כאשר ריח פחיאשפה שבהם עסק עדיין נודף מ גופו. כדי לחפות על כך נהג לשפוך על עצמו כמויות גדולות של מי קולון. חלק מהנשים אכן תיארו את הריח האופף אותו, כתערובת מוזרה של סירחון וריח בויש חריף.

גם אדיבותו שנויה במחלוקת. הוא אומר

ניו הבעה גשמית ומעניו נשקף כוח חיי תי עצום, ואכן, כוחו הפיסי התגלה בעת תפיסתו. הוא כמעט הצליח לנער מעליו את כל השוטרים שהתנפלו עליו כדי לעצרו, ונדרשו שמונה שוטרים על-מנת להתגבר עליו ולהביאו לתחנת המישטרה. הוא בוודאי אינו דמות אלגנטית ומעולם לא ידע להתלבש על פי האופנה. פעמים

(המשך מעמוד 56)

דים באוניברסיטה. לא ניגשתי אליה מה התחלה, כדי שתפיק את הסרט שלי, כי כמו במאים אחרים נאלצתי ללמוד הכל על בשרי. אני מקווה שההפקה של הסרט שלי תהיה חלוצה בשינוי פני הדברים.

חרישה ומרתקת. תסריטו של ליתון מספר על צעיר שעלה מרוסיה לירושלים בערב מילחמת העולם הראשונה. ברוסיה הוא עובד את העירייה ואת הדת, ובירושלים הפך סוציאליסט. כשהוא מגיע לירושלים הוא מתארח תחילה בחצר ירד שלמית, אצל מישפחה טיפוסית. הבת הי צעירה מתאהבת בו ולפני שהוא מספיק להתארגן, הוא מקבל צו גיוס תורכי. המישפחה עוזרת לו להשתחרר, באמצעות כופר, והוא מרגיש כי הוא נתון בידיה. העלילה מסתעפת ומסתכלת ושזורים בה נושאי מין, אונס, זיוף, עריקה ורמונים הומוסקסואליים.

התסריט תשוקות נכתב על-פי סיפורו של אהרון ראובני — שמואל ראובני, אחיו של נשיא המדינה השני, יצחק בן-צבני, כתב את הספר בראשית המאה והוא סופר סם לראשונה בשנות השלושים. הספר נשכח, אך לפני עשר שנים גרמה שערוריה סיפורית להוצאתו לאור מחדש. היו אלה עמוס קינן ויוסף בריינר שטענו, כי אחד מגדולי הסופרים העבריים נשכח והוצאתו עם עובד מיהרה להוציא את הספר מחדש. אומר נדב ליתון: "לישראל יש היסטוריה חדשה כל כך, מרתקת לא פחות מההיסטוריה של המערב-הפרוע האמריקאי. הקושי הרב של המהגרים היקלט כאן יוצר גיבורים סיפוריים, וכמובן — גיבורים קולנועיים. ראשית המאה בארץ ישראל היא תקופה מרתקת, שמסוגלת להעניק השראה לזאנר של קולנוע מודרני."

ישראלים בחו"ל

מעקב תמידי

וטרנרייט בקונסוליה הישראלית

בניו-יורק:

עובדי הקונסוליה נתונים

במעקב מתמיד

ההתייחסות אל עובדי הקונסוליה הישראלית בניו-יורק היא כאל הפצים. העובדים נתונים במעקב מתמיד. כך טוענים סטודנטים ישראלים העובדים בקונסוליה, בגילויי-דעת, שהתקיימו בשלחו אל חקונסוליה ישראלית בניו-יורק, אל מנכ"ל מיש"ר-החוק ואל מנהל מחלקת-העובדים ב"מישרד-החוק.

לטענתם של הסטודנטים, מאיר חליפה, קצין המינהלה בקונסוליה הישראלית בניו-יורק, התקין בחדרו מקלט טלוויזיה החולש על פיתחיה-הכנסיה של הקונסוליה. מצלמת-הטלוויזיה המתקנת בסיפח הקונסוליה היו מיועדות עד היום לצורכי ביטחון והגנה על המקום והיו בשימוש האישי של אנשי הביטחון. מעתה תשמענה מצלמות הטלוויזיה למעקב אחר עובדי הקונסוליה. לדיברי הסטודנטים: "זהו רק שלב נוסף בשיכולו שיטות-הפיקוח והמעקב בסיגנון שאין למצאו בתקופה זאת בשום מקום-עבודה אורחי מתקדם (או אסילו צבאי)."

השלב הבא: מיקרוסופנים סמויים. עובדי הקונסוליה, מלבד היותם חייבים בהחמת כרטיסי-עבודה כבואם וכצאתם, תחת עינו הפקוחה של קצין המינהלה, חייבים בשעת הפסקת הצהריים שלהם לחתום בדף מיוחד את שעות היציאה והחזרה וכן את מטרת היציאה. כמובן אין לעובדי-הקונסוליה אפשרות בחירה באשר לפתח היציאה, ואחרי שהתקן מקי-לטה-טלוויזיה בחדרו של קצין-המינהלה גם ברור לכל מדוע, כך טוענים הסטודנטים.

אומרים הסטודנטים: "לפי קצב החתמת חות הטכנולוגיה בקונסוליה, סביר להניח שהשלב הבא יהיה התקנת מיקרוסופנים סמויים..."

דובר מישרד-החוק, מיכאל שילה, טוען כי בכל נציגות דיפלומטית של ישראל יש מקלט-טלוויזיה במעגל סגור, והתקנת מקלט-טלוויזיה בקונסוליה בניו-יורק איננה חידוש. הוא סרב להגיב על תוכן גילויי-הדעת ורק הוסיף: "היא איזה סיכסוך בקונסוליה, אבל אני חושב שזה סודר."

אילו אני משתגע. זה כמו סרטן. זה קורע אותי מבפנים. כשעזבתי את הבית הייתי כמו חיה. היצר הזה בתוכי כבר שנים, אבל במשך השנים הדחף התחזק. לחמתי בזה אבל לא הצלחתי. אולי לא מספיק לי לישון עם אשתי."

דרישותיו המיניות מאשתו היו תמיד קטנות, וכאשר היצר הרע השתלט עליו נהג לצאת לרחובות לארום לנשים ולהר בילן למקום שהכין מראש, לאנוס אותן. 16 נשים התלוננו במישטרה כי אנס אותן, ואין לדעת כמה נשים נוספות העדיפו להישאר באלמוניותן. הוא הטיל את אימתו על תלמידיה וסביבתה במשך שנה וחצי, והעסיק את המישטרה יותר מכל אנס אחר.

האם תהיה זו

תחילת הדרך?

כ אשר נתפס לבסוף, היה בדיכאון ובחרדה כבדים. הוא לא שיתף פעולה אפילו עם סניגורו, ולכן ביקש עורך-הדין פרוסט, לערוך לו בדיקות פסיכיאטריות כדי לקבוע אם הוא מסוגל לעמוד לדין, ואם הוא שפוי בנפשו. הבדיקות נמשכו זמן מה, אולם ד"ר מאיר קבע לבסוף, כי למרות הפגמים באישיותו, והיותו על סף הפיגור השיכלי הוא מסוגל לעמוד לדין.

ארבעה ירידים מילדות של לב עמי העלו בפני בית-המישפט תמונה של אדם פשוט אך טוב לב, ידיד טוב ואדם הרחוק מאלמות ופשיעה.

רק ד"ר מאיר ניסה להסביר את מה שקרה ללב עמי, ואמר: "הדבר לא התברר ממש, אבל לאור השיחות שהיו לי איתו הגעתי להנחה שהסיבה שפרק את הכעס שלו ואת הפגיעה בו דווקא בצורה של אונס, היתה הצורך החזק להשתלט על אשה ולהיות הקובע בלי מעצורים. קרוב לוודאי שאדם אחר, יותר אינטליגנטי ויותר אינטלקטואלי היה מוצא פתרונות הרבה יותר טובים ופחות אנטים סוציאליים. אפשר להשוות את מעשיו של הנבדק להתפוצצויות מתוך מחאה וייאוש, בלתי מתאימים וילדותיים כמעט (לולא היתה המילה הזו מצלצלת מגוחכת בהקשר זה) של אדם פרימיטיבי מאד, אשר אינו יודע לשקול ולפתור קונפליקט פנימי באופן רציונאלי."

התובע, עורך-דין שראטר ביקש עונש חמור, טובת הציבור דורשת כי אדם שיתכנן כליכך הרבה מעשי אונס בדם קר והצליח להתחמק מהמישטרה, ייכלא בבית-הסוהר למשך שנים רבות. יש לברר דנו מהחברה ולמנוע ממנו לחזור על מעשיו.

הסניגור, פרוסט, הדגיש בפני בית-המישפט כי לב עמי אינו מפלצת. הוא אדם חולה, נפש שטועה על סף הבערות, "לא מנוול כי אם מוכה גורל", ולכן יש לתת לו אפשרות לקבל טיפול מתאים בבית-הסוהר, למען ירפא ויחזור לחברה ואל מישפחתו המחכה לו באהבה. לב עמי הגיע אל סוף דרכו כאנס. האם תהיה זו תחילת דרכו כנכר וכאדם?

אילנה אלון

פמיאמיר מאיר

"הדחף התחזק"

חנה לבי-עמי בבית-המישפט

"היא ירסה את הכל בבית..."

תו בן 16, בתנועת-הנוער בחר לו כחברה לחיים נערה חכמה וכישרונית. בעלת יוד-מה ואמביציה. אחרי נישואיהם, בהיותו בן 21, המשיך לעבוד לשם קיום המישה, ואלו אשתו למדה בסמינר למורי רות, סיימה אותו בהצלחה והפכה מורה אהובה, ואחרי-כך סגנית מנהלת בבית-הספר. חיי המישפחה שלהם היו יפים ומאושרים. נולדו להם ארבעה ילדים, הוא התגלה כאב מסור ואהוב ובעל נאמן. הוא אהב את אשתו כאשר התחתנו ומר שיד לאהוב אותה גם היום.

לדברי ד"ר מאיר שדק אותה, לא כי מיקרה בחר לעצמו אשה כזאת. יש באי-שיתוף נטיות לשני הכיוונים: האחד פרי מיטיבי ובור, והשני שואף לתרבות ולריו הניות. אשתו היתה דמות נערצת לגביו, והוא ניסה לחקות אותה ככל יכולתו. הוא למד ממנה את הנימוסים החיצוניים, את אופן הדיבור התרבותי, וייתכן מאד כי אותן מילים שהשמיע באוזני המתלוננות, ואשר יצרו אצלן דמות אדיבה ומנומסת, היו הדים מדרך דיבורה של אשתו.

ככל שאשתו התקדמה בסולם החברתי והצליחה בעבודתה, התגמדה דמותו ליי-דה. היא אשר גיחלה את המישפחה, היא חינכה את הילדים ושלטה בבית. שלמה יותר על כל מידה של השפעה בבית, והחל מאבד את זהותו הגברית. תאונת הדרכים שקרתה לו בשנת 1971 הביאה להחלשת מעצוריו הנפשיים וה"מוסריים."

הוא הפך חסר סבלנות ונטה לדיכאון וייאוש. הוא קיבל טיפול פסיכיאטרי אך לם נראה כי או החלו ה"התפוצצויות" כפי שתיאר זאת בפני ד"ר מאיר: "אשתי מנהלת דברים חשובים. אני הלש, לא יכולתי להסביר את ריגשותי. היא עשתה ויזמה הכל בבית. לא הייתי מרגיש כמו הגבר בבית, זה פגע בי. לא היה לי איפה להוציא את העצבים, אז התפתחו הדחפים האלה. היצר הרע."

בפגישתו השלישית עם ד"ר מאיר, בי-בית-החולים לחולי-נפש, בעת היותו במע-צר, החל לב עמי להיפתח יותר וסיפר ל"רופא: "כאשר הדחף תופס אותי זה כי

גם שוחח בנימוס עם הנשים אחרי מיקרה האונס והתנצל בפניהן, אולם את האונס ביצע בכוח פיסיו רב, כימעט עד כדי חניקה, ואחרי שהתנצל על האונס חזר עליו ברוב המיקרים שנית. המצע הנחו שהכין בכל מיקרה, היה מיועד להקלת המעשה גם עבורו, ולא רק מחווה של אדיבות ורצון טוב כלפי הנשים.

האשה אינה

מספיקה

מרות כזאת, ברור כי לגבר הגשמי והפרימיטיבי הזה היתה זיקה לעידון, לרוחניות ולרגישות. כבר בהיור

פרקדיט פרוסט

"מתוך מחאה וייאוש"

נאר של נייר

אליעזר שטיינמן תיעב אותו: עמוס קינן גימד והכפיש

אותו: דן בן-אמוץ ביזה אותו - ואילו הוא המליך עצמו

כממליך הסופרים וכמקדם המשוררות * מי אתה גבריאל מוקד?

תולעי תרבות

החפרפרת

„הלוויה! סוף־סוף מצאתי סיבה טובה להפשיק שרולדים ולהסתער בשאגות־קרב על אחת מן החפרפרות המכרסמות בשדה־הסיפרות. כיום השישי האחרון נשתחררה, תודה לאל, בלבר/ תישמכות פסב־דיאגנוסטיקטואלית של אחד בשם גבריאל מוקד, אשר עוררה בי את תשוקת ההתכתשות. אך לפני שאני ניגש לטפל בנחם האמיץ בשיטותיו־הוא, ובכתיב הנשק שניגבחו עיניו — עני להצטרף ולהסביר למה בכלל טרחתו לפש־פש בתבן שנתפזר מראשו הפרום של הפוחלץ הזה.

אפשר להאשים אותי בהרבה דברים, אך מי שיעדיק עני שאני נימנה על קוראיו של אותו ספרור בשם מוקד, חייב דעת שהוא מסתכן בתביעת־ניזקין על הוצאתי דיבה וגרימת עגמת־נפש... /

דן בן־אמוץ, מתוך איד להעלות גבי ריאל קטן על מוקד, ראה אור בהעולם הזה (1613) ב'1968.

עכשיו ז"ל:

כרוניקה

פעם, לפני למעלה מ־20 שנה, היתה בישראל קבוצת משוררים שרוב חבריה עברו כבר את שלבי הפירסום הראשוניים. על חבריה נימנו יהודה עמיחי, נתן זך, דליה רביקוביץ, דוד אבידן, מקסים גילן, אורי ברנשטיין, משה דור ואחרים. המ־שוררים, שעסקו בשיריהם, חיפשו אחר סדרון־עבודה, שיסדיר להם כתיבתם, שבו יוכלו לפרסם את שיריהם. ממש באותם הימים, פירסמו שני סטורי־דנטים ירושלמיים, כרוך הפין ושמאל בן־נאה, כתביעת סיפרותי בפורמאט קטן, תחת הכותרת אוגדן. כתביעת זו נראה כמטרה ראוייה בעיני המשוררים. אלא המשוררים של אמת אינם מסתפים ידיהם העדינות באדמיניסטרציה, בירוקרטיה ור תככים, ואת המלאכות האלה הם הפיתו על סטודנט צעיר שלמד בירושלים, וב־מקביל הסתופף במיחצתם של כמה מה־משוררים בתל־אביב. שמו של הסטודנט גבריאל מוקד־מונבו.

משידוך זה שנערך בעזרת מוקד־מונבו בין המשוררים לבין אוגדן נולד שנתון הסיפרות עכשיו. * פומהלך שלוש חוברות תיו הראשונות, פורסמו בין דפיו כמה יצירות מקוריות בעלות ערך, ועוד כמה תירגומים שנגלגים למדי. החל מהחוברת הראשונה, נתגלעה מריבה בין המשורר נתן זך לבין סדרון־העבודה הסיפרותי מוקד־מונבו. המריבה נבעה מנטייתו של מוקד־מונבו לפרסם יצירות משוללות כל ערך סיפרותי, שמעלתן היחידה היא הסתופפות המחברים בחצריו, תוך חנופה חסרת־תקדים, או ערך סיפרותי כלשהו. זך, שתרדתו לאיכות השירה העברית הת

* את הכותרת, עכשיו ומשמעותה נטל מוקד־מונבו מתוך כותרת אחד משיריו של יהודה עמיחי.

והכוונה למאמרו המבריקים של מירון על שלום עליכם, ומחברי אידיש אחרים. מאחר שבמרבית הגיליונות היה רשום, ברשימת העורכים, הנוסח הבא: דן מירון (בחרפשה), המשיך עכשיו להיות כלי ביטוי של גבריאל מוקד.

לפני כשנתיים, נעשה ניסיון כושל להי־שב את עכשיו למפת הסיפרות העברית.

עלתה עשרת מונים מעל זו של מוקד־מונבו. * פרש עד מהרה מעכשיו. בעיקבות נתן זך, החלה התרחקות הד־רגתית של שאר המשוררים בעלי המש־מעות והערך, שתרמו מכישרונם לעכשיו בצעדיו הראשונים. מרבית המשוררים לא היה בכוחם לשאת את מיכלול התככים הסיפרותיים והקנאות, שבהם היתה כרוכה

גבריאל מוקד

יוסף עיזם

אותה הגברת בשינוי האדרת

הניסיון נעשה על חשבונה של הוצאת מסדה, שעד מהרה הרימה ידיים, מפני שנבצר ממנה לעמוד בקצב העכשווי. בי־מיסגרת ניסיון החייאת שווא זה, הכריז גבריאל מוקד מלחמה בעורכי סימן קרי־אה, וניצל אף במה זו (נמר של נייר) גות, כן נפל, ירד והתדרדר הערך הסיפי־רוטי הסגולי של החומר המתפרסם בי־עכשיו, והגיע בחוברת האחרונה למה, מספיק אה היא הביקורת את התמיכה, ש־מישרד החינוך תומך בו (סכום של קרוב למאה אלף לירות לגיליון).

נשמות מתות

לפני כשבועיים, במדור פורום העולם הזה (גיליון 2163), ראה אור מיכתב קנט־רגי למדי, תחת הכותרת נמר של טעיות, וכולו יבגנות מדור זה ועורכו. על המיכתב היה חתום יוסף עיזם, מערכת, עכשיו־ירושלים.

אלא שאין בירושלים מערכת עכשיו — ישנה רק תיבת־דואר, ואין בעיר הבירה אורח ששמו יוסף עיזם. בכתבי־העת עכשיו שמחברים של ממש חדלו לפרסם בו, מזה עשור שנים, מופיעות נשמות מתות רבות, כמו: גרעון מירב; שאול מרחב; יוסף עיזם; עופר שוני; טוביה רזון ואחרים. ומה שמאחד את כולם הוא בעליהם המ־שותף, שהוא עורך עכשיו, מקימו, מייצבו, רחמו ונפשו — גבריאל מוקד־מונבו.

תרומתו של גבריאל מוקד לסיפרות הי־עברית תואר בהמשכה של רשימה זו. בשלב זה, תתאר הרשימה את הקאריירה האקדמית של מוקד, על התרבות היש־עצמו לדיקטטור מטעם של התרבות היש־ראלית. הקאריירה האקדמית של מוקד החלה, כאשר חבריו לספסל־הלימוד באו־ניברסיטה העברית בירושלים הפכו כבר פרופסורים, וכוונתי לגרשון שקד, דן

כל חוברת וחוברת של השנתון הנ"ל. היה אף משורר שהמשיל את המתרחש בעכשיו למירכות טלפונים ענקית של תככים סיפי־רותיים, שכל התקעים תקועים בה בשקעים הלא נכונים.

בראשית שנות ה־60 ניספחה להצרו של מוקד קבוצת משוררים צעירים, שאו־תם גילה וגידול המשורר מקסים גילן, * וביניהם יאיר הורביץ, מאיר ויזלמיר והי־בולטת שביניהם, יונה הלך. אלא שעד מהרה הם ניתקו את מגעם מגבריאל מוקד ותכניה, והקימו בסופו של דבר שנתון משלהם, תחת הכותרת סימן־קרי־אה, תוך שהם מותירים את עכשיו ככלי מרוקן מנכסים של רוח. ללא משוררים, ללא סופרים, * * * ועם הרבה שמות אלמוניים, שלא זכו להגיע להישגים של ממש. את הרקוויאם לעכשיו הביאו עורכי סימן קרי־אה בסיגנון אלגנטי, כאשר הזמינו את מוקד לפרסם את רשימותיו זיכרונות בית עכשיו, סדרה שהעטימה, בצניות רבה, כי כתביעת זה השלים את תפקידו בסיפי־רות העברית.

גבריאל מוקד הזמין את הפרופסור ומב־קר הסיפרות המבריק, פרופ' דן מירון, להיות שותף בעריכת עכשיו. וכך הפכו גיליונותיו האחרונים של עכשיו רצופי מאמרים, שנושאים אינו עכשווי ביותר,

* זך ייסד, ביחד עם המשורר אורי ברנשטיין, כתביעת בשם „יוכני“, שהצי־ליח בכל גיליונותיו להנגיש את האיכויות היצירתיות, ש„עכשיו“ סעו להן. * * * גילן גילה משוררים אלה בכמה כית־ביעת אוונגרדיים של ראשית שנות ה־60. על גיטה זו, שגילן גילה את המשוררים הנ"ל, עומד גט ד"ר מנחם פרי, עורך „סימן קריאה“. * * * „עכשיו“ מעודו לא עסק ברצינות בפרוזה עברית, כך שסיפרות שנות ה־50 וה־60 (א.ב. יהושע, עמוס עוז, יצחק בן־נר ואחרים) פורסמה ב„קשת“ בעריכת אהרון אמיר.

מירון ואחרים. במשך כמה שנים נהנה מוקד משיעור ותרגיל בחוג לתיאטרון בירושלים, שהוענק על־ידי פרופ' אריה זקס, שיעור ותרגיל באוניברסיטת חיפה, מקום שמרוב תככים מצא מוקד את עצמו מיד זאת. כיום משמש מוקד־מונבו כמרצה לפילוסופיה באוניברסיטת באר־שבע, אח־רי שגרשון שקד המליץ עליו באחרונה, כמועמד לתואר מרצה בכיר.

מזה עשרים שנה מהווה שמו של מוקד כוכב־לכת במדורי הרכילות — שמו קשור במשורות מתחילות, שכעבור זמן קצר אינו נזקק עוד לשירותיו. כך היה עם רעייתו הראשונה עופרה שוינת. בשנים אחרונות היה מוקד בעלה של חוקרת־סיפרות צעירה, מביה רזון, שדומה היה כי

גבריאל מוקד

קטע קצר

ספר שני מוקד

המגילות הגנוחות מהביקורת

לכוכב עומד להעיב על כוכבו הסיפרותי ביקורת, עילה שהיה בה כדי לפתוח בי־הליכי גירושין.

באחרונה משמש גבריאל מוקד כמנוע הסיפרותי, המקדם את הקאריירה של משור־רת צעירה בשם א. דורית, כמזל שלה, וכמפרסמה העיקרי. במשך כל ימיו חלם על התלפתו של המימסד הסיפרותי הפוסט־ביאליקי, באגודת הסופרים, אך נכשל. לנגד עיניו של מוקד, קם ועלה דור חדש, אנשי סימן קריאה, שמחק אותו ממפת הסיפרות הישראלית הפך את השנתון שלו עכשיו תופעה אנאכרוניסטית. הוא אינו מבין שחל מהפך תרבותי, ואין הסיפי־רות הישראלית נזקקת עוד לפוליטיקאים, לדוקטורים לסיפרות שינחו את המשור־רים ויאמרו להם מה לכתוב, כיצד לכתוב, ומתי לכתוב.

גרפומן מוקד

נקודה אחת לזכותו של מוקד היא כיש־רונן הביקורתי, כפי שנתגלה אי־שם ב־מחצית שנות ה־50, כאשר פירסם שני ספרי ביקורת, האחד על עגנון והאחר על בקאק, ספרים שהיוו הישג שמוקד לא התקרב אליו לאחר מכן.

אך מזה עשור שנים איבד מוקד, לטענת סופרים ומשוררים רבים שהיו מייחדים־אתו בעבר, את יכולת הביקורת האוב־ייקטיבית שלו. העילה לאובדן יכולת הביקורת הזאת נעוצה בחלומו של מוקד להיות סופר. אלא שבתוככי נפשו ידע

שלמולביץ

והגיסטאפו הישראלי

בשבוע הבא עומדים לראות אור, בתירגום לעברית, שניים מספריו של הסופר הצרפתי הצעיר, ממוצא יהודי, **פאטריק מודיאנו**, חתן פרס גונקור 1978. הספרים הם שדרות הטבעת בתירגום **יהושע קנז** וכיכר אטואל בתירגומה של **אביבה ברק**. הספרים יראו אור בהוצאת סימן קריאה והקיבוץ המאוחד, שבעריכת **ד"ר מנחם פרי**.

רצ"ב כמה קטעים ניבחרים מתוך כיכר אטואל, קטעים העשויים לעורר שערוריה סיפרותית בתרבות. קטעים אלה, מתארים נתיב נודדים פיקארסקי, המוליך מהשואה למדינת ישראל, נגיב כמעלהו נוהל הגיבור שלמולביץ ליד הגיסטאפו הישראלי, בנמל חיפה:

היום היה כחול כרזי ותלי-אביב לכנה, כה לכנה. בהתקרב האנייה לחוף, המהירור לו פעימת ליבו הקצובת כי אכן חזר לארץ אבותיו אחרי אלפיים שנות גלות. הוא עלה כמרכסיו על אניית נוסעים של החברה הישראלית הלאומית. כל משך ההפלגה סימם עצמו באלכוהול ומרפויים כדי לשחק את חרדתו. עכשיו כשתלי-אביב היתה פרושה לפניו, יכול היה למות בשלווה.

● **שלושה גברים במעילי גשם ירוקים באו לקראתו. אחד מהם הושיט תעודת זהו: — אליאם בלוק מהמישרה החשאית של המדינה. אתה יהודי צרפתי? מצויין! שימד עליו את האזיקים! מלווה רביעי, במעיל רומה לזה של האחרים, נכנס לתא. — החיפוש נשא פרי. מיספר כרכים של פרומט וקאפקא, רפרודוקציות של מודי-ליאני וסוסיו, כמה צילומים של צ'ארלי צ'אפלין, אריך פון שטרוהיים ותרזשו מארקס נמצאו במזוודותיו של הארון הזה. — אמנם כן, אמר לו אליאם בלוק, המקרה שלך הולך ומחמיר! קחו אותו מכאן!**

● הם השכיבוני על הריצפה. יצחק הוציא מכיסו אולר שוויצרי וחרץ חת"כים עמוקים בכפות רגליו. אחר-כך הורה לי לדרוך על ערימת מלח. שאול עקר לי בתשומת לב רבה שלושה צפרניים. אחרי כך ניסר ישעיהו את שיניו.

● יצחק ושאלו הכניסו אותו לחדר קטן. ישעיהו הצטרף אלינו והושיט לי פרו-מתיססים. על החולצה היה תפור מגן דוד צהוב ועליו כתוב "Franzjosisch". "Jude" יצחק שם לי רגל לפני שסגר את הדלת המשוורית ואני נפתתי על כפניו.

● הוא הניש לי כדרך משל פרומט, את היומן של פרנץ קאפקא, הצילומים של צ'אפלין, שטרוהיים וגרושו מארקס, הרפרודוקציות של מודי-ליאני וסוסיו. — ובכן, אני מצוי מצעמי: נגדל טוביה כהן, קומיסר הנוער והמראל. עכשיו בוא נדבר בקצור ולעניין. מרוע בש לישראל?

— יש לי נפש רומאנטית. לא רציתי למות מבלי לראות את ארמת אבותי. — והיה בדתך לחזור אחר-כך לאירופה, מה? לחזור לחינתוניר, למסקינות שלך? אין טעם שתענה לי, אני מכיר את הפיזיון: אי השקט היהודי, האומללות היהודית, החרדה היהודית, הייאוש היהודי... מתפלשים באסון, מבקשים עזר, משתקקים למצוא שוב את אוירת הגטו המתוקה, ואת תענוגות הפגורמים! אחת מן השתיים, שלמולביץ, או שאתה שומע לי ועושה כהוראתי, או הכל יהיה בסדר! אי שאתה מתעקש לשחק את היהודי הנודד, הנרדף, ואז אני מחזיר אותך ליד המספר אליאם בלוק! אתה יודע מה הוא יעשה בך, אליאם בלוק?

● אב כך, שמע לי. אתה נמצא עתה במדינה צעירה, אמיצה, דינאמית. מתל-אביב ועד יב-המוות, מחיפה ועד אילת, הראגה, הקדחת, הדמעות, העליבות היהודית, אינן מענינות עוד איש. לא עוד! איננו רוצים יותר לשמוע על החרפות היהודית, החכמה היהודית, הסקספיות היהודית, הפלפולים היהודיים, ההשפלה, השואה ובלא-בלא בלא. (דמעות הציפו את עיניו.) אנו משאירים כל זאת לאמתטיקים אירופיים צעירים מסוגך! אנו טיפוסים אנרגטיים. לפתותינו מרובקות, חלוצים ולא זמרות אידיות, כמו פרומט, כמו קאפקא, כמו צ'אפלין! לידעתך, לא מזמן ערכנו אוטו-דהיפה בכיכר הגדולה של תלי-אביב: יצירות פרומט, קפקא, ושופתיו, הרפרודוקציות של סוסיו, מודי-ליאני ושאר הסרי-חוללות נשרפו על-ידי הנוער שלנו, בחורים ובחורות שאין להם מה להתקנא בהיטלר וינגר. כלונדים, כחול-יעין, רחבי-כתף, שצערם בטוח והם אורבים פעולה ומהומה (הוא השמיע אנקה): כעוד אתם מספחים את הנכרוות שלכם, הם פיתחו שרירים. בעוד אתם מקוננים, הם עבדו כפיזומים! אתה לא מתבייש שלמולביץ?

● אני אשתיין לך את המוראל, יודי! נוסף על כך אשלת אותך לקיבוץ-כפיה, אתה יכול להירגע, זה לא יימשך יותר משלושה חדשים! הזמן הדרוש להעניק לך את השרירים הדרושים ולשחרר אותך מהידיקי הקוסמופוליטיום היהודי. ברור?

● היינו שמונה יחידים: שלושה יהודים אנגלים, יהודי אטלקי, שני יהודים גרמנים, אחד אוסטרי ואנטי, יהודי צרפתי. מפקד המחנה הופיע ובחן אותנו בזה אחר זה. ענק בלונדי זה, מהודק במדוי השחורים, לא עורר בי אמון. ועם זאת נצצו על רשי מעילו שני מגיני דור. — כולכם אינלסקטואלים, זה ברור לגמרי! אמר לנו בקול מוכיח. אך אפשר להפוך שבריי-אנוש כאלה ללוחמי-מחץ? הוצאתם לנו כי שוב באירופה עם קינותיכם ומחוכם הביקורת! ובכן, אדונים, לא מדובר עוד ביללות אלא ביצירת שרירים. לא צריך למתח ביקורת אלא לבנות.

● סיתתנו אבנים תחת שמש עופרת עד חמש אחר הצהריים. מעולם לא החזקתי מעדר יודי היפות והלבנות שתתיירם בצורה מחרידה. זינפרד, נינתר והרמן השניחו עלינו שהם בעינינו לאקי פטרייק. בשום רגע משעות היום לא השמיעו גב מילה אחת ואני התבטחתי כי הם אילמים. זינפרד הרים את ידו לומר לנו כי מצודתנו הסתיימה. הרמן התקדם לעבר שלושת היהודים האנגלים, הוציא את אקדחו והרג אותם בעיניים בזהות. הוא הרליק לאקי פטרייק ועישן אותה ועיניו בשמים.

כנראה מוקד את ערכם של יצירותיו הספרותיות. הוא פירסם שלושה ספרים: 5. ואריאציות; קטע קצר (ראה: גלרי פה) וטיז ואריאציות, שלושה ספרים שראו אור בהוצאת מהדיר (או במילים אחרות בהוצאת המחבר) שמוקד לא העז מעודו לשלוח לביקורת אצל מבקרי הספר-רים בעיתונות היומית. נבריא מוקד פשוט פחד מביקורתם, כך שהספרים הנ"ל אפילו לא הוכרו במדורי נתקבלו במערכת. בספת רים אלה, מוכיח מוקד את מלוא עוצמת כישורו, במישפטים, מהארוכים שראו אי-פעם אור בסיפורת העברית (אם ניתן לכנות מישפטים ארוכים אלה כספרות). מאפיין לספרותו המאד גרפומנית * של מוקד, רצ"ב: "הזהירות האמיתית הייבה לא לשכוח היכן הוא שרירי סובסטאנציה הרחשה של מצויים, עבודת החלומות, וכרנע ה-מכרע להפנות את איבחת החרב נגד עצם * תאוה חולנית לכתיבה סיפרותית מרובה, גיבוב דברים ללא תוכן ממשי (מקור לועזי-עברי).

חברים מספרים על גבריא

● **אליעזר שטיינמן**: "היית רוצה שיעבירו אותי מן המוסף הסיפרותי. אני מתבייש להיות בעמוד אחד עם (אברהם) שאג, (גבריא) מוקד ויורם) קניוק... " (כה אמר שטיינמן, עמוד 84)

● **עמום קינן**: "השיטה להתרומם על כתפי אחרים היא ישנה. קדמו למוקד אחרים. אולם השיטה ליצור לך דור שלם בצלמך ובדמותך, להביאו למעלת קדושים וטהורים, כדי לטפס עליו ולהיות לו לפה, היא מסימני המדע הסיפרותי של המאה העשרים. זוהי המאה של הקליקות והמאפיות בסיפורות, של הגנסטרים הקטנים, המתארגנים כנופיות-כנופיות, של המשורר-ליוואש-מורלך, של המשורר המקדיש את שירו למבקר שנמר עליו את הלל ושל המבקר הנהפך למשורר ואני שידודו המשורר שהפך אדרחוק למבקר ישבחנו ויעטרנו. זונות ותלמידים וכמנים אנשי "עכשו" מפרכסים זה את זה. לפעמים יוצאים ביחד בלילה, בכנופיה גדולה, לצוד נמר זקן ונשכה, או להרוג סוס מת. יש להם גם חוש מיסחרי מפותח לדעת-קחל של העתיד, ומפעם לפעם הם לוקחים תחת חסותם ענק בטוח שלא ביקש זאת מידם כלל. כמו עגנון למשל, למען יוכלו לעטוף: "יחידו הרשנו". הם בקיאים בטקטיקה המרכסיסטית העתיקה של כיבוש עמדות-מתח, השתלטות על ביטאונים ואגודות, נוכחות מתמדת בישיבות וועדות לשם יצירת פורום רצוי להם, אוגרי מילגות השתלמות, קנאים ז'דאנוביס-טיים לכנופיה שלהם מעל ומעבר..." (מתוך "מיפגש בני הנפילים", ידיעות אחרונות 19.72)

● **דן בן-אמון**: "ולפני שנים מיספר נקלעתי לבית-שימוש בדגניה א', עם קרע ממאמר של אותו טווס בעל נוצות הפלאסטיק — ואפילו שם כמעט נירדמתי אחרי המישפטים הראשונים... אני מקווה שירדתם לסוף דעתו של מר מוקד. זה לא עשה הסוף נמצא בעומק של שנים-שלושה מילימטרים בסך-הכל... הוא גם קובע מי ראשי להביע דיעות בארץ הזו... מה אוכל אותך כתבלבי הממושכל אתה אכול-קינאה שמדורי-הרכילות אינם מוכרים את שמך? אני מאחל לך מעומק ליבי את התענוג הגדול לקרוא פעמיים בשבוע — בכל מדורי-הרכילות — את החדשות

דן בן-אמון, עמום קינן, טובה רוזן מוקד, זונה ועוד שמות גנאי

המרינות: המבקר גבריא מוקד קיבל במתנה חתולה חסומה סימית מבמאי מונגולי, הפובליציסט הצעיר מוקד נראה לאחרונה בדיסקוסקים בחברתה של זיו מאנטיז, חשפנית הצמרת; הסופר-כביכול גבריא מוקד נקע השבוע אצבע בשעת כתיבת שיר פסיכודאלי..."

(איך להעלות גבריא קטן על מוקד, העולם הזה 31.7.68)

● **רעייתו ד"ר טובה רוזן**: "אחרי שחזרנו הביתה מייעוץ פסיכולוגי משותף התפרץ עלי גבריא כאשר האכלתי את הילד, ודרש שאכין לו מייד ארוחה ואפסיק את האכלת הילד. ניסיתי להסביר לו כי מייד אחרי שחילד יסיים את ארוחתו אתן לו אוכל. הוא לא הסכים לכך והתחיל לנבל את פיו, צעק לי, זונה, ועוד שמות-גנאי שאין להניר טובלים. הפסקתי את האכלת הילד, והכנתי אוכל. הוא המשיך בקולותיו וצעק על פי הוא יחסל אותי ואת ארוחתו, אביבה, לוב לאחר-כך, כאשר הייתי במיטבח והכנתי אוכל, ניכנס גבריא אל הביתה. אני עמדתי ליד הארון במיטבח — שדלתו הייתה פתוחה — ולפתע הוא דחף אותי אל תוך הדלת שהיתה פתוחה, ואני קיבלתי מכה רצינית ביותר בצד ימין של גולגלתי..."

(העולם הזה" 2081) מיום 20.7.77)

* באחרונה נטל מוקד תחת חסותו את אורי צבי גרינברג, ולמרות היותו איש השמאל המרכסיסטי השמרני, הקדיש לו מאמרים רבים, בהם רומם את שירתו של אצ"ג, וכמעט הפכה לשירת הדור.

לחבר'ה הקטנים של "גלי"

"טורנדו" נעל הספורט החדשה של "גלי"
עם סוליית הפוליאוריתן בשיטת ההזרקה,
גם לילדים החל במספר 23...
...זה נושהוא שחייבים לראות!
"שגעון" של נעל, סליחה... של ילד.
נ.ב. להשיג בחנויות הנעלים המובחרות.

פיסות מילני סטודיו & אמ. ניו

Gali-בא
Tornado

"טורנדו" נעל הספורט החדשה של "גלי"

רחל מרחלית על כל העולם

חדשות מתחת למסלול

חייהם של הזימים והיפות, אותם שמ' אכלסים את ממלכת-הוהור, היוו תמיד נושא לסיפורים ולהתעניינות מצד הקהל. והנה, בשבוע אחד — שבוע האופנה, התרכזו יפיות מן השורה הראשונה ומ' אחורי כל אחת סיפור.

אתחיל בדוגמנית שחרחרת יפה ותיקה, שמסתובבת בארץ כבר הרבה זמן והיא דיילת ארקיע, **אורנה גלון**. הבחורה בת ה-27 התחילה את הקאריירה שלה כשאנשי ארקיע ערכו מסיבה שנתית לפני כשנתיים והזמינו אופנאית עם הקולקציה הפרטית שלה, כשדיילות ארקיע בעצמן היו הדוגמניות. שם גילתה אורנה את אהבתה הרבה למסלול, וכנראה גם את יכולתה בנושא זה, וכיום אפשר לראותה מדג' מנת על מסלולים רבים. ומה במסלול הפריטי? לאורנה יש רומן רציני ודי ארוך, עם עורך-דין מבוגר ונשוי. לי אמרה אורנה שהיא מתפשת את בחיר ליבה בדמותו של אביר גוי, יפה, בעל עיניים כחולות ושיער בלונדי, רצוי שיהיה גרמני. אם התכוונה לכך ואם לא ימים יגידו.

השנייה ברשימה גם היא דוגמנית שחור-רת-שיער, בעלת עיניים שחרחרת שקדיות, ובעלת מראה אכזוטי מאד, **שרי חן**, שהיא אחותה של **נאוה חן**, מלכת המים '75 ומלכת היופיע-עשרה. שרי היא חיילת בשי-לישות הראשית ועומדת להשתחרר בעוד כחודש. לצורך שבוע האופנה לקחה חופ-שה מצה"ל. את עתידה בחיים היא רואה על מסלול התצוגות ומול מצלמות האופני-איס. אומנם אין לה חבר כרגע, אבל שרי

יש זמן. עכשיו דורין בשיא הקאריירה והילדים יוכלו להכות לפחות כשנתיים. הדוגמנית שהפכה שחקנית היא **חלי גורדנברג** שלקחה שבוע חופש מצילומי הסרט ד'זינג'ן '99. בחייה של זו אין חידור שים מהפכנים כלל וכלל. מתצוגה לתצוגה ומצילום אחד למישנהו היא ממחרת במ' כניית האוטוביאנקי שלה ובמירוץ מטורף כזה, אפילו זמן לאהבה לא נותר. אבל לחלי אין צורך לדאוג.

פנים חדשות בשטח האופנה, הן פניה של **אהובה גרום**, חיילת בת 20, המשי-רתת באילת, מה שמסביר את צבע עורה השוף. אהובה התמירה והיפה היא במיקר-צועה מדריכת נוער-שוליים. לעולם הדוג-מנות ניסנסה רק לפני כחודשיים וחצי, וכמו רבות אחרות, נפלה גם היא ברישתם של חיי הוהור, וזה מה שבראש שלה לעשות מהיום והלאה — להיות דוגמנית. לאהובה יש חבר, רופא בהדסה ירושלים, שאת שמו אי אפשר היה להוציא ממנה. על חתונה היא עדיין לא חושבת.

קאריין דונסקי המלכה הבלתי מוכי-תרת של עולם האופנה הישראלי חיה בטרופ של סיפרה החדש עולמה של דוגמ-נית. שייצא לאור בימים הקרובים. מיקרה לא נעים אירע לקאריין בשבוע-האופנה האחרון. מארנקה נגנבו 1000 לירות, וכל תכשירי האיפור, וזהו עוול לא קטן לעזוב דוגמנית בלי איפור ועוד לפני התצוגה הגדולה. לקאריין כידוע בן, נואל, שאוהב את אימא שלו, ולא מבסוט מזה שהוא גלח לבית העוזרת למשך שבוע-האופנה. הילד צילצל למלון ומדבר עם אימו, אנגי-לית כמובן, ותוך כדי בכי הסביר לה שהוא רוצה את הבית שלו.

גילת מסיקה היא אשקלוננית מלידה, שעברה לתל-אביב לפני כשנתיים. במיקר-צועה היא מורה למלאכת-יד, אך כיום הדוגמנות אצלה בדם. הבחורה בת ה-26 לומדת צרפתית בשעות הפנאי. חבר אין לה, אבל **אייבי גת**, רומן ישן שלה, עדיין מסתובב בשטח. גילת עובדת כפקי-דת-קבלה באחד מבתי-המלון הגדולים ב-

נעמי ושולי רוזנברג נעורים, יופי וקאריירה

חלי גורדנברג וסיסי טינג ברי-עם קולנוע, דוגמנות ומיסדה

תל-אביב, מלבד עיסוקה בדוגמנות. את **סיסי טינג ברי-עם**, אתם ודאי זוכרים עוד משבוע-האופנה שנערך בשנה שעברה. אז היא היתה עדיין טריה וירוקה, אך מי שיראה אותה היום כה מלאת ביט-חון, יבין שהיא עברה הרבה בשנה האחר-רונה. לפחות בכל הקשור בדוגמנות. הי-עניינים המלוכסנות שלה והגוף החטוב מה-יום אטרקציה ממשלסיסי בעל ישראלי בשם **ז'ורז' הלומד** במשך היום באוניבר-סיטה. ובלילה עובד עם סיסו ועם הוריה הסינים במיסדה הסינית של המישפחה. **רוזנברג** תאומות יפיות, בנות העיר נתניה, שעוררו התפעלות בלב כל הקניי-נים והאורחים. לשתי התאומות הוזהות גופות משגעים, עם שער ארוך עד לטוסיק. נעמי ושולי בנות ה-18, שבקרוב מאד יח-טוף אותן צה"ל. למדו דוגמנות ושתיחן מתכונות לעשות מזה קאריירה. לשתיחן גם אין חברים, אבל יש נעורים בפריחתם.

הרביעית ברשימה היא **ניקי פלדמן**, הדוגמנית האנגליה יפת-התואר, שבאה ארי-צה לביקור התאוששות אחרי גירושין, וכאן השתקעה אחרי שהכירה את **מקס מלכה**, איש הבוטיקים. האהבה כנראה חזקה, שכן ניקי איננה חושבת על חזרה לארץ הולדתה, והיא אף בונה כאן קאריי-רה גדולה לעצמה. ניקי ידועה גם היא ברשימת 10 הדוגמניות הטובות והמבוי-קשות ביותר בארץ כיום, והמצב מוצא-חן בעיניה. לבוא מלונדון עם לב קפוא ועולם שחרב, ישר לאהבה חמה ולקאריירה פוי-רתת, זה באמת לא רע, וניקי אכן מרוצה. **דורין טל**, הדוגמנית האמריקאית אף היא הגיעה לארץ לביקור. והביקור התארך כשמצאה חתן יהודי כשר וטוב, מהנדס חיפאי, **רנני טל**, המחוללל הגאה. השניים מסודרים היטב עם בית, מכנית ופרנסה. עכשיו גם יש טיול לארצות-הברית, כדי לבקר את המישפחה, ולהיות בחתונה של האחות. בעניין ילדים, אז לא צריך למהר,

אינה דואגת. היא יודעת שהיא יפה, ועוד יבוא היום שבו יופיע האביר על הסוס הלבן. יש לה גם תוכניות לטווח ארוך ובהן כלולים גם לימודים בחו"ל. אז נאחל לה שיחרור נעים. **ליפה כפיר** עיניים מלוכסנות המשוות לה נופך מזורח-חוקי. במשך תשע שנים היתה ב"גלות" בלונדון. אבל זה רק הוסיף לה, ומי שיראה אותה מתנועעת יבין שזה בא מבית-ספר טוב באמת. יפה ישיבה עם בעלה, אמנון, העוסק בטקסטיל ואופנה, הספיקה ללדת שני ילדים קטנים וחמודים, ועכשיו הגיעה מישפחת כפיר אל המנוחה והנחלה בתל-אביב. אמנון מסודר כאן עם בית-חרושת לאופנה, ויפה עסוקה בתצור-גות ובצילומי פירסומת. כששאלתי מה קורה עם הילדים ומי נמצא איתם, הסבירה יפה שזו בכלל לא בעיה, יש לה נערה אומנת מיובאת מלונדון, שהילדים אוהבים אותה מאד וזו עושה בבית הכל. ליפה לא נותר אלא להיות יפה ואישה טובה לבעלה, שלו היא נשואה כבר 10 שנים.

בא בלי תכשיט, כי לדברי אולסי לתמי יש טעם משלה והיא כבר תעשה איתו מה שהיא רוצה. אבל עיקר העיקרים היה המתנה השנייה — מכונית רנו 17 חדישה שנת '79 לבנה מבהיקה שאת המפתחות לה נתן אולסי לתמי ביום הולדתה. מה שלא מובן, זה למה תמי מתלוננת שעכשיו היא צריכה ללמוד נהיגה, מה שיגזול ממנה לליכך הרבה זמן יקר, ובכלל מה רע היה לה במוניות? נו, אתם מבנינים את זה? ואם זה לא חבר מאוהב סוג אקסטרה, אז אני לא מבינה באהבה כלום. כוכור, תמי ואולסי נפרדו לפני כחצי שנה או יותר, ואז נראתה תמי מבלה עם חבר ותיק שלה **ניקי תירוש**, איש הגלריות שהשחרח והנחמד, וגם עם עורך-דין מסור יים נראתה פה ושם. אבל כנראה שהכל היה רק כדי להעביר את הזמן שיחזיר את אולסי שלה אל חיקה, כך שכיום שוב אפשר להכריז חגיגת: אולסי ותמי זוג נאה.

יהלום

מאולסי פרי

חברים מאוהבים יש הרבה, אבל אחד כזה מאוהב כמו **אולסי פרי** אני אישית לא מכירה, ומיקרה שהיה קרה בשבוע שעבר כש**תמי בן-עמי** הגיעה סוף-סוף לגיל 24. הערב התחיל רגיל, אולסי אמר שהוא לוקח אותה לארוחת-ערב חגיגת, ובאמצע הדרך נזכר ששכח משהו בדירתו שברמת-אביב. עשה סיבוב במכוניתו והגיע תוך דקות ספורות לביתו ואמר לתמי

תמי בן-עמי מתנתת לחברה

„בואי, עלי רגע, זה לא יקח הרבה זמן, ושם למעלה חיכתה לה ההפתעה — מסיבה עם שולחנות אורחים וכל הידידים והחב-יילי יושבים מוחאים כפים ומאחלים איי-יילי מזל-טוב.

זה לא הכל, מסיבות הפתעה עושה שני וזה כבר לא הפתעה — מסיבה אבל המתנות שתמי קיבלה מאולסי טלן כהה-העור הסימפטי, זה כבר שהכניס אותי לשוק, או נתחיל ל לגדול: ראשית היא קיבלה יהלום קאראט אחד, נקי ומשולם, היהלום

רחל מרחלת על כל העולם

פרה עיוורת בברלין

אם לא ניתן היה לראות בזמן האחרון את ז'אן-שארל לאפבר, בעלה הטרי של מאנרי רייס-דייוויל, במחיצתה בארץ, הרי זה רק בגלל הסיבה שז'אן היפה היה צריך להרחיק נודד עד לברלין כדי לחפש שם פרנסה לאשתו. הוא הובא מישראל בידי נערה-שעשועים של ברלין המערבית, שימיעו ערוך, כדי לנהל לו שם את מועדון-הדיסקו החדש שפתח. הנקרא בשם דיסקומאניה. זהו מועדון חדיש ומפואר, שלא מן העולם הזה. יש בו כל מיני פעולות אלקטרוניים, ואפילו מסכי-עשן צבעוניים הנעים לקצב המוסיקה.

בהתחלה היו לז'אן-שארל קצת קשיים בניהול המקום. קודם כל הוא לא ידע כלי-כך טוב גרמנית. הוא גם לא הבין את המגו טאיות של הנוער הגרמני. יום אחד החליט לארגן מישחקים במקום. המישחק הראשון היה זה הנקרא בארץ בשם "פרה עיוורת", שבו קושרים לרוקדים את עיניהם, מכבים את האורות ונותנים להם למצוא בני-זוג בעצמם. הגרמנים תפסו מייד את הפרינציפ. כאשר הודלקו האורות במועדון הסתבר שרוב האור-חיים ניצלו את ההזדמנות והסתלקו מהמקום.

אבל בגלל קיסמו האישי הרב נמשכו הרבה נשים ונערות אל ז'אן שארל. לעיתים קרובות הוא היה חייב להתסלק מהמקום בדת האחרות בגלל זעמם של כל מיני בעלים קנאים שבאו לחפש אותו שם. אינני יודעת אם בגלל זה או בגלל העובדה שהטיפורים מברלין הגיעו עד לאזוניה של מאנדי בארץ, על כל פנים, ז'אן שארל גמר את החוזה שלו השבע בברלין ויצא ללונדון, כדי לרכוש שם, על פי טענתו, בית עבור מאנדי. משם הוא יחזור אלינו לתלאיב כדי לראות את בנו (מנשואים קודמים)

ז'אן שארל ויודרה ברדינאית ב"דיסקומניה" בית לאשה

שאותו השאיר אצל רעייתו להשגחה וכדי לקחת את אשתו ולצאת ללונדון. למאנדי יש עכשיו תוכניות הקשורות בעיר שבה הגיעה לראשונה אל הכותרות.

האם זה סוף הפרק הישראלי בחייה של מאנדי הוולשית, שמכל המקומות בעולם בחרה דווקא את ישראל כביתה? על כך אי אפשר להשיב תשובה ברורה. אם תשאלו אותי זה לא סוף פסוק. אנחנו עוד נראה אותה כאן ועוד נשמע עליה.

איך להסתובב בעולם

בלי להתאמץ

רבים מביניכם ודאי חולמים להצטרף במוקדם או במאוחר לחוג הסילון, אלח המסתובבים בעולם ונוחתים בבית רק כדי למלא את המצברים מחדש. השאלה היא רק איך עושים את זה? ובכן, אני מכיר ישראלית אחת, שבשלב זה אינני מעז לנקוב בשמה, שמצאה פאטנט מקורי כיצד לממש את החלום הישראלי הזה.

המדובר הוא, בעובדת קרקע של חברת-התעופה ארקיע, שתמיד התבוננה בקינאה בחברותיה המתרוממות באל-על. קינאה וחשבה, חשבה וקינאה, עד שנפלה על הרעיון שמילא לה את הדרכון בחור תמות ואשרות כימעט מכל המקומות בעולם.

הגברת המיניאטורית הזאת, הטוענת כי היא כבר בת 33, אך הנראית צעירה הרבה יותר, מסבירה את העובדה שהיא מסתובבת בעולם כמו שאתם ואני מסתובבים ברחובות תל-אביב, בכך שבתוקף היותה עובדת ארקיע היא מקבלת כרטיסי-טיסה חופשיים כימעט מכל חברות-התעופה הפרטיות בארץ. אבל זה מסביר רק את כרי-טיסה-הטיסה. ומה עם השהייה במלונות הפאר וכל הבילויים?

טוב, "זה" היא אומרת, "הפאטנט הפרטי שלי". ותאמינו לי שהרבה כבר ניסו לגלות את הפאטנט הפרטי שלה, ולא הצליחו. עד שיום אחד התגלה לי הסוד.

ובכן, הגברת המקורית הזאת, ייש לה חבר בקפריסין, אחד שעובד בחברת-התעופה פה היוונית אויליפיק, היא נוסף על כל אלה גם חולת-הימורים, מקומות-הבילוי הקבועים שלה בחו"ל הם בתי הקאזינו המפורסמים, והיא מבלה ליד שולחן-הכר לטה יותר שעות משנשים אחרות מבלות במיטה.

בשעות הבוקר המוקדמות היא נפרדת מהרולטה וחוזרת למלון שבו היא מתגוררת. ואז, לא משנה מי יושב בלובי, היא נוחתת עליו בבכי היסטרי, תוך איז-מים לשים קץ לחייה. אחרי שמצליחים בקושי רב להרגיע אותה ולמחות את דמ-עותיה, היא מוכנה לספר איך חרב עליה עולמה. היא מספרת כמה היא אומללה, אחרי שהימרה על כל כספה בקאזינו, ונשארה בלי פרוטה על הנשמה. ולא צריך להיות דווקא בעל לב יהודי כדי להתחיל לרחם עליה. עובדה, זה עובד על כל מי שהיא פוגשת. מסתבר שאנשים מוכנים לרחם יותר על צעירה תמימה שהתפתתה להרוויח בקאזינו ושהפסידה את כל כספה, מאשר על עניים נוקיים.

בקיפור, אחרי שהיא מספרת תוך התייפחות את הסיפור שלה, מומינים לה קודם כל ארוחת-בוקר, ואחרי-כך מוציאים גם כמה דולרים, מרקים, או פראנקים, כדי שהיא לה ממה לחיות עד שיגיע הכסף מהוריה בארץ.

הסיפור חוזר על עצמו יום-יום, וכל יום נמצא פראייער חדש שרחמיו נכמרים עליה. המגבית הפרטית שלה מסייעת לה לא רק לשלם בעד המלון, אלא גם להפסיד על-באמת בקאזינו. הפראייערים נופלים שדורים לרגליה, אחרי שהתרגילו עם הבכי עובד על כולם. אין אפס.

ביחד לבסוף

תשאלו בוודאי למה הוא לא ישב שם קודם? זה מפני שהוא נשוי ואב לבנות. ובכלל היו שם בעיות. אבל היום, עקב התהליכים שהגיעו לפול-ספיד, יכול זוג-היונים לחיות יחד, ולשמוח בחלקו. מיהו הגבר אולי כולכם כבר יודעים, אבל זה עדיין לא לפירסום. כי ככה ביקשה מיכל מלביא-לב. אז למה לא לפרגן לה?

היא רק הסכימה לספר עליו שהוא אחד מטייסי-הקרב הראשונים של צה"ל, ושהוא מצליח בכל התחומים. ושהוא מוזכר בספר של עזר וייצמן כאליל טייסת 101, ושהוא ועזר הגיעו ביחד במבצע-סיני, ועוד ועוד פרטים חשובים למיניהם. בקיפור, לאילית המסלול יש כיום אליל-אוויר, וביחד הם יבנו אימפריה. רק שיבוא לו הגט המיוחל, ואז נראה ונשמע משני אלה על בטוח.

על מיכל אדר הדוגמנית חסובת הגו והבלונדית, הנחשבת כאחת מדוגמניות-הצמרת המבוקשות ביותר בארץ, יש המון מה לכתוב. אבל לא כל דבר קטן שקורה לה שווה סיפור. אלא שהפעם יש מה לספר. מיכל, שחוק מהיותה דיילת באל ער מזה שנים רבות היא גם מורה לדוגמנות-מס-לול, עובדת צמוד-צמוד עם אלה ועוד גרא, מתאמיה-אופנה בתצוגות השניים, שלהם מסדר מסודר ותצוגות לחודשים הבאים. יודעים מתי בדיוק תיערך התצוגה ואיפה, ובצורה כזאת גם מיכל יכולה לסדר לה את לוח הטיסות שלה כדי לאכול מהעוגה וגם לשמור אותה שלמה. אבל זה לא הכל. יש לה גם חידושים בחייה הפרטיים. בזמן האחרון קשה לראותה מס-חובבת במקומות-הבידור, כי היא מסתגרת בכיתה. וכל זה למה? זה מפני שבדידה יושב לו סוף-סוף הגבר שהוא אהבת-חייה מזה שמונה שנים.

סוף הרומן הצבאי

את שמה של השחקנית אביבה מרקס ניתן היה למצוא בכל הפירסומים על המי-רוץ המטורף, המתנהל סביב פסטיבל ה-אירוויזיון. אבל שמתם טבח לב לכך ששמה נעדר ממדורי זה וממדורי-רכילות אחרים זה זמן רב. וזה לא מפני שלא

אביבה מרקס משבר לאביבה

היה מה לספר עליה, אלא דווקא מפני שהיה יותר מדי לספר, עד שאי-אפשר היה לספר אותו.

אביבה הבלונדית עיניה במשך זמן רב רומן טוער עם קצין בכיר בצבא-הקבע, שבמיקרה הוא היה גם קצת נשוי. אז כדי לא לפגוע במוראל הצבא, צריך היה לשכות

מיכל אדר, אלה ועוד גרא אליל אוויר לאילית מסלול

מהעניין הזה. עכשיו, כשהעניין הזה נגמר והקצין יצא לה מהחיים, תוכלו לפגוש מחדש את אביבה במדורי-רכילות. כי כל השנים שבהן נמשך הרומן הצבאי שלה, שמרה אביבה אמונים לידידה, היתה בין המתבודדות. עתה, כאשר הותר הקשר, אפשר לראות אותה שוב במקומות-הבילוי.

באחד האירועים האחרונים פגשתי אור-תה, כשהיא בודה ועצובה. לא, זה לא היה בגלל הרומן שנגמר. כשדמעות בעי-ניה הודיעה לי אביבה שהיא כה מאוכזבת מכך שהחליטו לא לבחור בה כמנחת ה-אירוויזיון, עד שעדיין אינה מוצאת כורחות נפשיים לצאת מהמשבר. לדבריה היא קיבלה את זה קשה מאד, וכיום אין לה רומן עם אף אחד.

או אם הייתם שומעים לי, זאת בדיוק השעה להיכנס לחייה. אביבה זקוקה באופן דחוף לניחומים. לגמור תוך זמן קצר גם רומן צבאי ממושך, וגם את הרומן עם האירוויזיון, זה באמת יותר מדי.

במסיבות התה של עלית תמצא רק עלי-צמרת.

מזוג מים טריים רותחים, המתן 2-3 דקות לפני שתוציא את השקית ותוכל להגיש "תה עלית" גם במסיבות הצמרת שלך.

התה הטוב ביותר מיוצר אך ורק מהעלים העליונים של צמח התה.
תן לרגע לדמיוןך יד חופשית: שורות שורות של צמחי תה ועשרות אנשים נמוכי קומה עוברים ביניהם וקוטפים את העלים.
"תה עלית" גדל בציילון בתנאי אקלים מיוחדים והוא עשוי רק מהעלים העליונים של הצמח.
פתח את הקופסא הכחולה ושים לב לטיפול המיוחד שבו זוכה כל שקית ושקית. קח את שקית התה בידך ותראה את "הקיפול הכפול" שנותן לך יותר טעם מאותה כמות תה.

יש תה ויש תה עלית

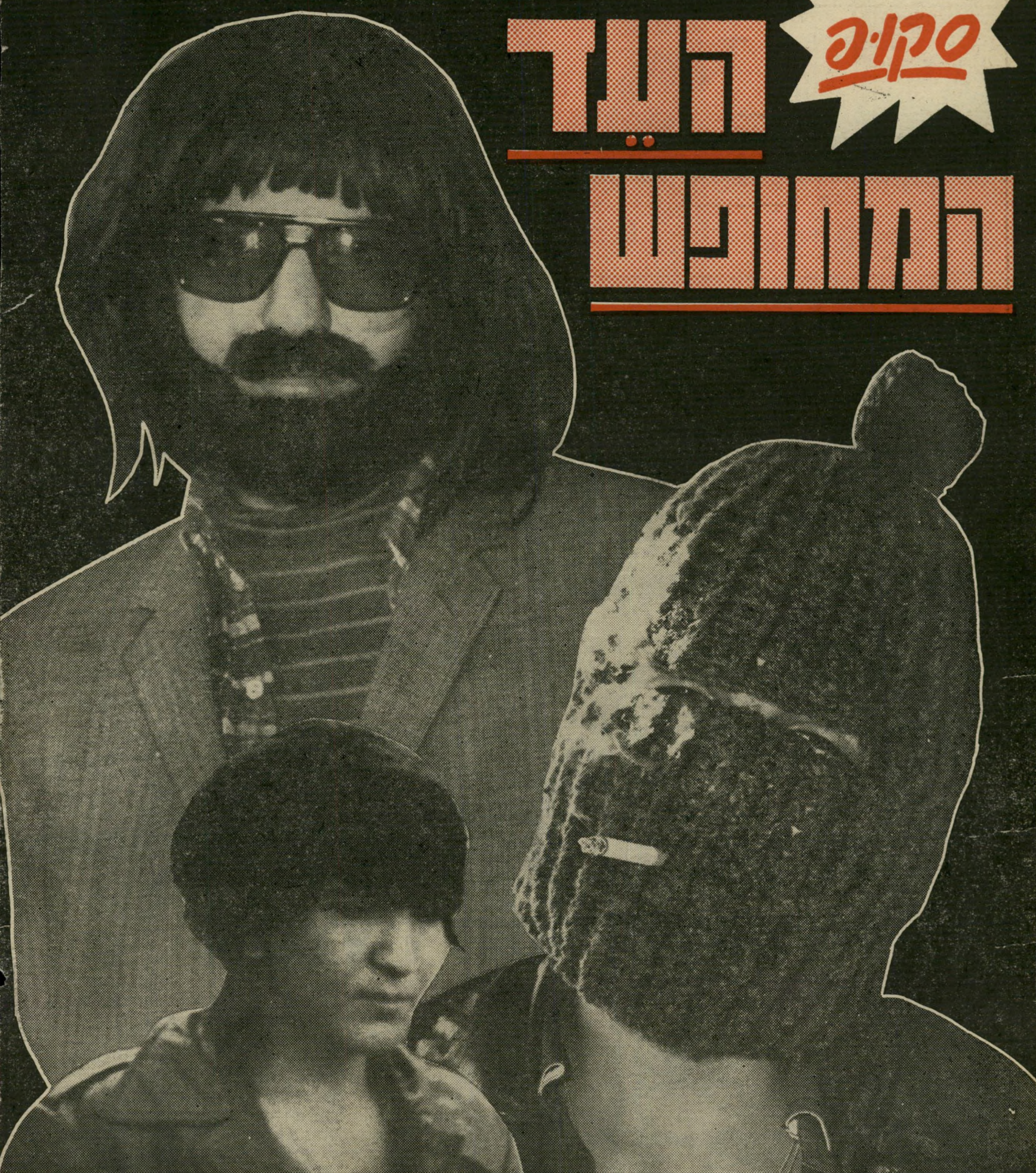
טוב לו עם עלית

השקופים החדה

סקופ

העד

התחופה

תמונתו של עדיהתביעה הראשי במישפט מני כהן - שהופיע בבית-המישפט בתחפושת